Decât repede şi bine, mai degrabă încet şi prost!

Folclor umoristic internetist (IX)
cules, selectat, prelucrat de Florentin Smarandache

Gallup – Oradea, 2014
ISBN 978-1-59973-294-7

DECÂT REPEDE ŞI BINE,
MAI DEGRABĂ ÎNCET ŞI PROST!

Românii sunt campionii mondiali ai bancurilor.

Folclor umoristic internetist (IX),
cules, selectat şi prelucrat
de
Florentin Smarandache,

comparat cu volumele anterioare
pentru eliminarea
dublurilor sau variantelor
cu ajutorul unor soft-uri create
de Ing. Mihai Liviu Smarandache
şi Ing. Swapan Das.

DECÂT REPEDE ŞI BINE,
MAI DEGRABĂ ÎNCET ŞI PROST!

ROMÂNII SUNT CAMPIONII MONDIALI AI BANCURILOR.

FOLCLOR UMORISTIC INTERNETIST (IX)

cules, selectat, prelucrat
de
Florentin Smarandache

Gallup – Oradea, 2014

Textele şi fotografiile din seria antologiilor de folclor umoristic au fost primite de la cunoscuţi şi necunoscuţi prin e-mail sau culese din reţele de socializare. Am consultat pentru acest volum şi seria de texte umoristice colectate şi adaptate de Ioan Marinescu «Bancuri pentru tot românu'», 10 volume apărute la Editura Hyparion, 1998 – 2003.

Dacă vreunul dintre textele sau vreuna dintre fotografiile din acest volum încalcă drepturi de autor, aceasta nu se produce cu bună ştiinţă. La orice sesizare întemeiată, editorul va proceda la eliminarea eventualelor piese.

Materialele prezentate în acest volum sunt, pe de o parte, oferite spre divertisment personal, pe de altă parte, sunt doar o bucată a unei cercetări sistematice a fenomenului umoristic la români (aşa cum se exprimă acesta prin bancuri).

Nu putem fi socotiţi răspunzători pentru vreun prejudiciu moral, direct sau indirect, care ar avea legătură cu conţinutul volumului. Bancurile prezentate nu exprimă opinia culegătorului. Acestea sunt pamflete şi trebuie tratate ca atare.

Selecţia, prelucrarea, ordonarea şi titlurile capitolelor ne aparţin. Volumul nu este destinat comercializării.

Prezenta ediţie s-a realizat prin compararea volumelor de folclor umoristic internetist editate până acum, cu ajutorul unor soft-uri de identificare a dublurilor realizat de Ing. Mihai Liviu Smarandache şi Ing. Swapan Das. Totuşi, când acelaşi banc este relatat în cuvinte diferite, depistarea dublurii sale devine anevoioasă. S-ar necesita o bază de date cu sinonimele limbii române, care să fie ataşată programului.

Sumar

Personaje din poveşti 7

Personaje din istorie 45

Personaje din citate 125

Personaje din televizor 143

Personaje din definiţii 162

Criza 176

Cafea de criză.....181

Boul şi taurul 181

Bigamia.....182

Ce te învaţă o mamă 186

Pietre funerare.....190

Q & A 192

Sisteme de operare a umorului 244

Telefoane cu sau fără fir 281

Turism umoristic 319

Negricioase şi obraznice.....403

Se stinse Ion… 464

Negociere în caz de luare de ostatec în China 468

Personaje lipsă (bancuri seci).....472

Dumnezeu şi femeia 513

Mimi, secretara 518

Femeia veritabilă 568

Personaje din fotbal.....587

Noul regulament UEFA aplicat echipelor româneşti în cupele europene 616

Personaje din şcoală 618

Extemporale de groază 630

Bacalaureații.....639

Biologie moldovenească.....641

Personaje din poveşti

Plimbându-se prin pădure, un balaur cu trei capete vede un cavaler în zale.
– Încă o zi cu ghinion! În ultimul timp am avut parte numai de conserve!, zice balaurul.

Bunicul le spune un basm nepoţeilor:

–Ce credeţi voi că i-a spus prinţul Cenuşăresei, când a văzut că i se potriveşte pantofiorul?

–Nu ştim, bunicule!

–*Te rog, arată-mi şi bonul de la magazin*!

Bunicul recapitulează povestea cu Albă-ca-Zăpada.

– Deci, dragi nepoţi, ce zice Albă-ca-Zăpada când intră dimineaţa în dormitorul piticilor?

–*Seven, up*!

Porcuşorul agresiv se plimbă prin pădure, când o întâlneşte pe Zâna cea Bună.

–Te omor, te omor!, strigă el.

–Nu mă omorî şi am să-ţi îndeplinesc două dorinţe!

– Bine, ia bagă un cui în copacul ăla, încât să nu-l poată scoate nimeni!

Zâna se execută.

–Şi ce-a de a doua dorinţă?

–Scoate-l afară!

– Mămico, nu pot să dorm! Spune-mi, te rog, o poveste!

–E trecut de 1 noaptea. Lasă că vine tăticul imediat şi, când o să-l întreb pe unde-a fost, o să ne spună el o poveste!

Făt-Frumos merge călare, pe un drum de ţară. La un moment dat, îi iese în cale o broască ţestoasă:

– Făt-Frumos, dar nu ai voie să treci pe aici!, zice broasca ţestoasă.

– Ia te uită, în viaţa mea n-am mai văzut animale să vorbească, răspunde indignat Făt-Frumos.

– Nici eu, zice calul, la fel de indignat.

Un balaur cu trei capete vine la un cioban, la stână.

– Ciobane, îţi mănânc jumătate din turmă!

Ciobanul se face că nu aude şi nu zice nimic. A doua zi, iarăşi vine balaurul:

– Ciobane, îţi mănânc şi cealaltă jumătate de turmă.

Ciobanul stă liniştit şi fumează. A treia zi:

– Ciobane, îţi mănânc şi nevasta, şi copiii!

Acesta nu reacţionează în niciun fel. Când coboară în sat şi îşi vede casa goală, ciobanul zice calm:

– Apăi, să nu-ţi bagi picioarele în el de balaur?!

– Harap-Alb, zice **Roşu-împărat**, aşa cum am făgăduit fiecărui candidat la mâna fiicelor mele, dacă vei îndeplini toate sarcinile încredinţate, vei primi o jumătate din regatul meu. Dar, mai întâi, pentru a alege care dintre fiice îţi va fi soţie, va trebui să treci pe la împărătească...

Harap-Alb, cumpănindu-se:

– Mulţumesc, împărate, dar eu cred că mă voi mulţumi numai cu jumătate din regatul făgăduit!

Peste şapte mări şi şapte ţări, dincolo de Pădurea de aramă, cea de argint şi de aur, dincolo de Împărăţia zmeilor, dincolo de Marea cea Mare, pe Insula Fericirii, unde dimineţile sunt liniştite şi zilele însorite, cântecele păsărilor măiestre îţi încântă inima şi auzul, iar nopţile pline de feerie te îndeamnă la dragoste şi visare, se află castelul lui Făt-Frumos. Într-o dimineaţă, acesta se scoală, deschide larg fereastra, priveşte în depărtare şi zice:

–Băi... dar departe mai stau!

După o zi de muncă, Albă-ca-Zăpada îşi numără piticii. Nu îi ies decât şase la socoteală. Îi mai numără o dată, dar tot atâţia îi ies. La un moment dat, de sub fusta ei iese un pitic cu limba scoasă.

–Ah! Tu erai al şaptelea! Cum te cheamă pe tine?

–Mutulică!

După ce lupul îi face treaba aceea ruşinoasă, Scufiţa Roşie începe să plângă:

–Şi acum, pe mine cine o să mă mai ia?

–Dacă te speli, zice lupul milos, te mai iau eu o dată!

–Vrei să te măriţi cu mine?, o întreabă Făt-Frumos pe Ileana Cosânzeana.

–Nu!, îi răspunde ea.

Şi aşa au trăit fericiţi până la adânci bătrâneţi!

O tânără fată găseşte pe malul lacului un broscoi.

– Dacă ai să mă săruţi, mă voi preface într-un prinţ, o roagă broscoiul.

Fata îl sărută, iar broscoiul se preface într-un prinţ frumos, care îi zice:

– Drept răsplată pentru că ai rupt vraja şi m-ai ajutat să-mi recapăt chipul de om, am să-ţi îndeplinesc trei dorinţe. Spune-le!

– Nu am decât o singură dorinţă, răspunde fata, dar de trei ori la rând!

Scufiţa Roşie şi surioara ei, Scufiţa Verde, se duc cu merinde la bunicuţa, prin pădure. Pe potecă, le iese în cale lupul. Scufiţa Roşie, care ştie povestea, o ia pe unde trebuie, dar Scufiţa Verde o ia peste tot...

Scufiţa Roşie se întâlneşte cu lupul:

– Scufiţă Roşie, pe unde vrei să te conduc, pe stradă sau pe potecă, prin pădure?

– Astăzi, pe stradă, că sunt grăbită!

Lupul o mănâncă pe bunică, apoi pe Scufiţa Roşie. După ce o mâncase pe bunică, lupului nu i se întâmplase nimic; după ce a înfulecat-o pe Scufiţa Roşie, lupul a murit.

Q De ce?

A Pentru că era stricată!

„Capra cu trei iezi", povestită pe înţelesul adulţilor:

– Tu eşti iedul cel mare, tu, cel mijlociu şi tu, cel mezin, le zice Bulă copiilor. Mama va fi capra şi eu lupul cel rău. Voi o să vă ascundeţi şi eu o să vin să vă caut!

Bucuroşi, copiii se ascund care pe unde pot şi stau până se plictisesc: nu vine nimeni să îi caute. Ies din ascunzători, se uită prin casă şi băiatul cel mare încearcă uşa dormitorului părinţilor. Aceasta este încuiată. Mirat, se uită pe gura cheii şi începe să strige:

– Tată, ce faci acolo? În poveste se spune că lupul a venit să mănânce iezii, nu să stea deasupra caprei!

Un pescar prinde peştişorul de aur.

– Dă-mi drumul, pescarule, şi-ţi voi îndeplini trei dorinţe, dar să ştii că tot ce-mi vei cere, va primi şi vecinul tău, ba încă dublu, pentru că mi-a făcut un bine şi mai mare.

– Nu-i nimic, să fie sănătos! Prima dorinţă e ca în locul cocioabei mele să apară un palat.

În câteva secunde, în locul cocioabei, pescarul vede în curtea lui un palat, dar în curtea vecinului, apar două palate.

– Vreau o nevastă frumoasă, încât la soare să te poţi uita, dar la dânsa, ba!

Atunci, în pragul palatului apăru o femeie nea-semuit de frumoasă. La vecin, însă, apar două.

– Ehei, se înfurie pescarul nostru, a treia dorinţă, peştişorule, e să-mi tai un testicul!

Albă-ca-Zăpada face baie. Piticii, curioşi, se adună în dreptul geamului de la baie, fac o piramidă, iar cel din vârf le transmite şi celorlalţi ce vede:

–Acum se dezbracă!

–Se dezbracă...

–Se dezbracă...

–Se dezbracă...

Pauză.

–Acum se săpuneşte!

–Se săpuneşte...

–Se săpuneşte...

–Se săpuneşte...

Din nou pauză.

–Acum se clăteşte!

–Se clăteşte...

–Se clăteşte...

Iar o pauză.

–Acum se scoală!

–Şi mie...

–Şi mie...

–Şi mie...

–Şi mie...

Zâna cea Bună se întâlneşte în pădure cu porcuşorul agresiv.

– Măi, porcuşorule, iar dau de tine? Hai să-ţi îndeplinesc trei dorinţe!

–Mori! Mori! Mori!

– Cruţă-mi viaţa, pescarule şi îţi voi îndeplini trei dorinţe! se roagă peştişorul de aur.

– De acord! Vreau să fiu frumos ca Apollo, să câştig un miliard de lei la Loto şi să am o sculă cât a calului lui Napoleon!

Imediat, pescarul îl transformă într-un tânăr foarte sexy, care, peste câteva zile, câştigă şi la Loto. Numai cu cea de a treia dorinţă pescarul luă plasă, fiindcă Napoleon nu avusese cal, ci iapă!

Seara, la radio, se difuzează emisiunea *Noapte bună, copii!*.

– Dragi copii, zice povestitorul, în această seară, am să vă spun povestea „Frumoasa din Pădurea Adormită”.

Povestea merge după cum o ştie toată lumea, întreruptă uneori de pauze în care se aud gâlgâituri. Povestitorul, plictisit, mai consuma, bag samă, câte ceva.

– ...Şi s-a dus Făt-Frumos prin pădure, luptându-se cu hăţişurile prin care atâta amar de vreme nu mai călcase picior de om şi, într-un târziu, a ajuns într-o poiană unde se înălţa un castel falnic. S-a apropiat şi a intrat. Şi, ce să vezi? Toată lumea dormea: străjerii dormeau rezemaţi în arme, slujitorii pe scări, bucătarii la bucătărie, regele cu regina pe tron, înconjuraţi de curteni, iar într-o cameră, pe un pat numai brocart şi mătăsuri, dormea Frumoasa din Pădurea Adormită. Atras de frumuseţea ei, Făt-Frumos se aşează lângă ea, pe pat, îi sărută guriţa, îi ridică rochiţa... Noapte bună, copii!

Scufiţa Roşie intră în casă, fără să ştie că lupul a înghiţit-o pe bunicuţă. Se apropie de pat şi zice:

–Vai, bunicuţo, ce urechi mari ai!

– Ca să te pot auzi mai bine, draga bunicuţei, zice lupul.

–Vai, bunicuţo, ce mâini mari ai!

–Ca să te pot îmbrăţişa mai bine, draga bunicuţei.

–Vai bunicuţo, şi ce ochi mari şi roşii ai!

–Asta, pentru că sunt constipat!

O fată găseşte pe malul lacului o broscuţă care se chinuia să ajungă la apă. I se face milă şi o aruncă în lac. Acolo, broasca se dă peste cap şi se preface într-un prinţ, care îi spune:

– Am fost blestemat de o vrăjitoare să mă prefac într-un broscoi şi să stau aşa până mă va ajuta o fecioară. Spune-mi trei dorinţe şi ţi le voi îndeplini.

–Vreau să fiu bogată!

Imediat, în mâna fetei apare un cec de 10 miliarde de lei.

–Vreau să fiu frumoasă!

Când se uită în oglindă, nu-i vine să creadă ochilor cât de frumoasă se făcuse. Ultima dorinţă se gândi să fie una de care să se bucure toată lumea. Bani avea, frumoasă era, ce mai putea dori pentru sine?!

–Vreau să deschizi graniţele, ca toţi cei care vor să plece din ţară, să poate merge oriunde doresc!

–Aha, nebunatico, vrei să rămânem singuri?!

După ce o trezeşte pe Albă-ca-Zăpada din somnul de moarte, prinţul îi spune:

– Te iubesc foarte mult şi te doresc şi am de gând să-ţi fac ceva ce nu ţi-a mai făcut nimeni până acum...

Auzind acestea, piticii, care stăteau la pândă, încep să strige:

– O regulează în urechi! O regulează în urechi!

Mergând pentru prima dată prin pădure la bunicuţa, Scufiţa Roşie se întâlneşte pe cărare cu un animal necunoscut.

– Pe tine cum te cheamă?

– Eu sunt lupul...

– Vai, dar ce urechi mari ai!

– Ca să te aud mai bine când vii la bunicuţa.

– Şi ce ochi mari ai!

– Ca să te văd mai bine când te apropii pe cărare...

– Şi ce coadă mare ai!

– Am, dar aia nu e coada!

Făt-Frumos se hotărăşte să o viziteze pe Ileana Cosânzeana, soţia zmeului, care locuieşte într-un bloc, la etajul X. Îşi lasă calul la intrare şi îi zice:

– Calule, tu rămâi sub balcon. Dacă apare vreo problemă, mă strigi, eu sar şi o întindem!

Intră Făt-Frumos la Ileana Cosânzeana şi se drăgălesc până la miezul nopţii, când se aud bătăi în uşă.

Acesta o mai sărută o dată pe Ileana Cosânzeana, de despărţire, şi sare de pe balcon. Ileana Cosânzeana se aranjează puţin, apoi deschide uşa şi îl vede pe calul lui Făt-Frumos:

– Am venit să-i spun stăpânului că a început ploaia şi cum eu n-am umbrelă...

După ce se însănătoşeşte Făt-Frumos şi părăseşte spitalul, îi spune calului:

– Ne ducem, din nou, la Ileana Cosânzeana. Ţi-am luat umbrelă, mi-am luat şi mie paraşută, ca să nu mai am surprize. Tu o să mă aştepţi sub balcon, consemnul rămâne acelaşi.

Făt-Frumos intră la Ileana Cosânzeana şi, pe la miezul nopţii, se aud aceleaşi strigăte şi bătăi în uşă. Făt-Frumos sare pe geam şi Ileana Cosânzeana deschide uşa. Tot calul:

– Am venit să-i spun lui Făt-Frumos că a luat sacul meu cu ovăz în loc de paraşută şi m-a lovit o foame...

După alte două săptămâni de spitalizare, Făt-Frumos îi spune calului:

– Pentru că am păţit destule din cauza ta, am decis să nu te mai iau cu mine la Ileana Cosânzeana. Aşa că o să rămâi acasă şi eu o să-mi cumpăr o pereche de pantaloni cu elice!

La miezul nopţii se aud din nou strigăte şi bătăi în uşă. Făt-Frumos sare pe fereastră şi Ileana Cosânzeana deschide uşa. În prag, Zmeul!

– Aici miroase a carne de om!

– Te înşeli, zmeule! Pe aici n-a călcat picior de om...

– Da?! Şi pantalonii ăştia cu elice ai cui sunt?!

Scufiţa Roşie merge pe cărare, prin pădure, ca să-i ducă merinde bunicuţei. După un tufiş îl vede pe lup stând pe vine, cu ochii bulbucaţi, cu limba scoasă şi cu o mutră congestionată.

–Scufiţa Roşie, spune-mi repede, ce-ai în coşuleţ?

–Păi, un pui fript...

–Altceva?

–Un... Un cozonac...

–În ce-i învelit cozonacul?

–Într-un ziar...

–Minunat! Lasă ziarul şi dă-i drumul!

Pe cărare, în pădure, Scufiţa Roşie se întâlneşte cu Pinocchio. Încep ei să se joace de-a prinselea şi, la un moment dat, Pinocchio se împiedică şi cade cu nasul sub fusta Scufiţei.

– Vai, Scufiţă Roşie, îmi cer iertare că am ajuns cu nasul tocmai acolo, dar îl scot imediat..

–Nu, nu, nu-l scoate! Mai bine spune repede câteva minciuni!

Lupul cel rău ajunge la căsuţa unde locuieşte capra cu trei iezi.

–Trei iezi cucuieţi, uşa mamei descuieţi, începe el.

–Parola?, întreabă iezii.

–Sug ţâţa!

–Acum sugi tu altceva, că mama ne-a pus vizor!

Era odată un tânăr mândru şi frumos precum soarele, care sorbea din «apa tare» când la barul de zi, când la barul de noapte şi toate sorbiturile din pensia părinţilor le plătea. Până într-o zi, când aceştia şi-au dat obştescul sfârşit.

– Acum de unde mai fac rost de galbeni?, plângea în hohote frumosul. Şi plângea şi plângea...

Şi atunci s-a născut Făt-Frumos din Lacrimă, în versiune modernă.

Înainte de a pleca la război, Împăratul-Verde le spune celor trei fete ale sale:

– Dragele mele, eu plec la război. Să fiţi cuminţi în lipsa mea, că de nu, când mă voi întoarce, unde vă stau picioarele, acolo o să vă stea şi capul!

După ce se întoarce de la război, împăratul o ia pe fiica cea mare, îi arată un paj în pielea goală şi o întreabă:

– Ce-i atârnă pajului acolo?

– Hi, hi, hi!

– Să i se taie capul!

La fel păţeşte şi fiica mijlocie. Îi vine rândul celei mici, care răspunde foarte mirată:

– Nu ştiu ce-i atârnă acolo, tăticule! Te rog să-mi spui tu ce-i aceea!

Împăratul, bucuros că măcar una dintre fiicele lui este încă inocentă, îi spune:

– Acela e un penis, fata tatii!

– Ăsta-i penis?! Să-l fi văzut pe-al lui Făt-Frumos...

O băbuţă pescuieşte într-un râu, iar la un moment dat, prinde un peştişor de aur.

– Aruncă-mă înapoi în râu, băbuţo, şi îţi voi îndeplini trei dorinţe!

– Bine, peştişorule, zice baba, şi-l aruncă înapoi în râu. Aş vrea ca în locul cocioabei mele să-mi faci un palat!

Imediat apare un palat argintat cu zece turnuleţe în locul cocioabei.

–Să mă faci iar codană, cum eram la 16 ani!

Zis şi făcut.

– Am un amărât de motan, bătrân şi chior. Să-l transformi într-un flăcău chipeş!

Cât ai clipi, în locul motanului apare un tânăr chipeş, care o ia pe babă în braţe, o sărută dulce şi îi şopteşte la ureche:

– Acum o să-ţi pară rău că m-ai dus la castrat luna trecută!

Făt-Frumos se plimba năuc prin deşert, călare pe o cămilă, întrebându-se de la ce i se trage plictiseala care îl cuprinsese.

–Ei, am o poftă nebună să fac sex!, se gândeşte el.

La un moment dat, cămila se împiedică de o amforă, aceasta se sparge şi din ea iese o zână.

– Eu sunt Zâna-cea-Bună şi pot să-ţi îndeplinesc dorinţele.

–Ţine-mi şi mie cămila asta, că de câte ori vreau să i-o trag, o ia din loc...

Făt-Frumos se luptă cu zmeul, în timp ce un corb îi priveşte cu atenţie. Făt-Frumos îl ridică pe zmeu şi îl bagă în pământ până la genunchi.

–Corbule, corbuşorule, strigă zmeul, adu-mi un cioc de apă vie, că ţi-oi da calul lui Făt-Frumos!

Aduce corbul în cioc apă vie, îi dă să bea zmeului, acesta iese din pământ, îl ridică pe Făt-Frumos şi îl îngroapă până la brâu.

–Corbule, corbuşorule, se roagă şi viteazul, adu-mi un cioc de apă vie şi ţi-oi da stârvul zmeului să te înfrupţi.

Aduce corbul apă vie, iar Făt-Frumos prinde puteri şi îl îngroapă pe zmeu până la gât.

–Corbule, corbuşorule, începe să se roage zmeul...

–Voi ce faceţi, zice corbul, vă bateţi sau beţi apă?

Albă-ca-Zăpada ajunge la căsuţa celor şapte pitici, nu găseşte pe nimeni înăuntru şi, fiind foarte obosită, caută un pat ca să se culce. După ce încearcă paturile piticilor, vede că toate sunt prea mici, aşa că n-are ce face şi se culcă în ultimul. Seara, când piticii intră în dormitor, primul dintre ei zice:

–În patul meu a stat cineva...

–Şi într-al meu a stat, zice al doilea.

Acelaşi lucru îl constată şi al treilea, al patrulea, al cincilea şi al şaselea. Nu-mai cel de al şaptelea, când îi vine rândul, zice:

–Hai, băieţi, lăsaţi vorba, stingeţi lumina şi hai să ne culcăm, că-i târziu!

Moş Crăciun merge cu sania lui trasă de reni, plină cu cadouri. Se opreşte la o casă şi se caţără pe horn. După mai multe eşecuri, izbuteşte să intre şi cade într-o cameră, unde doarme în pielea goală o blondă superbă. Încântat de privelişte, Moş Crăciun stă în cumpănă:

– Dacă o regulez, nu mai ajung în rai! Dacă n-o regulez, nu mai pot ieşi pe horn!

– Mămico, întreabă Bulişor, toate poveştile încep cu *A fost odată...* ?

- Nu! Sunt şi poveşti care încep cu *Azi după-masă am fost reţinut la servici...*

Un tip, care se plimbă pe malul mării, se împiedică de o lampă veche, de bronz. O ridică, o freacă, pentru a-i vedea ornamentele şi, în acel moment, din lampă iese duhul:

– Fiindcă m-ai eliberat, am îţi îndeplinesc o dorinţă!

Tipul îi spune, uimit:

– Totdeauna mi-am dorit să ajung în Hawaii, dar nu suport avionul, aşa că aş vrea să faci un pod până acolo...

– Nu, aşa ceva nu-mi stă în puteri! Cere-mi altceva!

– Atunci îmi doresc o blondă, frumoasă, inteligentă, care să ştie să gătească şi să fie o bună gospodină!

Duhul se agită, nemulţumit, iar apoi se răsteşte:

– Ia te uită la el, ce dorinţă! Mai bine spune-mi: unde să fie podul ăla?!

Un ţăran prinde un peştişor de aur şi acesta îi spune:

–Ţărane, ţărane, dacă ai să mă arunci înapoi în apă, am să-ţi îndeplinesc trei dorinţe...

Atunci, ţăranul, furios, aruncă jos peştişorul de aur şi îl striveşte cu piciorul.

–Pe cine faci tu ţăran, mă, tâmpitule?

Bubulina îi citeşte moralizator Bulinuţei povestea Scufiţei Roşii. După ce termină, Bubulina îi spune fetiţei, cu soeranţa de îi dezvolta responsabilităţi etice:

–Vezi, fata mea, dacă nu eşti cuminte, ce păţeşti?

–Las-o baltă, doar lupul a mâncat-o pe bunică, nu?!

Făt-Frumos o salvează pe Ileana Cosânzeana, o urcă pe cal şi fug, şi fug încotro văd cu ochii. Baba Cloanţa se ia după ei, îi urmăreşte şi se tot apropie. Făt-Frumos scoate din traistă o perie şi o aruncă în urma lui. Şi peria se transformă într-o pădure deasă. Baba Cloanţa reuşeşte să treacă prin pădure şi iar îi urmăreşte, şi iar se apropie de ei. Făt-Frumos aruncă atunci o oglindă, care se transformă într-un lac. Baba traversează lacul cum poate şi îi urmăreşte în continuare, ajungând, din nou, în spatele celor doi. Atunci, Făt-Frumos aruncă o pilă. Baba ia pila, se uită la ea şi spune:

–Oare ce mi-a căşunat mie pe băiatul ăsta liniştit şi bun de-l tot alerg atâta?

Scufiţa Roşie se întâlneşte în pădure cu lupul şi îl întreabă, mirată:

–Lupule, ce îţi atârnă acolo, între picioare?

–O seringă...

–Şi ce faci cu ea?

–Injecţii care nu dor.

–Îmi faci şi mie una?

–Cu multă plăcere!

Îi face lupul injecţia şi, deoarece fetei îi place, după câteva zile, Scufiţa Roşie se duce în pădure să-l caute pe lup. Se întâlneşte cu Albă-ca-Zăpada şi o întreabă:

–Albă-ca-Zăpada, nu l-ai văzut pe lup?

–Lupul?! Cine-i ăla?

– Un tip care are o seringă între picioare, cu care face injecţii care nu dor deloc...

–Ia uite, al dracului! Şi mie mi-a spus că ce are între picioare e o acadea!

–Iubito, în noaptea asta, vreau să fii Frumoasa mea din Pădurea Adormită.

– Nicio problemă, dragule, oricum, când te văd, mă ia somnul!

–Măi, Bulişor, întreabă diriginta, tu cunoşti basmele românilor?

–Sigur că da, ca toată lumea! Tata zice că le auzim în fiecare campanie electorală!

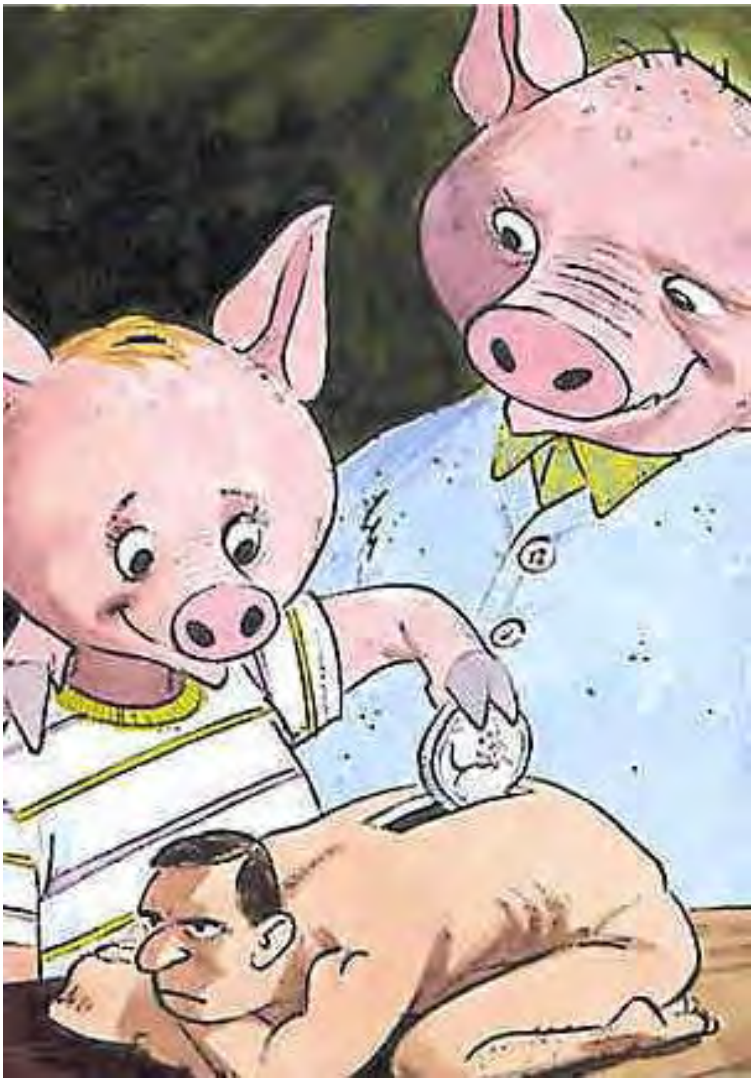

Visul porcului

Verde-împărat dă sfoară în ţară că îşi mărită fiica. Se prezintă o sumedenie de peţitori. Primul intrat în competiţie e un prinţ. Domniţa îşi scoate coroniţa de pe cap, o aruncă în lacul din parcul castelului şi îi spune prinţului:.

–Scoate-o!

Prinţul se aruncă în lac, dar este mâncat imediat de crocodilii care stăteau la pândă. Aceeaşi soartă o au un lord englez şi un emir arab, mâncaţi de crocodili. Îi vine acum şi lui Bulă rândul. Acesta, tremurând, se dezbracă până la slip. Prinţesa îl priveşte cu atenţie, cu coroniţa în mână şi îi spuse:

–Scoate-o!

Şi Bulă o scoate, după care au trăit fericiţi până la adânci bătrâneţi!

Scufiţa Roşie merge din nou cu coşul cu merinde, la bunicuţa. Obosită de drum şi văzând la un moment dat o băncuţă la marginea drumului, se hotărăşte să se odihnească puţin, fără să ştie că sub bancă doarme lupul cu o erecţie de toată frumuseţea, aşa încât penisul îi ieşea printre scândurile băncii. Scufiţa Roşie se aşează şi simte sub ea ceva tare. Se ridică, se aşeza mai bine, şi zice:

–Ce-o fi?!

Simţind acelaşi lucru, se ridică, se aşează şi tot aşa, de câteva ori, încet. Apoi, privind împrejur şi contatându-se singură, începu să se aşeze şi să se ridice cu mare repeziciune, exclamând resemnată:

–Ah, ah, ce-o fi, o fi!

Un homosexual găseşte o broscuţă verde pe malul lacului, o ia în mână, iar broscuţa îi spune:

– Dacă mă săruţi, am să mă transform într-o prinţesă tare frumoasă şi voi sta cu tine cât vrei. O să te las să-mi faci tot ce doreşti!

– Uite ce e, să lămurim lucrurile! Eu sunt homosexual şi nu am nevoie de o prietenă, dar de o broscuţă vorbitoare... Asta da!

După viol, Scufiţa Roşie se duce la secţia de poliţie. Poliţiştii o duc la faţa locului, pentru reconstituire.

– Unde te-a violat? Aici?

– Da, acolo, prima dată!

– Şi aici?

– Şi acolo, a doua oară!

– Dar pe trunchiul acela căzut, de ce e sânge?

– Acolo s-a dat lupul cu capul, când i-am spus că am sifilis!

Scufiţa Roşie merge prin pădure, la bunicuţa ei. În coşuleţ are un cozonac şi o sticlă de vin. Când se întâlneşte cu lupul, acesta o apucă de codiţe şi o trage în tufiş:

– Dă-mi!

Scufiţa Roşie îşi scoate, în grabă, chiloţeii. Când o vede, lupul îi strigă furios:

– Ce faci, fă, acolo, te-ai tâmpit? Ia dă-mi încoace repede cozonacul şi vinul!

Scufiţa Roşie merge prin pădure şi se întâlneşte cu lupul, care-i zice, şăgalnic:

–Te-am prins, Scufiţa Roşie, şi acum o să te violez!

–Măi lupule, fii şi tu mai romantic... Hai s-o facem în poiana cu narcise!

Merg ei în poiana cu narcise şi acolo Scufiţa Roşie îl face praf pe lup. Mergând ea mai departe, se întâlneşte cu ursul, care-i zice, şăgalnic:

–Te-am prins, Scufiţă Roşie şi acum am să te violez!

–Puţin romantism nu ţi-ar strica, măi ursule! Hai în crângul cu liliac!

Ajunşi acolo, Scufiţa Roşie îl termină şi pe urs. Se întâlneşte apoi cu leul şi îl nenoroceşte şi pe acesta.

MORALA

Nu lăsaţi târfele în pădure, că vor distruge fauna!

Scufiţa Roşie culege ciuperci, prin pădure. Lupul o vede şi se ascunde printre ierburi, cu faţa în sus şi cu instrumentul ridicat, printre ele.

– Ciupercuţă, ciup, ciup, ciup! zice Scufiţa Roşie şi smulge ciupercile.

Ajunge şi la *ciuperca* lupului şi trage de ea, dar nu poate s-o smulgă.

–Lasă că vin mâine şi o iau şi pe asta!

Lupul dă sfară în ţară despre cele întâmplate şi a doua zi, toată haita stă pitită în ierburi, cu instrumentele ridicate. De data asta, Scufiţa Roşie vine cu o coasă:

- Ciupercuţă, ciup, ciup! *Hârşti!* Ciup, ciup! *Hârşti!*

Obosită de joacă, Scufiţa Roşie adoarme la umbra unui copac. O vacă trece pe acolo şi o vede.

–Săraca de ea, poate i-o fi foame!, îşi zice văcuţa şi îi apropie ugerul de gură.

Scufiţa Roşie se trezeşte şi exclamă:

–Hei, băieţi, nu toţi odată! Pe rând...

Mergând cu merinde la bunicuţa, Scufiţa Roşie este prinsă de lup.

–O să te mănânc!, strigă acesta.

– Bine, dar înainte de a muri, vreau să-mi îndeplineşti o ultimă dorinţă...

–În regulă! Ce-ţi doreşti?

–Lasă-mă să fac câţiva paşi de balet!

Lupul îi dă drumul şi Scufiţa Roşie, după ce schiţează câţiva paşi de balet, o rupe la fugă.

– Ia te uită, se minunează lupul, cred că era o coregrafie pentru *Fuga* lui Bach!

Scufiţa Roşie se întâlneşte în pădure cu lupul, care merge pe bicicleta lui cea nouă.

– Hai, Scufiţă Roşie, să te duc până la bunicuţa cu bicicleta mea cea nouă!

Când ajung la casa bunicuţei, ea îi spune:

–Să ştii lupule că n-am avut chiloţei pe mine!

–Ehe!, dar nici tu n-ai observat că bicicleta mea e de damă şi nu are cadru...

Pescarul prinde într-o mlaştină un crocodil de aur.

– Lasă-mă înapoi în apă, că am să-ţi îndeplinesc o dorinţă...

– De acord: vreau să am o sculă până-n pământ!

– E foarte uşor, zice crocodilul.

Şi îi mănâncă picioarele.

Un cioban are grijă de turma de oi a împăratului. Printre oiţe se află şi una roz, care valorează cât toată turma. Într-o zi, aceasta se rătăceşte. Împăratul, de supărare, îi taie capul ciobanului şi îl trimite pe fiul lui cel mai mare s-o caute, dar fără rezultat. Atunci îl trimite pe cel mijlociu. Nici el nu reuşeşte s-o găsească. În final, vine rândul mezinului. Acesta merge la gară, se urcă în tren şi când să intre în compartiment, leşină.

Q Ghici cine era în compartiment?

I Nu ştiu.

A Oaia cea roz!

În timp ce merge prin pădure, Scufiţei Roşii îi vine primul ciclu. Se aşează lângă un copac şi începe să plângă. O găseşte lupul şi o întreabă:

– De ce plângi, Scufiţa Roşie? Ce ţi s-a întâmplat?

– Ia uite cum îmi curge sânge...

Se uită lupul mirat, studiază şi zice:

– Nu sunt eu mare expert în chestii dintr-astea, dar cred că ţi-ai tăiat păsărică!

Erau odată ca niciodată **Roşu-Împărat** şi **Verde-Împărat**, că dacă era şi **Galben-Împărat**, vă spuneam o poveste cu un semafor.

Într-un bar, stau la masă **Roşu-Împărat** şi **Verde-Împărat** şi sorb liniştiţi câte o vodcă. La un moment dat, se deschide uşa şi intră **Galben-Împărat**. La vederea lui, **Roşu-Împărat** zice:

–Ce caută ăsta aici?

–Nu ştiu, că el face parte din altă poveste!, răspunde mirat **Verde-Împărat**.

Într-un bar, la o masă, stă **Roşu-Împărat**, îmbrăcat tot în **roşu** şi bea o băutură **roşie**. Lângă el, îmbrăcat tot în **galben** bând o băutură **galbenă** stă **Galben-Împărat**. La un moment dat, se deschide uşa şi în bar intră un tip îmbrăcat tot în **albastru**.

– Ia uite că a sosit şi **Albastru-Împărat**, se bucură **Galben-împărat**.

–Fugi d-aici, ăsta-i sectoristul!, zise **Roşu-Împărat**.

Ileana Cosânzeana se aproprie de Marele Vrăjitor:

–N-ai putea să faci şi pentru mine o vrăjitorie cât de mică?

– Cum să nu! Ia apleacă-te! Simţi un deget? Uite mâinile!

Fragment din povestea „Punguţa cu doi bani”.

Au fost odată un moş şi o moaşă. Moşul avea un cocoş şi moaşa, o cocoaşă...

–Scufiţa Roşie, întreabă lupul curios, ce ai în coş?

–Puroi!

– Ia te uită ce fuge lupul ăla, zice un pădurar. Ce l-o fi apucat?

– Fuge pentru că îl aleargă Scufiţa Roşie, care iar vrea sex!

Scufiţa Roşie se întâlneşte cu lupul, în pădure:

–Scufiţă Roşie, ce ai în coş?

–De-ale gurii, lupule: dinţi, plombe, proteze.

Ivan Ivanovici prinde un peştişor de aur, îi dă drumul şi-şi spune prima dorinţă:

–O vodcă mare!

Fericit că i se îndeplineşte dorinţa, bea, apoi spune:

–Pe toată Volga asta să curgă numai vodcă!

Toată Volga începe să miroasă a vodcă. Ivan se aruncă în apă şi bea cât poate. Iese apoi pe mal, beat mort.

–Ei, şi cea de-a treia dorinţă?, întreabă peştişorul.

–Să mai vină o vodcă... mică!

Un pescar stă pe malul lacului cu sticluţa de vodcă lângă el. La un moment dat, prinde peştişorul de aur.

–Aruncă-mă în apă şi îţi voi îndeplini o dorinţă!

Se scarpină în cap pescarul, se gândeşte, se uită şi îşi vede sticluţa goală. Nu mai stă pe gânduri şi cere:

–Peştişorule, fă-mă să urinez vodcă!

–Dorinţa îţi este îndeplinită!

Atunci, pescarul ia sticluţa goală şi urinează în ea. Miroase, gustă, şi-şi dă seama că, într-adevăr, este vodcă de calitate. Bucuros, dă fuga la prietenul lui cel mai bun, urinează în sticlă şi-i dă să bea:

–Gustă!

–Fugi mă de-aici! Îmi dai mie să beau urină?

Şi ia sticla şi o sparge de gard.

–Ia miroase!

Dându-şi seama că în sticlă fusese vodcă, prietenul îi spune:

–Îmi pare rău. Ai avut dreptate!

–Vezi, băi tâmpitule! Acu', dacă ai spart sticla, ia şi bea de la sursă!

Q Cine a descoperit poşta?

A Albă-ca-Zăpada şi cei şapte pitici!

–Tati, se roagă Bulişor, spune-mi şi mie o poveste!

–Dar tu nu mai eşti copil mic.

–Ei, şi?! Şefului tău poţi să îi zici şi mie nu?!

Bulă fuge, urmărit de nişte oameni care vor să-l bată. Şi fuge el ce fuge, până dă de o peşteră şi se ascunde în ea.

– Băi, ce pute în peştera asta! Bade, întreabă el un bătrânel care trece pe acolo, ce-i cu duhoarea asta?

– Păi, stai să vezi! E o poveste... Cică odată, demult de tot, în peştera asta trăia un balaur care avea obiceiul de a înfuleca toate fetele şi toate femeile pe care le prindea. Atunci, **Verde-Împărat**, al cui era locul acesta, a zis către cei doi fii ai săi: „Ia vedeţi ce faceţi cu balaurul acela, că în câţiva ani rămânem fără femei!”. Se duse fiul cel mare la peşteră, se luptă cu balaurul cât era ziulica de lungă şi, după apusul soarelui, balaurul îl birui şi îl mâncă. Vine şi rândul fiului mai mic. Se duse şi el la peşteră, se luptă cu balaurul timp de trei zile şi trei nopţi şi, în sfârşit, îl biruie pe balaur şi scapă împărăţia de belea.

– Păi, bine, moşule, nu văd ce legătură are povestea matale cu duhoarea din peşteră. De ce pute în halul ăsta?

– A, de ce pute?! Probabil că şi-o fi făcut treburile careva acolo!

Scufiţa Roşie merge la bunica, prin pădure. O vede lupul şi o fugăreşte, dar ea reuşeşte să se salveze în ultima clipă, intrând în căsuţa bunicii.

MORALA

Cele mai bune prietene ale unei fete sunt picioarele.

Un cocoşat trece noaptea printr-un cimitir. La un moment dat, în calea lui apare un duh.

–Ce ai în spate?

–O cocoaşă...

–Dă-o încoace!

Fericit că a scăpat de cocoaşă, omul le povesteşte tuturor cele întâmplate. Un olog se hotărăşte să meargă şi el. Ajunge pe la miezul nopţii în cimitir şi în cale îi apare duhul:

–Ce-ai în spate?

–Nimic.

–Ia o cocoaşă!

În drum spre bunicuţa, Scufiţa Roşie se rătăceşte prin pădure. N-are ce face şi se piteşte într-o scorbură. Văzând că nu mai apare, lupul, care o pândea, pleacă să o caute. După mult timp, o găseşte degerată în scorbură. Se uită la ea şi zice:

–Dă-o naibii, că şi aşa n-are nimic în coş!

O blondă, Moş Ene şi Moş Crăciun merg pe stradă. La un moment dat, ce văd ei în cale?! O frumoasă bancnotă de 100 de dolari...

Q Cine a luat banii?

A Nimeni, fiindcă blonda crede că e un ambalaj de la o gumă de mestecat, iar Moş Ene şi Moş Crăciun nu există.

Un ţăran prinde un peştişor de aur, care-i zice:

– Dă-mi, te rog, drumul înapoi în apă, că-ţi îndeplinesc o dorinţă!

Ţăranul, nimic.

– Dacă mă pui înapoi în apă, îţi voi îndeplini o dorinţă!

Ţăranul tot nu zice nimic.

– Bă, ţărane, tu eşti surd? Dacă îmi dai drumul înapoi în apă, îţi voi îndeplini o dorinţă!

Şi faza se repetă de vreo zece ori, până când ţăranul se hotărăşte şi îi spune peştişorului:

– Bă, tu ai o obsesie! De ce nu te duci la doctor?

Trei blonde ajung pe malul unui râu plin de crocodili. Stau şi se gândesc ele cum să treacă pe celălalt mal, când din apă iese un peştişor de aur şi le zice:

– Pentru că văd că vreţi să treceţi râul şi pentru că vă simpatizez, am să vă îndeplinesc câte o dorinţă!

– Fă-mă să înot perfect, zice prima blondă.

– Dorinţa ţi-e îndeplinită!

Blonda sare în apă şi, când ajunge la jumătatea râului, vine un crocodil şi o mănâncă.

– Pe mine să mă faci un peştişor mic şi sprinten!, îi cere a doua blondă.

Peştişorul o ascultă, dar tot o înghite un crocodil.

– Pe mine să mă faci bărbat!, zice a treia.

Peştişorul îi îndeplineşte dorinţa şi aceasta trece râul pe podul din apropiere.

O blondă prinde un peştişor de aur.

– Aruncă-mă înapoi în apă, că îţi voi îndeplini trei dorinţe!

Zis şi făcut.

– Fă-mă de zece ori mai deşteaptă!, zice blonda.

Peştişorul o face roşcată.

– Vreau să fiu de 100 de ori mai deşteaptă!, zice fata, din nou.

Peştişorul o face brunetă.

– Şi acum, vreau să mă faci de 1000 de ori mai deşteaptă!

Şi peştişorul o făcu bărbat.

După naufragiul unui vapor, se salvează într-o barcă, în mijlocul Oceanului Atlantic, o blondă, o roşcată şi o brunetă. Ele improvizează o undiţă şi, după multe încercări, reuşesc să prindă un peştişor de aur.

– Aruncaţi-mă înapoi în apă şi am să vă îndeplinesc câte o dorinţă!

– Vreau să mă duci înapoi la casa mea!, zice bruneta.

– Şi eu vreau să ajung înapoi la casa mea!, zice şi roşcata.

După ce amândouă dispar, blonda, văzând că a rămas singură, se roagă:

– Te rog, peştişorule, tare mi-e dor de prietenele mele... Vreau să mi le aduci înapoi!

Deci, atunci când întâlneşti o blondă, o roşcată şi o brunetă, las-o pe blondă să vorbească prima.

Bulă şi Lulă, săraci lipiţi, o invocă pe Zâna cea Bună, care le dăruieşte o găină care face ouă de aur.

– Nu mă mâncaţi, le spune găina, şi vă voi da fiecăruia câte trei ouă de aur...

– Ce să facem cu ele?

– De fiecare dată când veţi sparge un ou, vi se va îndeplini o dorinţă.

– Să vedem...

Peste un an, când se întâlnesc din nou, Bulă are o maşină trăsnet, bani gârlă, tipe sexy, iar Lulă, nimic.

– Ce-i cu tine, mă, în halul ăsta?, se miră Bulă. Ce ai făcut cu ouăle?

– Stai să vezi! Cum am ajuns acasă, m-am împiedicat de prag şi am spart un ou, aşa că am înjurat: „Mii de darabele”. Şi casa s-a umplut de ele...

– Aşa, şi?

– Am spart al doilea ou şi am zis: „Să dispară toate!”.

– Şi al treilea? Măcar nişte dolari acolo!...

– A trebuit să-l sparg ca s-o aduc pe a mea înapoi!

Un tânăr prinţ se culcă în camera lui, când se trezeşte, găseşte pe burtă un pietroi mare, pe care scrie: „Primul chin groaznic chinez”. Ia prinţul bolovanul şi îl aruncă pe geam, dar pe pervaz vede altă inscripţie: „Al doilea chin groaznic chinez: testicolul drept îţi e legat de pietroi!”. Înnebunit, prinţul sare după pietroi, citind, în cădere, ce scria geam: „Al treilea chin groaznic chinez: testicolul stâng îţi este legat de piciorul patului!”.

Un tip, ars de soare, mort de sete şi la capătul puterilor, se târăşte prin deşert. La un moment dat, apare Zâna cea Bună şi îi spune:

–Pot să-ţi îndeplinesc trei dorinţe. Spune-le!

–Vreau să fiu din nou alb, să ajung într-un loc umed şi între picioarele unei blonde.

Cât ai clipi, Zâna cea Bună îl transformă într-un tampon igienic.

Altă dată, merge iar Scufiţa Roşie prin pădure şi se întâlneşte cu lupul. O fugăreşte şi de data asta şi reuşeşte să o prindă şi să o violeze.

MORALA

Chiar şi cele mai bune prietene se pot despărţi.

Personaje din istorie

Cum se scrie istoria:

– Îţi jur, i-am cerut de 8 martie CREMĂ, nu CRIMEEA! (Alina Kabaeva Putin)

Doi ţărani se opresc să-i privească pe regele Ludovic al XIV-lea şi pe curtenii lui plecând la vânătoare:

– Ia te uită!, se miră unul dintre ţărani. Pe frigul ăsta, regele e fără mănuşi...

– De ce te miri? Ştii bine că-şi ţine mâinile în buzunarele noastre...

Regele Umberto I al Italiei se afla într-o călătorie la Napoli, unde este întâmpinat cu entuziasm de locuitori, iar primarul rosteşte un discurs impresionant. Când regele îi strânge mâna foarte călduros, acesta se fâstâceşte şi îi spune:

– Majestate, acum, că v-am văzut la Napoli, puteţi muri liniştit...

Vizitând palatul contelui Heinrich von Bruhl din Dresda, Frederich cel Mare se opreşte în faţa bogatei colecţii de peruci a acestuia, exclamând:

– Colosal! Ce de peruci pentru un om fără cap!

Un mareşal, cunoscut pentru moralitatea exemplară, este decorat de Friederich cel Mare:

– Majestate, nu pot primi această distincţie decât pe câmpul de luptă...

– Primeşte-o şi taci din gură! Nu pot începe din cauza asta un război.

Un profesor de istorie îşi ceartă elevii:

– V-am mai spus-o şi v-o repet! Când Alexandru cel Mare avea vârsta voastră, cucerise deja jumătate de lume!

– Da, domnule profesor, dar tot dumneavoastră ne-aţi spus că l-a avut dascăl pe Aristotel!

La ora de istorie:

– Astăzi, vom vorbi despre regele James I, care a venit după Elisabeta... Ce-i, Mary? Ce n-ai înţeles?

– Vreau să ştiu, de ce a venit după ea?!

Renumitul mareşal Bernard Montgomery avea reputaţia unui misogin. Nu-i plăceau nici ideile privind emanciparea sexului frumos, nici cele legate de participarea activă a femeilor în viaţa politică.

– Închipuiţi-vă, le explică el unor prieteni, un ministru de război în fustă care, în toiul unei bătălii importante, se apucă să nască un copil!

Aflat în audienţă la curtea împăratului Austriei, Horia este întrebat de un conte de unde vine.

– Vin din Ardeal, domnule!

– Ah, din ţara unde oamenii mănâncă măgari!

– Domnul conte a fost vreodată pe acolo?

– Sigur că am fost!

– Atunci, mă mir că aţi scăpat nemâncat!

Cu prilejul unei lupte navale, care are loc în largul insulelor Wight, contele Montrand, secretarul lui Talleyrand, devine prizonier pe un vas de război englez. Căpitanul îl invită la un pahar de şampanie şi toastează:

– În cinstea francezilor, care toţi sunt nişte zdrenţe! Nu fac nicio aluzie!

Spiritual, Montrand răspunde:

– În sănătatea englezilor, care toţi sunt nişte gentlemani. Nu fac nicio aluzie!

În timpul războiului de şapte ani, lui Friederich cel Mare îi este adus un dezertor.

– De ce ai vrut să părăseşti frontul, soldat?

– De ruşine, Majestate! Nu mai suport înfrângerile.

– Ar fi un motiv!, zice împăratul gânditor. Aşteaptă, te rog, până mâine. Dacă pierdem iar bătălia, dezertăm împreună.

Un ministru acuzat de corupţie este condamnat la moarte de către Henry al VlII-lea. În drum spre eşafod, condamnatul îi spune medicului care-l însoţeşte:

– Vezi dacă inima îmi bate mai repede ca de obicei!

Medicul se conformează şi observă că inima condamnatului bate normal. Îi comunică ministrului, care, zâmbind amar, îi spune:

– Spune-i Majestăţii Sale acest amănunt. Aşa poate muri numai un om nevinovat!

Vizitând o închisoare, înţeleptul rege Solomon îi întreabă pe deţinuţi pentru ce delicte au fost închişi:

– Nu ştiu, zice unul dintre ei, eu sunt nevinovat, stăpâne!

–Şi tu? De ce eşti închis?

– Din greşeală, stăpâne... Sunt mai nevinovat decât un prunc!

Toţi spun că au fost închişi pe nedrept, în afară de ultimul, care zice:

– M-au închis pentru că sunt un tâlhar. Am furat şi de la bogaţi, dar şi de la săraci...

– Deţinutul ăsta să fie eliberat, ordonă regele. Aici sunt numai oameni cinstiţi şi s-ar putea să-i corupă!

La Radio Erevan, un ascultător întreabă:

Q Cine a fost cel dintâi democrat?

Radio Erevan răspunde:

A Adam, fiindcă pe el l-au alungat mai întâi din Paradis...

De ziua de naştere a lui Vlad Ţepeş, boierii îi fac o surpriză, aşezându-i în faţa ferestrei trei turci traşi în ţeapă. Dimineaţa, Ţepeş se trezeşte, priveşte cu plăcere darul boierilor, dar observă că unul dintre turci mai bolboroseşte ceva. Se apropie şi îşi ciuleşte urechea pentru a auzi mai bine ce-i şopteşte turcul. Distinge:

–*Happy birthday to you!, Happy birthday to you!*

Într-o cuvântare rostită la Chicago, sir Josh Stamp, care obişnuia să vorbească mult, îşi previne auditoriul:

– Nu mă supăr pe acei dintre dumneavoastră care încep să caşte în mod demonstrativ şi nici pe aceia care încep să-şi consulte ceasurile, mai pe furiş, mai pe faţă, ca să vadă cât timp a trecut. Mă deranjează numai acei obraznici care îşi duc ceasurile la ureche, ba chiar şi le scutură, ca să vadă dacă mai merg...

Emanoil Besa, conducătorul delegaţiei din Zlatna la Marea Adunare de la Alba Iulia, de la 1 Decembrie 1918, era un om de spirit. Într-o zi, are loc următorul dialog între el şi un nemeş care se mândreşte cu strămoşii lui:

– Dumneavoastră îmi amintiţi de o plantă rădăcinoasă, îi spune Besa.

Nemeşul e surprins de neaşteptata comparaţie:

–Cum vine asta? Chiar seamăn eu cu aşa ceva?

– Da, pentru că la o plantă rădăcinoasă partea cea mai bună se află sub pământ!

Casanova, celebrul aventurier, se prezintă într-o zi la filozoful Fontanelle, şi-i spune:

– Domnule, vin tocmai din Italia, anume să vă cunosc.

Fontanelle, care pe atunci atinsese respectabila vârstă de 93 de ani, îi răspunde maliţios:

–Te cred, dar m-ai lăsat să aştept, nu glumă!

În toamna anului 1927, un ziarist englez îl întreabă pe un ministru macedonean:

– De ce aţi permis ca adversarul dumneavoastră politic să fie ucis?

– Pentru că nu am vrut ca într-o bună zi să fie întrebat el, de ce a permis să fiu omorât!

Preşedintele Lyndon Johnson este renumit pentru capacitatea lui de a se descurca în situaţii critice. Internat în spital, în urma unui infarct, el îi telefonează soţiei:

– Draga mea, ştii că am două costume în lucru, la croitor?

– Da! Unul negru şi unul gri.

– Du-te, te rog, la croitor şi spune-i că, deocamdată, costumul gri mai poate aştepta. Să se ocupe de cel negru, de care se pare că voi avea nevoie!

În sala tronului se aud voci certăreţe din anticameră. Frederich cel Mare îşi întreabă valetul:

– Ce se întâmplă acolo?

– Majestate, două contese se ceartă care să intre prima ia dumneavoastră.

Frederich dispuse, după o clipă de gândire:

– Spune-le să intre mai întâi cea mai urâtă şi mai bătrână!

Valetul iese, iar în anticameră se face linişte. Contesele plecaseră amândouă.

Preşedintele Calvin Coolidge are renumele unui mare taciturn. Rar dacă rosteşte vreun cuvânt, indiferent unde sau cu cine stă alături. În timpul unui banchet la Casa Albă, o cunoscută actriţă îi spune:

– Domnule preşedinte, am pus pariu cu o prietenă că n-o să schimbaţi cu mine mai mult de două cuvinte.

– Aţi câştigat!, îi răspunde Coolidge.

Ţarina Ecaterina a II-a este nu numai un excelent şef de stat, dar şi o interlocutoare admirabilă. Aflat la curtea ei, Diderot îi spune într-o zi:

– Majestate, cred că pentru linguşitori ar trebui creat un iad special!

– Interesantă idee! Dar ce spui despre moartea ţarului Petru?, schimbă Ţarina brusc subiectul.

Având în vedere că în jurul acestei morţi plana un mister de care Ţarina nu era străină, Diderot răspunde prudent:

– Cred că Majestatea Voastră e mult mai în măsură decât umilul ei servitor să răspundă la această întrebare...

– Fii atent, domnule, ai luat-o pe drumul acelora care ar merita un iad special. Cât mai poţi, întoarce-te!

Regelui Cyrus al Persiei i se aduce la cunoştinţă că o precupeaţă îl vorbeşte de rău.

– Precupeaţa să mulţumească cerului că nu are armată, altfel ar fi trebuit să-i declar război, zice regele.

Joseph al II-lea, regele Austriei, hotărăşte într-o bună zi:

– Prea mult cheltuiesc cu miniştrii mei! Au salariile foarte mari!

– Înălţimea Voastră, îi răspunde ministrul Kaunitz, aceşti oameni nu sunt plătiţi numai pentru că vorbesc, ci mai ales pentru că tac, şi acesta e un lucru cu mult mai costisitor!

Aflat la o nuntă, Chateaubriand refuză să le ureze fericire mirilor, spunând:

– Tot ce am binecuvântat eu, s-a prăbuşit şi a pierit!

După acest episod, pe adresa lui începură să sosească scrisori din toate colţurile Franţei, în care este implorat: „Chateaubriand, te rugăm, binecuvântează regimul, binecuvântează guvernul!".

Cardinalul Mazarin le serveşte odată oaspeţilor un vin din ţara lui natală. Fiul unei contese începe să strige că vrea şi el vin italian.

– N-ai voie!, zice contesa.

– Ba vreau!, se încăpăţânează copilul.

Mazarin se simte nevoit să intervină şi îi explică micuţului:

– Când vei fi mare, intervine calm cardinalul, şi mai ales dacă vei fi cuminte, vei bea şi tu un pahar. Iar dacă nu vei fi cuminte, vei bea mai multe...

Nancy Astor, prima femeie aleasă deputat în parlamentul britanic, se întâlneşte pe coridor cu Winston Churchill. După un schimb de replici nu prea amabile, Lady Astor spune:

– Dacă aş fi soţia dumneavoastră, v-aş turna otravă în cafea!

– Iar eu, soseşte replica lui Churchill, dacă aş fi soţul dumneavoastră, aş bea-o liniştit!

Când armata perşilor se apropie de Termopile, i se dă de veste generalului spartan Leonida că armata duşmană e aşa de numeroasă, încât ar putea întuneca soarele cu ploaia ei de săgeţi.

– Mai bine, zice Leonida, ne vom lupta la umbră!

Madame de Stael este celebră, frumoasă şi curtată, dar împarte cu o altă doamnă atenţiile lui Talleyrand. Ca să-l determine pe ministru să aleagă, ea îl întreabă:

– Dacă am cădea amândouă în apă, pe care aţi salva-o prima?

– Nu pe dumneavoastră, fiindcă ştiţi să înotaţi!

La Radio Erevan, un ascultător întreabă:

Q Care este „sandvişul tranziţiei”?

Radio Erevan răspunde:

A Degetul arătător între două felii de pâine.

Un ofiţer dintr-un regiment din Orleans soseşte la Curte, aducând veşti bune împăratului Napoleon. Drept răsplată, acesta cere decoraţia „Sfântul Ludovic".

– Nu ţi se pare că eşti cam tânăr pentru o astfel de distincţie?, întreabă împăratul.

– Sire, în regimentul de Orleans, aflat mereu în focul luptei, nu voi avea timp să îmbătrânesc!

Bufonul reginei Elisabeta I a Angliei cade în disgraţie. După un timp, suverana îl reprimeşte şi îi spune:

– Cred că de-acum încolo n-o să ne reaminteşti greşelile pe care le facem!

– Nu, Majestate, ar fi de prisos să repet nişte lucruri despre care vorbeşte toată lumea...

Regina Elisabeta şi ducele de Edinburg se duc la teatru pentru a-i vedea jucând pe Laurence Olivier şi Vivien Leigh. Când ajung în loja regală, toţi spectatorii, în picioare, aplaudă. În culise, Vivien Leigh oftează:

– Ce intrare!

– Da, adaugă Olivier, dar şi ce rol...

Într-o clipă de neatenţie, vizitiul lui Friederich cel Mare scapă hăţurile şi caleaşca în care se află regele se răstoarnă. Văzându-l atât de furios, vizitiul îl întreabă:

– Majestatea Voastră n-a pierdut nicio bătălie?

Ludovic al XIV-lea este întâmpinat de primarul unui oraş cu un discurs care începe astfel:

– Sire, marele Scipio Africanul, ajungând atunci la Cartagina...

Intuind lungimea discursului, regele îl întrerupe:

– Când Scipio a ajuns la Cartagina, el mâncase de prânz, pe când eu, nu...

– Probabil vă simţiţi extraordinar, văzând câtă lume se adună când vorbiţi, îi spune o admiratoare lui Winston Churchill.

– Adevărat, dar nu uit niciodată că, dacă în loc să ţin un discurs, aş fi spânzurat, s-ar aduna de trei ori mai multă lume...

William Pitt, prim-ministrul britanic, este întrebat de o doamnă de la curte:

– Domule Pitt, dumneavoastră, care cunoaşteţi tot ce mişcă în lumea politică, ce secrete îmi puteţi destăinui?

– Regret, dar încă n-am citit ziarele de astăzi...

– Domnule Talleyrand, cum aţi agonisit averea considerabilă pe care o deţineţi?, îl întreabă cineva.

– Poate credeţi că a fost greu, dar a fost foarte simplu! Am făcut comeerţ cu multă pricepere: i-am vândut pe toţi cei care m-au cumpărat!

Profesoara le vorbeşte cu patos elevilor despre Egiptul Antic. Ca să facă lecţia mai atractivă, ea lasă frazele neterminate, pentru a fi completate de elevi.

–Sfinxul are ochi, dar nu poate...

–Vedea!, răspund copiii în cor.

–Sfinxul are urechi, dar nu poate...

–Auzi!, completează copiii.

–Sfinxul are nas, dar nu poate...

–Să şi-l sufle!, răcneşte Bulişor.

În timp ce asediază oraşul Sevilla, Napoleon spune:

–Dacă oraşul ăsta nu se predă, am să pun să fie ras de pe faţa pământului!

–Sire, zice un mareşal, nu cred că ar fi bine să faceţi ce aţi spus...

–Şi de ce, mă rog?

–Vreţi să vi se spună „Bărbierul din Sevilla”?

Politicianul englez John Wilkes este faimos pentru antipatia sa faţă de regele George al III-lea, aşa că toată lumea rămâne cu gura căscată, când, la o recepţie, acesta închină un pahar în cinstea suveranului, urându-i viaţă îndelungată.

–De când îi doriţi tatălui meu viaţă lungă?, întreabă prinţul moştenitor.

–De când am avut onoarea de a face cunoştinţă cu Alteţa Voastră, îi răspunde Wilkes amabil.

Bufonul regelui Franţei, Francisc I, este ameninţat cu moartea de un senior de care îşi bătuse joc.

– Să nu-ţi fie teamă, îi spune regele bufonului. La cel mult un sfert de ceas după moartea ta, cel vinovat va fi ucis la porunca mea.

– Sire, ce bun sunteţi, dar nu s-ar putea ca acest sfert de ceas să fie înainte, nu după moartea mea?

În 1885, când Raymond Poincaré candidează la alegeri, i se reproşează că e prea tânăr.

– Foarte adevărat, le răspunde acesta prompt, dar de acest defect mă pot vindeca pe zi ce trece...

La funeraliile regelui Eduard al VII-lea, împăratul Wilhelm al II-lea al Germaniei stă lângă preşedintele S.U.A., Theodore Roosevelt. Cu obişnuitul său ton de superioritate, Wilhelm îi spune preşedintelui american:

– După ceremonie, vino la mine! Te aştept la ora două. Am patruzeci şi cinci de minute la dispoziţie.

Vrând să-i servească o lecţie de politeţe, Roosevelt îi răspunde:

– Voi fi punctual! La două fix voi fi acolo, deoarece nu vă pot acorda decât douăzeci de minute...

Q De ce i se spune Ludovic lui Gicu?

A Pentru că e al XIV-lea la părinţi!

Gânditorul şi omul de stat englez Thomas More este condamnat la moarte prin decapitare de Henric al VIII-lea. În ziua când trebuie să aibă loc execuţia, este întrebat de bărbierul închisorii dacă vrea să fie tuns.

– Prietene, răspunde condamnatul, nu merită să cheltuiesc bani pentru un cap care nu mai este al meu!

Având unele treburi la Karlsruhe, episcopul de Speyer poposeşte la un han de pe malul Rinului. Acolo cere să i se servească masa. Printre alte feluri, apare şi o ştiucă umplută, de dimensiuni considerabile. Când i se prezintă nota de plată, episcopul constată că e foarte piperată.

–Ştiucile sunt atât de rare pe aici?, se miră el.

–Ştiucile nu, răspunde hangiul, dar episcopii, da!

Filozoful şi omul politic atenian Alcibiade îşi cumpără, într-o zi, un câine nemaipomenit de frumos şi de scump, iar a doua zi îi taie coada. Prietenii îl dojenesc pentru acest lucru, despre care vorbeşte acum toată Atena.

– Este tocmai ceea ce am şi urmărit! Cât timp vor discuta despre coada câinelui meu, mă vor uita pe mine...

Fiind decorat de către regele Franţei, Henric al IV-lea, un nobil rosteşte formula ceremonialului:

–„Doamne, nu sunt vrednic!”

–Ştiu, răspunde regele, dar m-a rugat nepotu-meu!

Doi nobili de la curtea lui Ludovic al XIV-lea se plimbă prin împrejurimile Parisului şi văd un ţăran care-şi bate măgarul.

– Ascultă omule, de ce eşti aşa de crud cu bietul animal?, intervine unul dintre nobili.

Ţăranul îşi scoate respectuos pălăria şi se înclină spre animal, spunându-i:

– Iartă-mă, domnule măgar. Nu ştiam că ai neamuri la Curte...

Ludovic al XIII-lea, regele Franţei, prezidează un consiliu de miniştri. Unul dintre miniştri, distrat, îşi scoate punga de tutun din buzunar şi şi-o pune pe masă. Şocat de această abatere de la etichetă, regele se încruntă. Ministrul îşi scoate din buzunar batista şi o pune alături de pungă.

– Am impresia, domnule, că vreţi să vă goliţi buzunarele, zice regele enervat.

– Sire, replică acesta fără să-şi piardă cumpătul, e mai bine ca un ministru să-şi golească buzunarele, decât să şi le umple...

A doua zi după remanierea guvernului, ziarul de casă „Viitorul” anunţă cu litere de-o şchioapă: „Foştii miniştri au reintrat în sânul majorităţii, de unde au ieşit. Vrem numai să ne mirăm puţin de constanţa legilor firești, a legilor naturii, care guvernează Universul. Aşa e făcut omul! Să intre de unde a ieşit şi pace bună!”...

– Cine a inventat valsul, domnule profesor?

– Bineînţeles că Lenin, prin istorica sa lucrare: „Un pas înainte, doi paşi înapoi”.

Vestitul erou albanez Scanderbeg iese biruitor în douăzeci şi două de bătălii, folosind o singură spadă. Sultanul Mahomed vrea cu orice preţ să o examineze.

– Nu pricep cum a putut câştiga atâtea bătălii cu o astfel de spadă!? Eu am altele mult mai bune, spune sultanul restituind spada solului care i-o adusese.

– Înţeleg nedumerirea padişahului, îi răspunde Scanderbeg prin solul turc, numai că, odată cu spada, nu i-am trimis şi braţul meu...

Prim-ministrul României se plimbă cu automobilul prin ţară, iar în apropiere de Bălăceanca maşina are o pană de cauciuc. Şoferul se dă jos ca să constate stricăciunile, fără să observe că a coborât şi prim-ministrul. Şoferul repară pana, se urcă în maşină şi pleacă. În zadar îl strigă şeful, disperat. Prim-ministrul o ia pe jos şi ajunge la Bălăceanca, de unde se gândeşte că ar putea să dea un telefon, ca să i se trimită o maşină. Nimereşte la poarta azilului de nebuni, sună şi vine portarul.

– Sunt primul ministru. Deschide-mi ca să pot da un ordin telefonic la Bucureşti, din cabina dumitale!

– Da, ştiu, răspunde portarul, doar puţin, să vină şi paznicii! Mai avem aici, la noi, încă cinci prim-miniştri...

Dwight Morrow, jurist şi om de stat american, este renumit prin faptul că este teribil de distrat. Odată, aflându-se în tren, cufundat în lectura unei cărţi, controlorul îi cere biletul. Morrow se caută disperat prin buzunare şi nu-l găseşte.

– Nu face nimic, domnule Morrow, îi spune controlorul, când îl veţi găsi, să-l trimiteţi prin poşta Companiei de Căi Ferate. Sunt sigur că-l aveţi!

– Ştiu precis că-l am pe undeva, dar ceea ce aş vrea cel mai mult să aflu este unde anume mă duc!

Marchizul Barbe-Marboie este preşedintele Camerei Superioare de Statistică în timpul domniei lui Napoleon I. Într-o dimineaţă, împăratul, înfuriat că a descoperit într-un raport o greşeală elementară, îl concediază.

– Sire, nu merit această concediere, în definitiv, n-am furat!

– Mai bine făceai acest lucru! Furtul are, totuşi, limite, pe când prostia este fără margini!

În ajunul războiului, ambasadorul englez îi transmite lui Friederich cel Mare un mesaj care se încheie aşa:

– Cu ajutorul lui Dumnezeu, vom provoca şi vom câştiga războiul.

– Cum, se miră regele, Dumnezeu este aliatul vostru?

– În mod cert, zâmbeşte ambasadorul.

Napoleon este primit cu mare emfază în oraşul Arras. Notabilităţile urbei, în cap cu primarul, nu mai contenesc cu laudele:

– Dumnezeu însuşi l-a făcut pe Bonaparte, apoi s-a odihnit, zice primarul.

Auzind aceste vorbe, contele de Narbone îi şopteşte unui prieten:

– Dumnezeu ar fi făcut mult mai bine dacă s-ar fi odihnit mai devreme!

– Înainte, fricoşilor!, se aude vocea tunătoare a generalului napoleonian Friant.

Ghiulelele cad din ce în ce mai des pe câmpul de luptă şi soldaţii încep să se retragă.

- Daţi înapoi?! Pentru cele şase nenorocite de centime pe care le primiţi pe zi s-ar spune că vă e frică de cele câteva sute de ghiulele ale duşmanului...

La începutul carierei sale politice, Disraeli, omul politic englez, candidează la un loc de membru al Camerei Comunelor într-o circumscripţie din Middlessex. Viitorul prim-ministru cere votul cetăţenilor în cadrul unui miting electoral. Un fermier mai irascibil se ridică şi strigă:

– Să-ţi dau votul? Mai bine îl dau diavolului!

– Chiar aşa! răspunde Disraeli. Dacă prietenul dumneavoastră, diavolul, renunţă să candideze, pot spera să am votul în locul lui?

Pe vremea când îl însoţeşte pe rege, în timpul asediului oraşului Ostende, celebra arhiducesă a Austriei, Isabella, fiica lui Filip al II-lea al Spaniei, face legământ că nu-şi va schimba cămaşa până nu va fi cucerit oraşul. Jurământul este ţinut cu sfinţenie, vreme de aproape doi ani cât durează asediul, timp în care cămaşa căpătă o culoare destul de neobişnuită pentru un obiect de lenjerie. Dar, culmea, această culoare devine o modă. Aristocratele îşi vopsesc rufele în această nuanţă, soldaţii poartă eşarfe la fel, iar culoarea respectivă, asemănătoare cu cea a cafelei cu lapte, capătă numele arhiducesei Isabella...

– Copii, când a folosit Lenin pentru prima dată expresia: „Învăţaţi, învăţaţi şi iar învăţaţi!”?

– Când a văzut carnetul de note al lui Stalin, răspunde Bulă.

Lordul North, prim-ministrul Angliei, are obiceiul de a dormi în timpul dezbaterilor parlamentare, lăsând în grija unui coleg consemnarea unor puncte mai importante. În cursul unor dezbateri legate de construcţii navale, un orator începe cu Arca lui Noe şi parcurge încet epocile istorice. Când ajunge la construirea Marei Armate spaniole, primul-ministru este trezit.

– Am ajuns în epoca reginei Elisabeta...

– Şi nu puteai să mă laşi să mai dorm un secol sau două?!, zice acesta supărat.

Pe o bancă în parc stă un bătrân îmbrăcat elegant, dar simplu. Un baron se aşază lângă dânsul şi intră în vorbă. La un moment dat, baronul, ca un om binecrescut ce este, se recomandă şi-l roagă pe străin să-şi spună şi el numele.

– Mă numesc Iphan, regele Saxoniei, răspunde, modest, bătrânul.

–Frumoasă slujbă, n-am ce zice!

Pe vremea reginei Victoria, Disraeli, prim-ministrul Marii Britanii, este întrebat care este deosebirea între o nenorocire şi o calamitate.

– Dacă Gladstone (marele său adversar politic) ar cădea în Tamisa, asta ar fi o nenorocire, dar dacă cineva l-ar salva de la înec, ar fi o adevărată calamitate.

Pentru a-şi arăta dispreţul faţă de o persoană, Napoleon are o formulare favorită:

–Acela e penultimul dintre oameni.

–De ce penultimul? îl întreabă cineva.

–Ca să nu descurajez pe nimeni, zice împăratul.

La Radio Erevan, un ascultător întreabă:

Q Ce s-a întâmplat când Nero a dat foc Romei?

Radio Erevan răspunde:

A Toate firmele de asigurări au dat faliment.

La „Ritz”, în prezenţa politicianului Aristide Briand, doi prieteni de-ai lui îşi dau cu părerea care este cea mai veche profesie din lume. Unul este chirurg, iar celălalt este arhitect.

– Cea mai veche meserie este chirurgia. Să nu uităm că, însuşi Dumnezeu, atunci când a creat-o pe Eva, a fost nevoit să facă prima operaţie...

– Ba meseria noastră e mai veche. Înainte de a-l face pe om, Dumnezeu a creat pământul, soarele, stelele...

– Mă tem că amândoi greşiţi, spune zâmbind Aristide Briand. Politica e cea mai veche meserie. De ce? Pentru că Dumnezeu a creat din haos totul şi asta chiar din prima zi. Dar haosul de cine putea fi creat? De noi, politicienii!

La palatul Versailles, după războiul franco-german din 1870, Bismark discută cu ambasadorul german la Paris, contele Henrich von Arnim. În anticameră aşteaptă lordul Russel. Când iese, Arnim îi spune lordului:

– E greu de rezistat lângă Bismark! Fumează fără întrerupere trabuce de Havana. Am fost nevoit să-l rog să-mi dea voie să deschid fereastra.

Când intră lordul Russel, Bismark îi arată fereastra deschisă şi îi spune:

– Adineauri a fost aici Arnim. Era parfumat atât de puternic, încât n-am mai rezistat şi a trebuit să-l rog să deschidă fereastra! Şi a trebuit să aprind trabuc după trabuc să rezist mirosului...

Cu toate că este un ţintaş prost, Napoleon este pasionat de vânătoare. Odată, în pădurea de la St. Germain, haita de câini dă peste un cerb şi-l înconjoară. Imediat, cerbul începe să se apere cu coarnele. Temându-se pentru viaţa preţioşilor câini, hăitaşii omoară cerbul şi apoi îl aşază într-un tufiş, proptit cu nişte pari, ca şi cum ar sta în picioare. Împăratul este călăuzit spre tufiş, unde vede cerbul şi trage. Un câine cade lovit, dar şi cerbul se prăbuşeşte cu zgomot.

– Splendid, colosal, Sire!, zice linguşitorul Fouche.

– O adevărată lovitură de maestru!, plusează şi Talleyrand, aflat în apropiere.

– Nu e cazul să mi-o spuneţi, replică împăratul, am văzut cu ochii mei cum a căzut cerbul. Dar nu înţeleg ce a păţit câinele?!

În ziua de 20 ianuarie 1945 are loc festivitatea inaugurării celei de a doua preşedinţii a lui Franklin Roosevelt. Secretarul Casei Albe lansează invitaţiile, una dintre ele fiind adresată din neatenţie chiar sărbătoritului, preşedintele SUA. Primind-o, Roosevelt, mucalit, răspunde printr-o scrisoare oficială: „Preşedintele îşi exprimă adâncul regret că, din cauza numeroaselor obligaţii oficiale, nu poate primi invitaţia de a asista la festivitatea instalării preşedintelui Statelor Unite.” Iar ca P.S., scris de mână, adăugă: „Mi-am aranjat treburile şi sper că voi putea veni la ceremonie. Veţi primi răspunsul definitiv în 19 ianuarie a.c.”.

Lupta pentru emanciparea femeii în Belgia înregistrează un succes deosebit în anul 1921, când Marie Jansson Spaak este aleasă în Parlament, fiind prima femeie deputat. După câţiva ani, familia Spaak înregistrează o altă victorie politică: Paul Henri Spaak, viitorul ministru de Externe, devine membru al Parlamentului. În înalta instituţie politică, fiul îşi începe discursul astfel:

–Mamă, domnilor!

Bulă şi Lulă stau de vorbă:

– Ce crezi tu, măi Bulă, mai este actuală vechea deviză leninistă: „Învăţaţi, învăţaţi şi iar învăţaţi!”?

–Da, dar cu mici modificări: „Înhăţaţi, înhăţaţi şi iar înhăţaţi!”...

Giuseppe Balsamo, aventurierul italian cunoscut şi sub numele de contele de Cagliostro, s-a înconjurat, întreaga lui viaţă, de înşelătorii şi mistificări. Una dintre ele, poate cea mai vestită, este cea legată de răspândirea zvonului că ar fi împlinit respectabila vârstă de... 300 de ani. Un parizian neîncrezător, dar şi puţintel la minte, încearcă să-l tragă de limbă pe valetul acestuia, întrebându-l :

–Stăpânul tău are, într-adevăr, cum se laudă, 300 de ani?

–Nu ştiu, *signore*, răspunde şiretul valet, eu nu sunt în slujba lui decât de 120 de ani!

În timpul războaielor lui Napoleon Bonaparte cu armatele austriece de prin anii 1796-1797, în Italia de nord, francezii se tem grozav de unii soldaţi din armata inamică, pe care îi numesc *Dayma*. Identitatea acestora nu a fost cunoscută până azi. Istoricii români au descoperit, însă, că aceşti *Dayma* nu erau alţii decât românii transilvăneni, recrutaţi în armata împăratului de la Viena, care, atunci când îşi terminau gloanţele, apucau puştile de ţeava şi porneau la atac, strigând: „Dă-i, mă! Dă-i, mă!”.

Într-o zi, administratorul lui Talleyrand i se plânge acestuia că, de câteva săptămâni, n-a mai primit nici un ban pentru cheltuielile curente.

–Şi cum ai procedat?

– M-am descurcat şi eu cum am putut, răspunde acesta.

–Foarte bine, descurcă-te tot aşa şi de aici înainte!

Marchiza de Bouchamp se opune vehement căsătoriei fiicei sale cu un căpitan de muşchetari, nobil, dar foarte sărac.

–Fata mea, să ştii că domnul Surzec vrea să te ia în căsătorie numai pentru banii tăi, ca să-şi plătească datoriile.

–Mamă, nu-i adevărat, tu nu-l cunoşti deloc pe iubitul meu, lui nici măcar nu-i trece prin minte să-şi plătească datoriile!

Kogălniceanu stăruie mereu pe lângă Cuza-Vodă să-l facă ministru şi pe generalul Tell, care suferă de o tremurătură continuă a capului. Ca să scape de Kogălniceanu, Vodă îi spune:

–Mihalache dragă, am să te rog un lucru!

–Ce lucru, Măria-Ta?

–Să mişti mereu din cap, timp de 10 minute.

–Dar pentru ce?

–Mişcă din cap şi am să-ţi spun!

Kogălniceanu se apucă să bâţâie din cap până nu mai poate şi zice:

–Lasă-mă, Măria Ta, că am ameţit!

– Dumneata ţi-ai clătinat capul două minute şi ai ameţit şi vrei să-l fac ministru pe Tell, care-şi clatină capul de 30 de ani. Slăbeşte-mă, te rog!

Îmbătrânind, Bismark ajunge ipohondru, mizantrop şi morocănos. Într-o zi, la obişnuitul control medical de rutină, medicul îi pune tot felul de întrebări.

–Nu-mi place să-mi puneţi întrebări, zice Bismark.

– Atunci, vă rog să vă adresaţi unui veterinar sau unui ghicitor!

– Bulă, prin ce a rămas celebru Războiul de o sută de ani?

– Prin faptul că atunci au apărut centura de castitate şi meseria de lăcătuş mecanic, domnule profesor.

Michelet scrie că Richelieu are asupra lui Ludovic al XIII-lea ascendentul geniului, dar regelui nu-i place să fie socotit satelitul ministrului.

– Vă rog, domnule cardinal... treceţi înaintea mea!, îi strigă într-o seară, la curte, regele. Nu eşti dumneata stăpânul? Se spune că dumneata eşti regele, că dumneata conduci regatul, şi că, fără dumneata, ţara se duce de râpă!

Richelieu, care-l cunoaşte pe rege şi-l ştie gelos, ia un sfeşnic din mâna unui paj şi trece în faţa suveranului.

– Merg înaintea Majestăţii Voastre doar pentru a vă lumina calea! Numai şi numai pentru a o lumina...

Domnul Malesherbes este pus, împotriva voinţei sale, să ţină un discurs adresat prinţului moştenitor, abia născut. În faţa curţii adunate în jurul leagănului unde scâncea pruncul, bătrânul curtean rosteşte această scurtă cuvântare:

– Fie, monseniore şi alteţă regală ca, pentru binele Franţei şi al domniei voastre, să vă arătaţi tot atât de nesimţitor şi de surd faţă de linguşitori şi de intriganţi, precum sunteţi în momentul acesta faţă de discursul pe care mi s-a poruncit să vi-l adresez...

Cicero spune despre Cornelius Revillus, omul care fusese consul doar o zi:

– Am avut un consul atât de vigilent, încât n-a dormit nicio noapte în timpul consulatului său...

Ex-senatorul american Theodore Green, un democrat milionar, este întrebat cum de reuşeşte să atragă aşa de multe voturi pentru Partidul Democrat.

– E foarte simplu, răspunde acesta. Nu dau nici un bacşiş şoferilor de taxi, chelnerilor şi frizerilor şi apoi le spun scurt: „Votaţi cu republicanii!".

Numit ministru de Interne în anul 1906, Clemenceau vrea să vadă, încă din primele zile, cum lucrează funcţionarii săi. Urmat de şeful de cabinet, intră în primul birou. Nu găseşte pe nimeni, în al doilea, la fel. În sfârşit, în biroul următor dă peste un funcţionar care doarme. Şeful de cabinet vrea să-l trezească, dar Clemenceau îi spune:

– Nu-l trezi! Să nu plece şi el...

La Radio Erevan, un ascultător întreabă:

Q Este adevărat că după evenimentele din decembrie 89, cei veniţi la putere vor să schimbe totul?

Radio Erevan răspunde:

A Absolut adevărat! Vor să schimbe totul! Inclusiv nevestele...

Din spusele lui Talleyrand:

– Franţa şi Anglia trebuie să fie strâns unite, cum sunt calul şi călăreţul. Important e un singur lucru: să nu fim noi calul!

Şedinţa Consiliului de Miniştri este prezidată de Ionel Brătianu. Din guvern fac parte doi miniştri care se numesc Constantinescu. Unuia dintre ei, fiind un celebru afacerist, i se mai spune şi Constantinescu-Porcu. Amândoi lipsesc de la şedinţa respectivă. Vrând să le justifice absenţa, unul dintre miniştri zice:

– M-am întâlnit ieri cu Constantinescu-Porcu...

– Nu admit, îl întrerupe Brătianu, ca miniştrii în funcţie să fie insultaţi public sau în faţa mea.

– Bine, dar, domnule prim-ministru, colegul nostru Constantinescu..., intervine cineva.

– Care dintre ei?, întreabă Brătianu, acum complet nedumerit.

Pe vremea când Calvin Coolidge este preşedinte al SUA şi totodată, şi preşedinte al Senatului, între doi senatori izbucneşte o ceartă. Enervându-se, unul dintre ei, îi zice celuilalt:

– Să te duci la dracu!

Ofensat, senatorul se plânge lui Coolidge:

– Domnule preşedinte, aţi auzit ce mi-a spus, unde m-a trimis?

Cunoscut ca un tip laconic şi înzestrat cu mult sânge rece, Coolidge îşi ridică privirea de pe o carte pe care tocmai o răsfoieşte şi îi răspunde calm:

– Tocmai consult regulamentul de funcţionare a Senatului. Dacă nu doriţi, nu sunteţi obligat să vă duceţi şi colegul nu vă poate obliga să plecaţi!

În bătălia de la Leipzig, generalul francez Cotour-Moubourg îşi pierde un picior. Văzându-l, ordonanţa începe să plângă:

– Ce te lamentezi, imbecilule?, strigă generalul. De-acum n-o să trebuiască să-mi lustruieşti decât o cizmă!

Winston Churchill îşi rupe piciorul. În dorinţa de a nu-l alarma, doctorul îi spune:

– Sire, piciorul dumneavoastră nu mă îngrijorează.

– Înţeleg, spune Churchill. Probabil că nici pe mine nu m-ar îngrijora dacă v-aţi rupe dumneavoastră piciorul!

Clemenceau vorbeşte în Camera Deputaţilor. Un impertinent îl întrerupe de mai multe ori. Clemenceau îl pune la punct cu vorbe cam tari şi atunci celălalt începe să-i spună:

– Dar eu am dreptul...

– Dumneata, îl întrerupe Clemenceau, de astă dată, ai toate drepturile de pe lume, în afară de acela de a ţine discursul meu astăzi!

Înaintea bătăliei cu romanii, Spartacus îşi ucide calul, iar prietenii, revoltaţi, îl întreabă de ce a făcut acest lucru.

– Dacă vom învinge, vom avea destui cai. Dacă vom pierde, vreau să nu am nicio posibilitate de a fugi.

Regele Ferdinand I şi Constantin Argentoianu privesc printr-o fereastră a palatului regal desfăşurarea unei manifestaţii prin care liberalii cer puterea. Pentru organizarea manifestaţiei, liberalii au adus din provincie susţinători plătiţi.

– Oare o manifestaţie a partidului dumitale ar putea strânge tot atâţia oameni?

– Sigur că da, răspunde Argentoianu, mai ales că ar fi aceiaşi...

Aflat într-un restaurant, Churchill comandă felul întâi: supă de mazăre. Când îi este adusă, constată că în lichid sunt numai două boabe de mazăre. Fără să spună nimic, Churchill îşi scoate haina şi vesta şi le aşează pe spătarul scaunului. Contrariat, chelnerul îi atrage atenţia:

– Sire, iertaţi-mă, în acest restaurant nu se mănâncă fără haină!

– Cine a spus că vreau să mănânc?, zice Churchill. Vreau să sar în farfurie pentru a salva cele două boabe nefericite de mazăre care se îneacă...

O persoană indiscretă face o remarcă asupra faptului că Lichtenberg are urechile neobişnuit de mari. Acesta, după un moment de gândire, spune:

– Închipuiţi-vă dumneavoastră, urechile mele şi mintea dumneavoastră, ce măgar perfect am alcătui împreună...

În timpul unei inspecţii nocturne, Napoleon intră în vorbă cu un ofiţer necunoscut, căruia nu-i vede gradul:

–Numele?

–*L'Arbre.*

–Colonel?

–Nu încă, dar sunt făcut chiar din lemnul din care se cioplesc coloneii!

–Foarte bine, zice Napoleon, îmi voi aminti de dumneata când voi avea nevoie de un colonel de lemn.

La un *talk-show*, un politician cu state mai vechi este intervievat fără mănuşi:

– Spuneţi-ne, ce aţi simţit când aţi fost ales prima oară în Parlament?

–M-am mirat foarte tare.

–De ce?

–Nu înţelegeam cum de-am nimerit acolo...

– Dar care a fost impresia dumneavoastră la deschiderea de ieri a sesiunii parlamentare?

–M-am mirat şi mai tare.

–De ce?

–Cum de-au nimerit acolo ceilalţi...

Când Cristofor Columb debarcă pentru prima dată în America, indienii se strâng în jurul lui şi încep să strige:

– Acesta este Cristofor Columb! În sfârşit, l-am descoperit!

În momentul când obţine primul loc în parlamentul englez, Churchill are 26 de ani. Pentru a părea mai matur, îşi lasă mustaţă... La un *party*, o doamnă care nu-i agreează atitudinea de om politic independent îi spune:

– Winston, nu sunt de acord nici cu politica, nici cu mustaţa dumitale!

– Madame, replică Churchill, după toate probabilităţile, n-aveţi şansa de a atinge niciunul dintre aceste două lucruri...

Alexandru Macedon, supranumit şi Alexandru cel Mare, este întrebat de un slujitor cum a procedat de a ajuns aşa de mare. Alexandru, care se formase la şcoala lui Aristotel, cel mai mare filozof antic grec, răspunde:

– În viaţă m-au ajutat întotdeauna patru sfetnici buni: judecata dreaptă, vorba bună, mâna întinsă prietenește şi iertarea celui care a greşit.

Alfred Jarry, autorul bufoneriei "Ubu-rege", era un mare farseur, însă, spre deosebire de englezi, era un farseur jovial. Într-o zi, Alfred Jarry, trăgea, ca să se distreze, în mierlele din grădina unei vecine, doamna Hasduilde, scriitoare.

– Opreşte-te mizerabile, strigă cucoana, ai să-mi omori copiii!

– Nu face nimic, doamnă, răspunse Jarry politicos, vă pot face alţii!

Victor Hugo primi într-o zi o scrisoare care avea ca adresă numai următoarele cuvinte: "Celui mai mare poet al epocii". Hugo, fără să o deschidă, o trimise la Universitate, lui Lamartine. Dar, acesta o trimise şi el, la rîndul lui, în Place Royale, unde locuia Hugo. Nu se ştie care dintre cei doi iluştri poeţi s-a decis să o deschidă mai întîi.

Piesa lui Dumas, "Caligula", părea atât de plicticoasă, încât a consacrat o expresie. Se zicea în loc de "Nu mă plictisi", "Nu mă caligula".

În legătură cu evenimentele artistice intrate în vocabular, e notat că azi, la Paris, se zice despre o actriţă, care o imita pe Emilia Popescu: "Qu'elle popescise".

Balzac şi Dumas-tatăl se dispreţuiau, literar vorbind, reciproc. Când se întâlneau nu schimbau nicio vorbă. Într-o zi, însă, Balzac zise:

– Când voi fi uzat, am să scriu drame (în vremea aceea Dumas era dramaturg).

– Poţi să începi numaidecât!, i-o trânti Dumas.

Bernard Shaw, întrebat de un prieten, jurnalist francez, asupra etapelor evoluţiei lui, răspunse:

– Eu n-am evoluat! Eu sunt om, nu amibă!

La premiera unei piese de Emile Augier, Alexandre Dumas-fiul, care şedea lângă autor, îi arătă acestuia un spectator care dormea în sală:

–Priveşte! Iată efectul produs de piesa dumitale...

După câtva timp, la o premieră a lui Dumas-fiul, cei doi sunt din nou împreună. Augier îi arătă şi el cu satisfacţie un spectator care sforăia.

–Priveşte! Nici piesa ta nu are alt efect ...

– Ah, da! îl recunosc, replică Dumas. E tot spectatorul de atunci! Încă nu s-a trezit!

Conducând amabil o doamna la masă, Mark Twain i-a spus:

–Ce frumoasă sunteţi!

Mai puţin amabilă, doamna i-a răspuns:

– Îmi pare foarte rău că nu pot să vă întorc acest compliment!

–Oh!, a raspuns Twain. Procedaţi ca mine, doamnă! Minţiţi!

La Clemenceanu s-a prezentat o doamnă cu o înfăţişare foarte vulgară. Era nevasta unui negustor care se îmbogăţise în timpul războiului. Când doamna s-a îndepărtat, un prieten îi spuse:

–Ai observat ce inele extravagante are pe degete?

–Da, răspunse marele om, dar nu aşa de multe încât să-i ascundă degetele....

La Radio Erevan, un ascultător întreabă:

Q Cine a fost Cristofor Columb?

Radio Erevan răspunde:

A Primul socialist: nu ştia unde merge, habar n-avea unde se află şi toate acestea pe banii contribuabililor.

– Domnul de Mariveaux, zicea Voltaire, este un om care-şi petrece viaţa cântărind ouă de muscă într-o balanţă de pânze de păianjen.

– Domnul Voltaire, dădu replica domnul Mariveaux, este perfecţiunea ideilor comune. El este primul om din lume când este vorba să scrie ce au gândit alţii...

John Milton, autorul poemului "Paradisul pierdut", a fost întrebat de către un admirator isteţ:

– După opinia dvs., cu ce se ocupa Creatorul înainte de a face lumea?

– Presupun că pregătea un infern pentru curioşi!, sosi replica.

La masă, la Dumas, venea tot felul de lume şi nu rareori, necunoscuţi. Prânzul începea la unsprezece şi jumătate şi se sfârşea la patru şi jumătate.

– Ai putea să mă prezinţi domnului de acolo?, îl rugă un amic pe Dumas.

– Imposibil, nici eu nu i-am fost prezentat.

Fiindcă soţia lui Heinrich Heine se ruga la Dumnezeu pentru iertarea păcatelor soţului ei, acesta, pe patul de moarte, îi zise:

–Nu te teme, iubito! Mă va ierta, asta e meseria lui.

Când Picasso lucra la o gravură ce înfăţişa o coridă, aceasta conţinea şi un picador. Pictorul, ori nu s-a gîndit, ori uitase că tiparul întoarce imaginea, dar la sfârşit, văzu cu surprindere că picadorul ţine suliţa cu mâna stângă. Ar fi trebuit să renunţe, dar el îi dădu titlul: "El Zurdo" (Stângaciul). Gravura este astăzi celebră.

–De fapt, în ce epocă v-ar fi făcut plăcere să trăiţi?, a fost întrebat odată G.B. Shaw.

– Desigur că pe vremea Primului imperiu al Franţei, răspunse celebrul scriitor. Atunci nu era decât un individ care să pretindă că el este Napoleon....

Pe o stradă din Berlin, o foarte populară actriţă a vremii, Claire Waldon, care se considera încă destul de tânără, fu întrebată de un tânăr filfizon:

– Bunicuţo, spune-mi te rog, cu ce să merg ca să ajung mai repede la spitalul Charité?

Actriţa îl privi cu indignare şi-i răspunse sec:

–Tinere, îmi mai spui o dată bunicuţo, şi ai să ajungi la Charité cât ai zice peşte şi chiar pe gratis...

Într-una din călătoriile sale în Franţa, în anul 1147, Papa Eugeniu al III-lea a sosit la Paris într-o zi de vineri. Pentru a da putinţă credincioşilor să-l primească sărbătoreşte, lucru interzis într-o zi de post, papa a emis un edict prin care acea zi de vineri se considera zi de joi. Este singurul caz în istorie cînd o săptămână a avut două zile de joi.

Ernest H. Hali, fizicianul american care a descoperit fenomenul ce-i poartă numele şi care l-a făcut celebru pe când avea doar 25 de ani, a fost invitat, nu mult după aceea, la un congres internaţional de fizică. La auzul numelui său, mulţi dintre participanţii la congres, care nu-l cunoscuseră personal, l-au întrebat:

– Nu cumva sunteţi rudă cu bătrânul Hali?

Tânărul savant răspunse:

– Foarte apropiată chiar.

La nelămurirea din priviri, completă:

– Bătrânul sunt chiar eu!

Când s-a stabilit în Africa, dr. Albert Schweitzer a stârnit senzaţie printre membrii unui trib, plimbându-se cu bicicleta. Tinerii locului au învăţat şi ei, în scurt timp, să folosească bicicleta. Văzându-i, unul dintre bătrânii tribului constată cu amărăciune:

– Ce obiceiuri urâte învăţaţi voi de la albi! Ei sunt atât de leneşi, chiar şi atunci când aleargă vor să şadă...

Fizicianul Max Born, pe când era student, dădea examen cu astronomul Karl Schwartzschild. Între profesor şi elev are loc următorul dialog:

–Ce faci când observi o stea căzătoare?

–Îmi pun ceva în gând.

– Bine!, insistă profesorul enervat de inocenţa studentului examinat. Şi pe urmă?

–Mă uit la ceas.

–Ca să-ţi notezi la ce oră ţi-ai pus dorinţa?

–Nu, domnule profesor, ca să determin timpul, apoi constelaţia din care a apărut, direcţia mişcării, lungimea traiectoriei şi toate celelalte. Apoi mă duc acasă şi calculez orbita respectivă.

Corneille, îmbătrânind de-acum, îşi recunoştea cu durere scăderea talentului:

–Am pierdut poezia odată cu dinţii!

Fiind grav bolnav, Bismarck chemă un celebru doctor din străinătate. Acesta aruncă doar o privire asupra bolnavului şi îi spuse cu precizie diagnosticul. Uimit, cancelarul îl întrebă:

– Spune-mi doctore, câţi bolnavi ai ucis până acum de ai ajuns la o asemenea performanţă în diagnosticarea unei boli?

– În orice caz, excelenţă, cu mult mai puţini decât dumneavoastră...

Romancierul britanic William Golding povesteşte cum în 1983, un poliţist i-a făcut un proces - verbal a doua zi după ce primise premiul Nobel pentru literatură. Motivul: parcase într-un loc nepermis.

– Nu ştii să citeşti!, l-a apostrofat poliţistul.

Scriitorul Theodor Fontane primi odată, la redacţia revistei unde lucra, nişte versuri. "Din principiu, eu nu pun virgule. Vă rog pe dumneavoastră să le puneţi unde veţi considera că este necesar". Restituind autorului încercările, Fontane îi scrise: "Vă rog, ca altă dată, să-mi trimiteţi numai virgulele. Versurile le compun singur".

Sulhac, un cunoscut actor de comedie, repeta o piesă de un autor modern. Acesta, nemulţumit de o replică a actorului, îi spuse:

– Cum se face, Sulhac, că dumneata, care eşti atât de vesel, de amuzant în viaţă, eşti aşa de trist în piesa mea?

– Vedeţi, maestre, răspunse actorul, asta pentru că în viaţă, textul e al meu...

Celebrul actor Jouvet îi spuse lui François Perier:

– Ah, dacă Moliere te-ar vedea jucând aşa în piesele sale, s-ar răsuci în mormânt!

– Cum însă, tu l-ai jucat înaintea mea, răspunse Perier foarte demn înseamnă că s-ar răsuci la loc...

Lordul Worth, fost prim-ministru al Angliei între 1770-1782, avea obiceiul de a dormi în timpul dezbaterilor parlamentare, lăsând în grija unui coleg consemnarea unor puncte de vedere mai importante. În timpul unor dezbateri referitoare la construcţiile navale, vorbitorul o luase de la Arca lui Noe şi parcurgea încet epocile istorice, iar când a ajuns la construirea armadei spaniole, colegul binevoitor îl trezeşte din somn pe prim ministru:

– Am ajuns în epoca reginei Elisabeta.

– Şi nu puteai să mă mai laşi să dorm un secol sau două?

Întâlnindu-l pe Samuel Johnson, după ce acesta îşi publicase faimosul său "Dicţionar al limbii engleze", două doamne din înalta societate, i-au elogiat opera, felicitându-l că a omis cuvintele nedelicate, grosolane, vulgare etc.

– Dar bine, doamnele mele, replică Johnson, asta înseamnă că dumneavoastră le-aţi căutat cu amănuntul!

Cato, celebrul om politic roman, cunoscut pentru modestia sa, dar şi pentru fermitatea cu care combătea luxul şi cu care apăra virtuţile tradiţionale ale Romei, remarca frecventa apariţie a statuilor ridicate în onoarea multor potentaţi ai Cetăţii eterne.

– Eu gândesc astfel: prefer ca oamenii să se întrebe de ce nu există o statuie a lui Cato, decât să se întrebe de ce a fost ridicată.

Aflat într-un anticariat, G.B. Shaw descoperi pe un raft un volum cu propriile sale piese de teatru. Deschizându-l, găseşte pe pagina de gardă o dedicaţie scrisă cu mâna lui pentru un prieten: "Cu complimente lui GBS". Cumpărând cartea, el scrise sub prima dedicaţie, o a doua: "Cu reînnoite complimente, GBS" şi o trimise pe adresa prietenului său.

Mark Twain povestea:

– Noi eram doi fraţi, în două leagăne gemene şi nimeni nu putea să ne recunoască, nici chiar mama noastră. Şi, apoi, unul dintre noi doi a murit. Plictisitor este că eu n-am ştiut niciodată care dintre noi a murit, nu ştiu care este în viaţă, dacă sunt eu sau el.

Mark Twain discuta despre divorţ.

– Dacă bărbaţii ar fi mai inteligenţi, n-ar mai exista atâtea divorţuri, spuse o doamnă.

– Dar nici prea multe căsătorii!, interveni prompt Mark Twain.

Redactor la un ziar din provincie, Mark Twain a primit nişte versuri proaste, intitulate: "De ce trăiesc?". Citind manuscrisul, Twain a răspuns scurt autorului:

– Pentru că ai trimis versurile prin poştă şi nu te-ai prezentat la redacţie în persoană!

Caruso, ca de altfel majoritatea cântăreţilor, mânca mult. Invitat odată la un dineu, marele tenor, la sfârşitul mesei, se ridică mai mult flămând. Gazdei, bineînţeles, nici prin gând nu-i trecu acest lucru. Politicos, la despărţire, mulţumi gazdelor pentru masă.

– Nu aveţi pentru ce, răspunse gazda, şi sper că o să mai repetăm masa...

– Cu cea mai mare plăcere, o asigură Caruso, chiar şi acum dacă doriţi...

Fiind invitat într-o familie, Mark Twain a fost întrebat de către amfitrioană:

– Aveţi noroc sau ghinion în dragoste?

– Am ghinion! Un ghinion teribil. Închipuiţi-vă, singura femeie pe care o iubesc, este măritată!

– Şi cu cine este măritată?, nu se putu abţine doamna respectivă.

– Cu mine!

Disraeli, prim-ministru al Marii Britanii, în timpul domniei reginei Victoria, a fost întrebat:

– Aţi putea să ne spuneţi ce deosebire este între o nenorocire şi o calamitate?

Disraeli răspunse:

– Dacă Gladstone, marele meu adversar politic, ar cădea în Tamisa, ar fi o nenorocire, dar dacă cineva l-ar salva de la înec, aceasta ar fi o calamitate...

Caruso a fost invitatul unui miliardar, urmând să interpreteze câteva arii. În seara respectivă, intrând în salonul unde urma să aibă loc recitalul, văzu cu mirare că nu erau decât miliardarul şi câinele lui, pe care îl ţinea în lesă, deoarece mârâia şi-şi arăta colţii. Pentru că suma ce urma să o primească pentru recital era substanţială, tenorul atacă o anumită arie de Verdi, fără să se sinchisească de lătratul furios al câinelui. La un moment dat, gazda îl întrerupse din cântat pe Caruso, spunându-i:

– Destul, maestre, e suficient, poftim cecul... Acum m-am lămurit. Câinele meu latră furios de câte ori soţia mea cântă! Am crezut că latră din cauza cântecelor sau a vocii soţiei mele, dar am văzut că şi dumneata îi stârneşti aceleaşi reacţii... Concluzia? Câinele meu n-are gust, iar soţia mea e o mare cântăreaţă!

În căutare de bombe gazetăreşti, unele ziare publicau, din când în când, vestea morţii lui Mark Twain. Un cotidian serios, ca să verifice o astfel de ştire, i-a telefonat scriitorului. Răspunsul lui Twain a fost scurt:

– Zvonul a fost exagerat!

Un cântăreţ cam infatuat se lăuda lui Caruso:

– Aţi observat maestre, cum astă seară vocea mea a umplut întreaga sală?

– Da, am văzut chiar cum o parte din public i-a făcut loc, ieşind din sală...

Renumitul cântăreţ Enrico Caruso trebuia să încaseze de la o bancă americană o importantă sumă de bani, când şi-a dat seama că nu are asupra lui niciun act de identitate. Neavând ce face şi pentru a trece peste momentele penibile, Caruso se hotărî să se legitimeze... cântând pentru personalul băncii o arie din "Tosca". În ovaţiile ascultătorilor, casierul băncii îi înmână suma solicitată. La ieşirea din bancă, tenorul mărturisi:

– Niciodată, în toată cariera mea, nu m-am străduit să cânt atât de bine ca astăzi!

Un fost prieten, din vremurile de restrişte, îi scria lui Caruso, când acesta se afla în culmea gloriei:

– Dragă prietene, împrumută-mi 500 de lire. Eşti atât de norocos, încât sunt sigur că o să ţi-i restitui.

Într-o zi, pe când Caruso era în trecere prin Marsilia, unde locuia la un hotel, fu chemat un sobar să-i repare soba din cameră. În timpul lucrului, acesta fluieră încontinuu arii. După vreo jumătate de oră, în care încercase zadarnic să-l aducă la tăcere, Carusso nu se mai putu abţine şi-i zise:

– Omule, ştii că te afli în faţa celui mai mare tenor al lumii?

– Hei, cum se mai întâlnesc oamenii!, îi răspunse sobarul. Şi dumneavoastră vă aflaţi în faţa celui dintâi sobar al Marsiliei...

– În timpul unei deplasări, povestea Caruso, am rămas cu maşina în pană lângă New York. În timp ce se executa reparaţia, am cerut adăpost la o fermă din apropiere. În timp ce ne încălzeam, fermierul m-a întrebat cum mă cheamă. I-am răspuns, cu modestie, că mă numesc Caruso. *A,* zise el, *dumneavoastră sunteţi Robinson Caruso, ilustrul călător? Nu mă aşteptam să vă văd în carne şi oase, ca oaspete în bucătăria mea...*

Caruso, întorcându-se dintr-un turneu din Suedia, vameşul, scotocind prin bagaje, dădu peste o coroană regală, care era folosită într-un anumit rol. Văzând-o, vameşul îngheţă, apoi luă poziţia de "drepţi", salută şi bâigui:

– Iertaţi-mă, Majestate! Puteţi trece!

Odată, la Academia Franceză, în toiul unei dispute, spiritele s-au încins în asemenea hal, încât academicienii au început să ţipe toţi unii la alţii. Preşedintele interveni pentru a-i calma:

– Domnilor, haideţi să încercăm să nu vorbim mai mult de 4 persoane simultan!

O doamnă, aflată lângă cardinalul Mathieu, se arătă extaziată la vederea impunătorului cortegiu papal:

– Doamne, parcă am fi în Rai!

– Da, dar acolo nu sunt chiar aşa de mulţi!

În timpul unui interviu, Alexandre Dumas-tatăl a fost întrebat:

– E adevărat că tatăl dumneavoastră a fost mulatru şi mama albă?

– Da, domnule, e adevărat.

– Şi că bunicul dumneavoastră a fost negru?

– Da, domnule, şi străbunicul meu a fost o maimuţă. Originea mea începe acolo unde se termină a dumitale!

Din cauza cheliei, Euripide era luat mereu peste picior. Când, într-o zi, un alt pleşuv îşi bătu joc de el, îi răspunse:

– Despre tine nu am ce să spun, dar despre părul tău am numai cuvinte de laudă: a părăsit un cap atât de prost!

Socrate, ale cărui necazuri conjugale erau bine cunoscute, obişnuia să dea următorul sfat discipolilor:

– Să vă căsătoriţi neapărat. Dacă veţi nimeri o soţie bună, veţi fi fericiţi. Dacă veţi nimeri una rea, veţi deveni filosofi şi acest lucru poate folosi oricui!

– Gândiţi-vă, îi spuse frumoasa dansatoare Isabela Duncan lui Bernard Shaw, ce copil reuşit am face noi doi, cu frumuseţea mea şi inteligenţa dumitale?

– Da, dar ce copil nereuşit ar fi dacă ar moşteni frumuseţea mea şi inteligenţa dumitale...

Pe vremea când Albert Einstein încă nu era faimos, un ziarist a întrebat-o pe doamna Einstein:

–Ce părere aveţi despre soţul dvs.?

– E un geniu! Ştie să facă absolut totul, în afară de bani...

Pe 30 noiembrie 1949, Winston Churchill sărbătorea aniversarea a 75 de ani. Un fotograf dintre cei prezenţi îi spuse:

–Sper că voi avea prilejul sa vă fotografiez şi la 100 de ani!

– Nu văd de ce nu, spuse Churchill uitându-se la el cu de-amănuntul. Păreţi destul de sănătos!

În faţa lui Alexandru cel Mare a fost adus un ostaş care dovedise laşitate în luptă:

–Cum te cheamă?, îl întrebă regele.

–Alexandru!

– Tinere, ceva trebuie să-ţi schimbi: ori numele, ori comportamentul în luptă!

Filip al Macedoniei, la asediul Spartei, se adresă cu emfază spartanilor de pe ziduri:

–Dacă voi intra în Sparta îmi veţi simţi puterea!

Spartanii răspunseră laconic:

–Dacă!

Un negustor care dorea ca pictorul Renoir să-i facă portretul soţiei sale, îi spuse:

–Sper că o veţi face frumoasă!

– Desigur domnule, doar dacă nu ţineţi la asemănare...

Criticul muzical Adolphe Adam scrisese un articol despre "Nunta lui Figaro" şi-l dădu lui Gounod să-l citească. Articolul se termina cu fraza: "Compozitorul a reuşit aproape o capodoperă", la care Gounod replică:

–Articolul e bun, dar în frază cuvântul "aproape" e de prisos!

La Tel Aviv, turiştii care admirau impunătoarea clădire MANN au întrebat ghidul:

– Această clădire poartă numele marelui scriitor Thomas Mann?

– Nu, ea poartă numele lui Frederich Mann, din Philadelphia.

–N-am auzit de el, ce a scris?

–Un CEC!

La un restaurant, după ce i se servi un aşa zis escalop cu ciuperci, Yves Montand îi spuse chelnerului:

–Te rog să-mi pui o porţie la pachet! Vreau să mă răzbun pe cineva...

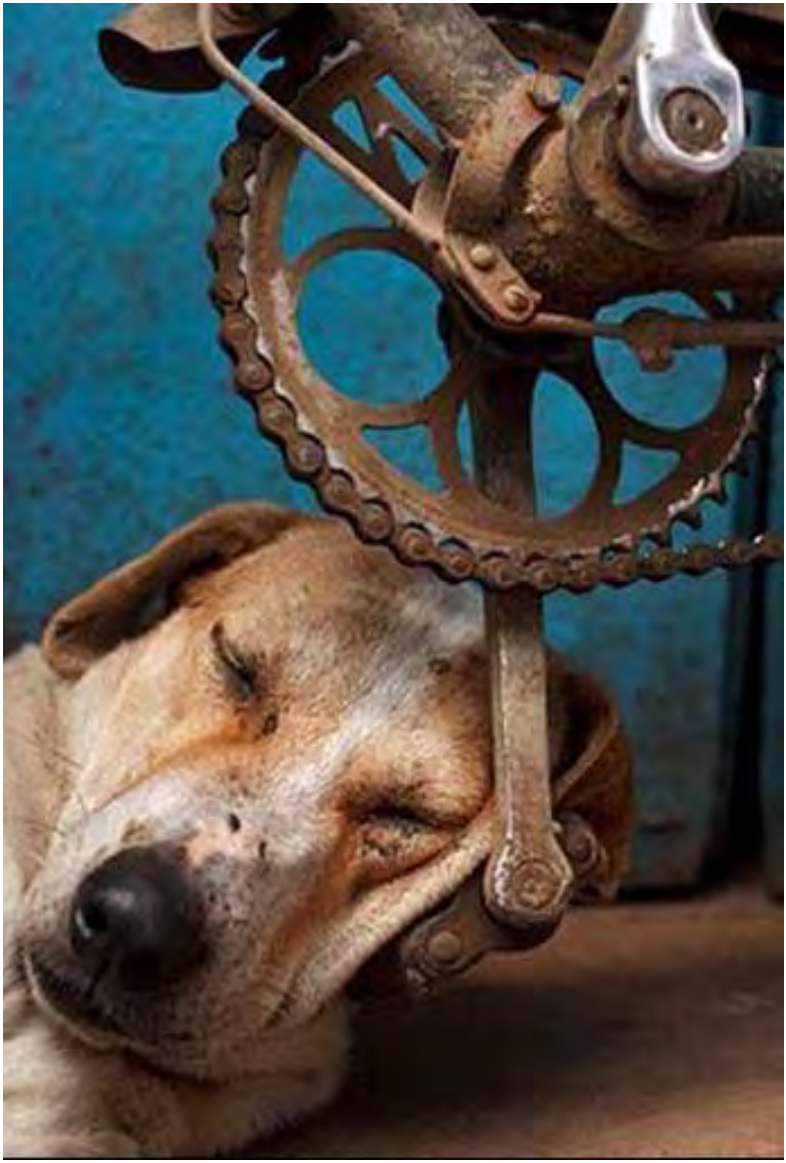

Vestitul actor David Garrik a fost acostat pe stradă de un bărbat cam jerpelit şi care-i spunea mereu "dragă prietene".

- Nu vă supăraţi, dar nu-mi aduc aminte de dumneavoastră, domnule!, spuse actorul.

- Dar cum se poate? Doar am jucat împreună în Hamlet. Dumneavoastră îl jucaţi pe prinţul Danemarcei, iar eu pe cocoşul care cânta în culise...

Scriitorul suedez August Strindberg (1849-1912), se afla odată, împreună cu un prieten, într-un restaurant parizian. După ce au consumat mai multe sticle cu vin, scriitorul şi-a scos portofelul şi a început să-i examineze atent conţinutul.

–La ce te uiţi?, întrebă prietenul. Vrei să faci plata?

–Nu, mă uitam să văd dacă mai mi-e sete...

Pe când era copil, violonistul Weniawscki ceru unui pianist cunoscut un autograf.

–Ai autograful lui Liszt?

–Din păcate, nu, răspunse copilul.

–Dar al lui Rubinstein?

–Nici pe acela.

– Atunci nu-l vei căpăta nici pe al meu, zise fanfaronul.

– Dar ce-aţi crezut, că dacă le-aş fi avut pe ale lor mai ceream autograful dumneavoastră?

Un reporter l-a întrebat de Edison:

– Dumneavoastră aţi inventat prima maşină de vorbit?

– Nu! Prima maşină de vorbit a fost inventată cu mult înainte de a mă naşte eu şi a fost confecţionată dintr-o coastă!

Într-o seară, celebrul cântăreţ Adamo, a fost sunat la telefon de o femeie.

–Alo? Ia ghici, cine te sună?

– Doamnă, ghicesc în cafea, în palmă, în cărţi, în stele, dar în telefon încă nu m-am apucat.

– Sunt foarte furios pe Hitler, zise Charlie Chaplin către un prieten.

–Din ce cauză?

– Din ce cauză?! Că poarta mustaţă la fel ca mine, treacă-meargă, că lumea vorbeşte despre el cam tot cât despre mine, n-ar fi nimic. Dar nu pot să-l iert că lumea râde de el mai mult decât de mine!

Un poliţist îl amendează pe Charlie Chaplin cu 20 de dolari pentru exces de viteză.

–Dacă nu mă înşel, ţi-am văzut chipul undeva, zise poliţistul. Pesemne că nu te amendez prima oară! O să te ţin minte bine!

Jerry Lewis relata:

– La Washington, dacă părinţii unui bebeluş vor să-şi facă o idee despre ce va deveni în viaţă copilul lor, îi pun în leagăn o Biblie, un măr şi un dolar. Dacă bebeluşul apucă Biblia, va ajunge pastor, dacă ia mărul va fi fermier, dacă ia dolarul, va fi om de afaceri sau bancher. Dacă se aşează pe Biblie cu dolarul în mână şi mănânca mărul, va fi politician!

Kirk Douglas, la solicitarea lui, a fost primit imediat într-o audienţă la preşedintele unei ţări pe care o vizita. Ambasadorul SUA în această ţară spuse:

– I-am solicitat preşedintelui o audienţă de mai bine de o lună şi încă mai aştept, pe când, pe dumneata te-a primit imediat...

– Dar dumneavoastră în câte filme aţi jucat, domnule ambasador?

Marele Victor Hugo era grav bolnav. Majordomul îi încuraja pe cei ai casei:

– Să nu ne pierdem speranţa, domnilor şi doamnelor! În acest moment, la căpătâiul stăpânului nostru se află cei mai străluciţi medici ai Franţei. Vedeţi pe ce mâini se află viaţa lui?

– Vai de el, se văita o cameristă, să vedeţi că asta o să-l termine...

Aşa s-a şi întâmplat...

Un actor fără talent juca în "Cidul" lui Corneille, într-un orăşel din Franţa. Interpretarea fiind sub orice critică, spectatorii se porniră pe fluierat.

– Nenorociţii, ignoranţii, zise actorul cu pricina, auziţi, îl fluieră pe Corneille...

În timpul unei spectacol, Richard Burton s-a lovit la cap. Un coleg l-a sfătuit să frecţioneze cucuiul dureros cu whisky.

–Ei, l-a întrebat a doua zi, mi-ai urmat sfatul?

– Nu, răspunse Burton, pentru că niciodată n-am putut să ridic un pahar cu whisky mai sus de gură.

Mark Twain se ducea pe unde era invitat fără să poarte guler şi cravată, care-l incomodau. Atrăgându-i-se o dată atenţia de către gazdă, scriitorul se întoarse acasă, luă gulerul şi cravata şi le expedie cu următoarea notă însoţitoare: "Cu puţin timp înainte v-am vizitat fără guler şi cravată, timp de o jumătate de oră. Alăturat se află articolele vestimentare absente. Fiţi vă rog amabil şi primiţi-le timp de 30 minute, iar după aceea, returnaţi-le!"

După o tăcere literară de mai mulţi ani, I.L Caragiale apare la Teatrul Naţional cu o mapă sub braţ:

–Ce ne-ai adus?, îl întrebă directorul.

–Na, p-asta! *Era textul de la "Năpasta".*

Albert Einstein a fost întrebat de un admirator:

–Cum iau naştere marile descoperiri?

–Simplu, răspunse savantul. Toată lumea ştie că de multe ori este imposibil să explici un fenomen. Se găseşte totdeauna un ignorant care încă nu a aflat acest lucru...

Un coleg de şcoală al lui Mark Twain i-a trimis o scrisoare netimbrată. Scriitorul a plătit taxa şi a deschis scrisoarea: "Bătrâne! Eu sunt bine. Locuiesc la Chicago. Colegul tău de şcoală, Jackson". După 2 săptămâni, Jackson a primit la Chicago un colet greu, pentru care a plătit o taxă de 50 de dolari. Înăuntru a găsit o piatră mare, însoţită de următorul bilet: "Dragă colega! Piatra asta mi-a stat pe inimă până când am aflat că eşti bine. Mark Twain".

Pe vremea când celebra Madame de Stael îşi scria memoriile, o prietenă a întrebat-o:

– Nu ţi-e jenă să descrii sentimentele cele mai intime şi toate aventurile tale galante?

–N-ai nici o grijă... Mă descriu doar... bust!

Cunoscut pentru farsele sale, Noel Coward, actor şi dramaturg englez, a trimis odată telegrame identice pe adresa a 20 de persoane din Londra, pe care nici nu le cunoştea, cu textul: "S-a descoperit totul! Fugi cât se mai poate!". A doua zi, cei 20 au părăsit brusc oraşul.

Se spune despre Carol cel Mare că obişnuia să-şi pecetluiască scrisorile cu sigiliul aflat la garda spadei sale. După ce termina operaţia, spunea:

– Acestea sunt ordinele mele!

După care nu uita să adauge, ridicând spada:

– Iar aceasta va face ca ele să fie îndeplinite!

– E foarte trist când un scriitor îşi dă seama că nu are talent, se confesa poetul Mihail Codreanu unui confrate.

– Da, dar e şi mai trist când nu-şi dă seama, se pare că a sosit, prompt, replica.

Aflat într-un turneu la laşi, Ion Iancovescu a luat dejunul într-un restaurant de pe strada Lăpuşneanu. După ce a terminat, a achitat nota de plată şi a plecat grăbit, când se auzi strigat de patronul restaurantului:

– Domnule Iancovescu, aţi făcut plata, dar... aţi uitat de chelner...

Un străin care se găsea la Viena în timpul funeraliilor lui Beethoven, se adresă unei femei:

– Ce-i cu mulţimea asta de soldaţi pe străzi? Menţin ordinea sau ce?

– Cum, nu ştiţi?, se miră femeia. Azi îl îngroapă pe generalul muzicienilor...

Tristan Bernard, sosi într-o zi pe plajă purtând o caschetă de yachtman.

– Cascheta, explica el prietenilor, am cumpărat-o cu ce am câştigat la curse. Cu ceea ce am pierdut puteam să-mi cumpăr un yacht!

În războaiele balcanice, Mihail Sadoveanu s-a aflat pe front. După una din lupte, un camarad aflat în spital îi scria: "Mai mulţi camarazi povestesc că am pierdut lupta şi că tu ai murit. Scrie-mi te rog grabnic, daca e adevărat, pentru că o asemenea veste m-ar mâhni foarte tare!".

Tudor Arghezi se afla împreună cu un prieten la vernisajul expoziţiei unui pictor modernist. În faţa unui tablou, prietenul îl întreabă:

– Maestre, dumneata ai înţeles ce subiect reprezintă acest tablou?

– Nu, şi nici nu caut! Îl consider secret profesional...

Într-o dimineaţă, poetul Al. T. Stamatiad şi umoristul Al. Cazaban polemizau, ca de obicei, în faţa ceştii de cafea:

– Îmi stă mintea în loc de cele ce-mi spui, dragă amice Cazaban!, zise fostul redactor al "Literatorului" lui Macedonski.

- De multă vreme!, i-o tăie Cazaban.

După premiera unei piese a lui Mihail Sorbul, acesta fu întrebat, la un pahar de vin, de către Al. Cazaban:

–Ei, cum a reacţionat publicul la spectacol?

–Cred că m-a huiduit un sfert de sală...

– Dacă te-a huiduit un sfert de sală, nu-i nici o nenorocire.

–Ba da, pentru că în restul sălii nu mai era nimeni...

Mihail Sorbul şi Al. Cazaban, deşi erau buni prieteni, se certau din te miri ce, dar se şi împăcau repede. Într-o zi, văzându-i împreună la cafenea, cineva s-a bucurat:

– V-aţi împăcat? Foarte bine! Deci Războiul celor două Roze s-a terminat.

–Războiul celor două Proze, l-a rectificat M. Sor-bul.

–E prima glumă inteligentă pe care am auzit-o de la Mihail Sorbul în 50 de ani, a spus Al. Cazaban.

Şi iar s-au supărat...

Un flaşnetar executa o arie a lui George Enescu, când acesta tocmai trecea pe lângă el.

– Uite aşa trebuie să învârţi manivela!, interveni compozitorul, nemulţumit de ritmul imprimat melodiei.

Peste câteva săptămîni, când trecu din nou pe lângă flaşnetarul respectiv, nu mică îi fu mirarea marelui muzician când văzu pe flaşneta respectivă o placă: "Elev al marelui Enescu".

Aflându-se la o masă, la grădina de vară "Raşca", după consumarea unui vin bun, către dimineaţă, lancu Brezeanu privea cu mare tristeţe la frapiera plină cu apa de la gheaţa topită.

– Ce s-a întîmplat, Brezene, îl imiţi pe Hamlet? Cugeţi adânc?, îl luă la rost Caragiale.

–Cuget, coane lancule, cuget şi mă întristez.

–De ce, bădie?

–Păi, mă uit la frapiera asta cu apă şi mă gîndesc că 75% din corpul omenesc e apă... Cum? Trei sferturi din mine să fie numai apă?!

– O, nu Brezene, în ceea ce te priveşte, ţi-o jur dacă doreşti, că 75 % din tine e vin...

Cam prin 1932-1933, pe Al. Cazaban căzuse norocul să se aleagă, la intervale scurte, cu o casă în Vatra Luminoasă şi cu un premiu literar, eveniment foarte rar pe vremea aceea, pentru scriitori.

–Eşti un om norocos, îi spuse Mihail Sorbul.

–De ce?

– Ce, mai întrebi?! Până şi numele ţi-o spune. Ieri CASĂ, astăzi BAN.

Un diplomat străin îl surprinde pe preşedintele Lincoln în timp ce-şi lustruia pantofii.

–Domnule Preşedinte, vă lustruiţi proprii pantofi?

–Da, a răspuns Lincoln, dvs. pe ai cui îi lustruiţi?!

Bătrânul artist Millo cade greu bolnav. La căpătâiul lui se adunară toţi artiştii trupei. La un moment dat, bolnavul păru că nu mai respiră. Pascaly îi pipăie fruntea, o găseşte rece şi anunţă:

– A murit. Mă duc la Primărie, poate fac rost de nişte bani ca să-l îngropăm creştineşte.

– Am adus banii, anunţă el peste un ceas. Cine ia banii şi cine se ocupă de înmormântare?

Niciun răspuns, toţi se codeau.

– Eu! Adă banii încoace, se auzi vocea lui Millo.

– Doctore, dădu buzna o femeie în atelierul iui Theodor Pallady, spune-mi sincer tot ce crezi despre mine!

– Doamnă, zice pictorul după ce o măsură din cap până în picioare, în primul rând trebuie să fiţi mai puţin impulsivă şi să mai slăbiţi vreo 20 kg. În al doilea rând, v-aş sfătui s-o lăsaţi mai moale cu fardurile şi în al treilea rând, sfaturile mele sunt sfaturile unui pictor. Doctorul are cabinetul cu un etaj mai sus!

Unul dintre cunoscuţi i se plângea lui Mark Twain că suferă de somnambulism:

– Am o reţetă minunată. Notează-ţi-o!

– Sunt gata.

– Te duci şi cumperi o cutie mare de pioneze, din care împrăştii cam 2-3 linguri, seara la culcare în jurul patului. Şi după aceea, ascunzi papucii!

Kogălniceanu împrumutase prietenilor volume din biblioteca sa şi, disperat că repetatele sale cereri de restituire rămăseseră fără răspuns, recurse la un mijloc eroic. Publică în gazete o informaţie concepută în aceşti termeni: "M. Kogălniceanu, care nu poate suferi cărţile desperecheate, roagă pe toţi prietenii săi care au asemenea volume de la el, să binevoiască a veni la locuinţa d-sale, pentru a ridica şi restul volumelor rămase".

Barbu Delavrancea, numit ministru la Comunicaţii, umbla tot prost îmbrăcat, cum îi era felul, cu şoşoni în luna august, când se întâlni cu Iancu Brezeanu, care nici el nu umbla mai bine îmbrăcat.

– Iancule, hai cu mine la minister ca să-mi vezi biroul, îl invită Barbu Delavrancea. La uşa ministerului, unul din portari voi să-l oprească pe Iancu.

– Lasă-l să treacă!. zise celălalt portar. Nu vezi ce prost e îmbrăcat? Trebuie să fie rudă cu ministrul!

La o petrecere a unor oameni de afaceri, Mark Twain a povestit o serie de povestioare comice.

– Aşa lucruri comice, spunea un rege al petrolului, băgând mâna în buzunar să-şi scoată batista ca să se şteargă la ochi de lacrimi, n-am mai auzit de când sunt...

– Ba nu, replică Mark Twain, în clipa asta am văzut ceva şi mai comic şi mai rar: anume, un rege al petrolului îşi bagă mâna în propriul buzunar!

În loc ca unii dintre admiratorii lui Mark Twain să-i solicite fotografia cu autograf, aceştia îi ofereau, drept omagiu, fotografiile lor.

– Poza dvs., îi spuse unul dintre admiratori scriitorului, seamănă teribil cu dumneavoastră.

– Aveţi dreptate! De foarte multe ori mă uit la un divertisment când mă bărbieresc în loc de oglinda de la baie.

Camil Petrescu, care se întoarse de pe front cu o uşoară invaliditate, nu auzea prea bine şi purta un aparat auditiv la una dintre urechi.

– Aş, zise într-o zi Mircea Damian, se preface! Vreţi să vă dovedesc că aude bine? Dar numai când vrea el.

Se apropie de masa autorului "Sufletelor tari", care citea nişte ziare şi-i şopti aproape imperceptibil:

– Camil, ştii că ţi s-a aproba cererea de la "Arte"?

– Când?, sări Camil Petrescu de pe scaun.

Printre scriitorii care veneau zilnic la Capşa, era şi Ion Minulescu. Într-o zi, antrenându-se la o şuetă cu Al. Cazaban şi Corneliu Moldoveanu, căruia vroia să-i facă sânge rău, spuse, cu glas tare, ca să-l audă toată lumea:

– Măi, voi ştiţi că eu m-am născut în anul în care a murit Eminescu?

Replica veni promt din partea lui Cazaban:

– Două nenorociri în acelaşi an!

Camil Petrescu era adesea mustrat de prieteni pentru nechibzuinţa cu care-şi cheltuia banii.

– Şi ce să fac?, întreabă într-o zi, plictisit de atâtea sfaturi şi poveţe.

– Uite, îi propuse Mihail Sebastian, ca să vezi pe ce-ţi prăpădeşti banii, să scrii seara într-un carneţel cum ai cheltuit, în ziua respectivă fiecare leu. Apoi vom chibzui.

Camil Petrescu a fost de acord. A doua zi, cum a apărut la cafenea, a şi fost întrebat dacă s-a ţinut de cuvânt.

– Bineînţeles!

Scoase carneţelul din buzunar şi Mihail Sebastian citi:

25 lei - reviste şi ziare;
25 lei – cărţi;
10 lei – cafea;
20 lei – tramvai;
1200 lei - diverse.

Compozitorul englez Arthur Sullivan era renumit pentru urechea sa muzicală, căreia nu-i scăpau nici cele mai fine semitonuri. Reîntorcându-se o dată acasă, după un chef cu prietenii şi aflându-se într-o stare avansată de ebrietate, nu reuşea să deosebească intrările caselor de pe strada sa. Şi atunci a început să lovească pe rând ştergătoarele de metal de lângă scările clădirilor, până când, la una din ele a zăbovit puţin mai mult, a mai lovit-o o dată şi a murmurat: "Asta e, mi minor!" şi a intrat pe uşă convins că nu a greşit locuinţa.

Poetul Al. T. Stamatiad era şi el un frecvent vizitator al Capşei. De câte ori îi apărea un volum de versuri, avea obiceiul să vină cu exemplarele pentru presă în servietă. Îi era mai uşor să-i întâlnească pe recenzenţi la cafenea, decât să-i caute la redacţie. Cum dădea peste câte unul, scotea imediat un exemplar, ca din întâmplare, cu dedicaţia gata scrisă. Într-o zi, dă ochi cu Pavel Daniel.

– Bine că te întâlnesc, colega! Mi-a rămas un singur exemplar din "Trâmbiţe de aur", ediţia a V-a revăzută şi adăugită, şi ţineam să ţi-l ofer dumitale, fiindcă mi-eşti simpatic.

După ce s-au despărţit, Pavel Daniel, a putut citi pe pagina de gardă: "Tânărului scriitor şi cronicar P.D. pentru admiraţia ce-o are pentru mine!".

Glatigny, cel mai modest dintre poeţii parnasieni, mânca foarte rar, pentru că era sărac. Într-o zi, a fost obligat să se bată în duel. Când a apărut pe teren, martorii săi s-au simţit ofensaţi de îmbrăcămintea zdrenţăroasă a poetului. Au pus mână de la mână şi i-au oferit o sumă respectabilă să-şi cumpere îmbrăcăminte corespunzătoare unei ceremonii de asemenea natură. Atunci Glatigny a exclamat amărât:

– Poftim, de opt zile caut pe cineva să-mi împrumute câţiva franci, ca să pot pleca la ţară, ca să mănânc şi eu ceva şi nimeni nu-mi dă un gologan. Dacă e vorbă să mă bat în duel, să-mi spintece burta, toată lumea îşi desface baierele pungii!

Poposind într-o zi într-un orăşel din unul din statele sudiste, Mark Twain, abia sosit în oraş, întreabă pe un locuitor unde poate găsi ceva de băut.

–Vedeţi, explica amabil cetăţeanul, în oraşul nostru se foloseşte whisky numai pentru tratarea muşcăturilor de şarpe. Deoarece în tot oraşul nu se află decât un şarpe şi cum ora e cam târzie, v-aş sfătui să vă grăbiţi să luaţi loc la coadă, până nu-şi epuizează şarpele muşcăturile.

Renan, scriitor şi filozof francez, când optimist, când sceptic, era foarte gras şi-i plăcea să frecventeze banchetele opulente din oraş. A rămas de pomină când, luând odată parte la un asemenea ospăţ, a dat de o doamnă foarte bogată, care ţinea ca fiecare comesean să ţină o mică cuvântare. Când veni rândul său, amfitrioana i s-a adresat graţios:

–Domnul Renan are cuvântul.

La care, Renan a zis doar atât:

–Mai doresc o porţie de mazăre!

În răspunsul său telegrafic la o invitaţie făcută de lady Randolph la un dejun, G. B. Shaw, scria: "Categoric nu! Oare ce am făcut ca să provoc un asemenea atac împotriva binecunoscutelor mele obiceiuri?". La care, lady Randolph îi trimite o a doua telegramă: "Nu ştiu mai nimic despre obiceiurile dvs. Sper că nu sunt la fel de rele cum sunt manierele dvs.!".

La un dineu, într-o familie, scriitorul american Hamlin Garland a fost servit cu ciuperci.

– Sunteţi sigură, doamnă, întreabă el gazda, că nu sunt o varietate otrăvitoare?

Cu toate asigurările primite, Garland continua să ezite, privind meditativ peretele din faţă.

– Mai aveţi îndoieli?, îl întreabă gazda.

– Nu, răspunse politicos scriitorul, mă gândeam doar ce efecte poate avea o eroare de acest gen asupra... literaturii americane.

În ultimii ani ai vieţii sale, scritorul german Lessing devenise foarte distrat. Întorcându-se odată acasă, cu gândul la un proiect literar şi negăsindu-şi cheia de la intrare, bătu la uşă. Un valet deschise fereastra şi nerecunoscându-l, îi strigă:

– Profesorul nu este acasă!

– Foarte bine, răspunse Lessing, spune-i că am să-l caut altă dată!

Şi plecă.

Un poet se confesează naiv scriitorului şi umoristului Nicolae Tăutu:

– Tilică dragă, în ultimul trimestru mi-am dublat numărul de cititori...

– Pare foarte normal, dacă mă gândesc că te-ai căsătorit...

Prin anii 1949-1950, cu prilejul unui banchet oficial la Casa Centrală a Armatei, printre alţi scriitori, fusese invitat şi Al. Cazaban. Spre sfârşitul mesei, se pomeneşte cu o persoană pe care nu o cunoştea, de fapt, un demnitar, şi care, strângându-i călduros mâinile, spuse:

– Maestre, fii bun şi notează-mi adresa dumitale. Mâine vei primi din partea mea o puşcă de vânătoare nouă.

Fie dintr-o întâmplare, fie că era bine informat, demnitarul atinsese punctul vulnerabil al lui Cazaban, căruia tocmai îi fusese confiscată puşca, în urma unei erori de înregistrare. Cuprins de o mare bucurie, pasionatul vânător se adresă, ceva mai târziu, unui coleg de masă:

– N-ai idee ce emoţionat sunt! Un lucru nu mi-e clar, cine este persoana asta, atât de generoasă, care împarte arme la oameni necunoscuţi?!...

La o masă solemnă, dată cu prilejul deschiderii unei noi universităţi, naturalistul german Ernst Haekel avea alături un preot, care la un moment dat scoase din tabacheră o ţigară. Serviabil, savantul scoase un chibrit să-i aprindă preotului ţigara.

– Priviţi!, spuse ironic preotul. Lumina ştiinţei s-a stins!

– Nici nu e de mirare, răspunse Haeckel arătând spre chibritul stins din mâna preotului. Se află doar în mâna bisericii. Nu e pentru prima oară când se întâmplă un asemenea fenomen.

Însoţind pe un cardinal într-o ambasadă, la Roma, Rabelais fu primit în audienţă la papă. Conform tradiţiei, cardinalul înainta să-i sărute papei papucul, pe când Rabelais se retrase fără un cuvânt. Întrebat de motivul unei astfel de purtări neaşteptate, Rabelais răspunse cardinalului:

– Dacă dvs., care sunteţi stăpânul meu, i-aţi sărutat papei papucul, ce-i mai puteam săruta eu?!

Pavel Daniel, pe vremuri, când de-abia îşi făcuse debutul literar, intră într-o zi la Capşa, cu gând să întâlnească pe cineva, care să-i plătească un capuciner. A aşteptat câteva ore şi tocmai comandase chelnerului un al doilea pahar cu apă de la gheaţă, când îşi face apariţia Camil Petrescu. Îşi ia inima în dinţi şi îi trimite, prin chelner, un bilet cu următorul conţinut: "Crap!". A primit răspunsul, scris pe acelaşi bileţel: "Crap!", semn că putea să-şi comande capucinerul.

Amaury Duval, care a lucrat un timp ca bibliotecar al curţii imperiale de la Viena, obişnuia să recunoască franc atunci când nu ştia ceva.

– Ia aminte, îi spuse la un moment dat un cunoscut, împăratul te plăteşte ca să ştii totul.

– De fapt, preciza Duval, împăratul mă plăteşte pentru ce ştiu. Dacă s-ar hotărî să mă plătească pentru ce nu ştiu, nu i-ar ajunge toţi banii din lume!

C. A. Rosetti, ca simplu tânăr boier recalcitrant, cum afirmă Caragiale, ori ca poliţist la Piteşti, cum susţine V. A. Urechia, a fost pus să se tundă, din ordinul lui Alexandru Vodă Ghica, fiindcă avea nişte plete foarte impertinente care-i cădeau pe umeri, aşa cum se vede în fotografiile din acea vreme. C. A. Rosetti rabdă sacrificarea părului său, dar, abia ajuns la Piteşti, puse să bată darabana pe uliţele târgului, invitându-i pe cetăţeni, pentru duminica viitoare, la Tarhatul Poliţiei, spre a le împărtăşi o plăcută hotărâre de-a lui Vodă. Cum intra cetăţeanul, era dat pe mâna bărbierului care-l tundea chilug, arătându-i că porunca lui Vodă era ca lumea să umble tunsă, dovadă fiind capul său. Adăuga, drept încurajare, că plătise bărbierului doi sfanţi, în vreme ce piteştenii erau tunşi gratis. Ca să nu se prindă cei de-afară, cel tuns era scos pe uşa din dosul Poliţiei. După ce operaţia s-a terminat, C. A. Rosetti a strâns tot părul piteştenilor tunşi într-un sac şi-l trimise, însoţit de un raport, Marelui Vornic al Treburilor Dinăuntru, la Bucureşti, zicând: "pre cât s-au putut profita de împrejurări, astăzi duminică, s-au adus la îndeplinire porunca Măriei Sale Vodă, de a se tunde omenirea din Piteşti, după pilda făcută cu capul meu".

Odată la o şedinţă a Academiei, un preopinent enervat îl numi pe Voltaire imbecil.

– Iubite profesor, îi răspunse Voltaire, până acum vă consideram un om inteligent. Şi, iată, aflu cu uimire că mă credeţi idiot. Nu-i exclus să ne înşelăm amândoi...

În 1935, citim în ziarul "Dimineaţa" un articol despre "Gimnastică şi frumuseţe", din care spicuim: "O reţetă pentru a avea un spate drept, fără traseul în relief al omoplaţilor este următoarea: masaţi-vă omoplaţii fără ajutor străin, culcându-vă pe jos, pe spate, ridicând genunchii în unghi drept cu corpul şi apoi, cu braţele încrucişate pe piept, mergeţi!".

Cineva îi reproşa lui Erasmus că nu respectă posturile religioase.

- Într-adevăr, păcătuiesc, dar nu e vina mea, sufletul mi-e catolic, dar am un stomac luteran...

La unul din cursurile ţinute în faţa studenţilor săi, matematicianul David Hilbert făcea următoarea constatare:

– Fiecare om are un anumit orizont, bine determinat. Îngustându-se şi devenind infim, acest orizont se transformă într-un punct. Atunci omul spune: "Acesta este punctul meu de vedere''.

În ciuda faptului că era adesea distrat, Ampero observă odată la piaţă că negustorul îl încărca la socoteală.

–Scuzaţi, zice negustorul, m-am înşelat...

– Încearcă cel puţin să te exprimi corect. Vrei să spui: v-am înşelat!

Schimb de replici între Albert Einstein şi Charlie Chaplin:

– Mi-a plăcut filmul "Goana după aur". Este pe înţelesul tuturor şi sunt convins că veţi deveni un om mare.

– Eu vă admir şi mai mult. Teoria dvs. despre relativitate nu e înţeleasă de nimeni. Şi, totuşi, aţi devenit un om mare!

Cu mulţi ani în urmă, I. Pelz, Tudor Muşatescu, Tudor Măinescu, Al. Sahighian şi alţii erau adunaţi la aceeaşi masă. Autorul comediei "Titanic Vals" era cu deosebire într-o vervă îndrăcită. La o masă de alături - scena se petrecea la Capşa - se aşezaseră câteva doamne artiste sau cam aşa ceva, numai ochi şi urechi. La un moment dat, una dintre ele, nemaiputându-şi reţine râsul, izbucni:

– Vai, maestre, teribil de spiritual mai eşti! Nici nu ştii cât ne-am distrat! Ce să-ţi spun, lângă dumneata... parcă mai prindem şi noi puţin duh.

– N-aveţi nicio grijă, doamnă, răspunse Tudor Muşatescu. Nu se ia!

Scriitorul G. K. Chesterton, întrebat de cartea pe care ar dori s-o aibă cu sine în caz de naufragiu pe o insulă pustie, a răspuns:

– Un manual de construcţii navale...

Savantul german Franz Fischer a notat odată pe manuscrisul unui tânăr cercetător, câteva observaţii scrise extrem de neciteţ. Rugat să le descifreze, el îi răspunse tânărului.

– Nu pot descifra ce am scris. În definitiv, asta e treaba dumitale! Doar n-am scris pentru mine, ci pentru dumneata...

Într-o zi, Păstorel Teodoreanu povestea:

– Să vedeţi peste ce ruşine am dat! Eram obligat să ţin un regim sever: să nu beau, să nu mănînc, să nu... Mă rog matale, regim de om bolnav. Cu asemenea tratament, se înţelege, mă simţeam ca un mort între vii. Auzi acolo, te preumbli pe stradă, treci pe lângă ce ţi-i drag şi să fii condamnat să închizi ochii şi să treci mai departe, în loc să închini şi tu un pahar de vin. Dar, vrând-nevrând, m-am resemnat. Într-o bună zi, mi-am găsit un prieten de suferinţă, bolnav ca şi mine. Cutreieram împreună străzile, mohorâţi şi plictisiţi. Trecând pe str. Belvedere, prin dreptul unei lăptării, amicul meu îmi propune să mâncăm câte un iaurt. Face bine la stomac! Intrăm şi cerem două iaurturi cu caimac. „Foarte bun!" exclamă el, la prima porţie. Mai comandăm câte unul?" Eu ce să fac? Accept. Dar amicul se ambalase rău, vrea să mai comande un rând, al treilea. Simţeam cum mi se urcă sângele la cap şi i-am tăiat-o scurt: „Nu, că ne-ncurcăm!".

Personaje din citate

Mi-am pus în gând să trăiesc pentru totdeauna şi până acum am reuşit.
(George Burns)

Culmea lenei este să te scoli la şase dimineaţa ca să ai mai mult timp de stat degeaba.

(Tristan Bernard)

Am citit undeva că tutunul şi alcoolul dăunează grav sănătăţii, aşa că m-am lăsat de citit.

(Joe Cocker)

Realitatea este o iluzie creată de lipsa alcoolului.

(N.F. Simpson)

Statul meu de plată de luna asta are mai multe reţineri decât un sceptic.

(Raymond J. Cvikota)

Să faci sex e ca şi cum ai juca bridge. Dacă n-ai un partener bun, ar fi bine să ai o mână bună.

(Woody Allen)

Bisexualitatea dublează automat şansele de a avea o întâlnire sâmbătă noaptea.

(Rodney Dangerfield)

Poţi învăţa o pisică să facă orice vrea ea.

(Yogi Berra)

E păcat că la majoritatea ceremoniilor matrimoniale nu se mai foloseşte formula "să asculte de bărbat". Măcar ne mai descreţea frunţile.

(Lloyd Cory)

În campania electorală, Bush ne-a cerut să îl votăm pentru că e genul de om care ia taurul de coarne. Acuma, sincer, dacă voi aţi vedea un tip suficient de idiot ca să ia un taur de coarne, pe cine aţi paria?

(George Burns)

Dacă vrei să afli lucruri noi despre tine însuţi (şi cu amănunte colorate) încearcă numai să-i spui nevestei că este grasă.

(P.J. O'Rourke)

În viaţă nu contează dacă pierzi sau câştigi. Contează dacă pierd sau câştig eu...

(Winston Churchill)

Prietenii sunt acei oameni care împrumută cărţi şi pun pahare ude pe ele.

(E. A. Robinson)

Îmi plac ambele genuri de muzică - şi country, şi western.

(John Belushi)

Majoritatea bărbaţilor ţin minte când şi unde s-au căsătorit. Întrebarea încuietoare este "De ce?".

(E.C. McKenzie)

Riscurile să călătoreşti în acelaşi avion cu un dezaxat care are o bombă asupra lui sunt de 10.000.000 la 1. Pentru mine nu e suficient de liniştitor. De asta am tot timpul o bombă în bagaj atunci când merg cu avionul. În definitiv, care ar putea fi riscurile ca doi dezaxaţi să se afle simultan în acelaşi avion?

(Yogi Berra)

Când eram copil, Marea Moartă era doar bolnavă.

(George Burns)

Când un bărbat vorbeşte vulgar unei femei e hărţuire sexuală. Când o femeie vorbeşte vulgar unui bărbat e 3 dolari şi 95 de cenţi minutul.

(Steven Wright)

Există două cuvinte care
îţi deschid multe uşi:
"trage" şi "împinge"

Banii nu aduc fericirea,
o cumpără gata făcută.

Am vrut să fiu maniac sexual, dar am picat la proba practică.

(Robert Mitchum)

Dacă a câştiga nu e totul, atunci de ce se ţine scorul?

(Vince Lombardi)

Urăsc treburile casnice! Faci paturile, speli vasele şi după şase luni te trezeşti că trebuie s-o iei de la capăt.

(Joan Rivers)

De fapt, administraţia nu repară străzile. Doar schimbă locul gropilor, ca să nu le poată ţine minte şoferii.

(Herb Shriner)

Am făcut un curs de citire rapidă şi am citit "Război şi pace" în 20 de minute. E despre Rusia.

(Woody Allen)

Trei zile după moarte, părul şi unghiile continuă să crească; doar telefoanele se mai răresc.

(Johnny Carson)

A face sex la 93 de ani e ca şi cum ai juca snooker cu o funie.

(George Burns)

Nostalgia nu mai e ce-a fost!

(Yogi Berra)

Mama mea n-a sesizat niciodată nimic ironic în a mă numi *son of a bitch*.

(Jack Nicholson)

Diferenţa dintre un beţiv şi un alcoolic este că beţivul nu trebuie să se ducă la toate întâlnirile alea.

(Arthur J. Lewis)

Am dat ordin să fiu trezit la orice oră, în caz de urgenţă naţională, chiar dacă sunt într-o şedinţă a cabinetului.

(Ronald Reagan)

Tipul care a inventat prima roată a fost un idiot, dar cel care le-a inventat pe celelalte trei, ei bine, acela a fost un geniu!

(Sid Caesar)

Munca nu a omorât
niciodată pe nimeni;
dar de ce să rişti !

. Curiozitatea
îi împinge pe unii să descopere America
şi pe alţii să asculte la uşă.

Despre Monica Seles?! Nu mi-ar plăcea să-i fiu vecin în noaptea nunţii...

(Peter Ustinov)

Le datorez enorm părinţilor. În special mamei mele şi tatălui meu.

(Greg Norman)

Angajăm telepat. Ştiţi unde să vă adresaţi.

(Steven Wright)

Nu poţi să le ai pe toate. Cum să zic, unde le-ai pune?

(Steven Wright)

Am vrut să devin ateu, dar am renunţat pentru că nu aveau destule zile libere.

(Woody Allen)

Mi-ar plăcea să tergiversez lucrurile, dar nu mă pot hotărî.

(Chris Dundee)

Diplomaţia e arta de a lăsa pe cineva să facă ce vrei tu.

(Sam Kimson)

Taică-meu era beţivul oraşului. De obicei, chestia asta nu e gravă, dar când oraşul e New York...

(Henry Youngman)

Nu cred în viaţa de apoi, deşi o să-mi iau nişte lenjerie de schimb.

(Woody Allen)

Cunoaşteţi privirea aceea pe care o au femeile când vor să facă sex? Nici eu!

(Steve Martin)

Aseară am fost la o bătaie care a degenerat într-un meci de hochei.

(Rodney Dangerfield)

Doctorul mi-a dat şase luni de trăit; când a văzut că nu pot să-i plătesc onorariul, mi-a mai dat şase.

(Walter Matthau)

Infertilitatea este genetică. Dacă părinţii dumnea-voastră n-au avut copii, există riscul ca nici dumneavoastră să nu puteţi avea.

(Dick Cavett)

Nu trebuie să alegi între rai şi iad
Prieteni găseşti în ambele...
MARK TWAIN

Bărbatul nu-i întreg dacă nu se însoară
Numai după aia-i terminat...
ROBERT FROST

Necazul cu copiii mici este că nu sunt returnabili.

(Quentin Crisp)

Nimic nu e mai scump decât ceea ce primeşti gratis.

(proverb japonez)

Când toată lumea îţi dă dreptate, ori eşti al naibii de deştept, ori eşti patron.

(André Birabeau)

Se zice că timpul trece. Timpul nu trece niciodată. Noi trecem prin timp.

(Garabet Ibrăileanu)

Când ai aceeaşi părere cu majoritatea, e bine să mai reflectezi odată.

(Mark Twain)

Nimeni nu e atât de inteligent încât să convingă un prost că e prost.

(La Fontaine)

Ca să înţelegi că eşti prost, trebuie, totuşi, să-ţi meargă mintea.

(George Brassens)

Este de o mie de ori mai bine să fii optimist şi să te înşeli, decât să fii pesimist şi să ai dreptate.

(Jack Penn)

A fi inteligent presupune să foloseşti şi inteligenţa altora.

(Richard Aladjenoff)

Dacă aştepţi momentul potrivit, te întrec alţii, care nu aşteaptă.

(Woody Allen)

Spune-mi de cine râzi şi îţi voi spune cine eşti.

(Orestano)

Cine a zis ca sexul este un răspuns? Sexul este o întrebare. "Da" este răspunsul.

(Woody Allen)

Vorbesc esperanto ca un localnic.

(SpikeMilligan)

Azi-dimineaţă mi-a venit o idee grozavă, dar nu mi-a plăcut.

(Samuel Goldwyn)

Cînd un bărbat îţi ia nevasta,
cea mai dulce răzbunare este,
să i-o laşi.
SACHA GUITRY

A greşi este omeneşte.
A da vina pe altul
este şi mai omeneşte .

Mă bucur foarte mult că sunt aici. Ca să fiu sincer, la vârsta mea mă bucur oriunde aş fi.

(George Burns)

Terorismul nu mă sperie. Am fost însurat doi ani.

(Sam Kimson)

De ce naiba nu se fabrică întregul avion din materialul din care se face cutia neagră?

(Stephen Wright)

Nu înţeleg ce are lumea împotriva Guvernului, doar n-a făcut nimic.

(Bob Hope)

Sunt pentru o pedeapsă cu moartea mai drastică.

(George Bush)

Nu ştiu dacă aţi observat, dar de fiecare dată când un jucător de baseball îşi duce mâna la şliţ ca să-şi aranjeze ouăle, scuipă într-o parte. Asta e motivul pentru care vă recomand să nu vă daţi niciodată întâlnire cu un jucător de baseball...

(Marsha Warfield)

Într-o noapte, am făcut dragoste de la ora 1.00 la 2.05. Era noaptea în care s-a dat ceasul înainte.

(James Kelly)

Un deputat a fost ales în Camera Reprezentanţilor, deşi între timp murise. Mi-am zis atunci: "Ei, uite şi un congresman care încă se mai ţine ţeapăn!".

(David Letterman)

Dacă nu te duci la înmormântările altora, nici ei n-or să vină la a ta.

(Clarence S. Day)

Când eram tânăr, credeam că bogăţia şi puterea mă vor face fericit. Am avut dreptate.

(Graham Wilson)

Dacă nu reuşeşti din prima încercare, adio sărituri cu paraşuta!

(Henny Youngman)

Îmi câştigam existenţa vânzând mobilă. Partea proastă e că era a mea.

(Lee Dawson)

Femeia poate păstra un singur secret:
VIRSTA
VOLTAIRE

Nimeni nu este perfect..
.Până când nu te îndrăgostești

Vă sfătuiesc să nu răspundeţi niciodată scrisorilor anonime...

(Woody Allen)

De obicei, îmi ajunge un pahar ca să mă îmbăt. Atâta doar că nu ţin minte dacă e al treisprezecelea sau al paisprezecelea.

(George Burns)

Ţine minte, fericirea nu depinde de ceea ce eşti sau de ceea ce deţii, ci doar de ceea ce gândeşti.

(Dale Carnegie)

Mulţumirea aduce fericire chiar şi în sărăcie. Nemulţumirea aduce sărăcie, chiar şi în bogaţie.

(Confucius)

Am vrut să intru în echipa de şah, dar nu m-au primit, pentru că eram prea scund.

(Woody Allen)

Personaje din televizor

Cel mai scurt banc cu muzicieni:

Joe Cocker iese dintr-un bar treaz...

Sergiu Nicolaescu vorbeşte cu un alt regizor pe platourile de la Buftea:

– Auzi, vreau să fac un film despre viaţa lui Jean Constantin. În rolul principal va juca Florin Piersic. Îţi dai seama ce reţetă, ce succes de casă?

– Cum adică, Florin Piersic? De ce să nu joace chiar Jean Constantin?

– E, fii serios, nu merge. E prea scund.

Florian Pittiş participă la un mare concert de muzică rock şi folk pe litoral şi, pentru a se caza, merge la un hotel şi cere o cameră. După ce se uită în registru, recepţionerul îşi cere scuze şi spune că nu mai au nicio cameră liberă. Iese Moţu' afară şi, după cinci minute, se întoarce. Aceeaşi discuţie. După alte zece minute, Pittiş intră iar supărat în hotel şi îl întreabă pe recep-ţioner:

– Domnule, dar dacă venea Michael Jackson la dumneavoastră, aveaţi o cameră liberă pentru el sau vă făceaţi dracului de râs?

– A, păi nu, sigur că da, am fi găsit o cameră pentru Michael Jackson, cum să nu.

– Ei, atunci daţi-mi mie camera lui, că fraieru' ăla nu vine.

Vierme, de la Animal X, către prietena lui:

– Dacă nu te împaci cu mine, să ştii că... mă arunc în faţa găinii.

Un chinez intră într-o seară de sâmbătă într-un bar din America şi, surpriză!, îl vede, stând la o masă, pe Steven Spielberg. Fiind un mare fan al filmelor marelui regizor, se duce aţă la el şi îi cere un autograf. Însă, în loc să-i dea autograful, Spielberg îi trânteşte una peste faţă, zicându-i:

– Voi, chinezi împuţiţi, aţi bombardat Pearl Harbor şi acum vrei autograf. Şterge-o dracului de-aici!

Încremenit de uimire, chinezul îi răspunde:

– Vai, mister Spielberg, se poate să nu ştiţi, japonezii au bombardat Pearl Harbor, nu chinezii!

La care, Spielberg, plictisit:

– Chinezi, japonezi, vietnamezi, toţi sunteţi la fel!

Atunci, chinezul se repede brusc, îi trânteşte şi el una peste faţă lui Spielberg, zicându-i:

– Să-ţi fie ruşine, ticălosule, tu ai scufundat Titanicul. Au murit o grămadă de oameni atunci şi rudele mele la fel. Şterge-o dracului de-aici!

Şocat, Spielberg răspunde:

– Omule, ai înnebunit. Eu nici nu mă născusem pe atunci. Titanicul a fost scufundat de un iceberg.

La care, chinezul:

– Iceberg, Spielberg, Skandenberg, toţi sunteţi la fel!

Monica Lewinsky declară într-un interviu în *The Washington Post*: „Cred că am să votez cu Republicanii anul ăsta... Candidatul Democraţilor mi-a lăsat un gust amar...”

Andreea Marin, Andreea Esca şi Mihaela Rădulescu ajung în Rai. Sfântul Petru le spune că se pot plimba pe oriunde, numai să nu calce pe norişorul negru. Într-o bună zi, plictisită, Andreea Marin nu ascultă, calcă pe norişorul negru, iar Sf. Petru îi aduce un bărbat mic, chel, gras şi bubos şi o mărită cu el. La fel se întâmplă şi cu Andreea Esca. Mihaela Rădulescu rămâne însă ascultătoare, aşa că, într-o bună zi, Sfântul Petru îl aduce pe Leonardo di Caprio. Înainte de a pleca, el îi spune acestuia:

–Vezi ce s-a întâmplat, măi Leonardo, dacă ai călcat pe norişorul negru?

Îl dau ăştia ai lui Voiculescu afară pe Marius Tucă de la "Jurnalul Naţional". Rămas fără serviciu, îl părăseşte şi nevasta. Cercul se închide când proprietarul îl aruncă în stradă. Căzut în cea mai neagră depresie, Tucă se hotărăşte să se sinucidă. Se urcă el pe un bloc turn şi se aruncă de acolo. În cădere, ca să nu se plictisească, începe să numere etajele: 10, 9, 8, 7, 6, 7, 6, 7, 6...

–Offf.... băga-mi-aş picioarele în ele de bretele!

Celebrul moderator de talk-show David Letterman, într-una din emisiunile sale:

„Michael Bolton a anunţat ieri că doreşte să se dedice pe viitor muzicii de operă. Ceea ce mă bucură nespus, deoarece astfel eu şi tatăl meu putem, în sfârşit, urî acelaşi gen de muzică."

Nişte admiratori îl invită pe Mădălin Voicu la o cină cu pretenţii. Prilej cu care, „total dezinteresat", o pun pe fiica lor cea mare să cânte vreo şase-şapte arii de operă. Cerându-i-se părerea, Mădălin, cu mult bun-simţ, le spune:

– Am un prieten în Franţa, care, dacă ar auzi-o, ar da un milion de dolari...

– O, nu, nici chiar aşa, ne simţim flataţi!, îşi dau părinţii ochii peste cap de încântare.

– Pentru că, explică în continuare Mădălin netulburat, tipul este surd din naştere.

La o toaletă publică în State, în zona pişoarelor, unul lângă altul, Cassius Clay şi Adrian Copilu' Minune. În timp ce se uşurează, Mohammed Ali vede că Adrian Copilu' Minune tot scutură la intervale scurte din cap, de parcă ar fi cuprins de un tremur. Plin de compasiune, îl întreabă pe manelist:

– Şi tu suferi de Parkinson?

La care Copilu' Minune:

– Nu, mânca-ţi-aş, da' mă tot stropeşti în ureche!

Laura Andreşan se întoarce dintr-un turneu pe litoral şi este întrebată de un jurnalist:

– Unde ai fost ?

– La Constanţa şi M-AM AIA.

– Şi unde ai de gând să mai mergi pe viitor?

– La CINE M-A.

Un băieţel, curios să afle câte ceva despre Dumnezeu, merge la mama lui şi o întreabă:

–Mama, Dumnezeu este bărbat sau femeie?

Ca să nu îi inducă prejudecăţi de la o vârstă atât de fragedă, mama îi răspunde:

–Dumnezeu nu e nici bărbat, nici femeie, puiule.

–Mama, dar Dumnezeu e alb sau negru?

–Oh, Dumnezeu nu e nici alb, nici negru, puişor.

–Mama, dar atunci cum este Dumnezeu?

–Of, e foarte greu de spus, puiule mic, dar ştiu sigur ca Dumnezeu iubeşte mai mult decât orice copiii, îi spune maică-sa ca să-l liniştească.

După ce se gândeşte un pic, încruntat, copilul se luminează la faţă, sare în braţele mamei şi o întreabă:

–Mama, Dumnezeu e Michael Jackson?

Andreea Marin merge la ginecolog şi primeşte vestea minunată că e însărcinată. Apucă urgent telefonul şi îl sună pe Bănică Jr., aflat, ca de obicei, într-un "turneu":

–Porcule! Eu sunt gravidă şi tu te duci cu altele!

La care Ştefan Bănică, repede:

–Te rog să te linişteşti, nu vreau scandal. Spune-mi numai cum te cheamă şi preiau eu toate costurile!...

Bill Clinton dă un interviu revistei *Times*:

Times: Monica spune că ai un penis.

CLINTON: Monica este gură spartă.

În călătorie de nuntă la Paris, Irinel Columbeanu şi Monica închiriază o cameră la ultimul etaj al celui mai luxos hotel. Când să urce în cameră, recepţionerul le deschide uşa la lift, dar Iri, galant, o ia pe Monica în braţe şi urcă pe scări. Recepţionerul se miră, dar nu zice nimic. A doua zi, faza se repetă, Iri o ia pe Monica în braţe şi hop cu ea pe scări. A treia zi, când apar iar cei doi şi dau semne că vor să repete schema, recepţionerul nu mai rezistă si întreabă:

– Mă scuzaţi, domn' Columbeanu, dar nu înţeleg. Dacă alergaţi până sus cu ea pe scări, după atâta efort, când ajungeţi acolo, vi se mai scoală?

– Băi băiatule, ce-i drept, de sculat, nu mi se mai scoală, dar scot o limbă...

Paula Seling şi cu 3rei SudEst au decis să facă împreună o formaţie. Aceasta se va numi *Trei Se Ling*.

Pe vremea când filma în rolul lui James Bond, Pierce Brosnan intră într-un bar, unde vede o blondină trăsnet. Se apropie de ea cu gândul s-o agaţe şi, ca să fie recunoscut mai uşor şi sa aibă mai mult succes, în bine-cunoscutul stil al celebrului spion, se prezintă plin de el în faţa tipei:

– Bond... James Bond!

Tipa îl priveşte plictisită şi-i răspunde galeş:

– Off... Fuck Off!

Cică Mel Gibson se decide să facă un film despre viaţa marilor compozitori şi se gândeşte să trântească şi o distribuţie de zile mari. Îl sună el pe Robert DeNiro şi îl întreabă ce părere are. DeNiro îi răspunde:

– Mda, mie mi s-ar potrivi Beethoven, e pe stilul meu, aşa ursuz şi neînţeles. Eu o să fiu Beethoven.

Bun, îl sună Mel pe Dustin Hoffman. Se gândeşte un pic Dustin Hoffman şi răspunde:

– Îmi place Mozart, e un bonvivant, vesel, uşuratic. Eu o să fiu Mozart.

Bun, văzând ce bine merge treaba, Mel Gibson sună la reşedinţa de guvernator a lui Arnold Schwarzenegger. După ce îşi expune ideea, urmează vreo cinci minute de tăcere şi apoi, fără nici un alt comentariu, se aude în receptor binecunoscuta voce a lui Arnold:

– *I'll be Bach!*

La înmormântarea prinţesei Diana, prinţul William îşi întreabă tatăl, principele Charles:

– Tată, de ce sunt atâţia oameni adunaţi aici?

– Eh, dragule, ce vrei... Aşa e întotdeauna când cântă Elton John!

În emisiunea "Ştiri de la Hollywood", actriţa Kate Winslett a spus răspicat că nu ar accepta în niciun caz rolul Monicăi Lewinski într-un potenţial viitor film. Motivul? Nu mai are chef să stea tot timpul umedă un film întreg!...

Conferinţă de presă la Parlament.

REPORTERUL: Domnule Vadim, aţi fost la grădina zoologică?

VADIM: Da, bineînţeles.

REPORTERUL: Câţi ani?

După moarte, Jerry Garcia se trezeşte într-un studio muzical superutilat, în care îl aşteptau Jimmy Hendrix, Janis Joplin şi Jim Morrison, acordându-şi instrumentele.

–Oho, Jesus, e super în Rai!...

La care, Jim Morrison:

–Rai?!

Nici nu termină bine ce avea de spus, că apare Michael Jackson cu o furcă în mână:

– Gata, băieţi, pauza s-a terminat. Hai să mai cântăm o dată *We are the world, we are the childrens*.

George Pruteanu ţine o prelegere:

–În engleză, o dublă negaţie dă întotdeauna naştere unei expresii cu sens pozitiv, pe când în alte limbi, româna, de exemplu, o dublă negaţie păstrează sensul negativ al propoziţiei. Oricum, la fel ca în matematică, nu există nicio limbă în care alăturarea a două pozitive să dea naştere unei expresii cu caracter negativ.

Din spatele sălii, vocea dezabuzată a unui student:

–Da, sigur!

Aflat în vizită la una dintre marile universităţi din Statele Unite, Gabriel Garcia Marquez se opreşte în faţa clădirii bibliotecii, pe frontonul căreia scria cu litere mari: "Clădirea Hemingway".

– O, nici nu ştiţi ce plăcere e să văd că unui scriitor cum e marele Ernest Hemingway i se recunosc meritele... În America Latină nu se bucură de atât de mult respect. Voi, americanii, ne puteţi da lecţii...

La care, custodele care îl însoţea îi replică:

– De fapt, clădirea e numită aşa după Joshua Hemingway nu după Ernest Hemingway.

Mike Tyson e eliberat din puşcărie şi prima chestie pe care o face pentru a-şi mai stinge focul e să agaţe o prostituată de lux şi să se închidă într-o cameră de hotel. După o zi şi-o noapte de sex nebun, Mike termină muniţia în sfârşit şi dă şi el să facă puţină conversaţie.

– Ei, cum a fost?, întreabă el înfoindu-se în pene.

– Mda, o mulţime de tipi vor să ştie cum a fost... Ştii ce, din punctul ăsta de vedere am două veşti pentru tine: una bună şi una rea. Pe care vrei s-o auzi mai întâi?

– Păi, spune-mi-o pe aia bună, bineînţeles...

– Ei bine, cu tine a fost mai bine decât cu Freddie Mercury.

Q Aţi văzut ultimul videoclip al lui Andrea Bocelli?

A Nu-i nimic, nici el...

Posh Spice şi David Beckham se întorc după un scurt sejur petrecut în America. La aeroport sunt aşteptaţi de şoferul limuzinei lor. Acesta le pune bagajele în portbagaj, apoi urcă la volan şi porneşte spre reşedinţa familiei Beckham.

– Ce aţi făcut în SUA, mister Beckham?, întreabă el pentru a mai scurta din drum.

– Am vizitat nişte chestii, nevastă-mea a făcut nişte cumpărături din supermarket, dar ce mi-a plăcut cel mai mult e că am luat masa la un restaurant superb...

– Zău aşa? Cum se numea?

– Păi, nu mai ştiu! Avea numele unei staţii de metrou londoneze, dar nu-mi mai amintesc...

– Houston?

– Nu, nu, nu...

– Paddington?

– Nici...

– Victoria?

– Da, da, asta e, într-adevăr... Victoria, cum se numea restaurantul ăla, dragă?

Madonna şi Guy Ritchie, în luna de miere, îşi iau o cameră la hotel. Ajunşi înăuntru, nu mai stau pe gânduri, sar direct în pat şi trec la acţiune. După vreo oră, Madonna, nesatisfăcută încă, întreabă printre gâfâieli:

– Mai poţi, *darling*?

La care Guy:

– Nu mai pot, *dar*... *ling*!

Tom Cruise, Brad Pitt şi Claudia Schiffer se aflau într-un compartiment de tren, îndreptându-se spre New York. La un moment dat, trenul intră în tunel, se face întuneric şi se aude un zgomot ca de sărut apoi unul al unei palme izbite de-un obraz. Trenul iese din tunel şi, în compartiment, Claudia Schiffer îl vede pe Brad Pitt ţinându-se cu mâinile de falcă. Se gândeşte: „Probabil că Brad a încercat să mă sărute, dar l-a pupat din greşeală pe Tom, iar ăsta l-a cârpit. Prost mai el!". Brad Pitt gândeşte: „Probabil că zăpăcitul ăsta de Tom o fi sărutat-o pe Claudia. Asta o fi vrut să-i dea o palmă, dar din greşeală m-a pocnit pe mine. Proastă poate fi!" Tom Cruise stă si el într-un colţ şi-şi spune-n gând: „Abia aştept să mai intre trenul într-un tunel, să fac iar un zgomot de sărut şi să-i trântesc o palmă fraierului ăsta de Brad Pitt!".

Ziua de naştere a lui B. B. King. Nevastă-sa se tot gândeşte ce cadou să-i facă, el, fiind vedetă şi având deja de toate. Până la urmă îi vine ăsteia o idee care i se pare bună: se duce la un "tatoo place" şi îşi tatuează pe fund iniţialele soţului - pe o fesă "B" şi pe cealaltă "B". Seara, vine B. B. King acasă, soţia îl întâmpină numai în halat:

– *Happy birthday, darling*! Ţi-am făcut un cadou surpriză.

Şi, spunând asta, se dezbracă languros, se întoarce cu spatele la el şi se apleacă, lăsând să se vadă... *cadoul*. La care, B. B. King, siderat:

–Foarte impresionant, dar cine dracu' e BOB?

La ediţia din 2003 a premiilor "Globul de Aur", Jack Nicholson a primit distincţia pentru "Cel mai bun rol masculin într-un film dramatic" pentru rolul său din "About Schmidt", unde interpretează un bărbat văduv care încearcă să o împiedice pe fiica sa să se mărite. Urcat pe scenă, Nicholson a luat premiul, apoi s-a apropiat stânjenit de microfon şi a spus cu o grimasă: "Mă simt onorat că am primit acest premiu, cu atât mai mult cu cât atât eu, cât şi colegii de platou, credeam că turnăm de fapt o comedie."

Christopher Reeve, care devenise de curând celebru pentru rolul lui Superman, călătorea cu avionul spre New York. Cu puţin înainte de aterizare, aşa cum se obişnuieşte, o stewardesă se apropie de scaunul lui şi îl roagă să-şi pună centura de siguranţă. Dorind să flirteze şi să facă un pic pe grozavul, Reeve replică:

–Superman n-are nevoie de centură de siguranţă.

La care, stewardesa:

–Superman n-are nevoie nici de avion!

O tânără studentă la cinematografie participă la un casting pentru un rol minor în superproducţia James Bond. Pe platou, îl vede şi pe Pierce Brosnan, interpretul celebrului agent 007. Încercând să intre în vorbă cu el, tânăra se apropie de vedeta hollywoodiană şi îl întreabă emoţionată cât e ceasul. La care, Pierce Brosnan răspunde:

–Zece. Patru fără zece.

Q De ce şi-a retras Paula Jones acuzaţia împotriva lui Bill Clinton?

A Pentru că şi-a dat seama cât de implauzibil este ca un bărbat cu penisul de 10 cm să facă sex oral cu o femeie cu nasul de 15 cm...

La uşa casei PreaFericitului Teoctist sună soneria. Se duce Teoctist, pâş-pâş, deschide şi, ce să vezi?! În faţa uşii, moartea în persoană, cu coasă, numai oase, înveşmântată în negru, cu glugă, ca la carte, ce mai...

TEOCTIST: Vai, Doamne, vai!

MOARTEA: Stai liniştit, am venit după hamster!

Era o zi însorită de vară. Trei bărbaţi mergeau pe un drum de ţară când deodată aud mişcându-se ceva într-un tufiş şi, când se uită mai bine, văd ieşind de acolo fundul unui porc, care se tot mişca încolo şi-ncoace.

– Uf, zice primul dintre ei, ce mult mi-ar fi plăcut să fi fost ăsta fundul Pamelei Anderson...

– Eh, spune şi al doilea, ce mult mi-ar fi plăcut să fi fost fundul lui Demi Moore...

– Ce mi-ar fi plăcut să fi fost singur, spune al treilea.

Bob Hope, comediant american, fost boxer profesionist în tinereţe: "Mi-am distrus mâinile în ring! Arbitrul tot călca pe ele!"

În cadrul unui show TV la care era invitat alături de Kylie Minogue, Sean Connery mărturiseşte că, la cei 76 de ani ai lui, încă se mai bucură să facă dragoste de mai multe ori pe noapte. Imediat după show, Kylie îi spune că ar fi tentata să încerce şi ea sexul cu un tip mai în vârstă şi îl invită în camera ei de hotel. Sean acceptă şi, după o partidă grozavă de sex, scoţianul îi spune:

– Dacă mă laşi să dorm jumătate de oră, o să îţi ofer încă o partidă de sex şi mai tare decât prima. Dar pentru asta, în timp ce eu dorm, tu trebuie să îmi ţii biluţele cu mâna stângă şi penisul cu mâna dreaptă.

Kylie acceptă, doarme Sean jumătate de oră şi apoi scena de sex se repetă şi mai înfocat. Australianca e de-a dreptul extaziata, iar el îi spune din nou:

– Încă o jumătate de oră de somn pe cealaltă parte pentru mine şi o să ai parte de cea mai grozavă partidă de sex din viaţa ta, garantat. Dar pentru asta deja ştii ce trebuie să faci...

Kylie se obişnuise deja, aşa că acceptă imediat. Într-adevăr, Sean adoarme şi, când se trezeşte, îi oferă ceea ce promisese. După toată scena, Kylie îşi aprinde o ţigară şi îl întreabă cu dezinvoltură pe Sean:

– Chestia aia cu ţinutul în mână te stimulează în timp ce dormi, nu? De asta eşti atât de performant? E foarte interesantă chestia asta...

La care Sean, aprinzându-şi şi el o ţigară, căutându-se în pantaloni, răspunde:

– Nu, dar ultima dată după ce m-am culcat cu o tipă din Australia am constatat că rămăsesem fără portmoneu...

Bill Clinton şi Papa îşi dau obştescul sfârşit în aceeaşi zi. Din cauza birocraţiei administrative, se produce o încurcătură şi Clinton este repartizat în Rai, iar Papa e trimis în Iad. Ajuns acolo, Papa explică situaţia administraţiei iadului, ăştia verifică documentele şi eroarea este lămurită. I se explică totuşi că va dura încă 24 de ore până să se facă schimbarea. A doua zi, Papa este chemat la administraţia Iadului, care-şi ia adio de la el. Apoi, Papa se îndreaptă liniştit spre Rai. Pe scări îl întâlneşte pe Clinton, care cobora şi cei doi se opresc pentru un scurt schimb de politeţuri.

PAPA: Îmi pare rău pentru încurcătură.

CLINTON: Nicio problemă.

PAPA: Ştii, sunt foarte emoţionat că merg în Rai.

CLINTON: De ce?

PAPA: Toată viaţa mi-am dorit s-o întâlnesc pe Fecioara Maria.

CLINTON: O, drace! Îmi pare rău, ai întârziat o zi.

Ieşit de la concertul Andreei Bănică, un copilaş se smulge din mâinile părinţilor săi, se apropie de grupul de fani care o înconjurau pe vedetă şi-i spune:

– Nu te supăra, pot primi o poză de-a ta?

– Sigur, răspunde Andreea, amuzată de insistentele micuţului. Dar nu ştiu cum să te numesc: tu eşti cel mai mare sau cel mai mic dintre fanii mei?!

– Nici una, nici alta, răspunde băieţelul. Eu colecţionez pokemoni!

Doi prieteni discută între ei:

– Doamne, ce coşmar am avut aseară!... Am visat că eram pe o insulă pustie, numai eu împreună cu Pamela Anderson...

– Tâmpitule, păi ce, ăsta-i coşmar?

– Da, pentru că, vezi... eu eram Elton John.

Bob Hope, cel care a fost gazda ceremoniei premiilor Oscar din 1965, prima ediţie televizată "color", şi-a deschis speech-ul cu următoarea frază: "Aceasta este prima ediţie în care îi veţi putea vedea pe cei care pierd cum se fac verzi la faţă".

Britney Spears şi Kevin în noaptea nunţii:

– Oh, Kevin, Kevin, pune-mi-o, te rog, în palmă...

– Dar, Britney, degetele tale nu pot fi atinse decât de cel mai fin inel de aur încrustat cu cel mai de preţ mărgăritar. Cum aş putea să-ţi fac aşa ceva?

– Oh, Kevin, Kevin, pune-mi-o, te rog, între sâni...

– Dar, Britney, sânii tăi nu pot fi dezmierdaţi decât de razele suave ale lunii. Cum aş putea să-ţi fac aşa ceva?

– Oh, Kevin, Kevin, pune-mi-o, te rog, mult!

– Dar, Britney, buzele tale nu pot fi sărutate decât de roua fragilor culese într-o dimineaţa de mai. Cum aş putea să-ţi fac aşa ceva?

– Oh, Kevin, Kevin, pune-mi-o atunci oriunde, numai te implor, scoate-mi-o odată din cur!

O luxoasă navă de croazieră se scufundă. Nu mai rămân în viaţă decât Ion şi Claudia Schiffer. Înoată ei cu chiu cu vai până ajung pe o insulă pustie, unde, după ce îşi mai revin, bucuroşi că au scăpat cu viaţă, şi-o trag sănătos şi din toate poziţiile. După asta, Ion, supărat nevoie mare... Mirată, Claudia se duce la el şi-l întreabă:

–Măi Ioane, de ce eşti tu supărat?

– Iaca, vreau să-l văd pe frate-miu Gheorghe, să-i spun ceva!

–Măi Ioane, o să o fac eu pe frate-tău Gheorghe.

–Faci tu asta pentru mine, Claudio?

–Da, Ioane. Uite! Sunt Gheorghe! Zi-mi ce vroiai să-mi zici!

–Bă Gheorghe, ştii ceva?

–Ce, măi Ioane?

–Mă crezi sau nu mă crezi, dar i-am tras-o Claudiei Schiffer!

„Acum?", a răspuns al lui Yogi Berra la întrebarea „Cât e ceasul?"

Q De ce a fost Madonna dată afară din Disneyland?

A A fost surprinsă stând călare pe faţa lui Pinocchio şi strigând: "Minţi! Minţi!".

Personaje din definiții

UŞOARĂ

Se spune despre o femeie care are aceeaşi morală sexuală ca şi bărbaţii.

ADOLESCENŢA

Plictiseala de a fi singur, dorinţa de a fi doi, teama de a fi trei.

AJUTORUL PENTRU LUMEA A TREIA

Ajutor plătit de săracii din ţările bogate pentru a ajuta bogaţii din ţările sărace.

AMOR

Cuvânt din patru litere: două vocale, două consoane... şi doi proşti.

AUTOSTOPISTA

Tânără frumoasă şi cu fusta scurtă care îţi iese în cale atunci când eşti în maşină cu prietena.

AVOCAT

Singura persoană capabilă să scrie un document de 10.000 cuvinte şi să-l intituleze "Sumar".

BABY-SITTER

Adolescenţi care se comportă ca adulţii, ca adulţii plecaţi de-acasă să se comporte ca adolescenţii.

Pe omul special nu îl
recunoşti după chip,
ci după suflet.

BANCHER

Un tip care-ţi împrumută o umbrelă când e senin şi care ţi-o ia înapoi atunci când începe să plouă.

BĂRBATUL

Singura fiinţă din univers care mai degrabă ar muri pentru femeia iubită decât să trăiască cu ea.

BOLERO

Vesta scurtă spaniolă pusă pe muzică de Ravel.

CAPITALISM

Regim în care omul îl exploatează pe om. În regimul socialist e invers.

CĂSĂTORIE

Unire care face două persoane să suporte lucruri pe care n-ar fi trebuit să le suporte vreodată dacă ar fi rămas singure.

CELIBATAR

Bărbat care poate avea mai multe femei pe genunchi, dar niciuna pe braţe.

A COMPLICA

Nimic nu e mai complicat decât a simplifica, nimic nu e mai simplu decât a complica.

CONSULTANT

Specialist care-ţi ia ceasul de la mâna, îţi spune cât e ora şi te face să-i plătești serviciul.

CURTEA CU JURI

Grup de douăsprezece persoane trase la sorţi pentru a decide cine, dintre acuzat şi victimă, are cel mai bun avocat.

DANS

Expresie verticală a unei dorinţe orizontale.

DEMOCRAT

Prea sărac pentru a fi capitalist şi prea bogat pentru a fi comunist.

DEMOCRAŢIE

Regim în care fiecare are dreptul să susţină că e sub dictatură.

DEZILUZIE

Sentiment resimţit atunci cand posteriorul superb pe care-l admirai nu coincide cu fata care se întoarce.

DICTATURA

Regim în care toata lumea trebuie să spună că e democraţie.

DIPLOMAT

Cel care-ţi spune să te duci la dracu' cu o asemenea eleganţă, încât îţi şi vine să te duci.

DROMADER

Cămila care are cocoaşă jumătate din timp.

ECONOMIST

Expert care va fi capabil să spună mâine de ce nu s-a întâmplat azi ceea ce a prezis ieri.

ECONOMIE

Sumă pe care o pui deoparte pentru a o avea dinainte ca să-ţi asiguri astfel dinapoia.

Definitia burtii:
La barbati:
- Monument ridicat în cinstea eroului cazut.
La femei:
- Colac peste pupaza.

Cum se trateaza un barbat..
Imbratiseaza-l
Saruta-l
Plimba-l
Prostule!
Alinta-l
Fai o surpriza
Mangaie-l
Fai un masaj
Arata-i cat de frumos e Pamantul

ECOU

Fenomen natural care are întotdeauna ultimul cuvânt, chiar şi cu o femeie.

FEMEIE

Ansamblu de curbe care fac să se îndrepte o linie.

FLIRT

Chestia în mână, mâna în chestie, dar niciodată chestia în chestie.

G

Punct sensibil al femeii situat undeva între degetele mari de la picioare.

GARDEROBA

Loc special amenajat unde este aşezată îmbrăcămintea atunci când nu mai sunt clanţe de uşi disponibile.

GENEALOG

Cercetător gata să vă urmărească strămoşii atât de departe cât vă ţine punga.

ÎNCREDERE

Libertate acordată unei persoane pentru a face prostii.

LÂNĂ VIRGINĂ

Lâna unei oi care aleargă mai repede decât ciobanul.

MINIJUPA

Abajur la fund.

MIZERIE

Situaţie economică în care ai avantajul că se elimină teama de hoţi.

MOŞTENITOR

Rudă apropiată care vă ia pulsul de fiecare dată când vă strânge mâna.

PARINŢI

Cuplu care învaţă un copil să vorbească şi să meargă, pentru ca mai târziu să-i spună să stea jos şi să tacă din gură.

PESIMIST

Un optimist cu experienţă.

PEŞTE

Animal acvatic care creşte extrem de rapid între momentul în care este prins şi momentul în care pescarul îl descrie prietenilor săi.

POLITICĂ

O chestie care are rolul de a împiedica oamenii să se ocupe de ceea ce-i priveşte.

PORTJARTIER

Accesoriu feminin a cărui dispariţie din cauza ciorapilor cu chilot a dus la falimentul a numeroase cinematografe de cartier.

PRIETEN(Ă)

E o persoană de sex opus care are un "Nu ştiu ce" care elimină orice dorinţă de a te culca cu el (ea).

PROBA ORALĂ

Examen de admitere a stagiarelor la Casa Albă.

PROGRAMATOR

Cineva care rezolvă o problemă pe care n-o aveaţi într-un mod pe care nu-l înţelegeţi.

PSIHIATRU

Specialist în domeniul inteligenţei care-i ajută pe oameni să înţeleagă de ce sunt sonaţi şi de ce nici nu se putea să nu fie.

RABLĂ

Automobil dintr-o altă epocă în care toate piesele fac zgomot, cu excepţia radioului.

SÂNGE RECE

O chestie uşor de avut în decembrie.

STATISTICIAN

Persoană care consideră că sunteţi la temperatură potrivită atunci când staţi cu capul în congelator şi picioarele în cuptor.

SUPOZITOR

Invenţie care va rămâne în anale.

TURISM

Activitate ce constă în a transporta nişte oameni care s-ar fi simţit mai bine acasă, în locuri care ar arăta mai bine fără ei.

Criza

Trăim, evident, vremuri de mare criză. Aceste fotografii o dovedesc cu prisosinţă:

Iar soluţia e una singură:

Cafea de criză

Se pune apa la fiert în ibric.
Când începe să fiarbă, se ia un bob de cafea, se leagă cu o ață și se scufundă de 2-3 ori în ceașca cu apă fierbinte.
ATENȚIE!
La 3 cafele se schimbă ața!

Boul şi taurul

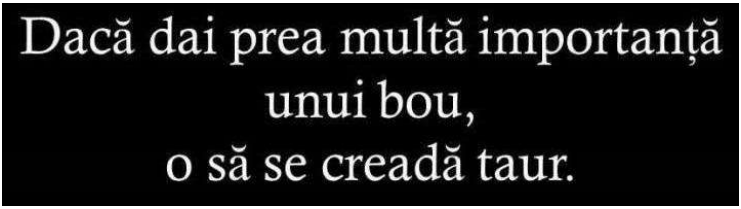

Bigamia

Olanda

Ai două iubite. Te poţi însura cu amândouă. Ele se pot căsători între ele.

Moldova

Ai două iubite. „Di la tini si audi gâlşeava aşeia în fiecari noapti, măi omuli măi”?

Rusia

Ai două iubite. *Stalinskaya* şi *Moskovskaya*.

Pakistan

Ai două iubite. Cea mai vârstnică are 6 ani.

India

Ai două iubite. Budha nu ştie nimic.

Turcia

Ai două iubite. Una face mâncare, una spală rufele, una calcă hainele şi una le supraveghează. *PS* Chiar vroiai să te credem că ai numai două iubite?

China

Ai două iubite. Din câteva miliarde de motive.

Bulgaria

Ai două iubite. Pe una o cheamă Sofia. Când cealaltă te întreabă "unde ai fost?" şi răspunzi "la Sofia!", eşti în deplină siguranţă.

Germania

Ai două iubite. Ambele blonde.

Mexic

Ai două iubite. Vin hoţii şi fură jumătate. Îţi mai dă vecinul una. Împrumuţi trei din barul de vis-à-vis. Vecinul îşi ia partea înapoi. Câte ţi-au mai rămas?

Anglia

Ai două iubite. Absolut superbe. Până vecinul de la pub îţi spune: „Iar ai băut prea mult!”.

SUA

Ai două iubite. Minunate. Una pe *Facebook* şi una pe *Myspace*. Nu le-ai văzut niciodată.

Brazilia

Ai două iubite. Rosaria Fiorella Andrea Luiza Esmeralda Carla Vitoria Alessandra del Campo şi încă una.

Dubai

Ai două iubite. Placate cu aur.

Cuba

Ai două iubite. Nu esti deloc Fidel...

Suedia

Ai două iubite pentru că la IKEA chiar găseşti orice...

Spania

Ai două iubite. Mai târziu descoperi că ele sunt de fapt surori. Puţin mai târziu afli că tu eşti chiar fratele lor mort la naştere. Mai ai un frate geamăn desmoştenit de către soacra portarului, care portar nu-şi mai aduce aminte nimic din copilărie. Ai un copil cu a treia soră, dar nu recunoşti nimic, nici în faţa probelor. Viaţa ta este o telenovelă.

Grecia

Ai două iubite. Vecinul se cam dă la una dintre ele. Dimineaţa te trezeşti cu un cal mare de lemn în faţa casei. Mai bine fugi!

România

Ai două iubite. Una îţi ţine socoteala, iar cealaltă îţi cheltuie banii.

Ce te învaţă o mamă

Mama te învaţă **să apreciezi o treabă bine făcută**:

→ **Dacă vreţi să vă omorâţi între voi, mergeţi afară! De-abia am terminat de făcut curat.**

Mama te învaţă **ce e religia**:

→ **Roagă-te să iasă pata aia din covor!**

Mama te învaţă **ce e logica**:

→ **Pentru ca aşa am zis eu, de-aia!**

Mama te învaţă **mai multa logică**:

→ **Dacă cazi de pe leagăn şi-ţi rupi gâtul, nu te mai iau cu mine în oraş!**

Mama te învaţă **ce e ironia**:

→ **Plângi în continuare, şi o să-ţi dau eu motive pentru care să plângi!**

Mama te învaţă **ce e contorsionismul**:

→ **Uită-te la murdăria de pe ceafa ta!**

Mama te învaţă **ce e vremea**:

→ **Camera arată parcă a trecut o tornadă!**

Mama te învaţă **ce e ipocrizia**:

→ **Dacă ţi-am zis o dată, ţi-am zis de un milion de ori: Nu exagera!**

Mama te învaţă **despre ciclicitatea vieţii**:

→ **Eu te-am facut, eu te omor!**

Mama te învaţă **despre schimbarea comportamentului**:

→ **Nu te mai comporta ca taică-tău!**

Mama te învaţă **ce e invidia**:

→ **În lume sunt milioane de copii mai puţin norocoşi care nu au părinţi la fel de minunaţi cum ai tu!**

Mama te învaţă **ce e aşteptarea**:

→ **Aşteaptă numai până ajungem acasă!**

Mama te învaţă **ce e umorul**:

→ **Când o să-ţi tai degetele de la picioare jucându-te cu maşina de tuns iarba, să nu alergi plângând la mine!**

Mama te învaţă **cum să devii un adult**:

→ **Dacă nu mănânci legume, nu o să mai creşti niciodată!**

Mama te învaţă **ce e genetica**:

→ **Eşti exact ca taică-tău!**

Mama te învaţă **ce înseamnă a primi**:

→ **Ţi-o primeşti când ajungem acasă!**

Mama te învaţă **despre arborele genealogic**:

→ **Închide uşa după tine. Ţi se pare că te-ai născut într-un cort?**

Mama te învaţă **ce e înţelepciunea**:

→ **Când o să fii de vârsta mea, o să înţelegi!**

Mama te învaţă **ce e justiţia**:

→ **Într-o bună zi, o să ai şi tu copii. Şi sper că o să fie exact ca tine!**

Pietre funerare

TOMAS
JIMOTEO
CHINCHILLA

1967-1989

Rest in peace,

Now you are in Lord's arms.

Lord, watch your wallet

GUSTAVA
GUMERSINDA
GUTIERREZ
GUZMAN

1934-1989

Rest in peace

A memory from all your sons(except Ricardo who did not pay any money)

Here rests

PANCRAZIO

JUVENALES

1968-1993

He was a good

husband, a wonderful

father, but a bad

electrician

Here is resting my dearest wife,

BRUNJILDA

JALAMONTE

1973-1997

Lord, please welcome

her with the same

joy I send her to you.

Q & A

***Q** Care este deosebirea între o grasă şi o virgină?*

***A** Prima moare de foame, iar a doua de curiozitate.*

Q Care este fericirea absolută?

A *Să aşezi o coroană de flori pe mormântul soacrei milionare.*

Q Ce este o ciocănitoare?

A *O privighetoare după un an de la căsătorie.*

Q Ce se întâmplă când două blonde fug una înspre cealaltă?

A *Se sparge oglinda.*

Q Ce e vânăt şi aleargă din bucătărie în dormitor?

A *Fiecare poate să îşi coloreze nevasta cum vrea.*

Q De ce nu poartă unele femei sutien?

A *Ca să le stea pielea întinsă pe faţă!*

Q Ce a zis Dumnezeu atunci când a creat bărbatul?

A *Pot face şi ceva mai bun.*

Q De ce au bărbaţii burtă?

A *Pentru ca piticul, şomer, să aibe cel puţin un acoperiş deasupra capului.*

Q Ce-şi doresc bărbaţii şi femeile când se căsătoresc?

A *Bărbatul doreşte ca femeia să fie la prima ei dragoste, iar femeia ca bărbatul să fie la ultima lui dragoste.*

Q De ce sunt bărbaţii imuni la boala vacilor nebune?

A *Pentru că sunt porci.*

Q Ce înţelege un bărbat prin a te ajuta la curăţenie?

A *Să-şi ridice picioarele ca să poţi da cu aspiratorul.*

Q Care este asemănarea dintre un trenuleţ electric şi sânii unei femei?

A *Au fost creaţi iniţial pentru copii, dar tot bărbaţii se joacă mai mult cu ei.*

Q Ce este fusta?

A *Fusta este o pătură socială care acoperă un organ central, la care pot sa adere toţi membrii, cu condiţia să nu traseze sarcini.*

Q Care e deosebirea dintre o secretară şi o maimuţă?

A *Pe maimuţă nu o poţi convinge să facă orice!*

Q Care e deosebirea dintre o secretară şi o oglindă?

A *Oglinda reflectă fără să vorbească, iar secretara vorbeşte fără a reflecta!*

Q Care-i diferenţa dintre Dan Negru şi Cabral?

A *Cabral e negru, dar Negru nu-i Cabral.*

Q Doriţi să vedeţi zâmbetul enigmatic al Monei Lisa, fără să vizitaţi Louvre-ul?

A *Întrebaţi-vă soţia pe ce v-a cheltuit salariul.*

Q Prin ce se deosebesc noile video-clipuri ale lui Britney Spears de filmele porno?

A *În filmele porno muzica este mai bună!*

Q Cum face un bărbat exerciţii de gimnastică pe plajă?

A *Îşi suge burta de cate ori vede nişte bikini.*

Q Când te uiţi cu un singur ochi la soacra ta?

A *Când ţinteşti.*

Q Cum se castrează un frigider?

A *Se scoate din priză şi se iau ultimele două ouă!*

HOTEL
HOTEL

Q Care a fost cea mai mare decepţie din viaţa lui Michael Jackson?

A *Când a aflat că "Boyz to Men" nu este o firmă de livrare la domiciliu...*

Q Dacă un paznic de noapte moare ziua, mai primeşte pensie?

A *Nu, aşa-i trebuie!*

Q De ce firul de la ciorapii femeilor se deşiră de jos în sus?

A *Din curiozitate.*

Q Care este deosebirea între păsărică şi furnică?

A *Dacă pui mâna pe păsărică, te furnică, dar dacă pui mâna pe furnică, nu te păsărică!*

Q Care este deosebirea între viaţă şi penis?

A *Pe măsură ce trece timpul, viața e din ce în ce mai dură.*

Q Ce au în comun fostul solist de la Nirvana, Curt Cobain, şi Michelangelo?

A *Amândoi au pictat tavanul folosindu-se de creier.*

Q Care e deosebirea între întuneric şi tare?

A *Întunericul ţine toată noaptea!*

Q De ce se ţine Iri când i-o trage Monicăi?

A *De ghiozdan.*

Q Cum o cheamă pe nevasta manelistului Florin Salam?

A *Salam Victoria!*

Q Ce trebuie să facă o femeie ca să aibă sânii drepţi?

A *Să umble în patru labe!*

Q De câte feluri sunt sânii femeilor?

A *Mere, pere şi bretele!*

Q Care este diferenţa dintre o femeie moartă şi o pizza?

A *În pizza s-ar putea să nu găseşti ciuperci...*

Q Când intră un film *porno* în categoria filmelor *horror*?

A *Când el îi trage ei un ciocan în gură!*

Q Ce caută un om fără o mână în oraş?

A *Un magazin second-hand.*

Q Ce face ţiganul după ce-i moare piranda?

A *Îi dă drumul de beregată.*

Q Cum recunoşti un bărbat cu SIDA?

A *Mor femeile după el...*

Q Ce s-ar fi întâmplat dacă Dumnezeu ar fi creat omul să fie programator?

A *Atunci am fi avut 16 degete!*

Q E adevărat că, mai nou, tratamentul impotenţei se face pe bază de cură de iaurt?

A *Da, dar trebuie amestecat cu ghips!*

Q Care e deosebirea între chiloţii ruseşti şi cei franţuzeşti?

A *Cei ruseşti intră în cizme, iar cei franţuzeşti, în dos!*

Q Cum o cheamă pe soţia lui Bulă?

A *Mizda!*

Q Cum zic maghiarii "rahat" pe româneşte?

A *E pe limbă la mine, dar nu pot se spun.*

Q Ce este o secretară deşteaptă?

A *O secretară deşteaptă este o secretară cu care poţi să fii oricât de prost vrei.*

Q Care este cea mai mică peşteră din lume?

A *Peştera Muierii! Încape numai un turist, iar rucsacul îi rămâne afară.*

Q De ce evită stomatologii să-i recomande aţă dentară Calistei Flockhart?

A *Pentru că s-ar putea spânzura cu ea.*

Q De ce sunt mai mulţi oameni decât maimuţe?

A *Pentru că e foarte greu să te regulezi în copac!*

Q De ce poartă femeile chiloţi?

A *Pentru că altfel ar avea mătreaţă pe pantofi!*

Q Cum se face întreruperea de sarcină la o găină?

A *Se ridică de pe ouă.*

Q Care este cea mai inteligentă parte a femeii?

A *Spermatozoidul.*

Q Care e definiţia limbii?

A *Limba este un organ muscular mobil, care face legătură între mărul lui Adam şi părul lui madam.*

Q Ce este dragostea?

A *Este un pretext inventat de evrei ca să poată regula pe gratis.*

Q Care e diferenţa dintre un director şi o secretară?

A *Directorului, spre deosebire de secretară, îi trec tot felul de chestii prin cap!*

Q Care-i diferenţa între Madonna şi Canalul Panama?

A *Păi... Canalul Panama e destul de strâmt.*

Q Ai auzit ce-a păţit un satanist dislexic?

A *Şi-a vândut sufletul lui Santana!*

Q Care este numele ştiinţific al lui Bulă?

A *Benis.*

Q Care este dezavantajul unei lupe?

A *Măreşte, dar nu întăreşte!*

Q Cum deosebeşti o maimuţă de o bucată de brânză?

A *Muști din amândouă; cea care are gust de brânză e brânză sau le pui amândouă lângă un copac; cea care se suie în copac e maimuţa.*

Q De ce sunt aşa de mulţi purici?

A *Pentru că e foarte greu să se facă nişte prezervative aşa de mici.*

Q Ce-i spune Kevin Federline lui Britney Spears când vrea să facă sex?

A *"Dragă, într-o oră şi jumătate sunt înapoi."*

Q De ce nu se fac prezervative negre?

A *Pentru că negrul subţiază!*

Q Ce este o secretară necăsătorită?

A *Este o tipă care vine în fiecare zi la serviciu din altă direcţie.*

Q Care e cea mai nouă dorinţă ascunsă a lui George Bush?

A *Ca atunci când îl salută, lumea sa-i arate mâna cu mai mult decât un singur deget întins...*

Q De ce poartă bărbaţii mustaţă?

A *Ca să i se obişnuiască limba cu părul!*

Q Ce scrie pe frontispiciul aeroportului din Mogadiscio?

A *"Bine aţi venit, mânca-v-aş!"*

Q Care e definiţia penisului?

A *Coadă la ouă!*

Q Care e cea mai grea limbă?

A *Prima!*

Q Care e definiţia cheliei?

A *Aerodrom pentru muşte!*

Q Care e numele surorii îrinei Loehin?...

A *Irina Logout.*

Q De ce nu creşte populaţia României?

A *Fiindcă mâncăm neregulaţi şi regulăm nemâncaţi.*

Q Câte limbi are femeia?

A *Câte-i dai!*

Q Se poate face sex pe Strada Mare?

A *Se poate, dar vor fi foarte mulţi sfătuitori.*

Q Cum se face o cezariană la canibali?

A *Se mănâncă femeia din jurul copilului.*

Q De ce sărută bărbaţii mâna la femei?

A *Pentru că e sfântă, învie şi morţii!*

Q Se poate lua SIDA de la o broască?

A *Da, dacă îţi bagi clanţa în fund.*

Q De ce nu există femei-măcelar?

A *Carnea ar creşte în mâna femeii şi ar deveni os.*

Q De ce e înmormântată o fată mare sus pe deal?

A *Acolo e cimitirul.*

Q De ce se scoate pălăria în biserică?

A *De cozoroc.*

Q De ce n-are găina chiloţi?

A *Pentru că n-are cocoşul mâini să-i dea jos.*

Q Cum ţii o secretară ocupată?

A *Îi dai o foaie de hârtie pe care ai scris pe ambele părţi "întoarce foaia!"...*

Q Care e deosebirea între o bicicletă şi o femeie?

A *Pe bicicletă întâi o umfli şi apoi te sui pe ea; la femeie e invers.*

Q Care este asemănarea între o femeie şi o roată de bicicletă?

A *Pentru amândouă ai nevoie de o cameră ca să le umfli.*

Q Care e deosebirea între o femeie şi o iapă?

A *Pe iapă, ca s-o poţi privi în ochi, trebuie să te dai jos de pe ea.*

Q Un american care trăieşte în Florida poate fi înmormântat la Los Angeles?

A *Nu, pentru că trăieşte!*

Q Ce fac indienii cu pieile de cai?

A *Îşi ţin caii în ele.*

Q Care e deosebirea între o fată mare şi o femeie?

A *Fata mare stă cu pofta în cui, pe când femeia stă cu cuiul în poftă.*

Q Ce se sărbătoreşte la Munchen, în fiecare an, la 25 decembrie?

A *Crăciunul.*

Q De ce poartă secretarele fuste foarte scurte?

A *Ca să acopere subiectul, dar să şi atragă atenţia asupra lui.*

Q Care este deosebirea între o lampă şi o fată mare?

A *Lampa încearcă să ardă, pe când fata mare arde să încerce!*

Q Care-i diferenţa dintre Courtney Love şi hocheistul Wayne Gretzky?

A *Wayne face un duş după trei reprize.*

Q De ce se bucură un bărbat care o lasă pe Daniel să-i facă o partidă de sex oral?

A *De 10 minute de tăcere.*

Q De ce s-a însurat McCaullay Culkin?

A *S-a săturat să tot stea "Singur acasă".*

Q De ce poartă negrii bretele roşii la pantaloni albaştri?

A *Ca să le ţină pantalonii...*

Q Ce se poate să spune despre o femeie care a murit fără să cunoască adulterul?

A *S-a dus fără să poată compara!*

Q Care este asemănarea între bordel şi Trabant?

A *Când intri ţi-e ruşine, când ieşi ţi-e ruşine, dar, Doamne!, ce bine te simţi înăuntru!*

Q De ce şi-a pus Bulă roţi mai mari la Lăstun?

A *Pentru că se urinau câinii pe geamuri.*

Q Ce face barza după ce aduce copii?

A *Intră în casă şi se încheie la pantaloni.*

Q Care sunt cele mai fidele femei? Blondele, brunetele sau roşcatele?

A *Căruntele!*

Q1 De ce fuge găina de cocoş?

A1 *Ca să nu creadă celelalte că e târfă.*

Q2 Şi de ce întoarce capul când fuge?

A2 *Ca să vadă dacă nu s-a îndepărtat prea tare.*

Q Este adevărat că bărbaţii căsătoriţi trăiesc mai mult?

A *Nu, numai viaţa li se pare mai lungă.*

Q Ce înseamnă când Secretara rămâne însărcinată?

A *Că a avut un accident de muncă.*

Q De ce cotcodăceşte găina sus pe gard?

A *Ca să-i vadă cocoşul picioarele.*

Q Ce îi spune Britney Spears lui Kevin Federline în dormitor?

A *"Hit me, baby, one more time".*

Q Ce-a zis turcul când i s-a oferit o femeie?

A *Eu sunt obişnuit cu un harem.*

Q Cei care au fruntea îngustă au vreun avantaj?

A *Da, fac riduri mai puţine.*

Copiii sunt mereu curioşi...

Q Ce este o mireasă?

A *O proastă care se grăbeşte să schimbe atenţia mai multor bărbaţi pe lipsa de atenţie a unuia singur.*

Q Care este deosebirea între un partizan şi o fată mare?

A *Partizanul luptă până la ultima picătură de sânge, iar fata mare până la prima...*

Q Ce este un tren personal?

A *Este trenul care ţine să cunoască fiecare staţie... personal.*

Q Ce se poate face cu masa organică rămasă în urma operaţiilor estetice ale lui Michael Jackson?

A *Lionel Richie...*

Q Ce este faima?

A *Este privilegiul de a fi ştiut de persoane care nu te cunosc.*

Q Ce este un prieten?

A *O persoană care este alături de tine până la ultimul bănuţ... al tău!*

Q Care e definiţia sărutului?

A *Insistă la etaj ca să ţi se deschidă la parter.*

Q Când se bucură preoţii catolici că nu sunt căsătoriţi?

A *Când li se spovedesc femeile.*

Q Care este deosebirea între o găină şi ea însăşi?

A *Deosebirea constă în faptul că găina are ambele picioare la fel de înalte, mai ales dreptul.*

Q Ce este un burlac?

A *Un bărbat care a scăpat ocazia să facă nefericită o femeie.*

Q De ce este un crocodil mai mult lung decât verde?

A *Deosebirea constă în faptul că un crocodil e verde numai pe spate, pe când lung e tot timpul anului.*

Q Care an durează numai o zi?

A *Anul Nou.*

Q Ce animal poate sări mai sus decât casa?

A *Toate animalele, pentru că o casă nu poate sări.*

Q Ce este un pedofil?

A *Un pedagog care iubeşte copiii.*

Q Ce este autopsia?

A *Ultima indiscreţie a medicilor.*

Q Care ochi înfloreşte?

A *Ochiul boului.*

Q Care e menajul ideal?

A *Între o femeie mută şi un bărbat orb.*

Q Când se ruşinează femeia?

A *Când dă peste un bărbat cu care nu s-a culcat încă.*

Q De ce îşi mişcă Ray Charles capul de la stânga la dreapta în timpul concertelor?

A *Caută microfonul.*

Q Care e deosebirea între o femeie şi un aparat de radio?

A *Ca să faci un aparat de radio ca să tacă, îl scoţi din priză, la femei e invers.*

Q1 Ce îi zice o femeie frigidă partenerului ei?

A1 *Împinge mai încet, că-mi verşi cafeaua!*

Q2 Şi ce-i mai zice o femeie frigidă partenerului ei?

A2 *Ori o bagi, ori o scoţi, dar nu mai bâţâi atâta din fund, că mă enervezi!*

Q Impotenţa este o afecţiune care ţine mult?

A *Nu, doar până te faci de ruşine prima oară.*

Q E adevărat că bărbaţii impotenţi trăiesc mai mult?

A *Da, dar degeaba.*

Q Există bărbaţi cu adevărat impotenţi?

A *Nu, sunt numai femei nerăbdătoare.*

Q Când are limba cea mai mare libertate?

A *După ce ne-am pierdut dinţii.*

Q Cum trebuie sa fie o cămaşă de forţă?

A *Pe măsura nebunului.*

Q Care este avantajul celibatarului?

A *Se poate da jos din pat pe oricare parte doreşte.*

Q Care e definiţia dată de un negustor femeii?

A *Femeia este o afacere în care niciodată nu scoţi cât ai băgat.*

Q E adevărat că dragostea practicată în afara căsătoriei este un păcat de moarte?

A *Dacă ar fi fost aşa, ne prăpădeam de mult.*

Q De ce sunt acuzaţi imbecilii de misticism?

A *Pentru că îşi cred nevestele nişte sfinte.*

Q Unde au femeile părul creţ?

A *În Africa.*

Q Care este melodia îndrăgită a homosexualilor?

A *O fată mai găseşti, dar un prieten, nu!*

Q Care este femininul de la tren?

A *Tunel.*

Q Ce părere are un avocat despre femei?

A *Femeia este un proces în care câştigă cel care are argumentul mai tare.*

Q Care este rolul prezervativelor fluorescente?

A *Creează o ambianţă de discotecă.*

Q Care este semnificaţia crăpăturii de la fusta femeilor?

A *Crăpătura de la spate: urmăreşte-mă! Crăpătura laterală: aşteaptă-mă! Crăpătura din faţă: ce mai stai?*

Q Când îşi dă seama un bărbat ce este femeia?

A *După nuntă, dar e prea târziu.*

Q Care este femininul de la puţ?

A *Fântâna.*

Q Ce spune bărbatul când se însoară?

A *Pentru o gaură, a trebuit să iau toată sita.*

Q Care e asemănarea între păr şi femeie?

A *Dacă nu ai grijă de ele, amândouă te părăsesc.*

Q Care e deosebirea între un contabil şi o femeie?

A *Contabilul se bucură când îi iese socoteala, femeia - când îi intră.*

Q Ce nu au femeile şi ar vrea să aibă?

A *Sâmbure la prună.*

Q Ce nu au bărbaţii şi nu ar vrea să aibă?

A *Coajă la ouă.*

Q Ce este femeia din punctul de vedere al unui chimist?

A *Este un element care se găseşte în natură, atât în stare liberă, cât şi combinată, se consumă fără ambalaje şi funcţionează prin răsturnare.*

Q De ce îşi înşală nevasta bărbatul?

A *Pentru că socoteala de-acasă nu se potriveşte cu cea din târg.*

Q Ce îşi reproşează femeia când se mărită?

A *Pentru un cârnat, a trebuit să iau tot porcul.*

Q De ce nu poartă unele femei sutien?

A *Ca să le stea pielea întinsă pe faţă.*

Q Care este asemănarea între moaşă şi pisică?

A *Amândouă pândesc la gaură.*

Q Ce-şi doresc bărbaţii şi femeile când se căsătoresc?

A *Bărbatul dorește ca femeia să fie la prima dragoste, iar femeia - ca bărbatul să fie la ultima lui dragoste.*

Q De ce este considerat sutienul un element de bază al societăţii?

A *Pentru că promovează vârfurile, redresează elementele decăzute şi atrage masele.*

Q Care este deosebirea între credinţă şi ştiinţă?

A *Copilaşul crede că puţulica e bună numai ca să facă pipi, iar omul bătrân ştie sigur lucrul acesta.*

Q Care a fost prima armă din lume?

A *Adam. Era gol... puşcă!*

Q Ce este un optimist?

A *Este o persoana care, de câte ori se duce la o întâlnire cu o fată, îşi unge fermoarul de la prohab.*

Q Care este definiţia şliţului?

A *Uvertura la Flautul Fermecat.*

Q De ce şi-a luat moşul pantalonii cu prohabul la spate?

A *Ca s-o înţarce pe babă.*

Q Câte fete mari mai găsim în ziua de azi?

A *Cu-sutele!*

Q Care e deosebirea între o femeie şi un prosop?

A *La prosop căutăm părţile uscate.*

Q Din ce e făcut chilotul antiviol?

A *Din piele de arici.*

Q Ce-a spus ariciul când s-a dat jos de pe o perie de scânduri?

A *Cum te mai poţi înşela pe întuneric!*

Q Ce a spus o broască ţestoasă când s-a dat jos de pe o cască de soldat?

A *Şi când te gândeşti că era aşa de netedă!*

Q Dacă vorbeşti la telefon, poţi rămâne gravidă?

A *Poţi, dar depinde pe ce stai atunci când vorbeşti la telefon.*

Q De ce au femeile picioare?

A *Pentru că altfel ar lăsa dâre ca melcii.*

Q Care este deosebirea între soţie şi amantă?

A *Cu soţia dormi şi cu amanta te culci.*

Q Care este deosebirea între oglindă şi femeie?

A *În oglindă beleşti ochii.*

Q Care este asemănarea între fete şi broaşte?

A *Toate se tem de barză.*

Q De ce a primit Bulă un ceas deşteptător de ziua lui?

A *S-a auzit că are probleme cu sculatul.*

Q Care sunt părţile componente ale unei femei, din punct de vedere muzical?

A *Sonata, rondou, variaţiuni pe aceeaşi temă, fuga.*

Q Care este definiţia fustei?

A *Este o pătură care ascunde un organ central, în care cei admişi nu au voie să traseze sarcini şi nici să doarmă în timpul lucrului.*

Q Ce e roşie, multă, când merge - cântă şi când stă - pute?

A *Armata Roşie.*

Q Cum trebuie să fie o minijupă?

A *Destul de lungă ca să acopere subiectul, dar suficient de scurtă ca să atragă atenţia asupra lui.*

Q Prin ce se deosebeşte ariciul de aricioaică?

A *Ariciul are o ţeapă în plus.*

Q Cum se împart femeile după vârstă?

A *Până la 20 de ani nu prea ştiu ce vor, între 20 şi 30 de ani - prea ştiu ce vor, peste 30 de ani - prea vor ce ştiu.*

Q În timp ce faci sex, cine simte mai multă plăcere, bărbatul sau femeia?

A *Femeia, pentru că atunci când te mănâncă în ureche şi te scarpini, plăcerea o simte urechea, nu degetul.*

Q Ce este adulterul?

A *Dulceaţă de... coarne.*

Q Unde este femeia mai fierbinte?

A *În Africa Ecuatorială.*

Q Cum deosebeşti un schizofrenic de un nevropat?

A *Îi întrebi cât fac 2x2. Schizofrenicul răspunde: 77, pentru că lui puţin îi pasă, iar bolnavul de nervi răspunde că fac 4, dar că asta îl enervează la culme.*

Q Ce este iubirea?

A *Iubirea este efortul pe care îl face un bărbat ca să se mulţumească cu o singură femeie.*

Q De ce au asiaticii ochii mijiţi?

A *Pentru că mănâncă orez şi orezul constipă.*

Q Care sunt cele mai bune mame?

A *Franţuzoaicele, pentru că-şi iau bucăţica de la gură ca să facă copii.*

Q De câţi membri ai formaţiei U2 este nevoie ca să schimbe un bec?

A *De unul singur. Bono ţine becul în dulie şi tot Universul se învârte în jurul lui.*

Q Care sunt etapele impotenţei?

A *Se îndoaie de la mijloc, se bulucește la intrare, iese în loc să intre.*

Q De ce majoritatea femeilor adultere prinse în flagrant delict sunt găsite goale?

A *Vor să arate că au nevoie de toalete.*

Q Care sunt cele trei mari plăceri ale bărbatului?

A *Un coniac înainte şi o ţigară, după.*

Q Care este deosebirea între un cuib şi un WC?

A *În cuib ouăle stau, iar în WC atârnă.*

Q De ce rămân unele fete nemăritate?

A *În economia de piaţă, ce oferă ele nu se cere.*

Q Ne putem răzbuna pe o femeie?

A *În principiu, da. Însă e mult mai bine să laşi natura să facă lucrul acesta.*

Q Cum se fac ouăle vinete?

A *Cu garoul...*

Q Se poate face baie, când ai diaree?

A *Da, dacă ai destulă ca să umpli cada...*

Q Ce este o femeie inteligentă?

A *O femeie cu care poţi să fii cât de prost vrei.*

Q Între un bărbat delicat şi unul îndrăzneţ, pe cine alege femeia?

A *Pe cel cu nasul mai mare.*

Q Care este asemănarea dintre femei şi tablouri?

A *Când sunt expuse la lumină, stârnesc în privitori dorinţa de a le avea.*

Q Prostia e molipsitoare?

A *Nu, dar încercaţi totuşi să evitaţi aglomeraţiile.*

Q Ce a făcut Pavlov după ce i-a murit câinele?

A *A continuat să-i ducă de mâncare de câte ori se aprindea lumina!*

Q Care este deosebirea dintre urâţenie şi frumuseţe?

A *Urâţenia durează.*

Q Ce insulă o putem ţine între degete?

A *Creta.*

Q Ce este patriarhatul?

A *Un model de conducere masculină sub îndrumare şi control feminin.*

Q Cum a apărut "mama dracului"?

A *Poporul a observat că dracul, în unele situaţii, nu era destul de rău şi atunci a creat-o pe mă-sa.*

Q Ce este nimicul?

A *O extensie a ceea ce cunoaştem.*

Q Cum se răzbună femeile seduse?

A *Luându-l în căsătorie pe seducător.*

Q Ce este boxul?

A *Un sport nobil, în care nimeni nu dă în tine cu mâna goală.*

Q Care este deosebirea între un bărbat beat şi unul prost?

A *Cel beat îşi revine din beţie.*

Q Care este actorul care trebuie să fie mereu disponibil şi sănătos tun?

A *Dublura.*

Q Ce are Brad Pitt prea scurt, Schwarzenegger prea lung, Madonna nu are, iar Papa nu-l prea foloseşte?

A *Numele de familie!*

Q Care este infernul femeii?

A *Bătrâneţea.*

Q Ce sunt antediluvienii?

A *Animale care au trăit înainte de potop, zicând: "După noi, potopul"!*

Q Care sunt asemănările şi deosebirile dintre zahăr, alcool şi femeie?

A *Zahărul şi alcoolul pot fi dublu rafinate, pe când femeia poate fi şi triplu rafinată.*

Q Ce este un cinic?

A *Un om care cunoaşte esenţa tuturor lucrurilor şi nu recunoaşte valoarea niciunuia.*

Q Ce este viaţa?

A *Este o boală cu transmisie sexuală, a cărei mortalitate atinge 100%.*

Q Ce este ingratitudinea?

A *Una dintre cele mai răspândite forme de amnezie.*

Q Cu ce seamănă căsătoria de tânăr?

A *Cu o gustare de dimineaţă, după care te apucă o foame teribilă pe la prânz...*

Q Care a fost primul falsificator de vin?

A *Isus Cristos, când a transformat apa în vin.*

Q Ce este un altruist?

A *Un om căruia nu-i pasă de repercusiuni, dacă nu i se întâmplă lui.*

Q Care este pedeapsa maximă pentru bigamie?

A *Două soacre.*

Q Ce zice în pat o nimfomană?

A *La dracu'! Asta-i tot ce poţi?*

Q Ce este bibliofilia?

A *Arta de a nu citi cărţile, pentru că sunt aşa de frumoase.*

Q Ce este un narcotic?

A *Este ceva care te face să dormi şi se găseşte în farmacii, în unele cărţi şi la televizor.*

Q De ce în unele ţări poţi fi încoronat ca rege la 14 ani, dar nu te poţi însura decât la 18?

A *Un regat se conduce mai uşor decât o femeie.*

Q Care este elementul esenţial pentru ca o broască să existe?

A *Uşa.*

Q Ce este femeia?

A *Un mamifer care trăieşte pe lângă casa bărbatului şi se hrăneşte cu zilele lui fripte.*

Q Care este femeia ideală?

A *Aceea care, deşi ne e fidelă, se poartă aşa de frumos cu noi, de parcă ne-ar înşela.*

Q Ce este un diplomat?

A *Diplomatul este acel bărbat care îşi aminteşte de ziua de naştere a unei femei, dar îi uită vârsta.*

Q Ce este o sarcină extrauterină?

A *Este atunci când rămâne însărcinată servitoarea.*

Q Ce zice o lesbiană în pat?

A *Ce mult semeni cu sora ta!...*

Q Ce este o naştere prematură?

A *Este naşterea care are loc la 5 luni după nuntă.*

Q Ce este o naştere tardivă?

A *Este atunci când naşte văduva la 1 an după moartea soţului.*

Q Care e definiţia cuvântului "ex-tractor"?

A *Fost tractor de la C.A.P., actualmente piese de schimb în Turcia.*

Q Care este deosebirea între un ţigan şi o fată mare?

A *Ţiganul tot ţigan rămâne.*

Q De ce se ţin leii în cuşcă?

A *Pentru că, dacă i-am ţine în acvariu, s-ar îneca.*

Q Ce e negru şi se izbeşte de toţi copacii?

A *Ray Charles la un concurs de orientare turistică.*

Q Cum de ştiu femeile să facă atât de bine sfoara?

A *Şi cartea se deschide unde e citită mai des.*

Q De ce preferă femeile să facă sex cu lumina stinsă?

A *S-au convins că arată mai bine pe întuneric.*

Q Care este deosebirea între o corabie şi o femeie?

A *La corabie mai întâi împlânţi catargul şi pe urmă ridici pânzele, pe când la femeie e invers.*

Q De ce e bine să te însori cu o fată care mai are încă trei surori?

A *Ca să ai numai un sfert de soacră.*

Q Ce trebuie să facă un evreu habotnic înainte de a-şi bea ceaiul?

A *Să deschidă gura.*

Q Cine a fost primul bărbat care a zis: "E nevoie de o femeie în casă!"?

A *Meşterul Manole.*

Q Care este cel mai bun lapte?

A *Laptele de mamă, pentru că are ambalaj mişto.*

Q Ce i-a zis soţia în noaptea nunţii unui posesor de Trabant?

A *Şi chestia aia tot aşa de mică îţi e?*

Q Ce are patru picioare şi o mână?

A *Un doberman, după ce s-a jucat cu poştaşul.*

Q Ce zice un pescar la primul lui contact sexual?

A *Ce dracu' miroase aşa a peşte?*

Q Ce zice un îndrăgostit în pat?

A *Ce? O, da, şi eu te iubesc, dar acum lasă-mă să mă concentrez!*

Q Ce zice un conducător auto în timpul actului sexual?

A *Hai, hai, că am lăsat motorul mergând!*

Q Ce asemănare este între un trenuleţ electric şi o pereche de sâni?

A *Ambele au fost create pentru copii, dar mai mult bărbaţii se joacă cu ele.*

Q De ce nu se cheamă inima "ciocănel"?

A *Păi, cum ar suna: "Mi-ai căzut cu tronc la ciocănel!" sau "Ochii văd, ciocănelul cere"?!*

Q Care este deosebirea dintre un muncitor din SUA şi unul din România?

A *Celui din SUA, la fiecare sfârşit de lună, îi mai rămâne ceva din salariu. În cazul celui din România este exact invers.*

Q Cine fuge „hop-hop, buuum”?

A *Un iepure pe un câmp minat.*

Q De unde se obţine lână pură virgină?

A *De la oile urâte.*

Q Cum le plac blondelor ouăle?

A *Nefecundate.*

Q De ce s-a mutat Bulă după nuntă la etajul X într-un bloc fără lift?

A *Pentru că are o soacră hipertensivă.*

Q Care va fi cea mai mare problemă pe care o vor avea moştenitorii la moartea lui Cher?

A *Să decidă dacă trupul neînsufleţit trebuie îngropat sau reciclat...*

Q Care e diferenţa între un negru şi un cauciuc de maşină?

A *Cauciucul nu cântă când îi pui lanţuri!*

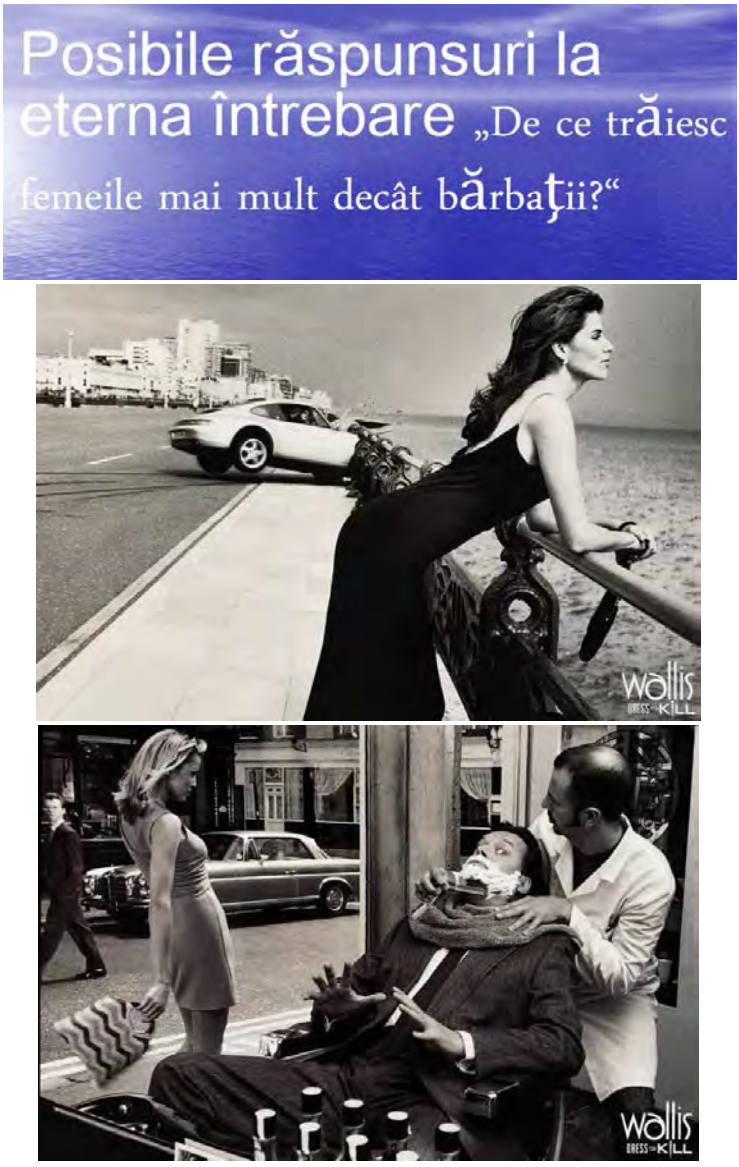
Posibile răspunsuri la eterna întrebare „De ce trăiesc femeile mai mult decât bărbaţii?“
wallis
DRESS TO KILL
wallis
DRESS TO KILL

wallis
DRESS to KILL

wallis
DRESS to KILL

De ce au reprezentantele sexului frumos două mâini?

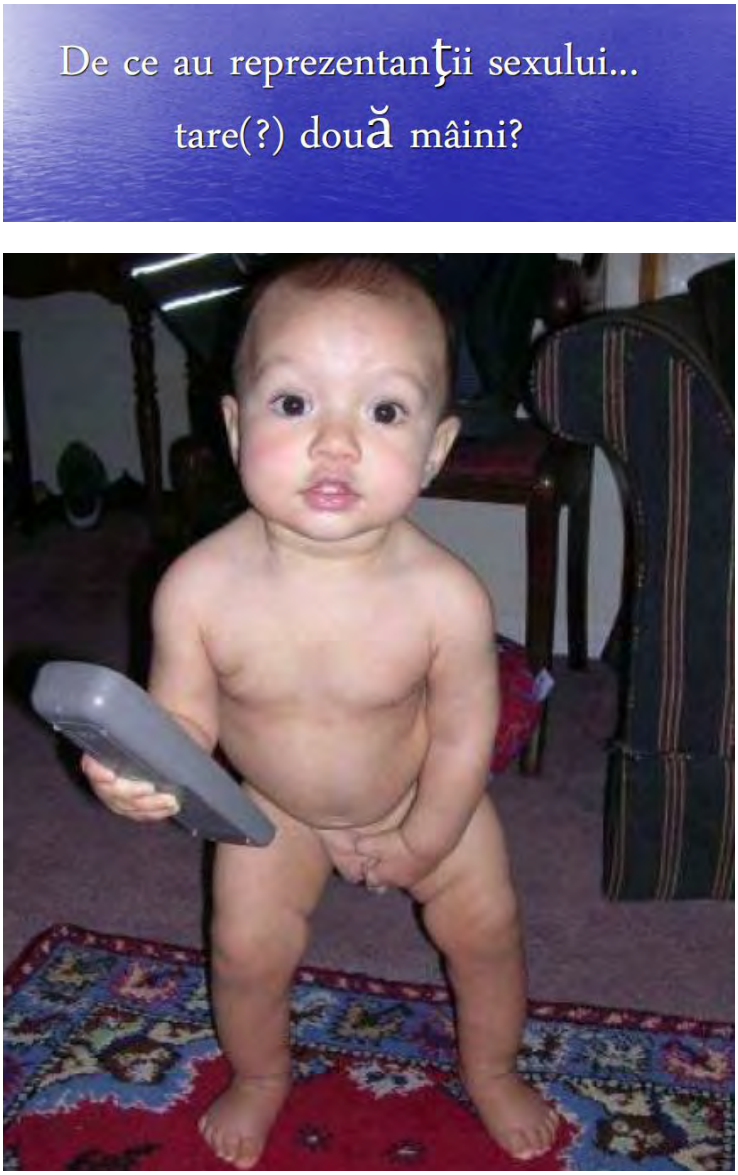
De ce au reprezentanţii sexului...
tare(?) două mâini?

Sisteme de operare a umorului

La un centru de cercetări nucleare, directorul se adresează disperat inginerilor săi:

- Calculatorul nostru s-a blocat. Își reaminteşte careva dintre dumneavoastră cum se face o înmulţire?

Bulă sună la *Microsoft Hotline*:

–Bună ziua! Tocmai mi-am instalat *Windows XR*.

–Şi?

–Şi am o problemă.

–Bine, bine, asta ne-aţi mai spus o dată.

Ameninţare teroristă

Dragă utilizatorule,

acesta este un noii virus taliban. Din cauză resurselor IT extrem de reduse din ţara noastă, acest virus este unul manual. Prin urmare, eşti rugat să transmiţi acest virus tuturor prietenilor tăi care au adresă de e-mail şi, totodată, să îţi ştergi singur toate fişierele de pe hardul tău.

Cu mulţumiri, Abdulah, Hackerul Taliban.

Bulă şi cu Lulă stau de vorbă:

– Mişto tipa pe care ne-ai prezentat-o aseară, dar are un program foarte dificil, zise Lulă.

–Păi, eu am agăţat-o să fac sex cu ea, nu s-o folosesc pe post de computer.

Q Care este deosebirea dintre arhitecţi şi programatori?

A Dacă arhitecţii ar proiecta clădirile la fel cum programatorii îşi concep programele, atunci prima ciocănitoare care s-ar ivi ar distruge civilizaţia.

Calamităţi majore ale sec XX
HIROSHIMA 45, CERNOBÂL 86, WINDOWS 95.

Q Ce strigă un informatician când se îneacă?
A *FI, FI, FI!*

Q Cum se numesc circuitele unui calculator aruncat pe geam?
A Dezintegrate!

Q Care e asemănarea dintre o blondă şi *UNIX*?
A Amândouă sunt *multi-tasking* şi *multi-user*!

–Ai auzit că a apărut CD-ul cu *Windows XP*?
–Da. Şi?
–Se spune că dacă bagi CD-ul ăsta în unitatea optică şi îl turezi sub viteza normală, vei auzi nişte acorduri muzicale satanice. Însă, ceea ce este mai îngrijorător e că, dacă îl rulezi la turaţia normală, ţi se instalează *Windows XP*-ul!

Q Cum ştii că o blondă ţi-a folosit calculatorul?
A Ecranul e plin de corecţii făcute cu soluţia pentru corecturi!

Q Ce înseamnă *NT*?
A *Neanderthal Technologies*.

O blondă către o vânzătoare dintr-un magazin de produse cosmetice:

– Aş vrea ca soţul meu să îmi acorde mai multă atenţie. Aveţi cumva un parfum care să miroasă a computer?

Un împătimit al calculatoarelor intră la McDonald şi întreabă:

– Care este cel mai bun meniu?
– *Big Mac*.
– Şi ce interfaţă grafică are?

Linux is like a wigwam: no Windows, no Gates, Apache on guard inside... (Linux e ca o colibă indiană: nu tu ferestre, nu tu uşi, apaşul stă de veghe înăuntru...)

Bill Gates se adresează unei agenţii matrimoniale:

– Doresc o fiinţă drăguţă, mică de statură, căreia să-i placă traiul în colectivitate şi mai ales să-i placă înotul!

Programatorul introduce datele în computer şi, după o scurtă procesare, pe ecran apare fotografia unui... pinguin.

Q Care este diferenţa dintre un programator profesionist şi unul amator?

A Programatorul amator crede că un kilobyte are 1.000 de bytes, pe când profesionistul e sigur că un kilometru are 1.024 de metri!

Bulă sună la serviciul de depanări calculatoare:

– Nu ştiu ce e cu calculatorul meu. Îmi tot apare un mesaj care îmi zice: *Press any key to continue...*

– Şi?

– Şi eu am tot căutat pe tastatură şi în manual, dar n-am putut găsi nicăieri unde se aria tasta *any key*.

Inscripţie pe piatra funerară a unui programator

GENERAL PROTECTION FAULT -7.04.1950

RUNTIME ERROR -14.11.2001

Un elicopter aflat în mijlocul unei furtuni cumplite e lovit de un fulger şi e nevoit să aterizeze de urgenţă. Din cauza ceţii şi a ploii, drumul spre aeroport e însă imposibil de găsit. Pilotul se decide atunci să apeleze programul computerizat de poziţionare prin satelit cu care era dotat elicopterul şi tastează: „Unde mă aflu?”. După o perioadă de procesare care părea că nu se mai termină, ecranul computerului se luminează şi apare răspunsul: „Te afli într-un elicopter!”.

Trei ingineri: un electronist, un mecanic şi un programator de tehnică de calcul mergeau cu o Dacie. La un moment dat, maşina se opreşte. Se dă jos electronistul, se uită la instalaţia electrică şi... nimic. Mecanicul se dă şi el jos, controlează pompele, carburatorul şi tot nimic. Se gândesc ei ce să facă şi, la un moment dat, programatorul zice:

–Ştiţi ce? Ne dăm jos toţi trei şi apoi ne urcăm din nou!

Q Cum se cheamă un procesor AMD Athlon la 1,2 GHz care a funcţionat timp de 10 minute fără *cooler*?

A Un procesor ars în urmă cu 9,5 minute...

Q De la ce vine acronimul *LOTUS*?

A *Let Only The Users Suffer*! (Să nu se chinuie decât utilizatorii.)

Q Cum poţi salva spaţiul de pe disk, când lucrezi cu grafică de tip bitmap?

A Apeşi tasta *Delete*!

Un domn între două vârste intră într-un service de calculatoare:

–Bună ziua! Am probleme cu memoria...

–Cu lecitină aţi încercat?!

Q Ce poate face grafica pe computer pentru mine?

A Ia-ţi un film sexy şi vei avea un motiv bun pentru a-ţi modela propria maimuţică. Orice altceva este un consum inutil de curent şi un risc suplimentar de a-ţi pierde vederea.

O tipă, inginer de sistem, termină de instalat programul de operare pe un calculator al unui coleg.

–Ce cuvânt preferi pentru parolare?, îl întreabă ea.

–Penis, rânjeşte colegul.

Femeia nu spune nimic, introduce parola, apoi cere confirmarea pentru verificare şi începe să râdă în hohote.

–Ce s-a întâmplat?, întreabă curios colegul.

– Uită-te şi tu ce ţi-a răspuns calculatorul: PASS-WORD REJECTED... NOT LONG ENOUGH!

– Băi, *Hard*-ule, zise *RAM*-ul, îmi dai informaţiile alea sau ce faci?

–Nu vreau, iaca na!

–Băi *Hard*-ule, vezi că am pile şi te arzi!

–Ia mai lasă-mă în pace!

După câteva secunde, *Hard*-ul se face scrum. După reparaţie, scena se repetă, iar *RAM*-ul prăjeşte din nou *Hard*-ul. A treia oară nu se mai prăjeşte *Hard*-ul, ci procesorul.

–Ce crezi, bă, zice *Hard*-ul către *RAM*, că nu ştiam că aia e pila ta... nu-i aşa, Surso?!

Q Pot să fac grafică pe bătrânul meu 286?

A Desigur, dar să ai grijă să nu intre vopseaua pe *hard-disk*!

Bulă, într-un magazin cu animale de companie.

–Cât costă maimuţica aceea?

–1.000$.

–Oho, e foarte scumpă. De ce?

–Pentru că ştie să programeze în „C", scoate un cod foarte compact, fără *bug*-uri.

–Dar aceea?

–5.000$.

–Măi să fie! Asta ce ştie să facă?

–Asta programează şi în „C", Visual Basic, C++ şi ştie şi ceva „Java"...

–Şi asta de lângă ea?

–A, asta costă 10.000$.

–10.000?! O fi un geniu al informaticii!... Ce face?

–De fapt, încă nu am văzut-o să facă altceva decât să înfulece banane, dar cele două i se adresează mereu cu „domnule inginer"!

Un utilizator de Windows 98 primeşte de la calculatorul său următorul mesaj: „Windows a observat că mouse-ul dumneavoastră s-a mişcat. Pentru a efectua schimbarea poziţiei cursorului pe ecran, vă rugăm să restartaţi calculatorul!"

Q Care e culmea *download*-ului de pe net?

A Să muţi un pic fereastra mai într-o parte şi să cadă brusc transferul de date....

La ţară:

– Băi Ioane, tu ştii ce-i ăla un „lator"?

– Nu ştiu, dar de unde ai auzit cuvântul ăsta?

– Păi, uite, feciorul vecinului se tot laudă că-şi ia un cal cu *lator*!

Bulişor tasta de zor la calculatorul tatălui său, când, deodată, se opreşte uimit din joacă şi întreabă:

– Tăticule, scrie ceva aici, nu înţeleg... Ce înseamnă *Now formatting drive C*?

Q Ştiţi că există şi bancuri cu programatori?

A Bancuri cu programatori?! O, Doamne, dar mai era nevoie?

Q Ce e o creangă trasă de o blondă după ea?

A *RAM-Extero*.

În plin zbor, deasupra Oceanului Atlantic, pasagerii aud în difuzoare:

„Stimaţi pasageri, vă aflaţi la bordul celui mai modern avion de pasageri din lume, în întregime computerizat, fără echipaj uman, cu pilot automat perfect, condus de un calculator performant, care nu se poate defecta niciodată, niciodată, niciodată...”

Q Cum îţi dai seama dacă pe un computer este instalat programul Windows?

A Foarte uşor... Nici nu trebuie să-l porneşti. Este de ajuns să vezi dacă inscripţia de pe tasta RESET se mai poate citi.

Q La ce folosesc scanerele?
A Ca să vezi ce naşpa arăţi şi virtual!

Q La ce este bună o imprimantă?
A Complică drumul hârtiei până la coşul de gunoi!

Q Domnişoară, vă pricepeţi să copiaţi dischete?
A Sigur că mă pricep! Unde aveţi Xeroxul?

Prin ce se aseamănă distribuitorii de droguri cu distribuitorii de software:

- Prima tranşă e pe gratis.
- Au legături dubioase în Asia de sud-est.
- Au un jargon ciudat: Joint, Priză, junk, switch, Java, pack.
- Clienţii lor potenţiali au vârste cuprinse între 14 şi 25 de ani.
- Produsele lor creează dependenţă.

Q Care este cel mai bun produs *Microsoft*?
A Hârtia igienică model *WIN32K.K.*!

De-ale calculatoarelor: *Keyboard not found. Press F1 to continue!*

Q De câţi programatori e nevoie ca să înşurubezi un bec?

A De nici unul... E problemă de *hardware*!

Q De ce numai 10% din creierul uman conţine cod executabil?

A S-a descoperit că restul sunt numai comentarii!

Discuţie în interiorul unui computer:

–Care e cel mai bun program *Windows*?

–*LinuXXX*!

Nevasta unui programator îl trimite pe acesta la cumpărături:

–Du-te, te rog, la Alimentara şi ia o rudă de salam. Şi dacă au ouă, cumpără zece!

Programatorul intră în Alimentară, se duce la tejghea şi o întreabă pe vânzătoare:

–Aveţi ouă?

–Da.

Programatorul se mai gândi puţin şi comandă:

–Atunci, daţi-mi zece rude de salam!

Q De ce nu agreează blondele computerele?

A Nu prind MTV-ul!

–Lucrul cu acest computer este ceva atât de simplu încât orice imbecil îl va putea utiliza.

–Zău? Nu cred, ia hai să încerc şi eu!

Un laborant învăţase şi el nişte comenzi *Linux* şi tocmai reuşise să „descopere" tainele jocului *Mahjong*. Într-o zi, când era singur în cabinet, intră un tip şi întreabă:

–Nu vă supăraţi, nu aveţi Axigen aici?

– La care laborantul se uită în jur, pe mese, pe pereţi, după care zice:

–Axigen nu cred, dar mai e un pic de Axion!

Un specialist în calculatoare şi un specialist în automobile se contraziceau. Specialistul computere spune:

– Eu, dacă proiectam automobile, în 10 ani acestea aveau viteză dublă şi consumul de combustibil pe sfert decât e acum!

La care specialistul în automobile îi răspunde:

– Dacă proiectai tu automobilul, sunt convins că atunci când apăsai pe pedala de frână, îţi apărea pe parbriz întrebarea: „Sunteţi sigur că doriţi să frânaţi acum?"

Anunţ. Firmă serioasă, angajăm *hacker*. Vă rugăm să vă depuneţi CV-ul pe prima pagină a site-ului www.microsoft.com.

Americanii inventează un computer medical foarte performant. Doctorii o cam băgaseră pe mânecă: „Asta ne ia pâinea de la gură!" Unul dintre doctori, însă, mai şmecher, le spune celorlalţi:

– Las' că-i vin eu de hac!

Se duce la computer şi se prezintă ca fiind un pacient. Acesta îl întreabă:

– Ce vă doare?

Doctorul răspunde:

– Mă doare în cot!

Computerul, imperturbabil:

– Daţi o probă de urină şi după două ore reveniţi pentru rezultat.

Doctorul se duce acasă şi urinează într-o sticluţă, apoi o pune să facă acelaşi lucru şi pe nevastă-sa, pe fiică-sa, ba chiar şi pe pisica lor. Apoi duce sticluţa cu cocktail-ul de urină la computer. După două ore primeşte rezultatul:

> „Soţia dumneavoastră are sifilis, fiica dumneavoastră este gravidă în luna a patra, pisicuţa dumneavoastră e sănătoasă tun, iar în ceea ce vă priveşte vă sfătuiesc să nu v-o mai frecaţi în baie, că-i locul prea strâmt şi vă tot loviţi la cot".

Întrebare încuietoare la un *service* de calculatoare:

– Ce să fac dacă *mouse*-ul a ajuns la marginea covoraşului, dar cursorul nu a ajuns la marginea monitorului?

Un tip recunoscut pentru pasiunea lui diabolică pentru jocuri, este trimis de către Sfântul Petru direct în iad. După o săptămână, primeşte Dumnezeu un e-mail disperat de la Satana:

„Doamne, ce nebun mi-ai trimis? Asta a răsturnat toate cazanele cu smoală, a rupt toate furcile, a eliberat toţi păcătoşii, a ucis toţi dracii, şi acum aleargă prin tot iadul strigând în gura mare: *Unde e ieşirea spre nivelul 2*?"

Q Care este diferenţa dintre o blondă şi un 286?

A Un 286 are totuşi ceva memorie.

Dialog la Computer Service.

– Bună ziua, cred că mi s-a defectat ceva la calculator.

– Bună ziua, de unde aţi dedus asta?

– Păi, până acum computerul meu mă întreba întotdeauna înainte de a ieşi din Word: *Do you want to save the changes?* Dar de astăzi dimineaţă, de câte ori modific ceva pe text, mă tot întreabă: *Do you want to change the savings?*

Albanezii au reuşit să scoată pe piaţă primul lor computer. Tastatura este prevăzută cu două butoane: dacă apeşi pe primul dintre ele nu se întâmplă nimic, iar cel de-al doilea anulează comanda.

<tits>
</tits>

Doi utilizatori discută:

– Am făcut rost de un antivirus nou, nu vrei să ţi-l instalezi şi tu?

– Nu, nu cred că am nevoie de aşa ceva!

– Dar de ce?

– *Windows*-ul meu se blochează atât de des, încât nu cred că există un virus care să fie în stare să se lanseze fără probleme.

Era odată un tânăr care, când era întrebat, le spunea tuturor că vrea să devină un „mare" scriitor. Când i se cerea să definească „mare", răspundea:

– Vreau să scriu chestii pe care să le citească toată lumea, chestii la care lumea să reacţioneze emoţional, lucruri care să-i facă să strige, să plângă, să urle, să se zbată de durere, disperare şi furie.

Acum, tânărul lucrează pentru Microsoft şi scrie mesaje de eroare...

Q Cum au reuşit chinezii să spargă site-ul Pentagonului?

A Fiecare chinez a încercat câte o parolă.

Q Ce face un ţigan mai întâi atunci când porneşte pentru prima dată un calculator?

A Caută în *Recycle bin*.

Q Ce asemănare este între *UNIX* şi un prezervativ?
A Ambele sunt *safe*, dar nu mai ai nicio plăcere.

Se duce o blondă la un magazin să cumpere o perdea. Vânzătorul o întreabă:

–Ce dimensiune doriţi?

–Nu ştiu, ceva mic.

–Dar pentru ce aveţi nevoie de un material atât de mic?

–Pentru monitorul calculatorului.

–Păi, pentru monitor nu aveţi nevoie de perdele!

–O, ba da. Ştiţi, eu tocmai mi-am instalat *Windows*.

Cică patru informaticieni vor să dea o petrecere. Primul spune:

–Vai, dacă-i chef, avem nevoie de ceva de mâncare. Mă ocup eu: o fripturică, nişte cartofi...

–La chef e nevoie de băuturică, intervine al doilea. Aduc eu o berică, o vodculiţă, un vinişor...

–Eu mă voi ocupa de muzică, băieţi, sare al treilea.

Dau băieţii să plece, când îşi dau seama că al patrulea nu se angajase cu nimic, aşa că îl întreabă cu ce va contribui. Acesta răspunde:

–Păi, dacă-i bal, bal să fie! Eu aduc femeile!

–*Yes, cool*, bravo, noi cum de nu ne-am gândit?! Şi cam câte poţi să aduci?

–Păi, cam 800 de mega... E bine?

Microsoft Disclaimer: *Windows 98 is not a virus. A virus does something.*

Q De ce şi-au denumit cei de la Intel microprocesorul de clasă 5 Pentium I, şi nu 586?

A Pentru că au descoperit că, dacă adunau 100 la 486 cu noul procesor, le dădea 585,96723927123 şi nu încăpea pe etichetă.

Din debitările unui elev după prea multe ore de Pascal: „2+2=5 pentru valori foarte mari ale lui 2".

Q De ce nu se cunosc prea mulţi viruşi de Linux?

A Au şi viruşii mândria lor.

Un tip care nu le prea avea cu IT-ul îşi cumpără de la reprezentanţă un super-calculator, special configurat pentru jocuri, şi pleacă foarte bucuros acasă. După o săptămână se întoarce la firma şi spune:

–Domnule, nu mai aveţi şi alte jocuri, că de BIOS m-am cam săturat?

Q Câte taste are tastatura ideală Microsoft?

A Trei: *Ctrl+Alt+Delete*.

O staţie de autobuz este locul unde se opreşte autobuzul. O staţie de tramvai este locul unde se opreşte tramvaiul. O staţie de troleibuz este locul unde se opreşte troleibuzul. **Eu am pe birou o staţie de lucru.**

Q De ce nu a reuşit pisica să prindă mouse-ul ?
A Era GENIUS.

Q Ce înseamnă NTFS?
A *Never Tested File System!*

Q De ce nu produce Microsoft automobile?
A Cine ar cumpăra un automobil care se strică de trei ori pe zi?!

Copilul îşi întreabă tatăl:
- Tati, noi de ce avem cinci degete la mână dacă *mouse*-ul are doar două butoane?

Un tip dă telefon la service :
– Domnule, fiţi amabil, unde se introduce CD-ul?
– Apăsaţi pe buton şi o să iasă un sertar!
– Aha, eu credeam că ăla-i suport pentru cana de cafea!

Ştirile CNN:

„Poliţiştii americani au reuşit să-l captureze în urmă cu o lună pe marele hacker internaţional John Doe. Acesta a fost judecat şi condamnat la douăzeci de ani de închisoare, timp în care i s-a interzis în modul cel mai strict accesul la orice suport informatic. După datele oferite de calculatorul central al FBI, John Doe urmează să iasă din închisoare poimâine."

Se întâlnesc doi administratori de sistem: unul de *Unix* şi altul de *Windows*.

– La serviciu frec menta totdeauna. Nimeni nu se plânge.

– La mine întotdeauna este câte ceva de lucru. La fiecare jumătate de oră trebuie să reinstalez sistemul.

– Serios? Şi cum ai reuşit să faci ca Windows-ul să funcţioneze bine timp de 30 de minute?

– Nu, n-ai înţeles... O jumătate de oră durează până instalez sistemul...

Cum să ajungi webmaster în Rai

→ Găseşte URL-ui lui Dumnezeu (încearcă god.org, god.net, poate god.com, dar în nici un caz islam.com sau vatican.net).

→ Sparge password-ul (e nevoie de o parolă de administrator, dar nu se ştie niciodată).

→ Acum eşti websmaster în Rai.

Aşteptând să se încarce Windows...

Doi programatori nu se mai văzuseră de mult timp:
–Ce mai zici? Cum o mai duci?
–Hmm... *Default*...

Q Care e diferenţa dintre Bill Gates şi Dumnezeu?
A Dumnezeu ştie că nu este Bill Gates.

Q Cine a făcut cele mai mari progrese în ceea ce priveşte masturbarea, femeia sau bărbatul?
A Femeia, pentru că la ea este digitală, pe când la bărbaţi e manuală.

Un programator merge la alt programator să-i ceară bani împrumut.
–Cât să-ţi dau?
–500 de dolari.
–Ştii ce, îţi dau 512, să fie rotund...

Doi programatori într-un bar:
–O vezi pe tipa aia? Vezi ce *Properties* are?
–Da. Am testat-o aseară...

Legea lui Crayne: **Toate computerele aşteaptă cu aceeaşi viteză, indiferent de procesor.**

Ciclul dezvoltării software

1. Programatorul scrie codul, care se presupune a fi fără bug-uri.

2. Produsul este testat. Sunt găsite douăzeci de bug-uri.

3. Programatorul repară zece din cele douăzeci de bug-uri şi explică departamentului de testări că celelalte zece nu reprezintă erori.

4. Departamentul de testări descoperă că cinci din cele zece bug-uri reparate nu funcţionează şi mai găseşte încă cincisprezece bug-uri noi.

5. Din cauza presiunii din partea departamentului de marketing şi a anunţului pripit cu privire la data lansării produsului, în baza previziunilor super-optimiste ale programatorului, produsul este, cu toate acestea, lansat.

6. Sunt raportate din piaţă 137 de noi bug-uri.

7. Programatorul care a lucrat la acest proiect, cu cecul încasat, nu este de găsit.

8. O echipă de programatori creată ad-hoc în cadrul departamentului de testare repară aproape toate cele 137 de bug-uri, dar intervenţia lor neprofesionistă în soft creează alte 456.

9. Programatorul care a lucrat iniţial la acest proiect trimite prost-plătitului departament de testare o carte postală din Hawaii. Întregul departament îşi dă demisia.

10. Compania este brutal preluată de concurenţă, în această tranzacţie fiind folosite profiturile generate de un soft cu numai 383 de bug-uri.

11. Noul Consiliu de Administraţie propune măsuri radicale şi angajează un nou programator să refacă programul de la prima linie de cod.

12. Programatorul scrie codul, care se presupune a fi fără bug-uri...

Un american şomer citeşte într-un ziar un anunţ al firmei Microsoft, prin care aceasta caută oameni pentru postul de paznic. Merge omul la interviu, trece cu brio de toate întrebările şi testele, însă cade la ultima şi cea mai importantă probă: verificarea aptitudinilor de operare pe calculator.

Pleacă omul acasă, necăjit că nu are cunoştinţele necesare pentru a lucra la Microsoft, şi pe drum intră într-o piaţă de unde cumpără un kilogram de roşii cu ultimii cinci dolari pe care-i avea în buzunar. În drum spre casă, trecând printr-o altă piaţă vede că roşiile aveau acolo un preţ dublu, aşa că vinde kilogramul de roşii pe care-l cumpărase, se întoarce în prima piaţă şi cumpără alte două kilograme şi repetă afacerea.

A doua zi la fel, omul îşi reinvesteşte profitul din ziua precedentă. După o lună, omul reuşeşte să-şi cumpere o camionetă mică pentru a transporta roşiile dintr-o piaţă în cealaltă, după şase luni îşi achiziţionează un camion, după un an are deja o duzină de camioane, iar după cinci ani tipul intră în topul revistei Forbes printre cei mai bogaţi oameni din America.

Morala: Dacă ştia să lucreze pe calculator, astăzi ar fi fost paznic la Microsoft!

Rugăciunea administratorului de sistem

„*Windows*-ul nostru, care eşti instalat pe *hard*, deschidă-se ferestrele tale, vie *crash*-ul tău, ca în 95, aşa şi în 2000. Şi zilnicele *Servicepack*-uri dă-ni-le nouă astăzi... Şi ne iartă nouă partiţiile *Linux*, aşa cum şi noi iertăm greşelile din *drivere*. Şi nu ne du în ecranul albastru, ci ne izbăveşte de conflicte de versiuni, căci al tău este tot RAM-ul şi HARD-ul şi toţi herţii procesorului...

În vecii vecilor, *Admin*!"

Windows 2024 error messages

→ *Bad command or file name: Go stand in the corner!*

→ *Press any key to continue or any other key to quit.*

→ *Enter any 11-digit prime number to continue.*

→ *File not found. Should I fake it? (Y/N)*

→ *This will end your Windows session. Do you want to play another game?*

Regula lui Robbins

→ Unul dintre motivele întemeiate pentru care computerele pot să facă mai multă treabă decât oamenii este faptul că ele nu trebuie să se oprească din lucru pentru a răspunde la telefon.

Definiţiile lui Murphy
privind sistemele computerizate

HARDWARE: acele părţi ale computerului pe care le poţi lovi cu piciorul fără să se defecteze.

SOFTWARE: acele părţi ale unui sistem computerizat care de regulă nu funcţionează.

HARD-DISK: acea componentă care se blochează în momentul cel mai nepotrivit cu putinţă.

PERIFERICE: acele componente care sunt incompatibile cu computerul tău.

IMPRIMANTA: o componentă care se blochează când nu te uiţi la ea.

CABLU: acea parte a sistemului care e întotdeauna prea scurtă.

MOUSE: vezi înjurături!

BACK-UP: o operaţie care nu e niciodată efectuată la timp.

MEMORIE: acea parte a computerului care se dovedeşte întotdeauna insuficientă.

MESAJ DE EROARE: o solicitare de aprobare a distrugerii propriilor tale date.

FIŞIER: acea parte a sistemului care nu poate fi găsită.

PROCESOR: acea componentă a unui computer care e mereu depăşită din punct de vedere tehnologic.

Teoria lui Thompson privind starea stabilă: Starea stabilă a unui CD sau a unei dischete este cea de „plin”.

A opta lege a programării:

→ E mai uşor să adaptezi specificaţia la program decât invers.

Legile imprimantei:

→ Nu va funcţiona de prima dată.

→ Probabil că nu va funcţiona nici la a doua încercare.

→ Imediat ce te îndepărtezi de imprimantă, hârtia se va bloca.

Factorul virus:

→ Singurul fişier pe care nu-l scanezi pentru a depista un eventual virus îl va conţine pe cel mai periculos.

Legea lui Moore:

→ A greşi este uman, dar pentru a încurca complet lucrurile este nevoie de un computer.

Legea lui Flon:

→ Nu există un limbaj în care să nu se poată scrie un program prost.

Postulatul lui Picasso:

→ Computerele sunt inutile. Nu-ţi oferă altceva decât răspunsuri.

Legea lui J.T. privind asistenţa tehnică:

→ Cu cât e mai bun service-ul pentru clienţi, cu atât mai repede ajungi să vorbeşti cu cineva care nu te poate ajuta.

Legea lui Cromer:

→ Un computer de ultimă generaţie furnizează informaţii greşite cu o precizie mai mare decât modelul anterior.

Legea lui Belinda:

→ Posibilitatea ca un computer să se defecteze e direct proporţională cu urgenţa temei la care lucrezi.

Legea lui Schyer
privind relativitatea programelor:

→ În cazul în care codul şi comentariile sunt în dezacord, atunci probabil amândouă sunt eronate.

Platitudinea lui Bradley:

→ În cazul în care computerele vor deveni vreodată prea puternice, le vom putea organiza într-o comisie - asta le va termina urgent.

Teorema lui Sullivan:

→ Inteligenţa unui computer nu va putea niciodată depăşi prostia utilizatorului.

Corolarul Microsoft:

→ Este nevoie de sute de genii pentru a face un lucru simplu să devină foarte complicat. (Sau poţi folosi un calculator).

Cele 35 de motive
pentru care computerele
sunt de preferat femeilor:

1. Computerul vă poate aştepta toată viata.

2. Indiferent de dimensiunile sau proporţiile sale, computerul este întotdeauna atractiv.

3. Computerul nu uită niciodată ziua dumnea-voastră de naştere.

4. Nu-l interesează dacă sunteţi căsătorit sau nu.

5. Computerul n-o să vă întrebe niciodată: "Ai şi un alt computer în afară de mine?"

6. Indiferent de momentul vizitei, computerul va fi gata pregătit pentru dumneavoastră.

7. Computerul nu va aduce niciodată vorba despre căsătorie.

8. Computerul dumneavoastră nu vă va cere să-i spuneţi mereu cât de mult îl iubiţi.

9. Computerul nu vă va cotrobăi niciodată prin buzunare.

10. Computerul nu vă va spune: "Hai să rămânem prieteni platonici!"

11. Computerele nu rămân gravide.

12. Computerul nu se va supăra dacă veţi folosi şi alte calculatoare.

13. Nici dacă o faceţi în acelaşi timp.

14. Computerul va face mereu numai ceea ce îi veţi spune.

15. Computerul va fi gata chiar şi în cazurile când dumneavoastră nu sunteţi gata.

16. Computerul nu va fi nici odată deranjat de diferenţa de vârstă dintre el şi dumneavoastră.

17. Computerul nu o să vă ceară să vă întâlniţi cu părinţii lui.

18. Computerul nu se va supăra dacă îl veţi înlocui, pentru o zi, două, cu computerul prietenului dumneavoastră.

19. Când computerul vă plictiseşte, puteţi, pur şi simplu, să-l deconectaţi!

20. Computerele nu intră în panică dacă nu sunt folosite o perioadă mai lungă de o săptămână.

21. Computerele te lasă să bei oricât.

22. Computerele nu susţin că ţigările şi fumul miros urât.

23. Computerele nu au nevoie permanent de câte o cutie nouă.

24. Computerele nu îţi ascultă telefoanele.

25. Computerele nu vor să ştie de unde ai fire de păr blond pe haină.

26. Computerele nu vor să ştie de unde au apărut urme de ruj pe cămaşa ta.

27. Computerele nu întreabă de ce nu ai răspuns la telefon.

28. Computerele nu pot mirosi un parfum străin.

29. Computerele ştiu să joace foarte bine şah.

30. Computerele nu îţi mânjesc ceaşca sau paharul cu ruj.

31. Computerele nu pleacă la întâlniri cu alte computere.

32. Computerele învaţă uşor.

33. Computerele nu aruncă la gunoi lucruri importante.

34. Computerele nu îşi doresc să primească flori.

35. Computerele ştiu că operatorul e mai deştept decât ele.

Telefoane cu sau fără fir

- Alo, pot să vă întreb şi eu ceva?
- Desigur, domnişoară! Pentru asta suntem birou de informaţii.
- Atunci, v-aş întreba dacă-mi vine bine rochia cea nouă.

- Alo! Familia Lupulescu?
- Nu! Aici e familia lu' Popescu!

Între două prietene:

- Ia spune-mi, Suzy, tu când faci sex, vorbeşti cu bărbatu-tău?
- Da! Dacă găsesc un telefon prin apropiere...

- Alo! Casa Popescu?
- Familia Popescu! Casa nu vorbeşte!

O femeie se duce la ginecolog. Medicul vede uimit că femeia nu are nici un fir de păr în zona pubiană.

- Te razi sau ce s-a întâmplat de nu ai păr în zona aceea?
- Păi, domnule doctor, eu sunt telefonistă. Toată ziulica mi se cere câte un fir, aşa că am rămas numai eu centrală...

Pe una dintre străzile oraşului, un om sapă un şant, iar în urma lui vine altul şi îl astupă.

- Ce faceţi aici? întreabă un trecător.
- Săpăm un şanţ pentru cablul telefonic!
- Şi cablul unde e?
- Acesta e un canal pentru telefonie mobilă...

- Bulă! Azi, la fizică, vorbim despre principiul lui Arhimede. Ia spune-mi, ce se întâmplă dacă te scufunzi într-o cadă plină cu apă?

- Sună telefonul, doamnă profesoară!

- Alo! Şcoala de dans şi de maniere elegante?

- Ei, rahat, şcoală de dans! E numai de maniere elegante!

Discuţie telefonică în Scoţia:

- Alo, da. Eu sunt, Jimmy, mamă-soacră. Da, vă aşteptăm.

Apoi, către nevastă:

- Mai pune un litru de apă în supă. M-a sunat maică-ta. Vine cu taică-tău la noi, la prânz!

Discuţie de la un telefon public:

- Dragul meu, nu mă interesează că eşti într-o şedinţă! Scoate-ţi cămaşa şi spune-mi ce număr ai la gât!

- Şi acum, hai să-ţi spun ce bârfă se mai aude prin târg despre Mimi...

- Ce vrei să spui?!

- Vai de mine, ce distrată sunt!... Am şi uitat că te-am sunat, Mimi.

- Dacă mă sună cineva, îi spune Bulă nevesti-sii, îi zici: „Îmi pare rău, dar soţul meu nu e acasă!".

Sună telefonul, Bubulina ridică receptorul şi zice:

- Îmi pare foarte rău, dar soţul meu este acasă!

- Proasto, cum te-am învăţat eu să răspunzi?

- Taci din gură, că telefonul era pentru mine!

Pe la ora două noaptea, la familia Bulă sună telefonul:

- Alo, aici Lulă. Câinele vostru latră încontinuu, de mai bine de o oră.

În noaptea următoare, pe la ora trei, Bulă sună la familia Lulă:

- Alo, aici Bulă. V-am sunat să vă spun că noi n-avem câine!

Iţic o sună pe doamna Şmil:

- Alo, sărut mâna! Sunt eu, Iţic. Ce mai faceţi?

- Da, bună ziua, domnule Iţic! Ia, ce să fac, mă plictisesc... Sunt singură acasă... Şmil al meu a plecat într-o delegaţie.

- Aha... Atunci, dacă-mi permiteţi, aş veni pe la dum-neavoastră... Am mai vorbi, am bea câte o cafeluţă, am mai face şi o partidă de sex...

- Vai, domnule Iţic, dar cum vă permiteţi credeţi că sunt o femeie uşoară?

- Dar bine, doamnă, cine a pomenit de bani?

La ora de psihologie, profesorul aduce în clasă un telefon.

- Azi vom învăţa despre stările comportamentale ale omului. În principiu, un om poate fi calm, nervos sau furios. Ia să formăm, pentru exemplificare, un număr ales la întâmplare, la acest telefon.

- Alo! Cu domnu' Bulă, vă rog!

- Aţi greşit numărul!

- Vedeţi, copii? Aceasta a fost starea de calm... Să formăm din nou acelaşi număr!

- Alo! Cu Bulă aş vrea să vorbesc...

- Aici nu stă nici un Bulă... Verifică numărul pe care-l formezi!

Şi cel sunat trânteşte telefonul.

- Acum aţi observat că s-a trecut de la starea de calm la cea de nervozitate... Ia să mai formăm o dată acelaşi număr!

- Alo! Daţi-mi-l la telefon pe domnul Bulă!

- Măi tâmpitule, tu nu înţelegi româneşte? Aici nu stă nici un Bulă! Şi beleşte ochii unde bagi degetul ăla, că de nu, te bag eu unde trebuie!

Şi pac, trânteşte telefonul.

- Aşa, asta a fost starea de furie...

Trulişor se agita cu mâna pe sus.

- Ce-i, Trulişor?

- Să ştiţi că mai există şi o a patra stare, cea de stupefacţie. Daţi-mi, vă rog, telefonul!...

Şi Trulişor sună:

- Alo, sunt Bulă. Nu m-a căutat nimeni la telefon?

Diriginta lui Bulişor sună acasă la familia Bulă:

- Alo, domnul Bulă? Să ştiţi că băiatul dumneavoastră a fugit de la şcoală.

- Ei, doamna diriginta să ştiţi că mai fugeam şi eu...

- Da, dar cu directoarea?!

Şeful serviciului Personal îl sună acasă pe Bulă:

- Alo, domnul Bulă, e a doua zi când nu veniţi la lucru, motivând că soţia dumneavoastră e bolnavă...

- Aveţi dreptate, domnul şef! Şi eu am început s-o suspectez că simulează!

- Alo! Salvarea? Copilul meu a înghiţit un creion!

- Pentru atâta nu ne deplasăm. Scrieţi cu pixul!

- Alo! Poliţia?

- Da, poliţia... Spuneţi, doamnă!

- Mă tem pentru câinele meu. Poştaşul a intrat în curte, s-a căţărat într-un pom şi acum îl întărâtă într-una...

- Alo! Familia Ionescu? Domnu' Ionescu Măcelaru?

- Da, domnu' Ionescu Măcelaru...

- Vă sunăm de la maternitate. Felicitări, v-a născut soţia un flăcău de 4,5 kg...

- Cu oase sau fără?

Sună telefonul în cabinetul oftalmologului:

- Alo! Sunt doamna Popescu. O să vină la dumnea-voastră, la consultaţie, soţul meu. Vă rog să nu-i daţi reţeta pentru ochelari!

- De ce să nu i-o dau?

- Pentru că dacă nu vede bine, căsnicia noastră merge foarte bine!

Intrând în cabina telefonică, Suzy le zâmbeşte drăgălaş celor care aşteaptă la rând şi le zice:

- Nu vă impacientaţi! N-o să vorbesc mult. Vreau numai să-i trântesc telefonul în nas!

La telefon, soacra lui Bulă:

- Alo! Scumpul meu ginere, să ştii că ieri am trecut pe lângă casa voastră.

- Vai, mamă-soacră, cum să-ţi mulţumesc că n-ai intrat?!

- Alo! Mimi? Vrei să ne întâlnim mâine seară?

- Da, vreau...

- Unde?

- Unde vrei tu.

- La ce oră?

- La ce oră vrei tu.

- Bine, atunci aşa rămâne! Ciao!

Bulă sună acasă. După mai multe apeluri, Bubulina ridică receptorul.

- Vai, Bulă, m-ai scos din baie! Nici n-am apucat să pun un prosop pe mine şi am umplut cu apă toată casa. Cheamă-mă mai bine peste zece minute! Bulă închide telefonul şi îi face un scurt instructaj colegului său, Lulă. Acesta formează numărul lui Bulă. Bubulina se întoarce din drum şi ridică telefonul:

- Da, ce mai este?

- Sunt eu, Lulă. Bulă este acasă? O, ia te uită! Eşti în pielea goală.

- Vai de mine!, ţipă Bubulina şi trânteşte îngrozită receptorul în furcă.

- Măi Bulă, zice supărat tatăl, profesorul tău de matematică mi-a telefonat că vii la şcoală cu temele nefăcute. Dirigintele m-a sunat şi el să-mi spună că ţi-a scăzut nota la purtare, administratorul blocului mi-a telefonat că ai stricat liftul. Ce crezi că ar trebui să fac?

- Să ceri desfiinţarea postului telefonic!

- Alo! Costele, dă-mi-o pe mămica ta la telefon!

- Nu pot să v-o dau, tanti, că e aşa de răcită şi de răguşită, că nici nu poate vorbi.

- Dar de simţit, cum se simte?

- Imaginea e bunicică, merge, dar sonorul e sub toată critica!

Bulă primeşte un telefon de la prietenul său, Lulă, care e la mare.

- Alo! Bulă? Dă mi voie să-ţi spun că soacră-ta s-a înecat acum o oră.,

- Vai Lulă, nu mă face să râd, că am herpes!

- Alo, vecină, soţul dumitale e acasă?

- Nu.

- Atunci, dă-mi-l pe al meu!

Întorcându-se acasă pe nepusă masă, crocodilul o surprinde pe nevastă-sa făcând sex cu un crocodil străin. Jignit la culme, ia telefonul şi zice:

- Alo, fabrica de marochinărie? Am un pont pentru dumneavoastră.

Supărat foc din cauza necazurilor în afaceri, directorul dă buzna în birou. Secretara îşi pileşte unghiile şi soarbe tacticos dintr-o cafeluţă.

- Nu m-a căutat nimeni cât am lipsit?

- Nu... adică a telefonat un tip de la Bucureşti parcă... sau de la Piteşti... unul Popescu sau Ionescu. N-am înţeles, că nu se auzea prea bine din cauza *walkman*-ului meu. În fine, v-a sunat şi a zis să-l căutaţi peste un sfert de oră, că vrea să daţi faliment şi să vă aducă în faţa justiţiei şi a mai şi înjurat pe deasupra.

- Gigele, ai grijă de cratiţa asta de pe foc, până vorbesc eu cu tanti Mimi la telefon!

- Şi ce să fac cu cratiţa, mămico?

- Să mesteci în ea, din zece în zece minute, ca să nu se prindă mâncarea.

În cabinetul unui om de afaceri sună telefonul:

- Alo! Domnul Constantinescu? Eu sunt bona copiilor dumneavoastră. Da, cea pe care aţi angajat-o azi dimineaţă. Aş vrea să-mi spuneţi unde ţineţi sticlele de şampanie...

- Vecină dragă, ia spune-mi şi mie, cine-i tipul ăsta care s-a mutat recent lângă noi?

- A... să ştii că-i un tip rezervat. Dacă nu l-aş asculta când vorbeşte la telefon, n-aş şti nimic despre el.

Q De ce seamănă oltenii cu telefoanele publice?

A Pentru că trebuie să dai cu pumnul în ei, ca să le cadă fisa!

- Domnişoară, zice directorul către secretară, chiar iar nu auzi cum sună telefonul? De ce nu răspunzi?

- De ce să răspund? Oricum, tot pe dumneavoastră vă caută!

- Alo, doctore, ce să fac cu soţul meu? Suferă de megalomanie.

- Pe ce bază i-aţi pus diagnosticul?

- Bate cu pumnul în masă şi pretinde că el e capul familiei...

- Măi Bulă, familia ta din câte persoane e compusă?

- Din şase: eu, nevasta şi patru copii.

- Patru copii! Pe ăştia când i-ai făcut?

- Unul înainte de căsătorie, doi în concediu şi al patrulea, când n-a mers telefonul o săptămână...

Doi angajaţi de la telefoane controlează liniile de la periferia oraşului. La un moment dat unul dintre ei calcă pe o viperă, care se repede şi îl muşcă de penis. Omul cade jos şi începe să geamă. Colegul lui omoară vipera, se urcă pe un stâlp şi sună la sediu.

- Alo, daţi-mi repede legătura la cabinetul nostru medical! Da, domnu' doctor! Colegul meu a fost muşcat de o viperă şi se simte rău. Ce să fac?

- Până vine salvarea, trebuie să aplici un garou deasupra muşcăturii, ca să nu se împrăştie otrava în restul organismului. Apoi, trebuie să sugi locul muşcat, ca să scoţi veninul.

Tipul coboară de pe stâlp şi vine lângă colegul lui.

- Ce-a zis doctorul? întreabă el cu voce stinsă.

- Păi, a zis... că o să mori!

- Alo, iubitule, ce să fac? Nu pot să adorm.

- Ţine telefonul la ureche şi o să-ţi cânt un cântec de leagăn...

După un chef „cu prelungiri", Bulă ajunge acasă către dimineaţă. Ia telefonul şi formează cu mare greutate numărul şefului său:

- Alo, dom'şef... Vă rog să mă iertaţi, dar astăzi n-o să pot veni la serviciu... Sunt răcit cobză... de-abia mai vorbesc...

- Îmi dau seama, dar nu-ţi face griji inutile! Azi e duminică!

Un coleg de serviciu îl strigă pe Bulă:

- Vino la telefon, că te caută iubita!

- Am dat-o în bară!

- Dar ce s-a întâmplat?

- Nu pot să vorbesc cu ea, că am mâncat usturoi!

La recepţia hotelului sună telefonul:

- Sunt domnul Bulă de la camera 1011, etajul X. Spuneţi-mi, vă rog, hotelul dumneavoastră se numeşte *Metropol*?

- Nu, domnule, *Melody*...

- La dracu'! Deci, tipul ăsta pe care l-am aruncat pe fereastră avea, totuşi, dreptate...

- Alo, cu directorul, vă rog!
- E plecat în delegaţie, anunţă secretara.
- Nu-i plecat în nicio delegaţie. Sunt soţia lui!
- Nu umbla cu texte, cucoană! Toate spuneţi la fel...

Dimineaţa, pe la ora opt, un tip intră într-un bar şi zăreşte un câine care tocmai termina de măturat podeaua.

- Să ştiţi că nu e nici o şmecherie, zice câinele. Primesc mâncare şi adăpost, dar pentru asta, stăpânul meu îmi cere nu numai să păzesc barul, dar şi să fac curăţenie…

- Fantastic! Am să-l felicit pe stăpânul tău, pentru că are un câine atât de harnic şi vorbitor, pe deasupra.

- Vai, vă rog din suflet să nu faceţi una ca asta, altfel o să mă pună să răspund şi la telefon!

La familia Bulă sună telefonul:

- Alo, se grăbeşte să răspundă Bulişor. Îl căutaţi pe tata? Şi cine sunteţi? Şeful lui? Care din ei? Grăsanul împuţit sau băşinosul ramolit?

Sună telefonul la familia Bulă:

- Alo, familia Bulă? Domnul Bulă?

- Da, domnul Bulă.

- Să ştiţi că o să vă decuplăm postul telefonic! Nu aţi achitat factura pe luna trecută.

- Cum s-o achit, dacă eu nici nu am telefon?

- Să vezi cât o să avem de plată, când o să ne vină factura pentru convorbirile telefonice pe luna asta! Ai vorbit cu nenorocita aia de prietenă a ta nu mai puţin de douăzeci de minute.

- Dar nu era prietena mea. Am format un număr greşit!

- Bulă, strigă nevastă-sa, dar mai lasă dracului ceasul ăla deşteptător, că m-ai înnebunit! Ce te-a apucat de-l pui să sune din sfert în sfert de oră?

- Vreau să crape de invidie vecinii! Le-am spus că ne-am instalat telefon...

- Alo, Bulă, ţi-ai rezolvat problemele la algebră?
- Da, Lulă!
- Dar eu nu sunt Lulă.
- Nici eu nu sunt Bulă!

- Dragul meu, îi zice psihiatrul pacientului său, în sfârşit, după doi ani de tratament, te poţi considera vindecat. Nu te mai crezi Napoleon.
- Mulţumesc din suflet, doctore! Mă duc repede să-i telefonez şi Josefinei!

- Alo, S.C. "Alimentara" SA?
- Da, Serviciul de livrări la domiciliu.
- Pot să dau şi eu o comandă?
- Sigur că da!
- Atunci: "DREPŢI!"

Mergând pe stradă, poliţistului Bulă îi cade din buzunar o monedă de 50 de bani. Un trecător o vede şi îi atrage atenţia:

- Domnule poliţist, v-a căzut o monedă de 50!
- Dă-o încolo! Ce să fac cu ea?
- Puteţi da un telefon...
- Da?!, se miră poliţistul.

Apoi se apleacă, ridică moneda şi o duce la gură:

- Alo, mama?

- Dumneavoastră sunteţi boxer profesionist. Care credeţi că e diferenţa dintre curaj şi prudenţă?

- Când te repezi la adversar şi îl înjuri de mamă înseamnă că ai curaj. Când îi spui acelaşi lucru la telefon, se cheamă prudenţă!

- Alo, dumneavoastră sunteţi domnul brunet, zvelt, atletic, cu ochi albaştrii, proprietarul unei maşini Dacia şi al unui apartament cu trei camere, care a dat anunţul la "Matrimoniale"?

- Nu, duduie, eu sunt blond, cu ochi căprui, cu alură sportivă, patronul barului "Bulevard", posesorul unei vile cu opt camere şi al unui Mercedes de culoare roşie...

- Vai, ce mă bucur! Daţi-mi repede adresa, să nu mi-o ia vreo fufă înainte!

- Îmi pare rău, dar v-a şi luat-o.

- Cum aşa?! E de-abia opt dimineaţa. Când a avut timp?

- A avut acum cinci ani, când am luat-o de nevastă.

Un recrut aflat în cazarmă primeşte un telefon de la soţie:

- Mitică, eu sunt, Zenaida! Cum te descurci, săracul de tine, cu instrucţia? Toată ziua prin ger, prin zăpadă, prin lapoviţă?! În permisie când îţi dau drumul?

- Mâine!

- Vai de mine! Aşa de repede?!

- Am de gând să divorţez. Nevastă-mea mi-a aruncat în cap mii de cuvinte grele.

- Mii?!

- Da, a dat cu cartea de telefon în mine.

- Alo, salvarea? Vă rog să trimiteţi un echipaj azi, în jurul orelor 13, pe str. Zambilei nr. 13...

- Dar de ce?

- Vom mânca ciuperci la prânz!

- Vai, dragă, sunt aşa de sensibilă la curent, că strănut de câte ori întorc foaia unei cărţi!

- Eu sunt şi mai sensibilă. Uite, dacă vorbesc cu tine la telefon şi la tine e curent în cameră, răcesc imediat.

- Cred că principalul scop al tuturor invenţiilor este să economisească timpul omului...

- Când Dumnezeu a inventat femeia aşa a fost, dar numai până s-a inventat şi telefonul...

- Când o să-i spui tatei că vrem să ne căsătorim?, întreabă Lenuţa.

- Am şi făcut-o, zice Costel. Mi s-a părut foarte amabil. Mi-a spus: „Tinere, e drept că nu te cunosc, dar nu am nimic împotrivă!”...

- Alo! Sunăm de la Secţia a V-a de Poliţie! Domnule Bulă, veniţi, că v-am găsit soţia!

- Mă bucur... Cum se simte?

- Nu ştim ce să zicem. E la noi de două ore şi n-a scos niciun cuvânt.

- Atunci nu mai vin, că vin degeaba. Aia nu e nevastă-mea!

- Alo, sunt dirigintele fiului dumneavoastră. Nu prea am veşti bune. Băiatul ia numai note rele, are absenţe nemotivate cu droaia, ca să nu mai vorbim că am fost nevoit să-i scad nota la purtare...

- Ia staţi puţin, domnu' diriginte! Mă duc să discut părinteşte cu el, că până azi n-am ştiut lucrurile astea...

Se duce tatăl în camera lui fiu-său şi îi dă o bătaie zdravănă. Apoi revine la telefon:

- Gata, am pus lucrurile la punct. De acum va fi un şcolar model.

- Mă bucur, mai ales că fratele lui dintr-a şaptea e un copil tare bun.

- Ia staţi puţin, domnu' diriginte! Care fratele lui dintr-a şaptea, că nu am alţi copii?!

Pauză de gândire.

- Cum nu mai aveţi? Nu sunteţi domnul Bulă?

- Nu, eu sunt domnul Lulă.

O altă pauză de gândire.

- Vai, pardon, atunci înseamnă că am format numărul greşit!

- Alo, v-am chemat să îmi reparaţi acoperişul, că îmi plouă în casă şi dumneavoastră mă ţineţi cu el aşa!

- Sunaţi, vă rog, la 291.748.

- Şi o să mi repare acoperişul?

- Nu, dar vă răspunde Institutul Meteo şi aflaţi cât o să vă mai plouă!

Înainte de a fi externaţi, doi nebuni sunt supuşi unui ultim test. Sunt închişi, peste noapte, într-o cameră. Dacă se întâmplă ceva, au dreptul să îl sune acasă, pe doctor. Aproape de miezul nopţii, telefonul zbârnâie:

- Doctore, zice unul din cei doi, colegul meu este nebun!

- De unde ştii?

- Păi, s-a urcat pe noptieră şi zice că e veioză!

„Bine că măcar unul s-a făcut bine", se gândeşte doctorul şi spune:

- Lasă-l în pace şi culcă-te!

- Păi, domnu' doctor, de aia v-am sunat! Nu pot să dorm cu lumina aprinsă...

- Alo, da, aici e magazinul de încălţăminte pentru bărbaţi!

- Mă scuzaţi, am greşit numărul...

- Nu-i nimic, aduceţi-i şi vi-i schimbăm imediat.

- Alo, poliţia? Vreau să mă autodenunţ.

- Vă ascult!

- Vă aduc la cunoştinţă că eu sunt autorul spargerii de la magazinul de blănuri, din centru. Furtul a avut loc acum o jumătate de oră. Veniţi repede să mă arestaţi de ia locuinţa mea, până nu se prinde nevastă-mea că în locul hainei de blană pe care mi-o arătase cu o zi în urmă, am furat imitaţia asta nenorocită.

La circa de poliţie sună telefonul:

- Veniţi repede! Mi-a intrat o pisică pe fereastră.

- Pentru atâta lucru ne-aţi sunat? Cine-i la telefon?

- Papagalul Coco...

- Nu vă supăraţi, zice cineva stând la coadă la telefon, de o jumătate de oră văd că ţineţi receptorul la ureche şi nu vorbiţi... Lăsaţi-mă să dau şi eu un telefon!

- De unde ştii dumneata că nu vorbesc? Am sunat acasă şi acum discut cu nevastă-mea...

Doi poliţişti discută între ei.

- Măi Bulă, ştiu că nu-i lucru de laudă, dar m-am procopsit cu cel mai tâmpit copil din lume. Ia fii atent!

Bulă îl strigă pe fiu-său:

- Măi Bulişor, du-te până la barul de vizavi şi vezi dacă nu sunt acolo!

Bulişor pleacă şi se întoarce abia după o jumătate de oră.

- Tăticule, te-am căutat prin tot barul şi nu te-am găsit nicăieri.

- Chiar că-i tâmpit, zice Lulă. Putea să ne anunţe prin telefon, doar i-ai luat mobil!

- Alo, ai citit în ziar anunţul despre decesul meu?

- Sigur că da! Acum de unde suni?

- Alo, Salvarea?

- Da, spuneţi.

- Veniţi repede, avem o petrecere şi un musafir a înghiţit tirbuşonul.

- S-a notat! Dar până venim, încercaţi să împingeţi dopurile în sticle cu un creion!

Ion şi Maria, în excursie:

- Ioane, vezi rândunelele de pe cablul de telefon, cum stau ele şi se drăgălesc? Ţie de ce nu-ţi trece prin cap aşa ceva?

- Fă, Mărie, da tu crezi că eu sunt bolund să stau pe sârmele alea numa' ca să te drăgălesc?

- Alo, Mimi? Pot să te văd în seara asta?

- Cu multă plăcere, Gicule.

- Bine, dar eu nu sunt Gicu.

- N-are-a face! Nici eu nu sunt Mimi!

- Alo, S.P.P.? Suntem gruparea intitulată „Asociaţia Românilor Nemulţumiţi" şi vă anunţăm că l-am răpit pe preşedintele ţării. Dacă nu vă prezentaţi la ora şi locul stabilite de noi cu un milion de dolari răscumpărare, ne vom răzbuna.

- Cum?

- Îi vom da drumul.

Dirijorii de trafic de pe aeroport dau examen:

- Să presupunem, zice examinatorul, că sunteţi de serviciu într-o zi de iarnă. Un avion de pasageri vrea să aterizeze. Constataţi că pista e acoperită de polei şi, deci, inutilizabilă. Cum procedaţi?

- Anunţ pilotul prin radio că nu poate ateriza pe aeroportul nostru.

- Radioul este defect.

- Atunci trag o rachetă de semnalizare.

- Nu mai aveţi rachete.

- Dau repede un telefon nevestei!

- De ce îi daţi telefon?

- Pentru că îşi doreşte tare mult să asiste la un accident de aviaţie!

Doi copii merg pe trotuar:

- Oare ce-o fi cu sârmele de pe stâlpii din dreapta drumului?

- Sunt firele de telefon.

- De ce sunt atunci şi pe stânga drumului?

- Pentru că pe acolo trece telefonul fără fir…

- Alo, ce faci, tu măi Bulă ?

- Bine, dar cine-i la telefon?

- Eu sunt, Lulă! Dar ce, nu mă mai recunoşti?

- Hm, parcă, parcă semeni cu el. Stai puţin să-mi pun ochelarii!

- Alo, Salvarea? Soţul meu a venit beat acasă, a intrat în cămară să mai tragă un gât şi, în loc să bea din sticla de ţuică, a băut din cea de benzină. Acum aleargă în jurul casei şi înjură cât îl ţine gura...

- Doamnă, până venim noi, închideţi bine poarta de la stradă şi vedeţi să nu fie foc prin apropiere! În ceea ce îl priveşte pe soţul dumneavoastră, se va opri singur, când i se va termina benzina!

- Alo! Cu domnişoara Carolina, vă rog.

- Care domnişoară, bă? E măritată de mult şi eu sunt bărbatul ei!

- Purtaţi barbă şi aveţi părul cărunt?

-Da!

- La birou ne-a spus că sunteţi bunicul ei.

- Alo! Domnule, doctor, veniţi repede! Cred că e vorba de un atac cerebral însoţit de paralizie.

- Ce simptome prezintă pacientul?

- Stă cu piciorul ridicat şi înţepenit.

- Aţi încercat să-l masaţi?

- Am încercat, dar degeaba.

- Atunci, daţi-mi numele şi adresa!

- Stau în centru, domnule doctor, în faţa Universităţii. Mă numesc Mihai Viteazul, iar calul meu nu-şi poate pune piciorul jos.

- Bine, venim imediat!

Bulă o sună pe nevastă-sa:

- Alo, draga mea, vezi că diseară s-ar putea să nu vin acasă.

- Şi de ce, mă rog?

- Am o şedinţă şi rămân să dorm la ea.

- Alo, dragul meu, vreau să-ţi dau o veste bună. În curând vom avea un copil.

- Vai, dar cât mă bucur! Cine e la telefon?

- Alo, biroul de informaţii al Gării de Nord?

- Da, domnule, spuneţi.

- Trenul de doi fără un sfert la ce oră soseşte?

Un apel al staţiei centrale de poliţie din New York:

- Către maşina de patrulare 27, către maşina de patrulare 27! Mergeţi repede spre intersecţia Străzii nr. 5 cu bulevardul Lincoln. O blondă goală, superbă, călare pe un elefant. Terminat!

Imediat se aude o altă voce, care adaugă:

- Restul maşinilor pot să rămână unde se află!

Un tip telefonează la primărie:

- Alo, aici e Târziu!

- Şi ce? Crezi că la noi e devreme?

- Alo, mă auziţi? La ce oră pleacă trenul din Cluj spre Dej?

- La 8,15!

- Dar cel de Cluj-Oradea?

- La 8,30.

- Şi cel de Războieni?

- La 8,45. Dar ia ascultă, domnule, dumneata cu ce tren vrei să călătoreşti?

- Cu nici un tren, eu vreau numai să traversez calea ferată...

- Deci, dumneata eşti secretara minune, care ne-a fost recomandată?, întreabă directorul. Mda... trei sute de cuvinte pe minut e o performanţă!

- Da, dar nu la maşina de scris! La telefon!

- Am rupt legătura cu toţi prietenii, se laudă Bulă.

- Cum ai reuşit?

- N-am plătit telefonul timp de trei luni de zile!

Un beţiv care merge spre casă, clătinându-se şi ţinându-se de pereţi, intră în prima cabină telefonică. Stă o vreme acolo, apoi începe să se enerveze, să bată de pereţi şi să strige:

- Când are de gând să pornească nenorocitul ăsta de lift?!

Părinţii Maricicăi i-au dat voie să meargă pentru prima dată la discotecă, însoţită de prietenul ei, Costel, un găligan pletos şi necioplit, cu condiţia ca la ora 22 să fie acasă. Zis şi făcut, numai că la ora convenită fata nu vine acasă. La ora 23, părinţii se sperie şi încep s-o caute. În timp ce tatăl se îmbracă, sună telefonul.

- Alo, tată? Eu sunt, Maricica! S-a întâmplat ceva îngrozitor.

- Ce ţi s-a întâmplat?, strigă disperat tatăl.

- Închipuieşte-ţi! Pe la ora 10, Costel s-a pomenit aici cu maică-sa, care l-a urecheat şi l-a luat acasă. Degeaba a plâns şi s-a rugat de ea, că maică-sa nu l-a mai lăsat, mai ales, după cum zicea, cu una ca mine...

- Alo, serviciul de telegrame telefonate?

- Da, domnule!

- Aş vrea să trimit o telegramă!

Începe omul să dicteze, dar la un cuvânt mai greu telefonista îl roagă:

- Spuneţi-mi cum se scrie!

- Ei, dacă aş fi ştiut, nu aş fi trimis o telegramă. Expediam o scrisoare, că e mai ieftin!

- Vrei să cinăm împreună în seara asta?, îl întreabă un scoţian pe prietenul lui.

- Desigur! Cu cea mai mare plăcere!

- Telefonează-i nevestei tale şi spune-i că venim!

- Alo! Alo! Alo!

- Da, alo!

- De ce nu răspunzi, domnule?

- Eram concentrat...

- Atunci lasă-te la vatră mai repede şi răspunde când te cheamă lumea la telefon!

- Ce faci dragă, pe unde ai umblat? Te-am sunat si nu erai acasă...

- Ei, asta-i bună! Cum, pe unde umblu? N-am fost să te conduc pe tine la gară?!

- Şi ce, eu am ajuns la Ploieşti şi tu n-ai apucat să ajungi la Băneasa?

- Păi, ce să fac, dragă, dacă trenul merge mai repede ca troleul.

- Alo, Circul de Stat? Cu domnul director, vă rog!

- La telefon.

- Domnule director, aveţi nevoie de un număr cu un cal care vorbeşte?

- N-am chef de farse, domnule!, zice directorul şi trânteşte receptorul în furcă.

Imediat, sună iar telefonul:

- Domnule director, eu v-am sunat adineaori. Să ştiţi că nu e nici o farsă! Eu sunt calul care vorbeşte şi vă rog să nu mai închideţi telefonul, că-mi vine foarte greu să formez numărul cu copita!

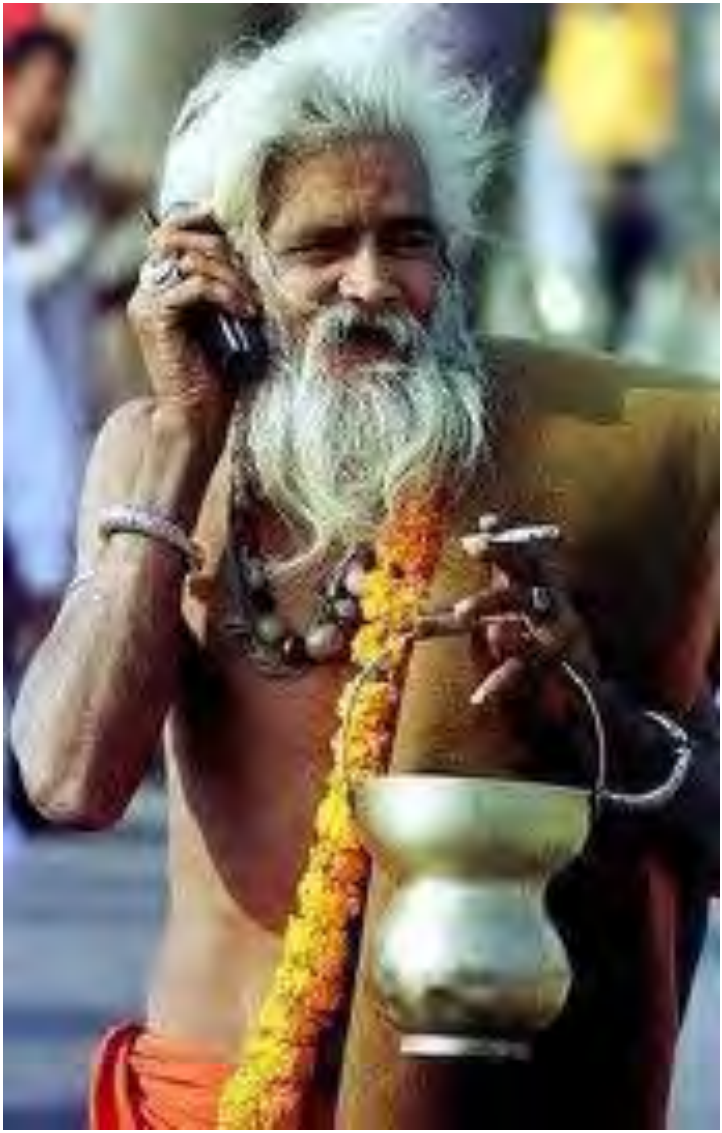

- Alo, familia Popescu?

- Habar n-am! Eu sunt hoţ şi n-am intrat în casă decât de cinci minute.

La telefon:

- Maşina e în stare foarte bună! Are şi faruri de ceaţă, cu halogen.

- Doamnă, fiţi sinceră şi spuneţi-mi de când aveţi maşina aceasta pe care vreţi s-o vindeţi?

- Vai domnule, o am de când scrie în anunţ. Mi-a cumpărat-o soţul meu în ziua când am împlinit 25 de ani.

- M-am lămurit, doamnă, credeam că e vorba de un model mai recent...

- Alo, poliţia? Vă rog trimiteţi de urgenţă o patrulă pe strada Martirilor! O femeie îşi maltratează soţul...

- Bine, domnule, am notat! Dumneavoastră sunteţi un vecin?

- Nu, sunt victima!

Ceasornicarul Bulă este sculat de ţârâitul telefonului, la două noaptea.

- Cât e ceasul, domnule?, se aude o voce.

- Eşti nebun?! zbiară Bulă. Mă trezeşti la ora asta ca să mă întrebi cât e ceasul? Nu ai ceas?

- Ba da, dar vi l-am adus ieri la reparat!

- Domnişoară, v-aş ruga să-mi daţi numărul dumneavoastră de telefon, ca să vă pot suna!

- ÎI găsiţi în cartea de telefon, domnule!

- Şi numele?

- Tot acolo!

Conversaţie telefonică într-un orăşel scoţian:

- Alo! Tu eşti, Patrick? Eu sunt, Roderich. Sunt într-o situaţie tare încurcată. N-ai putea să-mi împrumuţi cinci lire?

- Alo, n-am înţeles nimic! Mai spune o dată!

- Vreau să-mi împrumuţi cinci lire. M-ai auzit?

- Nu te-am înţeles prea bine... Ce doreşti?

- Alo, se bagă centralista pe fir, la mine se aude foarte clar: vrea să-i împrumuţi cinci lire!

- Dacă auzi aşa de clar, de ce nu-i dai tu?

- Nevastă, zice Bulă, o să-ţi cumpăr două telefoane celulare.

- De ce două? Unul nu e deajuns?

- O să-ţi cumpăr două! La unul să vorbeşti şi la unul să asculţi!

- Alo, Mimi! Ştii ce număr de telefon are Suzy?

- Nu ştiu!

- Nici cu aproximaţie?

Bulă îşi cumpără un papagal şi se hotărăşte să-l înveţe să vorbească. Se aşază în faţa coliviei şi spune:

- Alo! Coco! Alo! Alo! Alo!

Papagalul stă pe bara lui, cu ochii închişi şi nu reacţionează nicicum. Bulă persevereză:

- Alo! Coco, spune alo!

Văzând că nu scapă de nebun, papagalul deschide un ochi, pe urmă şi pe celălalt şi cârâie:

- Mă, tu eşti normal la cap? Ce tot zbieri alo, alo, când nici măcar n-ai telefon în casă?!

- Alo, suntem de la Agenţia de Sondare a Opiniei Publice.

- Sondare aţi spus? Atunci, vi-l dau la telefon pe bunicul. El a fost petrolist şi s-a ocupat cu sondele şi sondajele. I-ar prinde bine discuţia cu dvs., mai ales acum, că suferă şi cu prostata.

Bubulina îi telefonează lui Bulă:

- Dragul meu, să nu fii îngrijorat că n-am apucat să ajung acasă, dar a intrat ceva apă în carburator. Eu sunt bine... Mi-e cam frig, dar...

- Şi maşina, urlă Bulă, maşina unde este?

- Pe fundul Dâmboviţei...

- V-aş face curte, domnişoară, îi spune Bulă unei telefoniste cu voce senzuală, dar mă tem că sunteţi prea dură pentru mine.

- De unde ştiţi, domnule?

- Am auzit ce tare bateţi în furcă!

- Alo, poliţia? Veniţi repede pe str. Primăverii la nr. 12. În casa doamnei Bulă a intrat un hoţ. Viaţa îmi este în pericol!

- Cine-i la telefon? Doamna Bulă?

- Ce doamna Bulă?! Eu sunt hoţul! Vrăjitoarea asta bătrână vrea să-mi dea cu un lemn în cap...

- Alo, redacţia ziarului "Anunţul"?

-Da.

- Am citit anunţul cu "Vând maşină din 1990..."

- Da, şi?

- Vreau să dau şi eu un anunţ: "Cumpăr maşină din 1990. Relaţii, la telefon..."

- Nu are niciun rost. Puteţi să mergeţi la cel care a dat anunţul şi să cumpăraţi maşina!

- De ce să merg eu la el, să negocieze el cu mine, când ar putea să vină el la mine, să negociez eu cu el?!

Într-o seară, sună telefonul familiei Bulă:

- Alo, închisoarea?

Bulă răspunde:

- Nu domnule, nu e închisoarea. Aici e familia Bulă. Şi ştii care e diferenţa? Din închisoare scapi într-o bună zi...

Un beţiv intră într-o cabină telefonică, ţinând în braţe drăgăstos o sticlă de ţuică bătrână. După multe încercări izbuteşte să formeze numărul de telefon al nevestei sale:

- Alo! "Bătrâna" are patruzeci de grade!

- Alo, iubitule? Ai reuşit să repari aspiratorul, aşa cum mi-ai promis?

- Sigur că da, doar de la el vorbesc...

La Biroul de Obiecte Pierdute se prezintă o domnişoară şi un bătrânel.

- Am pierdut un portofel cu bani, spune domnişoara. Era din piele maron, cu fermoar şi avea un format obişnuit. Aveam în el 300.000 lei.

- Şi eu am pierdut un portofel de piele maron, cu fermoar, de format obişnuit şi aveam în el tot 300.000 lei, spune bătrânelul.

- Acte aveaţi vreunul?, întreabă funcţionarul.

- Nu, spune domnişoara, dar aveam un bileţel, rupt în bucăţi. Dacă le veţi pune una lângă alta veţi vedea ce meserie am! Eu sunt telefonistă.

Funcţionarul ia portofelul, scoate biletul rupt, potriveşte bucăţile şi citeşte: "NU BATEŢI ÎN FURCĂ!"

- Aha! Portofelul e al dumneavoastră, domnişoară, spune el.

- Nu vă grăbiţi, zice bătrânelul. Dacă schimbăm bucăţica asia pe care scrie "BA" cu cea pe care scrie "FU", e vorba de meseria mea, că eu sunt barcagiu!

- Alo! 222-222?

- Da, vă rog!

- Sunaţi repede la Salvare, că mi s-a blocat degetul în discul telefonului!

- Cum, n-ai telefon acasă, Bulă?!

- La el vorbeşte numai nevastă-mea, alţii n-apucă...

Bulă intră într-o cabină telefonică, iar prietenii rămân să-l aştepte afară:

- Alo, Bubulino! Sunt cu câţiva colegi şi cred că o să întârzii puţin... Cum? Pot să întârzii cât vreau? Şi nu te superi? Şi n-ai să mă cerţi? Cum ai zis? E bine ca din când în când să mă mai destind şi eu nitel?!

Când Bulă iese din cabină, colegii îl întreabă în zeflemea:

- Ei, cum e? Ţi-a dat voie?

- Stimaţi colegi, îmi pare foarte rău, dar trebuie să mă duc urgent acasă. S-a întâmplat ceva cu nevastă-mea.

- Alo, domnu' Bulă, eu sunt dirigintele lui Bulişor. V-am sunat să vă întreb dacă sunteţi de acord să introducem la clasa noastră, cu începere din acest an şcolar, cursuri de sexologie.

- Sunt de acord, numai să nu le daţi prea multe teme pentru acasă!

Turism umoristic

Turism în timpurile biblice.
***Q** Ce-au făcut evreii după ce au traversat Marea Roşie?*
***A** Au stat la soare să se usuce!*

Un turist îşi petrecea concediul în Africa, într-o staţiune pe ţărmul Mediteranei. Înainte de a intra în apă, ca să facă o baie, întrebă pe un localnic:

- Ia spune-mi, pe aici sunt crocodili?

- Nu domnule! În mare? Se poate?

Intră tipul în apă şi începu să înoate fericit. La un moment dat văzu nişte aripioare suspecte care se învârteau în jurul lui. Înotă repede spre mal şi iar îl întrebă pe localnic:

- Eşti sigur că aici nu sunt crocodili?

- Sigur că nu sunt... că se tem de rechini!

Un cuplu de tineri căsătoriţi au plecat în primul lor concediu. În compartiment s-au nimerit cu un tip tare morocănos. Cum era cald, au scos o sticlă de suc şi au oferit şi tipului.

- Nu beau!, îi refuză acesta.

Mai târziu, tânăra nevastă scoase nişte sandviciuri şi oferi unul dintre ele şi încruntatului.

- Nu mănânc!, o repezi acesta.

Atunci tinerii au ieşit pe culoar şi s-au întrebat cu ce au greşit. Au ajuns la concluzia că tipul e supărat că nu s-a făcut niciun fel de prezentare. Au intrat în compartiment şi soţul a spus:

- Domnule, vă rog să-mi daţi voie să v-o prezint pe soţia mea...

- Nu regulez!

Marele iluzionist David Copperfield lua parte la o croazieră pe Oceanul Pacific. În prima seară, la cină, căpitanul vasului anunţă:

- Stimaţi pasageri, am să vă dau o veste bună: printre noi, în această seară, se află marele iluzionist David Copperfield, dar din păcate am şi o veste proastă: în circa 5 minute ne vom ciocni de un aisberg...

- Nicio problemă, zise iluzionistul, rezolv eu! Domnilor şi doamnelor, vă voi prezenta unul dintre cele mai reuşite numere ale mele: îmi voi scoate sexul, voi izbi cu el în masă şi vaporul se va rupe în două.

- Nu credem... poveşti!, se auziră voci din public.

- Bine... fiţi atenţi... 5... 4...3... 2... 1. Gata!

Imediat, David şi-a scos sexul şi a izbit cu el în masă de 3 ori. S-a auzit un trosnet îngrozitor şi vaporul s-a rupt în două. După naufragiu, iluzionistul şi căpitanul vasului s-au regăsit în aceeaşi barcă de salvare.

- Să te ia dracu cu magia ta cu tot!

- De ce, căpitane?

- În ultimul moment am izbutit să evităm ciocnirea cu aisberbul şi totuşi vaporul s-a rupt şi s-a dus la fund...

În Africa, un turist găseşte, în chiuveta din camera sa, o boabă de orez.

Q Ce concluzie trage?

A Că în acea cameră a locuit un somalez, care a vomitat toată noaptea!

Un englez vine să-şi petreacă vacanţa în ţara noastră. Imediat, s-a împrietenit cu nişte români, mari amatori ca să-i bea banii. Spre seară, când s-a terminat băutura, şmecherii noştri i-au pus englezului o sacoşă în mână şi un bileţel şi l-au trimis la magazinul de peste drum, ca să cumpere bere. Intră tipul în magazin şi îi citeşte de pe bileţel femeii de la casă:

- Vă rhog... fru...mos, datzi-mi şi mie... 20 bere Toborg!

- Nu mai servim niciun fel de bere, vă rog!

La care, englezul citeşte mai departe:

- Eram... sigur... băgate-ash în p...a mătii!

Bulă îşi petrecea concediul pe plajă, la Mamaia. La un moment dat, vede întinsă pe un cearceaf o blondă superbă cu nişte coapse tare sexy pe care îşi scrisese cifrele 1 şi 2. Blonda îi observă privirile poftcioase şi îi spune franc:

- Nu ai vrea să ne întâlnim între 1 şi 2?

- Ştiţi, zise Bulă tare fericit, eu iau masa la hotel în prima serie... Nu s-ar putea să ne întâlnim între 3 şi 4?

- Între 3 şi 4 să te întâlneşti cu mă-ta, că ea e vacă!

Q Ce s-ar întâmpla dacă toate blondele din Polonia ar pleca în concediu pe litoralul bulgăresc?

A Ar creşte cu ceva coeficientul de inteligenţă al ambelor ţări!

La nudişti, la plajă, un tip vede lungit pe un cearceaf un bărbat negru, care avea tatuat pe sex numele WANDA.

- Şi pe iubita dumneavoastră o cheamă Wanda, ca şi pe a mea?

- Nu, să vedeţi, acum am ieşit din apă, care e destul de rece în dimineaţa asta şi sexul meu s-a cam ''restrâns"... în realitate eu am tatuat pe el: "Wellcome to Miami Beach, where you can meet Wanda!"

Prin deşert, un turist echipat cu un costum de scafandru autonom prevăzut cu tot tacâmul: butelii, mască, labe etc, abia se mai târa. La un moment dat, întâlneşte un beduin pe o cămilă:

- Spune-mi, mai e mult până la malul mării?

- Păi, să tot fie vreo 700 km...

- Fir-aţi ai dracului cu plaja voastră cu tot!

La barul hotelului, unde îşi petreceau vacanţa, trei blonde erau foarte fericite: râdeau în hohote, beau şampanie, dansau.

- Pot să vă întreb ce sărbătoriţi?, se interesă barmanul.

- Tocmai am terminat un joc de puzzle şi ne-a luat numai 3 luni ca să-l terminăm...

- Şi ce-i aşa de extraordinar?!

- Pe cutie scria "De la 2 la 4 ani".

La un hotel din Franţa, instalat într-un vechi castel, poposi un turist american.

- Hello! Aş vrea o cameră...

- Ştiţi, mai avem o singură cameră liberă, dar... noaptea e vizitată de o fantomă. Luna trecută o doamnă mai în etate a suferit un atac de cord.

- N-are a face, iau camera!

Americanul se instalează în camera cu pricina, apoi coboară să mănânce la restaurant de cină, după care se culcă. Pe la miezul nopţii apăru fantoma:

- Eu sunt fantoma cu ochi albi... Hu-hu-hu!

Americanul nu zise nimic.

- Hu-hu-hu! Eu sunt fantoma cu ochi albi...

- Las'că ţi-i învineţesc eu, dacă nu dispari imediat!

O blondă care îşi petrecea concediul la mare şi lua lecţii de înot, zise către instructorul ei:

- E adevărat că dacă vă scoateţi degetul dintre picioarele mele, îmi intră apă şi mă scufund?!

O turistă, la recepţia unui hotel de la mare.

- Aş dori şi eu o cameră...

- Regretăm, toate camerele sunt ocupate. Mai avem un singur pat liber într-o cameră unde mai stau 3 domni. Să vedem dacă vă acceptă.

În cameră, unul dintre cei trei, îi spuse doamnei:

- O să vă punem o ghicitoare... Dacă veţi putea să răspundeţi, veţi putea ocupa patul liber... dacă nu, facem sex până ghiciţi. De acord?

- De acord.

- Bine. Cum se numeşte animalul din pădure, mic, roşcat şi cu o coadă stufoasă, sare de pe o creangă pe alta şi îi plac alunele?

- Maimuţa...

- N-ai ghicit! Treci la treabă!

După ce au terminat prima partidă de sex, iar i-au spus ghicitoarea.

- Nu ştiu cine poate fi!, a răspuns tipa.

Şi iar la treabă. A doua zi de dimineaţă, camerista, care venise să facă ordine, a rămas cu gura căscată văzând doi bărbaţi despuiaţi şi leşinaţi şi un al treilea care bolborosea la urechea unei femei în pielea goală:

- Spune odată veveriţă!... Zi odată, veveriţă!

La cursul de turism internaţional.

- De ce este atât de cunoscut Cristofor Columb?

- A fost primul turist care s-a dus în America!

La hotelul "Intercontinental", un turist străin sună la room-service. Când a apărut femeia care era de serviciu, tipul se repede la ea, o trânteşte pe pat şi o regulează. După care cei doi se ridică din pat şi îşi aranjează hainele. Pe coridor, femeia nu conteneşte să se mire:

- Ciudaţi mai sunt şi străinii ăştia! De ce o fi sunat la room-service?

Un director de bancă din România se afla în concediu la Paris. Însoţit de un ghid, tocmai se plimbau ca să cunoască oraşul, când pe stradă apăru în faţa lor o tipă foarte sexy.

- Vai ce femeie frumoasă!

- Cu 200 de franci o puteţi avea, spuse ghidul care cunoştea "marfa".

Au mers mai departe şi au dat peste o femeie şi mai sexy.

- Mamă, ce femeie! Ar învia şi un mort.

- Cu 500 de franci o puteţi avea.

- Nu mai înţeleg nimic, la dumneavoastră nu mai sunt femei cinstite sau virtuoase?

- Ba da, numai că pe acelea le găsiţi de la 1000 de franci în sus!

Un turist american şi unul rus sunt surprinşi de o avalanşă în Alpi. Au stat ei în zăpadă o zi şi o noapte, aşteptând Salvamontul. Cum stăteau ei îngheţaţi până în măduva oaselor, se auzi un râcâit şi apăru capul unui câine St. Bernard cu tradiţionalul butoiaş cu rom la gât.

- Ura, strigă americanul, iată că a sosit cel mai bun prieten al omului!

- Şi unde mai pui, se bucură şi rusul, că are cu el şi un câine!

În timpul unei excursii în Sahara, un turist se pierde de grup şi se rătăceşte prin deşert. După trei zile, înnebunit de sete, vede în zare o fântână. Cu ultimele forţe îşi ia avânt să ajungă până la ea şi fericit începe să strige:

- Apă! În sfârşit, apă!

La care, din fântână, apare un tip şi mai prăpădit, care începe şi el să urle:

- Unde? Unde?

Bulă şi Lulă, pe faleză la Constanţa, se uitau în apă unde se zbătea un om care striga: "Help! Help!"...

- Ce zice, mă, ăla?, întreabă Lulă.

- Zice că "Help!"...

- Şi ce-i aia?

- Cred că "Ajutor", pe englezeşte, se pronunţă Bulă.

- Ia uite-al dracului, decât să înveţe englezeşte, mai bine învăţa să înoate!

Un grup de turişti români sosesc în excursie în Thailanda. În prima seară, după ce s-au instalat în camere şi după ce au cântat, s-au dus la bar cu speranţa să agate şi ei nişte pipiţe, ca să le ducă în camere. Cum nu ştiau o boabă thailandeză, s-au sfătuit cum să se facă înţeleşi de către barman, apoi şi-au scos fiecare "sculele", le-au pus pe tejghea însoţite de o bancnotă de 100 de dolari. Barmanul s-a uitat nedumerit la "ele", apoi s-a luminat la faţă, şi-a scos şi el pe "respectiva" din dotare şi a cules toţi banii.

Doi turişti, în cursul unui safari african, se rătăcesc prin junglă. După un periplu de mai multe zile, morţi de foame, dau într-un luminiş de un sat de negri, care erau cam canibali. În centrul satului, o colibă mai răsărită pe care scria "Restaurant". Au năvălit înăuntru şi au întrebat:

- Ce aveţi de mâncare?

- Avem specialitatea casei, se mândri patronul. Felul 1: supă de Baluba. Felul 2: tocăniţă de Baluba...

- Dă-ne din amândouă felurile câte o porţie dublă!

După ce şi-au potolit foamea, unul dintre turişti, îngreunat de atâta mâncare, întreabă:

- Dar un W.C. unde aveţi pe aici?

- Uite-acolo, în tufiş, scoţi Baluba şi te pişi!

Pe litoralul românesc, la plajă, un turist francez se împrieteneşte cu Bulă.

- Soţia mea, se lăudă francezul, este foarte sexy, în afară de mine mai are încă trei amanţi. Nu îţi spun asta ca să vezi cât de libertină e ea, ci ca să-ţi dai seama cât de sexy este, încât, în afară de mine, a reuşit să mai înnebunească 3 bărbaţi...

Se gândi şi Bulă cu ce să se laude şi el.

- Bubulina mea are un dos, uite atât de mare... Dimineaţa, când plec la serviciu, tare îmi place să-i ard una peste dos, ca să văd cum îi tremură carnea pe buci... Şi când vin de la serviciu, încă nu s-a oprit din tremurat. Nu ţi-am spus asta ca să-ţi dai seama cât de mare e dosul Bubulinei, ci ca să ştii cât de scurtă e ziua de muncă la noi!

Două perechi de tineri căsătoriţi plecară să-si petreacă vacanţa în munţi. Ajung ei la locul de campare, instalează corturile, fac focul şi încep să bea şi să-şi facă confidenţe.

- Măi, Bulă, zise Lulă, care ştia că nevasta lui e la ciclu, ce-ar fi ca în seara asta să facem schimb de neveste?

- Bucuros, se învoi Bulă, şi propun ca dimineaţa câte numere am tras în noaptea asta, atâtea linii să tragem pe pachetul de unt de pe masă...

A trecut o noapte însufleţită de ample activităţi sexuale. A doua zi de dimineaţă, când se aşezară la masă, Lulă trase mândru trei linii pe unt. Bulă, destul de poso-morât, trase o linie pe marmeladă şi încă două linii pe Nuttela.

- Alinuţa, te-ai distrat bine în vacanţă?

- Foarte bine! Am fost cu mama şi cu viitorul meu tată vitreg la mare...

- Şi viitorul tău tată vitreg s-a purtat bine cu tine?

- În fiecare dimineaţă mă ducea cu barca, departe în larg şi de acolo eu trebuia să înot până la mal...

- Şi nu-ţi era greu?

- Cel mai greu îmi era până reuşeam să ies din sac!

- În acest hotel, domnule, vă veţi simţi ca acasă.

- Sper din tot sufletul să nu se întâmple una ca asta: am venit aici ca să mă odihnesc!

Într-un vechi castel medieval, ghidul i-a condus pe turişti pe nişte scări înguste şi întortocheate, care coborau tot mai jos. La capătul scării au intrat pe o uşă pe care scria: "Sala de tortură", înăuntru erau o grămadă de schelete, unele mai vechi, altele mai noi.

- Cine au fost aceşti oameni?, se interesă un turist.

- Legenda spune, zise ghidul, că aici şi-au găsit sfârşitul turiştii care n-au dat bacşiş ghidului.

Nu toată lumea e amatoare de turism. Un beţiv care ieşea noaptea târziu dintr-o cârciumă, a fost acostat de o negresă:

- Ei, iubitule, vii până la mine acasă?

- Ce dracu' să caut noaptea tocmai în Africa?!

Bulă îşi strânge cu chiu cu vai suma necesară ca să-şi petreacă un concediu într-o croazieră pe Marea Mediterană. Pe vapor se afla şi Claudia Schiffer. Vaporul naufragiază şi cei doi ajung pe o insulă pustie. Îşi construiesc fiecare câte o colibă şi încep să aştepte. Pe măsură ce trecea timpul, Bulă era din ce în ce mai trist. Claudia încerca să-l înveselească, dar fără succes. După câteva luni, într-o zi, Bulă nu mai rezistă, o luă de mână pe Claudia şi o duse pe după nişte stânci.

- Claudia, te rog să te dezbraci!

- Dragul meu, de ce n-ai spus aşa de la început? Era musai să mă aduci aici?

Se dezbrăcă şi Bulă, după care îi spuse:

- Te rog acum să te îmbraci cu hainele mele! Se îmbrăcă pentru ca să vadă ce vroia de fapt, iar Bulă îi zise:

- Măi, Lulă, ştii tu cu cine am trăit eu în ultimele luni?

Morala

Românul dacă nu se laudă, nu se simte bine.

Un turist român se hotărăşte să-şi petreacă concediul la Bangkok. Acolo, după câteva zile, intră într-un restaurant cu gândul să guste din bunătăţile locale şi comandă o friptură. Când sosi chelnerul cu friptura, cum auzise tot felul de poveşti prin ţară, îl întrebă circumspect:

- Ham-ham?

- Nu, nu, răspunse chelnerul, vizibil jignit, ci miau-miau!

În timpul concediului, pe plajă la nudişti, directorul o vede pe una din subordonatele lui, o tipă foarte sexy.

- Vai, ce tare mă bucur că v-am întâlnită!

- Se vede de la o poştă, domnule director!

Vaporul în care Bulă şi Lulă îşi petreceau concediul în croazieră pe mare se scufundă. Cei doi se salvează pe o insuliţă pustie. Din jurnalul lui Bulă: "30 mai. Suntem bucuroşi că am scăpat cu viaţă. Încep să mă îndrăgostesc de Lulă. 5 iunie. Nu mai pot rezista, simt că înnebunesc de dragul lui. În curând n-o să mă mai pot controla. 6 iunie. Ura! Mi-a luat-o el înainte!"

Un turist care-şi propusese ca în concediul respectiv să străbată tara cu maşina, în miez de noapte are o pană de cauciuc. Când să schimbe cauciucul spart cu cel de rezervă, văzu că si acesta e dezumflat. Căută pompa, ia-o de unde nu-i! O uitase acasă. Îşi roti ochii şi văzu o luminiţă.

- Aha, acolo trebuie să fie o casă. Mă duc să-i rog să-mi împrumute o pompă!

Şi porni. Pe drum îşi zise:

- Şi dacă n-or să vrea să mi-o dea? O să le-o plătesc şi tot o să mi-o dea!

A mai mers o bucată.

- Şi dacă totuşi n-or să vrea? O să le ofer dublu sau triplu decât face şi tot o să mi-o dea...

După altă porţiune de drum străbătută.

- Şi dacă n-or să vrea bani, că ce să facă ei cu banii pe coclaurile astea şi o să mi-o ceară să le-o dau pe nevastă-mea? Ce să fac? O să le-o dau, numai să-mi dea pompa...

Pe măsură ce mergea, turistul nostru se ambala şi mai tare:

- Şi dacă nici aşa n-o să mi-o dea? Să vezi că n-o să-mi dea pompa nenorociţii, numai aşa de-ai dracului...

Între timp ajunge la casa respectivă, deschide uşa, intră şi zice mânios:

- Auziţi, mă! Vă anunţ că mă piş pe pompa voastră! Iac-aşa!

Bulă plecă de acasă să-şi petreacă vacanţa pe litoral. La gară se suie în tren şi trenul plecă. Soseşte controlorul:

- Biletele la control, vă rog! Domnule, dumneata ai bilet de Constanţa şi acceleratul acesta merge la Craiova...

- Ştiu, dar cel de Constanţa era prea aglomerat!

Bubulina îşi petrecea zilele de concediu la ştrandul din localitate, luând-o cu ea şi pe Bulinuţa. La un moment dat, fetiţa observă diferenţa dintre ea şi un băieţel.

- Mămico, eu de ce n-am aşa ca băieţelul acela între picioare?

Mama o consolează:

- Răbdare, fiica mea, răbdare!

Bulă a hotărât să-şi petreacă zilele de concediu acasă, pentru că nu avea bani de mers în vreo staţiune. Dar în fiecare zi cu soare se ducea la ştrand. Ca să nu-i treacă prin cap, văzând atâtea muieri despuiate să se ia de vreo una, Bubulina, i l-a dat în chip de înger păzitor şi însoţitor pe Bulişor.

Într-o zi, când mergeau ei doi, după ce ieşiseră din bazin, pe marginea lui, Bulişor se împiedică şi ar fi dat o trântă dacă n-ar fi apucat să se prindă de "scula" lui taică-său. La care acesta se uită la el şi îi spuse cu dispreţ:

- Vezi băi copile, dacă erai cu maică-ta, îţi spărgeai capul!

Un turist, aflat în concediu la Craiova, intră într-un restaurant ca să mănânce o ciorbă de burtă. Când îi aduse chelnerul ciorba, văzu în ea o muscă înecată.

- Ia-o de aici!

- Domnule, nu vă pot aduce alta că asta a fost ultima porţie, dar vă scot imediat musca...

Tipul a scos o lingură din buzunar şi a pescuit musca. Când se uită clientul, a văzut că avea o sfoară prinsă la prohabul pantalonului.

- Ce-i cu sfoara aia?

- Din motive de igienă, atunci când mergem la privată nu scoatem daravela cu mâna, ci o tragem cu sfoara asta care e legată de ea...

- Şi de băgat înapoi?

- Folosim lingura din dotare!

Pe plajă, la mare, Bubulina şi cu Bulinuţa. Alături de ele, un bărbat se uită după gagicile care făceau plajă fără sutien.

- Mamă, ce are nenea ăla în chiloţi de stau aşa de umflaţi?

- Ei ce să aibă? Aia e bogăţia lui...

- Să ştii că de când se uită la ţâţele lu' tanti aia, se îmbogăţeşte văzând cu ochii!

Bulă şi Lulă.

- Măi Bulă, când vii din excursia aia de la Paris, adu-mi şi mie o blenoragie!

După trei săptămâni.

- Măi Bulă, m-ai uitat cu blenoragia aia?

- Nu te-am uitat! Am trecut acum trei zile pe la tine, dar nu te-am găsit acasă, aşa că i-am lăsat-o lui nevastă-ta.

Un maramureşean de-al nostru, un tip tare pogan, plecă în vacanţă, cu o excursie, la Hamburg. Ajunşi acolo, toată lumea i-a cerut ghidului, mai întâi să-i ducă să viziteze vestitul cartier cu curve, Sankt Pauli. Când s-a văzut acolo cu atâtea "frumuseţi" expuse în vitrine, maramureşeanul nostru a ales pe una mai "ţapănă" şi a intrat peste ea. Tipa a tras perdeaua şi şi-a dat repede hanţele de pe ea, că nici nu erau prea multe. Gheo, s-a dezbrăcat tacticos, şi-a montat un prezervativ pe "instalaţie" şi apoi a scos nişte vată dintr-un buzunar şi a început să şi-o îndese în nări. Dama, jignită, l-a întrebat prin semne ce s-a întâmplat, îi miroase ceva urât?

- Noo, a zis Gheo, dar eu când mă regulez, nu pot să sufăr mirosul de cauciuc ars...!

Primul turist cosmic a fost Iuri Gagarin.

Q Care au fost primele lui cuvinte pe care le-a rostit când s-a reîntors din spaţiu?

A Unde e porcul ăla care mi-a spus că ăsta e avionul de Paris?!

Turiştii care intrau în W.C-ul unui bar din Paris puteau vedea pe automatul de prezervative, următorul anunţ:

- Dacă automatul nu funcţionează, vă rugăm să-l căutaţi pe patronul barului. Dacă funcţionează, căutaţi-le pe fetele de la bar!

După Războiul din Golf, un turist englez vizita Kuweitul. La marginea unei oaze văzu un şeic pregătindu-se să străbată deşertul, însoţit de cele 10 femei ale sale.

- În Coran scrie că bărbatul trebuie să meargă în faţă, iar femeile sale mult în urma lui... Acum de ce merg femeile în faţa şeicului?

- Pentru că atunci când a fost scris Coranul, nu se inventaseră minele!

Bulă a plecat în concediu la Sovata pentru că a auzit că acolo se duc la tratament femeile care nu pot să aibă copii şi care sunt, de regulă, mai uşor de agăţat. După ce se acomodează cu staţiunea, într-o zi, la ştrand, intră în vorbă cu o femeie superbă, pe care o invită la o cină la restaurant, chiar în aceeaşi seară. La masă, tipa a înfulecat tot ce putea oferi meniul mai bun, de la aperitive la desert. Bulă, nerăbdător ca s-o ducă în cameră şi să se vadă cu ea în pat, nu se mai putu stăpâni şi îi zise:

- Spune-mi, mereu mănânci atât de mult?

- Nu... Doamne fereşte. Numai când sunt la ciclu...

Ion şi Maria la mare. Au intrat într-o cabină şi şi-au pus costumele de baie. Când au ieşit şi au vrut să-şi aştearnă cearceaful pe plajă, Maria se uită la Ion şi îi zise:

- Ioane, dă fuga la magazinul ăla şi cumpără-ţi un slip de baie mai mare! Nu vezi că toată scula ţi-e pe-afară?

- Care toată, fă proasto? Numai jumătate din ea...

Pe plajă la Mamaia, o tipă făcea plajă fără sutien. Sânii ei superbi au atras atenţia lui Bulă. S-a uitat ce s-a uitat la ea şi s-a hotărât să intre în vorbă cu ea:

- Nu vă supăraţi, domnişoară, aţi putea să-mi spuneţi cât de calda este apa?

- Ascultă, băi, îi răspunse tipa jignită, multă lume m-a luat drept târfă, dar termometru încă nimeni...

Maricica şi Lenuţa au decis ca în timpul concediului lor de odihnă să cunoască ţara folosind autostopul. La întoarcere, s-au întâlnit ca să schimbe impresii.

- Să ştii, Lenuţo, că toţi şoferii sunt la fel.

Cealaltă protestă:

- Nu, nu ai dreptate pe de-a întregul. Mai sunt şi din cei care se împotrivesc...

Bulă şi Lulă.

- Când mă întorceam acasă de pe litoral am văzut o tipă superbă care făcea autostopul. O iau în maşină şi văd că e foarte cooperantă. O invit la Bucureşti la cină. Vine, mâncăm, bem, îi cumpăr flori, după care o întreb dacă nu vrea să vină până la mine să bem un coniac. Şi ştii ce mi-a răspuns?

- Nu.

- Cum de ai ghicit?!

Fiul, tatăl şi bunicul au plecat în excursie la Paris. După prima săptămână, fiecare îşi povesteşte aventurile. Nepotul se pronunţă primul:

- Ce apetit sexual pot să aibă pariziencele!

Tatăl zise şi el:

- Pe mine m-a uimit cât de pasionale pot fi şi ce tehnică au!

La care şi bunicul:

- ...şi câtă răbdare pot să aibă!

Un grup de bandiţi atacă un autocar cu turişti.

- Repede!, ordonă cu o voce tunătoare şeful bandei. Buzunăriţi femeile şi violaţi bărbaţii! A, nu, am vrut să spun să buzunăriţi bărbaţii şi să violaţi femeile! Hai, repede la treabă!

- O, nu!, se auzi o voce de bărbat din fundul autocarului, cum aţi spus, aşa rămâne!

Un turist american se lăuda faţă de un oltean:

- Apăs pe un buton, capota se ridică. Apăs pe altul se coboară şi se ridică ferestrele. De la ăsta se deschide barul. Din cel roşu blochez uşile.

- Asta-i fleac!, zise olteanul. Maşina mea e şi mai grozavă. Atunci când trântesc portiera din partea mea, să se închidă, toate celelalte uşi de deschid în acelaşi timp!

- Bade Ioane, când ai plecat în concediu, cu nepotul, cu maşina, ia povesteşte-ne cum a fost cu accidentul de maşină pe care l-aţi avut.

- Apăi, o fost aşe: noi tăt am mers pe şusea înainte. Şi şuseaua o luat-o la dreapta, iar noi tăt 'nainte...

Din staţiunea unde s-a dus cu un bilet de tratament, Bubulina îi trimite lui Bulă, care rămăsese acasă, o telegramă cu următorul conţinut: "Rezultatul tratamentului pe care îl fac este formidabil! În trei săptămâni am slăbit la jumătate. Să mai continui sau ce să fac?"

"Încă trei săptămâni", a sosit prompt răspunsul.

La cota 1400 cu autoturismul.

- Ce spui dragă de traseul ăsta? Îţi place peisajul?, o întrebă Bulă pe Bubulina.

- Păi tu nu vezi că am rămas mută de admiraţie?

- Perfect! Rămânem aici tot concediul

- Bulă, dragul meu, azi noapte am visat că te-ai hotărât să mergem în concediu la mare!

- Fantastic şi eu am visat cu concediul, dar se făcea că ne întorceam de la mare...

- Când am plecat în concediu, i-am spus soţului meu că dacă nu-mi va scrie în fiecare zi, mă întorc imediat acasă...

- Şi îţi scrie?

- Da. De două ori pe zi!

- Doctore, mi-aţi prescris să iau bilet de tratament la Techirghiol şi să mă ung cu nămol în fiecare zi. Credeţi că asta a ajutat la boala pe care o am?

- Asta rămâne de văzut, dar în principal, v-am prescris acele împachetări cu nămol cu scopul de a vă obşnui cu... pământul!

La toneta de ziare, cărţi şi reviste.

- Domnişoară, ce-mi recomandaţi să citesc în concediu? Aşa, ceva mai uşor.

- Aventurile vă plac?

- Foarte mult, dar plec în concediu cu soţia...

- Cum ţi-ai petrecut Mimi concediul la mare?

- Minunat. Am făcut plajă fără sutien şi am primit nu mai puţin de 11 cereri în căsătorie...

- Şi cum te-ai descurcat?

- Am acceptat numai 1...

Doi tineri căsătoriţi, veniţi să-şi petreacă concediul la munte, au tras la un hotel.

- Ce culoare preferaţi să aibă pereţii camerei? Albaştri sau roz?

- Nu prea are importanţă, că dacă suntem în cameră, stingem imediat lumina!

Ce bine şi plăcut e în concediu! Nu tu sculat de dimineaţă, nu tu condică de prezenţă, nu tu program la ore fixe... Uite, mâine, de exemplu: micul dejun se serveşte la ora 7, la 8 sunt programat la tratament, între 9 şi 12 trebuie să fiu în bazinul cu apă termală. Masa de prânz la ora 13, la 17 e anunţată o conferinţă pe teme medicale, la 19 cina, la 20 mă duc să văd un film, iar după film, mă duc la discotecă. E drept că mă simt cam obosit, dar nu e aşa că duc o viaţă minunată?

- Unde vă duceţi în vacanţă?
- În Sahara...
- În Sahara? Dar ce v-a apucat?
- Copiilor le place să se joace în nisip!

- Unde ai fost Bulă în concediu, în vara asta?
- La Nisipurile de Aur, în Bulgaria.
- Şi ce aţi făcut acolo?
- Am stat la plajă. Nevastă-mea mă îngropa în nisip şi eu făceam acelaşi lucru cu ea.
- Dar la anul unde veţi merge?
- Tot acolo! Voi încerca să o găsesc şi să o dezgrop!

- Se spune că alpiniştii cad destul de des de pe stânca aceea înaltă.
- Minciuni... De obicei, cad numai o singură dată!

- De ce nu te-ai dus niciodată în concediu?

- N-am putut...

- Asta înseamnă că firma la care lucrezi nu se poate descurca fără tine?

- Ba da şi încă foarte bine, dar nu vreau să se ştie lucrul acesta!

- În concediu, deşi ne-a plouat în fiecare zi, ne-am distrat straşnic.

- Cum?

- Ascultând buletinele meteo care anunţau invariabil "Vreme frumoasă".

Un turist din Texas, pe care ghidul l-a dus să viziteze mai întâi Turnul Eiffel, s-a uitat la el nedumerit şi a spus:

- Sunt aici pentru a treia oară, la intervale de câţiva ani, dar constat că nu se schimbă nimic. Probabil că nu e nici urmă de petrol!

Întreaga familie se afla în excursie la munte. Tatăl se opreşte pe marginea unei prăpăstii şi admiră natura. Fiul îl vede şi îi zice:

- Tăticule, mama spune că aici este foarte periculos. Ori te dai înapoi, ori ne dai geanta cu alimente...

Un ghid îi conduse pe excursionişti prin catacombele unui castel străvechi, unde au putut vedea mai multe schelete de oameni.

- Cum au ajuns aici?, se interesează turiştii.

- Au făcut imprudenţa să se aventureze pe cont propriu, fără ghid!

- Cum te-ai simţit în excursie?

- Oribil! Când ne-am dat jos din autocar n-am găsit restaurantul şi când am ieşit din restaurant, n-am mai găsit autocarul...

Un tânăr american îşi petrece vacanţa de vară în Franţa. întors acasă le povesteşte, plin de admiraţie, prietenilor:

- Dragii mei, francezii ăştia sunt ceva de speriat. Sunt capabili să facă sex chiar când nu sunt beţi!

La un han, un turist agasat din cauza unei ploi interminabile, se adresează hangiului:

- Potop, domnule, potop nu alta!

- Ce-aţi spus? Potop?

- Da, potop! Dumneata n-ai auzit de Arca lui Noe, de Muntele Ararat?

- Nu, domnule, că încă nu am citit ziarele astăzi.

Un grup de turişti era însoţit de un ghid, care le-a spus:

- Pe local unde ne aflăm acum, pe vremuri, tâlharii îi jefuiau pe călători.

- Şi acum?

- Acum s-au construit aici 3 hoteluri!

- Unde ţi-ai petrecut concediul?

- Jumătate din el pe munte...

- Şi cealaltă jumătate?

- La spital, în ghips...

Turism nautic.

- De la Sulina până la Mangalia ai navigat folosind busola?

- Aş fi vru eu! Dar, să vezi, eu mergeam spre sud, iar busola se încăpăţâna să arate nordul...

Un călător, după ce achită nota de plată de la hotel, îi spuse unei cameriste:

- Du-te, te rog, repede sus şi vezi dacă umbrela mea se află în camera 708. Cred că este în colţul de după uşă, în cuier...

După cinci minute, camerista se întoarse şi spuse

- Aveţi perfectă dreptate, domnule! Umbrela dvs. se află exact acolo unde mi-aţi spus!

După o noapte la Casino-ul din Constanţa.

- Cum ţi-a mers aseară la ruletă, Bulă?

- Eu cred că normal. Nu poţi să te pui cu tehnica. Noi muritorii avem doar două mâini.

- Da, dar ei au în plus o greblă cu care ne adună banii!

La Costineşti.

- Căsuţa care ne-aţi repartizat-o în camping este atât de mică, încât abia pot locui 2 inşi, darămite 4!

- Vă înşelaţi! Până acum au locuit în ea peste 300 de inşi...

O turistă făcea autostopul la Veneţia. A trecut o gondolă şi a luat-o. Pe timpul deplasării, gondolierul o întrebă:

- Vă place să faceţi sex, domnişoară?

- Nu ţi-e ruşine, nesimţiţitule?

- Bine! Atunci, sper că vă place să înotaţi!

- De luni plec în concediu, îl anunţă şeful pe Bulă. Tu o să-mi ţii locul. Nu-i nevoie să-ţi spun ce ai de făcut...

- Nu, domn' şef... Dar nu cred că o să pot bea atâtea cafele!

- Colega, eu plec în concediu, am să te rog să ai grijă şi de pacienţii mei!

- Bine, dar eu sunt un biet medic rezident, la începutul carierei...

- Nici nu e nevoie de mai mult... Pacienţii mei fac parte din lumea bună a oraşului, din înalta societate. Bărbaţilor le vei recomanda să joace golf, iar pe femei le trimiţi în Europa!

- Aţi petrecut vreodată concediul separat de soţia dvs.?, îl întrebă un reporter de la Radio Vacanţa pe Bulă.

- Da, în urmă cu 2 ani...

- Şi soţiei dvs. cum i-a plăcut treaba asta?

- Nu ştiu, că de atunci n-am mai văzut-o!

Văzând una dintre cele mai frumoase căderi de apă din ţara noastră, un turist a exclamat:

- Vai ce cascadă grozavă! Tare m-aş bucura s-o pot folosi...

- Sunteţi energetician?

- Nu, barman!

La un restaurant din Mamaia, chelnerul îi spuse unui turist care vroia să ia masa:

- Domnule, azi avem stridii. Cum preferaţi să vi le servim? Cu lămâie, cu usturoi, cu maioneză...

- Nu, aş vrea să mi le serviţi natur, cu perle...

- Cum se face ca anul ăsta nu te-ai dus la mare?

- N-am avut timp.

- Vrei să spui că n-ai avut bani?

- Ţi-am spus că n-am avut timp, dar tu ştii la fel de bine ca şi mine că timpul înseamnă bani!

Recepţionerul bătu la uşa camerei:

- Da, cine-i? Ce s-a întâmplat?

- Sunt de la recepţie. Am vrut doar să vă întreb la ce oră trebuie să vă scol: la şase sau la şapte?

- Pentru numele lui Dumnezeu, doar v-am spus clar: la cinci! Acum ce oră e?

- Opt.

Într-o croazieră pe mare, un pasager suferea teribil de rău de mare. Văzându-l pe punte pe căpitanul vasului, îl întrebă cu speranţă în glas:

- Spuneţi-mi, cea ce se vede acolo în zare, este, în sfârşit, pământul?

- Nu. Este orizontul.

- Slavă Domnului că totuşi este ceva. Mai bine decât nimic!

Conduşi de un ghid indian în vârstă, câţiva turişti vizitau ruinele unui templu incaş din Peru. Ca să ajungă la el au trebuit să-si lase automobilele la o distanţă apreciabilă. În timp ce ascultau expunerea ghidului, o turistă exclamă:

- Vai, am uitat să-mi închid maşina...

- Nu vă faceţi griji doamnă, îi spuse ghidul indian. Pe o rază de 100 de kilometri de aici, nu există nici un alb...

Un turist care şi îşi petrecea concediul într-o localitate din Delta Dunării, la un moment dat, sătul de atâta peşte, s-a dus la Sulina unde a cumpărat 1 kg de cârnaţi şi i-a dat gazdei, o lipoveancă tânără, ca să-i pregătească. Peste un sfert de oră, aceasta îi aduse o tigaie cu ulei încins, în care plutea ceva care aducea a pielițe.

- Ce-s cu astea?

- Îmi pare rău, dar atâta au mai rămas din ei după ce le-am scos măruntaiele...

O tânără naivă se afla într-un grup care vizita Sahara. La un moment dat, ea îl întrebă pe ghid:

- E adevărat că aici, în Sahara, plouă foarte rar?

- Foarte adevărat! Avem broaşte în vârstă de peste 4 ani, care nici nu ştiu să înoate!

Un turist englez urmărea deplasarea unei caravane prin deşert. Bărbaţii călăreau pe cămile sau pe cai şi femeile alergau în urma lor.

- În ţara asta, întrebă el cu indignare, nu se ţine cont de protejarea sexului slab?

- Cum să nu? Numai că nu vrem să ne petrecem nopţile alături de nişte bărbaţi gata obosiţi...

Înainte de a pleca în vacanţă, Bubulina s-a dus la magazin să-şi cumpere un geamantan cât mai elegant. A ales unul potrivit ca mărime, dar foarte scump.

- Şi spuneţi, zise ea către vânzător, că acest geamantan este din piele de crocodil veritabilă?

- Desigur, doamnă, chiar eu personal am prins cu mâna mea broaştele din lacul Trei...

- Când trebuie să plec pentru a-mi petrece concediul altundeva, în noaptea dinaintea plecării, pur şi simplu nu mai pot dormi de grijă.

- Dacă ştii asta, de ce nu pleci cu o zi mai devreme?!

Bulă şi cu Bubulina au văzut cu mâhnire că de când au sosit la Constanţa a început să plouă.

- Ce ne facem măi Bulă dacă mai plouă? Ce crezi, o să mai ţină mult?

- Cred că da... Tu nu te întrebi de unde are Marea Neagră atâta apă?!

Într-un hotel de provincie, un turist o întreabă pe cameristă:

- De ce nu aveţi perdele la ferestre?

- Sunt la spălat, domnule. Dacă totuşi veţi vrea ca să vă ştergeţi pantofii, puteţi folosi pătura de pe pat...

- De ce fugi Bulă de pe plajă? Te-a prins soarele?
- Mai rău! Nevasta!

Aflându-se într-o excursie în munţi, doi turişti îl întrebară pe un cioban în vârstă:

- Baciule, ce crezi matale, cum va fi vremea azi?
- D'apăi, domnilor, până-n prânz va bate vântu' şi o ploua o ţâră, dar după amiază se va însenina treptat...

Spre seară, cei doi turişti au trecut iar pe la stână.

- Eşti formidabil, baciule! Cum ai ştiut să prevezi vremea atât de exact?
- Păi, de dimineaţă, am ascultat buletinul meteo!

La un seminar internaţional de turism, au participat parte mai mulţi ghizi din staţiunile montane ale Europei.

- La noi, în Alpii Francezi, avem un ecou formidabil. Dacă strigi ceva, ecoul îţi repetă cuvintele de 11 ori, înainte ca să se stingă...
- Asta nu e nimic pe lângă ce ecou avem noi în Carpaţi, se făli un ghid de-al nostru. Dacă strigi: "Ce mai faci?", el răspunde: "Bine mersi! Dar dumneata?"...

- Alo, recepţia, 5 este acasă?
- E la 24...
- Să-i spuneţi că l-a căutat de la 8!

- Bulă, cred că mi-ai ascuns costumul de baie ca să nu pot intra şi eu azi în apă...

- Eu?! Te înşeli...

- Nu minţi! Deschide pumnul!

- Ei dragă Bulă, iată că te-ai întors din concediu...

- Da, mi l-am petrecut la Baden-Baden...

- Şi ce-ai păţit pe acolo de ai început să te bâlbâi?!

Excursie la cascada Niagara. La un moment dat, ghidul zise:

- Dacă doamnele vor binevoi să tacă o clipă, vom putea auzi vuietul acestei superbe cascade!

- De ce ai venit cu rochia asta neagră la mare?

- Din spirit de prevedere. Bărbatu-meu nu ştie să înoate...

În excursie prin masivul Retezat, unul dintre alpinişti observă o grămadă de pietre.

- Oare de unde provin pietrele astea?, îi întrebă el pe colegi.

- Au fost aduse, în vremurile de demult, de către gheţari.

- Ce drum... Ca sa aducă alte pietre!

O pereche de tineri căsătoriţi plecau în primul lor concediu. În cuşeta de a doua pe care o luaseră, se nimerise şi o babă, pe care cei doi au amplasat-o în patul de la "parter". Soţii, conveniseră între ei, ca după ce adoarme baba, să lanseze cuvântul de ordine: "Gicule, vreau să mănânc o portocală, că mi-e sete!" S-a înserat, s-au dezbrăcat şi s-au băgat sub pături. Baba, prinzându-se de schemă, s-a prefăcut că doarme, ba chiar s-a apucat şi să sforăie uşurel. Imediat, tânăra şi pofticioasa soţioară a şoptit parola:

- Gicule, mi-e sete, vreau să mănânc o portocală!

La care soţul a coborât în patul ei şi i-a servit "portocala". După care având în vedere îngustimea patului, s-a întors în al lui. Zdranga, zdranga, trenul a mai parcurs o bucată de drum. Căldura din compartiment stârnea setea.

- Gicule, mi-e sete, aş mai dori să mănânc o portocală!

A trecut timpul şi i-a mai servit o "portocală", că, Slavă Domnului, avea de unde. Apoi s-a întors la locul lui. Pe la Braşov, iar i se face sete respectivei.

- Gicule, iar mi-e sete, mai vreau o portocală!

- Oameni buni, se milogi baba, nu s-ar putea să mai terminaţi cu portocalele astea că a început să curgă zeama pe mine!

După o ceartă zdravănă pe plajă, Bubulina îl întrebă pe Bulă:

- Tu ştii că eu nu ştiu să înot. Dacă aş cădea în apă, ai sări după mine să mă salvezi?

- Bineînţeles. Chiar tu ai spus înainte că mă crezi în stare de orice tâmpenie.

Un tip intră într-un magazin de produse cosmetice din Constanţa şi îi spune vânzătoarei:

- Uleiul dvs. pentru bronzat nu e bun de nimic!

- Cum aşa domnule?

- Am băut până acum vreo patru flacoane şi nu m-a bronzat deloc!

- Cum a fost vremea Mimi, în timpul concediului pe care ţi l-ai petrecut la munte?

- Execrabilă! Dacă mai ploua 3 zile, mă măritam cu cabanierul!

Bulă a făcut o fotografie la mare, lângă statuia lui Ovidiu şi a trimis-o lui Lulă cu menţiunea: "Cel cu bască sunt eu!"

Bulă care nu primise concediu odată cu Bubulina, s-a învoit s-o lase să-şi petreacă concediul singură, la mare. La despărţire, i-a spus:

- Draga mea, te ştiu foarte sexy, bărbaţii amatori să se culce cu tine vor roi în jurul tău, eşti femeie în putere, ispita e mare, climatul excitant... aşa că îţi dau voie să mă înşeli de maximum două ori...

La înapoiere, Bulă, curios, a întrebat-o pe scumpa lui Bubulina:

- Spune-mi drept, m-ai înşelat?

- Da... dar numai de două ori. Prima dată cu o echipă de fotbal care s-a nimerit să fie în cantonament pe acolo şi a doua oară cu o orchestră...

- Tăticule, se rugă Bulişor, nu-mi dai nişte bani să-mi cumpăr o îngheţată?

- Na, ia de aici şi ia-mi şi mie una!

Bulişor se întoarce peste 10 minute cu două cornete de îngheţată goale.

- Unde e, mă căscatule, îngheţata? strigă taică-său.

- Când veneam cu ele încoace, m-am împiedicat de un cearceaf şi mi-a căzut îngheţata din cornete la un nene pe piept, care stătea la soare cu un ziar pe faţă.

- Şi ce-a zis tipul?

- S-a frecat la ochi, s-a uitat în sus şi a mormăit: "Ai dracului pescăruşii ăştia. Parcă ar avea în cur un frigider..."

- Hello, Jim! Am auzit că te-ai îmbogăţit din turism. E adevărat?

- Daaa... cam aşa ceva. Organizez curse regulate spre o insulă pustie, la preţul de numai 500 de dolari de persoană.

- Şi?

- Când ajungem acolo, le cer dublu, ca să-i aduc înapoi!

Un băieţel intră în vorbă cu un turist care tăcea plajă pe malul mării:

- Nene, ce faci matale aici?

- Mă odihnesc şi vreau să mă bronzez...

- Şi barca aia frumoasă, cu motor, este a matale?

- Da.

- Lenuţooo, urlă puştiul către sora lui cea mare, ce întrebare trebuia să-i mai pun lu' nenea?

- Înainte de a pleca în concediu, zise Bubulina, papagalul îl putem duce la sora ta, maică-mea se duce acasă la ea, cățelul îl lăsăm la vecin, iar casetofonul îl împrumutăm cumnatului. Ce zici?

- Ştii ceva, spuse Bulă, în cazul acesta, în casă, o să fie foarte mare liniște. Ce-ar fi să nu mai plecăm?!

Aflat în excursie, un student ajunge la o stână.

- Câte oi ai, baciule?

- 114, răspunse baciul fără ezitare.

- Şi ani?

- Nu mai ştiu, vreo 65 sau 70.

- Cum se face că ştii câte oi ai, iar câţi ani ai, nu?

- Ei, domnişorule, până acum pe mine n-a încercat nimenea să mă fure.

În timpul unui safari, un turist îl întrebă pe ghidul african:

- Este adevărat că animalele sălbatice nu te atacă noaptea dacă ai o făclie in mână?

- Da, este adevărat, cu condiţia să poţi fugi cu făclia în mână mai repede decât ele!

- La vară aş vrea să petrec concediul la Mamaia.

- Atunci cred că pot să-ţi recomand un hotel bun. Se numeşte... stai puţin să mă uit pe prosop!

La maternitate, pe coridor, doi bărbaţi se plimbau agitaţi.

- Tare prost îmi pică treaba asta. S-a dus concediul de la Mamaia, plaja, valurile înspumate...

- La mine e şi mai rău, se plânse celălalt. Mie mi-a stricat voiajul de nuntă.

În timpul unei excursii în nişte munţi, bărbatul îşi întrebă soţia:

- Dacă aş cădea în prăpastie, mi-ai rămâne credincioasă?

- Sigur că da! Dar dacă nu cazi?

La plecarea din hotel, turistul o întrebă pe cameristă:

- Nu aţi găsit cumva în camera mea o bancnotă de 50.000 lei?

- Ba da şi vă mulţumesc foarte mult!

Trenul plecă din gara Ploieşti-Sud. Un cetăţean intră voios în compartiment, îşi ocupă locul pe banchetă şi intră în vorbă cu cel de alături:

- Plec în concediu la mare! Sper să petrec minunat.

- Cu siguranţă! Mai ales că trenul ăsta merge la Braşov!...

Un turist către un poliţist călare:

- De ce nu mergi şi dumneata ca şi ceilalţi poliţişti, cu maşina?

- Foarte simplu! Calul meu nu încape în ea!

Doi turişti italieni au vizitat un sat maramureşan şi au întâlnit pe uliţă un sătean îmbrăcat în costum naţional.

- Seniore, sunteţi dintre cei care au coborât de pe "Columna lui Traian"?

- No, domnule dragă, eu mai adineauri am coborât din podul lui badea Gheo!

Bulă şi Bubulina stăteau la plajă pe un cearceaf. Pe lângă ei au trecut două tinere foarte sexy.

- Să nu îndrăzneşti să te zgâieşti la ele!, se răsti Bubulina.

- Vai de mine, dragă, se poate? Mi-a intrat soarele în ochi încă de când au apărut la capătul digului...

- Mămico, zise Lenuţa, văzând pe plajă un băieţel în pielea goală, care se juca în nisip, ce-i atârnă băieţelului între picioare?

- Ei, ce-i atârnă?... O fluierice.

După un timp, Lenuţa începe să plângă.

- Ce s-a întâmplat? De ce plângi?

-M-ai păcălit! Am suflat în fluierice, dar nu fluieră...

- Planta pe care o vedeţi aparţine familiei cruciferelor explică turiştilor ghidul Grădinii Botanice.

- Şi când familia pleacă în concediu, cine o îngrijeşte?

O tânără care purta un costum de baie care se reducea la nişte şnururi şi bentiţe, este interpelată pe plajă de un preot.

- Ce-ar zice mama dumitale dacă te-ar vedea în costumul ăsta?

- Cred că s-ar supăra teribil pe mine... deoarece este al ei...

O tânără înzestrată bine de natură se plimba pe malul mării, foarte mândră de minusculul ei bikini. Aplecându-se să ia o scoică, auzi un pocnet şi sutienul îi căzu la picioare cu copca ruptă. Imediat se grăbi să-si ascundă sânii, încrucişându-şi braţele pe piept. Un băieţel care se uita la ea, îi spuse:

- Vă rog dacă aveţi de gând să înecaţi căţeluşii pe care îi ţineţi în braţe... daţi-mi-l mie pe cel cu năsucul roz!

- Sunteţi de la Salvamar? Ce recomandări aveţi azi pentru înotătorii începători?

- Să nu se înece!

- Domnule, nu mai jucaţi fotbal pe plajă! Un şut mai puternic s-ar putea să omoare vreun copil...

- Nu fiţi îngrijorată! Vă facem oricând altul...

- Nu vă supăraţi, îl întreabă o turistă pe ghid, cam ce înălţime s-ar putea să aibă muntele din faţa noastră?

- Cu pădurea de pe vârf... sau fără?

- Bulă, unde te duci în vacanţă?

- La munte.

- La care munte?

- La Muntele de Pietate... să-mi amanetez ceasul.

- Doamnă, zise un tip foarte furios, copilul dumitale mi-a turnat nisip şi apă în pălăria mea de paie!

- Nu e copilul meu, e al vecinei... Al meu e cei care îţi bagă nămol în adidaşi...

- Eşti prima fată de care mă îndrăgostesc la mare, deşi vin aici pentru a zecea oară.

- Şi tu eşti primul meu logodnic de aici... Cu ceilalţi m-am logodit numai la munte...

Pe plajă la «Perla»:

- Bulă, dă-ţi piciorul drept mai încolo!

- Mai stai vreo 10 minute, până intră în apă Saveta, că atunci Gheorghe o să vină în locul lui, aşa că Lulă o să aibă destul loc ca să se poată scula şi atunci o să pot şi eu. Da' de ce mi-ai spus să-mi dau piciorul mai încolo?

- Fiindcă dacă-ţi muţi piciorul, pot să-l ajut pe Lulă să se scoale şi îi facem loc lui Vasile, să se întoarcă pe cealaltă parte, că vrea să se bronzeze şi pe spate...

- Anul acesta am fost în vacanţă la Mangalia. Era mai frumoasă decât Mamaia.

- Dar apa era mai caldă?

- Daaa, mult mai caldă..

- Şi soarele?

- Da, era mult soare... Era soare, chiar şi la umbră...

Doi turişti la Sinaia:

- Carpaţii noştri sunt grozavi!

- Te referi la munţi sau la ţigări?

- Unde te duci în vacantă?

- Pe muntele Găina... după puicuţe!

- Draga mea, te invit să petrecem amândoi o săptămână la munte, spuse soţul la telefon. Am câştigat la un concurs un sejur pentru două persoane.

- Mă bucur foarte mult, zise soţia, dar cu cine vorbesc?

- Bulă, unde ai învăţat să te scufunzi atât de bine?

- Astă vară, la Mamaia, când l-am văzut pe ţărm pe unul căruia îi datoram nişte bani...

Un grup de tineri, aflaţi în excursie în munţi, ajung la o stână. Baciul, om în vârstă, bucuros că mai vede şi el suflet de om, îi primi foarte bine, i-a ospătat cu caş, cu lapte proaspăt, au făcut fotografii...

- Mulţumim, baciule, au spus tinerii la despărţire, şi sperăm să ne vedem sănătoşi şi la anul!

- Şi eu tot aşa crez... că vă văz pe toţi nu prea în putere...

La o agenţie de turism:

- Domnule, puteţi alege orice excursie doriţi: pe Valea Oltului, pe Valea Prahovei, după gust...

- După gust? La Panciu, Drăgăşani sau la Valea Călugărească nu organizaţi excursii?

Buletin meteo: „Pe litoral, în următoarele 24 de ore, vremea va fi, o să vedeţi dumneavoastră cum. Vor fi ploi şi va fi cer senin, dar nu în acelaşi timp. Curenţii de aer rece vor fi anulaţi de curenţii de aer cald, care, la rândul lor, vor fi anulaţi de curenţii de aer rece şi aşa mai departe, încât temperatura zilei va fi în funcţie de cine învinge. Azi dimineaţă, pe litoral, a fost... ora 8...”

Din mijlocul valurilor, destul de mari, se auzi o voce dispersată de femeie:

- Ajutor! Mă înec! Salvaţi-mă! Nu, nu dumneata ăla chel, ci tânărul acela brunet cu şort roşu...

Discuţie în apa mării:

- Iertaţi-mă, domnule, că vă întreb, de ce purtaţi costum negru şi cravată, ba şi pălărie, pe când noi facem baie în slip?

- D-aia! Voi aţi venit să înotaţi, pe când eu am venit să mă înec...

Un posibil candidat la premiul Nobel:

- De şapte ani cercetez ce influenţă au razele solare asupra substanţei cerebrale îm concedii...

- Şi ce-aţi descoperit?

- Că n-au nici o influenţă...

- Să ştii, dragă, că toţi copiii care-i vezi aici pe plajă, se împart în două categorii...

- Adică?

- Cei bine educaţi şi ai noştri...

O pereche de pensionari, cu bani strânşi după o viaţă de muncă, şi-au cumpărat o mică vilă pe litoral şi, bineînţeles, imediat au fost asaltaţi de o sumedenie de neamuri, rude şi prieteni, amatori să stea pe gratis la mare.

- Ce să fac, vecine, cu liota asta?

- Ei, e simplu, vecine! Cere bani cu împrumut de la cei cu situaţie bună şi dă bani cu împrumut la cei mai săraci... N-o să-ţi mai calce prin casă nici unii, nici alţii...

Un tată, aflat în concediu, îşi ia băiatul la o plimbare cu maşina.

- Ei, cum a fost plimbarea, Gigele?, l-a întrebat mamă-sa la întoarcere.

- Grozavă! Am depăşit trei tâmpiţi, două cretine şi cinci imbecili...

Bulă se rătăcise de maică-sa, pe peronul gării. Înainte de a începe să urle, se hotărî să întrebe un ceferist:

- Nene, n-ai văzut matale o mamă cu rochie roşie şi fără un copil care seamănă cu mine?

- Goguţă, lasă castelul de nisip şi hai să ne aruncăm în valuri!

- Nu vin, pentru că eu nu ştiu să înot... şi dacă mă înec... mă bate tăticu'.

Moşul şi cu baba au decis, pentru prima oară, să petreacă concediul separat. Baba a plecat la mare, iar moşul, care suferea de inimă, la munte. După o săptămână, moşul primeşte o ilustrată de la babă: «Mă simt minunat, mă distrez admirabil. Mi-am găsit un tânăr de 20 de ani, care-mi ţine companie.»

Moşul nu se lăsă mai prejos şi trimise şi el o ilustrată babei: «Şi eu mă simt foarte bine, iar timpul mi-l petrec în compania unei june de 20 de ani.

Imediat, moşul primi o telegramă de la babă: «O fi juna ta de 20 de ani, dar 60 în 20 nu intră nici odată, pe când 20 în 60 intră de cel puţin trei ori...»

- Domnişoară, aţi venit la mare să vă distraţi?

- Da, domnule... ca toată lumea, dar nu-mi închipuiam că o să fac cunoştinţă cu dumneavoastră!

Întorşi din concediul care îl petrecuseră separat; ea - la mare şi el - la munte, cei doi soţi luară cina si se culcară. După miezul nopţii, soţia sări speriată din somn:

- Scoală-te! Am auzit maşina lui bărbatu-meu...

- M-am dus!, strigă soţul sărind pe geam.

Pe plajă, doi tineri sunt trişti, gândindu-se la despărţirea lor apropiată.

- Ce să-ţi dau ca să-ţi aducă aminte de mine?, întreabă fata.

- Costumul tău de baie. E singura amintire care încape în portofel...

Mitică, după un drum lung şi greu cu maşina, ajunse să vadă şi el marea. Văzând valurile cum se succed Şi cum vuieşte marea, zise cu tristeţe:

- Şi eu credeam că odată ajuns la mare, o să mă odihnesc...

- Ce faci, Costele?

- Îmi fac temele pe care ni le-au dat de la şcoală ca să nu ne plictisim în timpul vacanţei... Aşa că învăţ pe plajă la franceză, la engleză şi la algebră...

- Şi cum se spune «bună ziua» în algebră?

- Ai auzit care e culmea înotului?

- Nu.

- Cu o mână să înoţi şi cu cealaltă... să dai din picioare...

La vama de pe aeroportul Heathrow, vameşul deschide valiza unei tinere franţuzoaice şi găseşte 6 perechi de chiloţi sexy.

- La ce sunt buni aceştia?

- Pentru zilele de duminică, luni, marţi, miercuri, joi şi vineri...

- Şi sâmbătă?

- Sâmbătă: o, la-la...

- Îţi place la Londra, Tom?
- Ştiu şi eu?! Sunt cu soţia...

- Bulă, nevastă-ta a fost la Paris?
- Nu, tot ce ştie eu am învăţat-o...

Bulă şi Bubulina îşi petreceau concediul la ţară. Cum se plimbau pe pajişte, Bubulina strigă:

- Bulă, ia uită-te la taurul acela care vine în fugă!
- Nu intra în panică şi fă-ţi mâinile scară ca să mă pot urca în copac!

Într-o zi, Bulă se plimba de unul singur pe islaz. La un moment dat, calcă pe o mănuşă de cauciuc pentru electricieni.

- Ia uite! A dracului vacă, unde s-a găsit să-şi lase sutienul?!...

Vasul cu turişti, prins de furtună, era gata să se scufunde. Un tânăr cam păcătos de felul lui, îngenunche pe punte şi începu să se roage:

- Te rog, salvează-ne, Doamne, jur că n-o să mai înjur, n-o să mai beau, n-o să mai...
- Opreşte-te! Nu jura mai departe, zise prietena lui. Se vede la orizont un vas de salvare!

O englezoaică mai în vârstă, se prezentă la vamă cu o damigeana de 5 litri în mână.

- Ce aveţi în ea?, întreabă vameşul.

- Apă sfinţită de la Lourdes. Am luat pentru acasă.

Vameşul destupă damigeana, mirosi şi gustă.

- Asta nu e apă sfinţită, e cel mai curat coniac franţuzesc.

- Dumnezeule, zise matroana, cum faci tu în fiecare zi o minune!

Un turist englez, vrând să-l ia peste picior pe un irlandez, îi arată o sperietoare aflată într-un lan şi îi spune:

- Presupun că e unul dintre localnici.

- Nu! Este un turist englez în vizită pe la noi...

Soţul pescar amator, pleacă la pescuit, în concediu, în Delta Dunării.

- Mi-ai pus şi aragazul în bagaje? îşi întrebă el soţia.

- Da! Şi ţi-am mai pus şi vreo 3 cutii de conserve de peşte, împreună cu deschizătorul...

Bulă vroia să se angajeze la serviciul Salvamar, în consecinţă, se prezentă la interviu.

- Ce trebuie să faci pentru a salva un om de la înec?

- Prima măsură: se scoate omul din apă. A doua măsură: se scoate apa din om!

- Ai auzit că Bulă a murit în timp ce-şi petrecea vacanţa în Italia?

- De ce a murit?

- Din cauza vinului, a femeilor şi a cântecului...

- Ce motivaţie frumoasă! Cum s-a întâmplat?

- Cânta o romanţă de dragoste sub fereastra unei femei, când soţul i-a spart capul cu o sticlă de vin de Chianti...

Un turist vede în faţa bufetului din sat un bătrân care sta pe trepte.

- Câţi ani ai moşule?

-D-apoi, vreo 89...'

- Şi te ţii bine după cum văd! Suferi de ceva?

- Sufăr de sete, da' asta nu se vede pe faţa omului...

Trei inşi beau bere în bufetul gării. Se aude bine-cunoscutul anunţ la megafoane şi până să iasă amicii pe peron, trenul pornise. Dă-i şi fugi după el. Doi reuşesc să se urce, iar al treilea rămâne pe peron şi se apucă de râs.

- Ce te-a apucat omule? întreabă un impegat.

- Uite, îi vezi pe-ăia doi, veniseră să mă petreacă pe mine, că plecam în concediu la Predeal...

- Ce ai făcut în concediul de iarnă?

- Am fost invitat la vânătoare de mistreţi.

- Şi ai avut noroc?

- Am avut, că n-am întâlnit niciunul...

Nea Marin se hotărăşte s-o ia pe lelea Saveta într-o staţiune în concediu. Coboară ei în gară încărcaţi cu o droaie de bagaje.

- Veto, ştii ce deosebire este între taxi si autobuz?

- Nu.

- Atunci hai să luăm autobuzul până în staţiune!

Cei doi tineri căsătoriţi se pregăteau să plece în primul lor concediu, care ţinea şi de călătorie de nuntă.

- Bulişor, de ce ai cumpărat un singur bilet de tren?

- Aşa sunt eu, iubito, totdeauna mă uit pe mine...

În Africa, trei englezi sosiţi la o vânătoare de lei, stăteau seara la taifas în faţa cortului, la lumina focului de tabără.

- Eu mă duc să mă plimb puţin, zise unul dintre ei.

După vreun ceas, unul dintre cei rămaşi întreabă:

- Oare ce-l roade acum pe Henry?

- Cearşafurile sunt curate? întrebă turistul.

- Sigur că sunt curate, zise indignată proprietăreasa. Le-am spălat chiar eu, ieri, cu mâna mea. Puneţi mâna, mai sunt încă jilave...

Bulă şi Bubulina, pentru prima oară la mare, au ieşit pe plajă.

- Bulă, zise Bubulina, termină să te mai holbezi în halul ăsta la fâţele astea de pe plajă... Zău, dacă te vede omul, ar zice că n-ai mai văzut în viaţa ta muiere dezbrăcată...

- Da, zise Bulă, dus pe gânduri, tocmai asta ziceam şi eu...

Un turist care-şi luase o cameră la o pensiune fu trezit de o cameristă la ora 7.

- Vreau să mai dorm, mormăi el.

- Bine, domnule, dar avem nevoie de cearşafuri... La 8 servim micul dejun şi nu avem feţe de masă...

Proprietăreasa pensiunii spuse:

- Goguţă, când se vor aduna domnii şi doamnele din pensiune ca să servească micul dejun, tu o să iei masa în bucătărie!

- De ce, mămico, nu mănânc eu frumos sau crezi că o să te fac de ruşine?

- Nu, dar tu ai o asemenea poftă de mâncare, încât constitui un exemplu negativ pentru ceilalţi...

În autobuzul plin cu turişti, pe o banchetă, nimeriră un tip obez şi unul sfrijit. Grasul scoase un trabuc, îl aprinse şi spuse către vecinul lui:

- Sper că nu te deranjează că fumez?

- Ba da, dar cred că nici pe dumneavoastră nu vă va deranja când am să încep să vomit...

- De ce trenurile în ziua de azi au întotdeauna întârziere?

- Păi, cum să n-aibă? Altfel nu s-ar mai justifica existenţa sălilor de aşteptare...

Un englez aflat în călătorie de afaceri la Paris intră într-un bistro să-şi potolească setea. Neştiind o boabă franţuzeşte, a fost tare fericit când a zărit un client care citea ziarul «The Times».

- Domnule, v-aş putea ruga să-mi comandaţi şi mie un Martini!

- Cu plăcere, domnule!, zise tipul şi apoi ceru în englezeşte barmanului: *Un Martini pentru domnul, te rog*!

- Doamnă, zise turistul către proprietăreasa, apa de bărbierit pe care mi-aţi adus-o de dimineaţă, era caldă, dar era murdară...

- Care apă de bărbierit? Acela a fost ceaiul...

Un om de afaceri nevoit să plece la Paris cu treburi îşi luă de data aceasta şi soţia cu el. O lăsă la hotel şi îşi văzu de afaceri. Către seară îi telefona la hotel.

- Vă rog să-i spuneţi doamnei din camera 411 că poate să se culce, am să vin şi eu puţin mai târziu.

- Prea bine, domnule! Şi cine să-i spun că a telefonat?

- Bade, zise un turist care venise să-şi petreacă vacanţa într-un sat de munte, ia spune-mi, s-au născut oameni mari prin partea locului?

- Mda... La noi s-au născut toţi prunci...

La Constanţa, pe faleză, două tinere care-şi petreceau concediul la mare, erau urmărite de un marinar. La un moment dat, una dintre ele se răsti la el:

- Ia ascultă, domnule! Ori te laşi păgubaş, ori mai faci rost de un marinar.

- Ai auzit că la vreun kilometru spre sud de plaja de la Costineşti a luat fiinţă o colonie de nudişti?

- Lasă-i dracului de snobi! Te primesc în club doar dacă ai cravata la gât...

- Ia uite mamă, zise Bulă, în timpul excursiei prin Italia, ne-am oprit prin oraşul Pisa şi acolo am fotografiat turnul acela vestit...

- Da' tare beat trebuie să fi fost atunci când l-ai fotografiat...

Malurile lacului, împânzite cu vegetaţie deasă şi tufişuri înalte, păreau pustii, aşa că cele două tinere s-au dezbrăcat până la piele şi s-au bălăcit în voie în apa caldă a lacului. Pe urmă, au ieşit pe mal, s-au uscat la soare, s-au îmbrăcat si tocmai dădeau să plece, când apăru un camion militar gol din cabina căruia, un căpitan începu să urle:

- Atenţie, plutonul de camuflaj! Strângeţi iarba şi tufişurile şi fuga marş la camion!

- Bulă, când aţi vizitat Parisul, v-au dus să vizitaţi si Luvrul?

- Da, cum să nu!

- Şi ce părere ai despre Toulouse-Lautrec?

- Bate Toulouse-ul.

După ce se dezbrăcase şi-şi pusese costumul de baie pe malul lacului tânăra se pregătea să intre în apă când se apropie de ea paznicul.

- În acest lac scăldatul este interzis, anunţă el.

- Şi atunci de ce m-aţi mai lăsat să mă dezbrac?

- Dezbrăcatul nu e interzis...

- Clienţilor noştri le place să li te adresezi pe nume, îl dăscălea recepţionerul pe băiatul nou angajat, care căra bagajele. Să te uiţi că sunt scrise pe bagaje!

Zis şi făcut, la primul transport de valize în cameră, băiatul deschise uşa şi spuse:

- Poftiţi, aici este camera dumneavoastră, doamnă şi domnule Piele de Porc Veritabilă!

În timp ce se aflau în concediu la munte, Bulă şi Lulă participau la o vânătoare. Cum înaintau ei tiptil pe una dintre cărările pădurii, lui Bulă îi sări ceva în spate.

- Lulă, începu el să zbiere, ce mi-a sărit în cârcă?

- De unde să ştiu, crezi că mă pricep la blănuri?...

Bulă plecă la mare cu familia sa. Nu ieşiră bine din Bucureşti când un agent de circulaţie le făcu semn să tragă pe dreapta.

- Degeaba îmi spuneţi mie, zise Bulă, amendaţi-o pe soacră-mea care stă în spatele meu, ea conduce...

Bulă şi Bubulina, plecaţi în luna de miere, au tras seara la un hotel. Bubulina se dezbrăcă mai repede, se băgă în pat şi-l aşteptă, în timpul acesta, Bulă stătea la fereastră şi se uita afară.

- Nu vii să te culci, dragule? îndrăzni Bubulina după vreun ceas.

- Nu încă, iubito, mama mi-a spus că aceasta va fi cea mai frumoasă noapte din viaţa mea...

Bulă şi Bubulina plecară în excursie cu maşina, să viziteze Franţa. Se apropiau de Oradea, când Bulă spuse:

- Ceea ce regret este faptul că nu am luat şi pianul cu noi în această călătorie...

- Pianul? Ce să facem cu el pe drum?

- Am uitat paşapoartele pe pian!

- Bulă, să ştii că a fost un gest frumos din partea ta s-o trimiţi pe Bubulina în vacantă.

- N-a fost deloc un gest frumos. Eu aveam nevoie de o vacanţă...

Ajunşi la mare, doi tineri căsătoriţi au tras la o pensiune. Acolo, proaspăta soţie o rugă pe proprietara pensiunii:

- Vă rog să nu le spuneţi celorlalţi că suntem în luna de miere.

- Fiţi fără grijă, doamnă, am să le spun că, de fapt, nici nu sunteţi căsătoriţi...

Într-o excursie. Bulă ajunse să viziteze oraşul Las Vegas din deşertul Nevada. Spre seară, turiştii au fost cazaţi la un motel mai modest de la marginea oraşului.

- Ei, cum v-aţi odihnit? îl întrebă ghidul, a doua zi, pe Bulă.

- N-am putut dormi deloc... Toată noaptea au urlat nişte câini...

- N-au fost câini! Au fost coioţi...

- Şi de ce urlau în halul acela?

- Ştiţi domnule, în desert nu cresc decât cactuşi...

- Vă costă 50.000 lei pe noapte, îi zise proprietăreasa pensiunii turistului, venit să-şi petreacă concediul la munte, dar vă iau numai 45.000 dacă vă faceţi patul singur...

- Mi-l fac, sări acesta.

- Atunci luaţi de-aici ciocan şi cleşte, scânduri sunt în pod, iar cuie va trebui să cumpăraţi singur...

Bulă, care şi-a propus să-şi petreacă concediul pe pistele de schi, este prins de o avalanşă şi rămâne blocat în zăpadă. După vreo cinci ore, auzi nişte ghiare care scormoneau zăpada şi apăru un câine Saint-Bernard de la Salvamont.

- Ce dracu ţi-a trebuit aşa de mult timp ca să vii să mă salvezi? Şi pe deasupra, butoiaşul de la gât ţi-e gol!

Câinele se uită la Bulă cu nişte ochi sticloşi şi-i spuse:

- Trebuie să-ţi mărturisesc ceva... hâc... De la o vreme beau cam mult...

În concediu, pe malul lacului:

- Facem o baie în lac? întrebă Bulă.

- Nu cred că se poate, zise Bubulina.

- De ce?

- Tu nu vezi cât de mică e apa? De-abia le ajunge raţelor alea până la burtă...

Venit la mare în vacanţă, Bulă trase la o pensiune. Fu condus în cameră de proprietăreasa şi, după ce studie cămăruţa, spuse:

- Fereastra asta e cam mică pentru a ieşi prin ea în caz de urgenţă...

- Nu va fi nici o urgenţă! Toţi chiriaşii mei trebuie să plătească chiria în avans...

Doi copii îşi bălăceau picioarele în apa mării.

- Băi, Goguţă, ce murdar eşti pe picioare!

- Asta pentru că noi n-am fost la mare anul trecut...

Un călător îşi scrise numele în registrul hotelului, când observă o ploşniţă care se plimba pe pagină.

- Ploşniţe am mai văzut eu, zise acesta înfăşcându-şi bagajul şi pregătindu-se de plecare, dar nu chiar din acestea care sunt curioase să ştie în ce cameră ai fost cazat...

- Bulă, ştii care este secretul unui concediu reuşit la mare?

- Care e?

- Să iei numai jumătate din îmbrăcămintea de care crezi că o să ai nevoie şi de două ori mai mulţi bani decât socoteai...

Un turist român se întoarse din concediul petrecut în Australia.

- Cum a fost? îl întrebă un prieten.

- Foarte bine! Am găsit acolo tot ce-şi poate dori omul pentru el şi pentru familia sa: baruri şi băuturi fine pentru mine, magazine cu mărfuri ieftine pentru nevastă-mea, plajă şi soare pentru cei mici, rechini pentru mama-soacră...

- Ţi-ai petrecut concediul într-un sat de munte?

- Da, a fost foarte interesant... în sat, la tot pasul întâlneai braţe şi picioare vânjoase şi păroase, mustăţi negre şi lulele afumate. Mă uitam în ochii lor şi vedeam că oricând sunt gata să mă culce la pământ cu o labă, iar bărbaţii... bărbaţii erau la fel de groaznici!

Lulă, invitat de Bulă să-şi petreacă concediul la vila lui de la munte, dă buzna în baie peste Bubulina care făcea duş.

- Îmi cer scuze, îi spuse el lui Bulă, dar am intrat, din greşeală, peste soţia ta când tocmai făcea un duş.....

- E numai pielea şi osul, nu-i aşa?

În Sahara, un beduin îi povestea unui turist:

- Ştiţi, la noi este câte o secetă atât de îndelungată, încât copacii se smulg singuri din rădăcini şi aleargă după hiene...

Bulă s-a dus să-şi petreacă concediul undeva la ţară, cât mai departe de stresul civilizaţiei. A doua zi, de dimineaţă, după ce se sculă şi se spălă, ieşi în curte.

- Bade, îl întrebă pe gospodar, de ce vaca aia n-are coarne?

Badea se uită trăznit:

- Pentru că… e cal!

Instalată într-un hotel de pe litoral, Bubulina o sună la telefon pe maică-sa.

- Mamă, pe plajă e plin de bărbaţi care de care mai arătoşi... Ia spune-mi, ce fel de soţ să-mi aleg?

- Lasă soţii în pace! Tu caută un bărbat necăsătorit!

Aplecat peste marginea ferestrei de la compartiment, un călător striga entuziasmat:

- Fantastic! Extraordinar!

- Vă place aşa de mult peisajul montan?

- Nu chiar. Mă uimeşte cu câtă precizie nimereşte mecanicul de locomotivă tunelurile...

- Ce limpede e cerul de deasupra mării, în noaptea asta... Şi stelele ce tare strălucesc. Aproape la fel...

- Linguşitorule!

- ... de frumos ca şi noaptea trecută!

Pe şoseaua spre Ploieşti, un tânăr într-o maşină sport opreşte în dreptul unei fete frumoase, care mergea pe trotuar.

- Domnişoară, nu doreşti să te duc cu maşina mea?

- Mergi spre nord?

- Da.

- Atunci transmite-le salutări eschimoşilor!

- Bubulino, am auzit că ai rupt logodna cu bogatul tău prieten!

- Da, dragă, eram la mare împreună şi când am intrat în apă să înotăm, am văzut că arăta cu totul altfel fără portofel...

La mare, în plin concediu:

- Da, sigur că te iubesc, dragul meu, zise ea scoţându-şi rochia. Da, sigur că vreau să mă căsătoresc cu tine, murmură ea scoţându-şi pantofii şi dresul. Cum doreşti tu, iubitule, ganguri ea, lepădându-şi şi combinezonul. Şi acum: «Noapte bună, puişor», îi ură ea, intrând sub pătură şi punând telefonul în furcă...

După week-end-ul petrecut la iarbă verde, Bulă şi Bubulina se întorceau cu maşina acasă.

- Sper că nu obişnuieşti să-i spui mamei tale tot ce ţi se întâmplă, nu-i aşa?

- A, nu! Mamei puţin îi pasă de mine... Bărbatu-meu e cu anchetele...

La hotel, după cină.

- Mie nu-mi place vorba lungă. Vrei sau nu vrei?

- Unde mergem? În cameră la tine sau la mine?

- Dacă începi cu întrebările, mai bine o lăsăm baltă!

Prietena lui Bulă plecă în concediu într-o staţiune balneară din preajma Bucureştiului. Răpus de dor, acesta îi trimite o scrisorică: «Iubita mea, ca să ajung până la tine aş străbate înot mările si oceanele, aş escalada cele mai înalte vârfuri... toate numai pentru un sărut de-al tău. Al tău iubitor prieten, Bulă. P.S. Dacă nu plouă, poate mă reped sâmbătă pân' la tine!»

Fachirul, aflat în concediu împreună cu nevastă-sa, obţinu o cameră într-un hotel de pe litoral. Seara, îşi întrebă soţia:

- Ai făcut patul?

- Nu chiar, îmi mai lipsesc vreo sută de cuie pentru plapumă...

- Ce a zis Bulişor, ce vrea să se facă când o să fie mare?

- Profesor sau parlamentar, zise mândră madam Bulă.

- Ia uite, îi place aşa de mult cartea? Sau îi place politica?

- Da' de-unde? îi plac... vacanţele!

- Ce te-a determinat să-ţi alegi profesia de pedagog? Dă-mi măcar două motive!

- Iulie şi august...

- Vă bateţi pur şi simplu joc de turiştii care au camere în hotelul dumneavoastră, care se cheamă, culmea, «La plajă», când, în realitate, pentru a ajunge pe plajă, trebuie să mai parcurgi 5 km.

- Ehei, la noi e bine, dar să vedeţi la hotelul vecin, care se numeşte «Australia»... Până acolo sunt peste 20.000 km!

- Mare problemă mai e şi cu concediul ăsta!

- La mine n-a fost niciodată.

- Cum aşa?

- Păi, şeful meu hotărăşte când să plec în concediu şi nevastă-mea, unde...

- Dacă eşti în concediu pe litoral, te afli pe plajă, soarele arde cu putere, ţi-e sete, iar apă de băut, nicăieri... Ce te faci?

- Beau apă minerală.

- De unde apă minerală pe plajă?

- Din termos, deşteptule!

- Când o să plecăm în concediu, în Grecia, va trebuie să luăm cu noi şi televizorul portativ.

- Crezi că grecii ăia n-au televizoare în camerele de la hotel?

- Ba, cred că au, da' ce, tu ştii greceşte?

- Uite cum plouă, zise soţia. Eu ţi-am spus că mai bine ne ducem la mare, nu aici la munte, să ne plouă ca pe nişte tâmpiţi.

- Vorbeşte la singular, te rog!

- Ca pe un tâmpit ca tine!

Un tânăr care vroia să închirieze o cameră la o pensiune particulară, la Constanţa, îi spuse proprietăresei:

- Vara trecută, la plecare, proprietăreasa mea a plâns...

- Nu e cazul meu, pentru că o să vă pun sa plătiţi chiria anticipat...

Un scoţian este invitat de un prieten să-şi petreacă concediul la acesta. Este dus la spectacole, la restaurante. Peste tot a plătit gazda. La plecare, la bufetul gării, au intrat să mai bea un pahar de adio. Gazda se pregăti să achite consumaţia, când, scoţianul, cuprins de remuşcări, îl opri:

- Stai, nu plăti! Hai să dăm cu banul!

- Cât aţi stat la mare?

- O săptămână. Am petrecut de minune. Nu ne-a plouat decât de două ori, o dată trei zile şi a doua oară, patru...

Politicians
Voters

Proaspăt întors din concediu, Bulă îi cere patronului să-i mai dea liber încă două săptămâni.

- La ce-ţi trebuie?

- Să mă însor, şefu'.

- Şi, mă rog, de ce nu te-ai căsătorit în timpul concediului?

- Cum?! Vroiaţi să mi-l stric...

Un fermier texan îşi trimite fiul în Europa ca să se instruiască. La întoarcere îl întrebă:

- Ai vizitat şi Veneţia? Cum e?

- Nu prea ştiu ce să-ţi spun despre ea... Când am sosit, străzile erau complet inundate...

- Tăticule, se roagă Bulişor pe plajă, vreau un colac de salvare... vreau un colac de salvare!

- Ce? Colac de salvare? Nu-ţi dau nici un colac de salvare!

- Nu-mi dai? Atunci lasă să se înece mama...

- Hotelul la care am fost cazaţi pe litoral era plin de perechi de tineri căsătoriţi.

- De unde ştii?

- Îţi dădeai seama că sunt în luna de miere pentru că toţi începeau să caşte de pe la 6-7 seara...

Două pipiţe locuiau în aceiaşi cameră la mare.

- Tu, spuse una dintre ele, m-a agăţat un tip şi mi-a spus că, dacă mă duc cu el o noapte, îmi dă 100 de dolari...

- Eee, zice cealaltă, care era mai bătrână şi mai cu experienţă, la banii ăştia o fi vreunul din ăia perverşi... Du-te şi-l întreabă ce-ţi face pentru 100 de dolari? Te şi bate, de exemplu...

Respectiva se duse şi se întoarse.

- Tu, a zis că mă şi bate...

- Du-te liniştită! O bătaie merită 100 de dolari.

A doua zi, tipa se întoarse umflată şi învineţită.

- Ei, tu, ţi-a făcut treaba aia?

- Mi-a făcut-o!

- Şi te-a bătut?

- M-a bătut! Ce nu se vede?

- Şi te-a bătut mult?

- Nu! Până am dat dolarii înapoi... îndoit...

- Cum a fost în concediu?

- Oribil! La hotel mi-au dat camera cu nr. 100 şi cifra 1 lipsea!

În pădure, pentru a face excursia mai palpitantă, ghidul le spuse turiştilor:

- Pe aici mai mişună nişte tâlhari... Are cineva la el un pistol?

- Nu, dar eu am o bormaşină...

Într-un compartiment, un tip care se cinstise binişor la bufetul gării ca să-şi facă curaj, se uita pe fereastră şi, de câte ori trenul ajungea într-o staţie, exclama: «Am dat-o dracului!».

- Ce vi s-a întâmplat, domnule?, întreabă un călător mai curios.

- Cu fiecare gară prin care trecem, mă conving tot mai mult că am greşit trenul...

Un turist, proaspăt sosit într-o staţiune balneară, întreabă pe un tânăr:

- Cum e staţiunea asta? Vindecă ceva afecţiuni?

- Cum să nu, domnule! Când am venit aici, nu eram capabil să pronunţ nici un cuvânt, nu aveam nici un fir de păr pe cap şi nu putem să merg până la uşă, eram dus numai pe braţe.

- Fantastic! Şi de cât timp eşti aici?

- De când m-am născut...

- Cum a fost vremea pe munte?, întrebă cabanierul.

- A fost o ceată atât de deasă, că nu ştiu care din grup mi-a furat bocancii.

- Eram în Africa cu o expediţie şi, într-o zi, am îndrăznit să mă afund 10 km în junglă, neînsoţit...

- Şi în ce direcţie ai luat-o? Spre nord sau spre sud?

Înainte de a pleca la mare, Bubulina le arătă părinţilor ei bikiniul pe care tocmai îl cumpărase.

- Vă place? L-am luat din banii pe care mi i-a dat mămica.

- Bine, dragă, puteam să fim ceva mai generoşi cu ea, spuse Bulă.

- Cât costă o cameră cu vedere la mare?

- Cam 100.000 de dolari.

- Nu sunteţi normali! De ce este atât de scump?

- Dacă doriţi să aveţi vedere la mare, trebuie să dărâmăm hotelul din faţă...

O turistă povestea la întoarcerea din concediu:

- Închipuiţi-vă, în timpul excursiei ne-a căzut ghidul într-o prăpastie...

- Vai, ce nenorocire!

- Ei, nu prea mare! Nu era să fac caz de o cărţulie care a costat vreo 5.000 de lei...

La librărie:

- Aş dori să-mi daţi un ghid de conversaţie pentru limba latină.

- Nu avem, domnule. Este o limbă care nu se utilizează în circuitele turistice...

- Atunci ce limbă se utilizează în America Latină?...

- Bulă, cum ţi-ai petrecut concediul pe litoral?

- Am stat câte o zi în fiecare staţiune. O zi la Mamaia, o zi la Eforie, o zi la Neptun. A fost foarte frumos. Şi mai ales camerele de hotel.

- Şi staţiunile?

- Staţiunile nu prea le-am vizitat. Camerele erau aşa de scumpe, încât era păcat să nu caut să stau cât mai mult în ele...

- Dacă ai fost în excursie la Paris, înseamnă că ai văzut şi un spectacol de striptis adevărat.

- Asta da! Dar oricum să ştii că nu prea înţelegeam franţuzeşte...

- Unde ţi-ai petrecut concediul?

- Trei zile într-o prăpastie şi restul... la spital!

- Ce facem: mergem în concediu în Rusia sau îţi cumpăr o blană?

- Mergem în Rusia. Acolo blănurile sunt ieftine...

- Biata Bubulina, toată lumea era convinsă că se preface că se îneacă pentru a-şi găsi un bărbat...

- Şi?

- Azi la două o înmormântează...

- Cum a fost la plajă?

- Ca la birou: moţăi ce moţăi şi deodată se face ora de masă şi trebuie să pleci...

Ghidul zise către grupul de turişti:

- Domnilor, eu sunt cel mai bun ghid din munţii Retezat...

- Şi atunci de ce tot ne învârtim pe aici de vreo 6 ceasuri şi nu ajungem la cabană?

- Pentru că aici suntem în Călimani...

În gara Giurgiu:

- A plecat de mult primul tren spre Bucureşti?

- Ohoho, încă din 1860...

- Bubuiino, ai fost în excursie în Norvegia. Ai văzut fiordurile?

- Da şi mi-a plăcut foarte mult blândeţea acestor animale...

Ultima zi de concediu la mare. Soţia spune:

- Totuşi, bine că mâine plecăm. Uite ce vânt rece s-a apucat să bată!

- Da, dar nu e aşa de rece ca cel care suflă prin buzunarele noastre...

- Ei cum a fost în concediul de la Predeal?

- Foarte frig. Am fost nevoit să mă spăl dimineaţa cu mănuşile în mâini...

- Cum a fost la mare?

- Am prins o vreme foarte urâtă. A plouat aproape tot timpul.

- Totuşi te văd bronzat?

- Vezi cum se-nşeală omul? Nu e bronz, ci rugină...

La muzeul de antichităţi, ghidul le spuse turiştilor:

- Priviţi aceste bâte, ele au aparţinut strămoşilor noştri…

- Dar această bâtă noduroasă, care cred că are peste 50 kg, cui i-o fi aparţinut?

- Acesta a aparţinut şefului strămoşilor noştri...

- Domnule, zise un turist, în reclama pe care v-aţi făcut-o spuneaţi că în staţiune zăpada este de 50 cm?

- Păi aşa şi este, zise directorul staţiunii, dar noi am măsurat-o în lungime....

- Cât costă o cameră la hotelul dumneavoastră?

- Depinde de poziţie...

- De obicei dorm pe spate!

- Băiatul dumneavoastră are mai mult de 7 ani, zise controlorul. Trebuie să-i cumpăraţi un bilet întreg!

- Vă înşelaţi profund, domnule controlor, băiatul n-a împlinit 7 ani. Nu-i aşa, Gigele?

Gigei începu să plângă.

- Vedeţi ce s-a întâmplat dacă nu l-aţi crezut? Se simte jignit.

- Nu mă simt jignit, mi-am ascuns ţigara aprinsă în buzunar şi tare mă arde...

La muzeu, vizitatorii privesc o statuie fără cap, fără picioare şi fără braţe, sub care era o plăcuţă pe care scria «Învingătorul».

- Doamne Dumnezeule, zise o turistă, dacă ăsta arată aşa, oare cum o arăta învinsul?

În vagonul de dormit, soţul are cuşeta de sus. La trecerea printr-un tunel se auzi o bufnitură:

- Ce s-a întâmplat, zise soţia, a căzut vreo valiză?

- Nu, a căzut pijamaua mea.

- Şi de ce a bufnit aşa?

- Pentru că mă aflam în ea...

Un grup de turişti ajunse, în sfârşit, pe vârful muntelui.

- Uitaţi, zise ghidul, ce frumos se vede toate valea la picioarele noastre!

- Da, se auzi o voce, nu înţeleg de ce a trebui să urcăm până aici, nu tot aşa o putem vedea şi de jos?

Negricioase şi obraznice

Un dialog de dimineața:

- Scumpo, știi, când mă bărbieresc dimineața, mă simt cu zece ani mai tânăr.

- Dar nu ai putea să te bărbierești seara?!

O muscă, în plin zbor, nimereşte în gura unui cal. Calul închise gura, iar musca, văzându-se prizonieră, începu să se agite, să bată în pereţi şi să strige:

–Deschide, deschide!

Era prea târziu, calul plecase.

– Domnule doctor, zise Bulă foarte jenat, eu am o problemă... Am să v-o spun... Dar să-mi promiteţi că nu veţi râde de mine...

–Domnule, eu sunt aici ca să ajut oamenii, nu să râd de ei...

–Să vedeţi, eu am un testicol mai mare şi unul mai mic.

–Aşa e în natură. E asimetrie... Toată lumea are unul mai mare şi unul mai mic... Ia arată-i!

Încurajat, Bulă scoase din chiloţi un testicol cât un grapefruit. Medicul izbucni în râs.

–Vedeţi, domnule doctor, şi doar v-am prevenit! Ce o să faceţi acum când o să-l scot pe ăl mare?!

Un parlamentar roman invită câţiva prieteni în Parlament să asiste la un discurs ţinut de el. Începe el discursul şi în timp ce vorbea mai lua câte o gură de apă. După o oră, coboară la prietenii lui şi îi întreabă:

–Ei, cum a fost? V-a plăcut?

La care, unul din prieteni îi zise:

–La cât rahat ai mâncat, ai băut cam puţină apă...

O bătrânică reclamă la poliţie un viol.

–Şi cum zici c-a fost, maică?

–Apoi, era noapte, întuneric, opreşte o maşina lângă mine, coboară unul, mă izbeşte pe capotă şi mi-a tras-o pe la spate.

–Şi, mătuşica, i-ai văzut faţa?

–D-apăi n-am apucat.

–Dar vreun semn particular, la vreo mână, ceva, un tatuaj?

–N-am văzut, maică, pe bezna aia.

–Maşina, ce culoare avea?

–Pai, era închisă, dar pe-ntuneric şi fără ochelari...

–Dar numărul?

–A, numărul a fost bun, ce să zic!

–Bulă, ce ai vrea să îţi scrie pe cruce, după ce mori?

–Ceva simplu şi concis.

–Ca de exemplu?

–Vin imediat!

În spatele unui tufiş, într-un parc se aude:

–Bag-o!

–Stai s-o mai pup!

–Bag-o!

–Stai s-o mai pup, ai răbdare!

–Bag-o odată!

Două babe îşi înmormântau pisica…

Gheorghe a început să repare acoperişul casei.
Partea bună e că a ajuns în vârful casei.
Partea proastă e că a început să alunece.
Partea bună e că s-a prins de burlanul casei.
Partea proastă e că burlanul s-a rupt.
Partea bună e că sub el era o căpiţă de fân.
Partea proastă e că în căpiţă era o furcă de fier.
Partea bună e că n-a căzut pe furcă.
Partea proastă e că nici pe căpiţă n-a căzut.

Cei şapte pitici ajung la Vatican, la Papa. Morocănosul iese în faţă şi întreabă:

–Excelenţa voastră, am o întrebare mai delicată.

–Spune, fiule!

–Aici la Vatican, aveţi călugăriţe pitice, ca noi aşa?

–Nu, fiule!

În spate, ceilalţi şase pitici îşi dau coate. Morocănosul se uita urât la ei şi continuă:

–Dar aşa, în Europa, există călugăriţe pitice?

Încă o dată răspunsul a fost negativ. Ceilalţi şase izbucnesc în râs. Morocănosul, vizibil enervat, le cere să se calmeze şi continuă:

–Dar în lumea asta mare, există călugăriţe pitice?

–Nu, fiule! După ştiinţa mea, nici măcar una!

Explozie de râs în spate.

–Dar de ce întrebi, fiule?

Ceilalţi şase, deja în delir, strigă printre hohote:

–A futut un pinguin! A futut un pinguin!

Doi tipi discută:

– Ştii care este deosebirea dintre nenorocire şi catastrofă?

– Dar ce, nu-i acelaşi lucru?

– A, nu! Dumneata te uiţi la TV? Ştii candelabrul ăla uriaş de cristal din Camera Deputaţilor? Daca asta ar cădea pe politicieni, ar fi o catastrofă, nu?!

– Da, şi?!

– Nenorocirea e că nu cade...

În timpul unei şedinţe de trageri, la o baterie de artilerie, veni în vizită un general. Acesta îl întrebă pe un soldat:

– Ce-ai face dacă un obuz ar zbura capul primului tunar?

–Nimic, domnule general...

–Cum nimic?!

–Păi, să vedeţi, eu sunt primul tunar...

Bulă pleacă la mare, trimis de şeful lui pentru a avea grijă de nevastă-sa, pe care o ştia cam fâşneaţă. Ca s-o ferească de pericole, Bulă se decide să aibă personal grijă de ea, atâta doar că în urma exceselor sexuale la care a supus-o Bulă, aceasta moare. Bulă se hotărăşte să-şi anunţe şeful cât mai delicat cu putinţă, aşa că-i trimite o telegramă: «Dragă şefule, aici vremea e minunată, marea este caldă, soţia dvs. este STAS-103». Mirat, acesta luă un volum cu standarde industriale şi citi:

- STAS - 100 = îngheţată de vanilie
- STAS - 101 = îngheţată de cacao
- STAS - 102 = îngheţată de căpşuni
- STAS - 103 = îngheţată pe băţ.

–La pescuit, la pescuit!, ţipă soţia furioasă. Să ştii că o să mă lovească infarctul şi o să cad jos moartă când o să te văd stând şi tu o duminică acasă...

–Nu vorbi aşa, draga mea. N-ai să mă poţi mitui!

– Domn' doctor, eu lucrez la o fabrică de explozivi şi azi dimineaţă am vrut să beau apă şi din greşeală am tras o înghiţitură zdravănă dintr-o sticlă cu nitroglicerină şi acum nu îndrăznesc nici să tuşesc.

– Nu fi îngrijorat, poţi să tuşeşti şi vei vedea că n-o să se întâmple nimic.

Pacientul tuşi.

– N-ai tuşit cum trebuie, spuse doctorul, trebuie să tuşeşti mai convingător. Să mai încerci o dată. Uite, eu am să-ţi ţin harpa, iar dumneata aşază-te comod pe norişorul acela...

Dintr-un canal ieşi un vagabond zdrenţăros şi murdar care purta pe umăr un şobolan. După câţiva paşi se izbi de un trecător bine îmbrăcat.

– Îmbuibaţilor! Bogătaşi nenorociţi, vă îndopaţi toată ziua în case luxoase fără să vă gândiţi la cei care locuiesc în canale, fără să vadă lumina soarelui. Ruşine!

– Şi dacă ai vreo mâţă acasă, completă şobolanul, să-i spui c-o bag în mă-sa.

Un negru pescuia şi la un moment dat prinse un peştişor de aur.

– Aruncă-mă în apă, că-ţi voi îndeplini trei dorinţe!

– Bine, se învoi negrul, vreau să fiu alb, să am multă apă şi să fiu înconjurat de multe fete tinere şi frumoase...

Şi, brusc, s-a trezit bideu într-un cămin de fete...

– Uite, mamă, cum mă dau fără mâini, zise Bulişor trecând în viteză, pe bicicletă, prin faţa porţii.

– Vai, dragul mamii, ţine-te bine, să nu cazi!

– Uite, mamă, cum mă dau fără picioare!, răcni Bulişor, cu mâinile şi picioarele pe ghidonul bicicletei.

– Astâmpără-te, Bulişor, să nu păţeşti ceva!

Bulişor mai făcu o tură până la capătul străzii şi apoi se întoarse:

– Uite, mamă, cum mă dau... fără dinţi...

Din cugetările lui Bulă: **Cu cât mori mai repede, cu atât eşti mai mult timp mort!**

– Acuzat, vă menţineţi declaraţia că v-aţi împuşcat soţia din greşeală?

– Da, domnule judecător, mi-o menţin. Cine a pus-o să se arunce brusc în faţa soacrei mele?

– Mamă, mamă, strigă Bulişor dând năvală în casă, ascunde-te repede sub pat!

– Dar ce te-a apucat, Bulişor?

– Am văzut pe stradă doi oameni care cărau un stâlp de beton foarte greu şi i-am întrebat: „Unde duceţi stâlpul, nene?”.

– Şi ei ce-au zis?

– În mă-ta!

– Vai, ce bine îmi pare că te văd, Lulă!, se bucură Bulă. Am citit săptămâna trecută un anunţ mortuar cu numele tău de familie. Tu ai murit sau fratele tău?

– Cred că eu am murit, că fratele meu a trecut azi dimineaţă pe la mine şi încă trăia...

Q Cum poate fi dat jos din copac un negru din Africa de Sud?

A Tăindu-i frânghia...

– Domnule director, aş vrea să iau parte, mâine, la înmormântarea soacrei mele...

– Ehei, prietene, zise directorul visător, cine n-ar vrea?!

Bulă sosi la serviciu, luni dimineaţa, cu ambele urechi bandajate.

– Ce-ai păţit, Bulă?, se interesă meşterul.

– Ce să păţesc, meştere? Aseară, cum sunt eu burlac, hai să-mi calc şi eu pantalonii. În timp ce îi călcam, a sunat telefonul şi cum m-am grăbit, în loc să duc telefonul la ureche, am dus fierul de călcat...

– Bine, măi tâmpitule, o ureche, dar pe cealaltă cum ţi-ai ars-o?

– D-apoi bine, meştere, pe urmă n-a trebuit să chem Salvarea?

– Ia uite, fă pirando, zise ţiganul, ia uite ce scrie la gazetă, că o bombă atomică face două milioane de dolari...

– Ajută-i Dumnezeu, s-o dea la noi în grădină!

– Am auzit că tâmpitul de Bulă a băut din greşeală acid sulfuric. A murit?

– Nu, n-a murit, l-au salvat la spital... Numai că de câte ori face pipi, i se găuresc chiloţii...

Un miner disponibilizat se hotărî să înceapă o afacere pe cont propriu, să se ocupe de creşterea puilor de găină. Se mută la ţară şi cumpără 100 de pui. A doua zi mai cumpără 100. Şi tot aşa, timp de două săptămâni.

– Nu merge treaba cu puii?, se interesă vânzătorul.

– Nu înţeleg... Ori îi sădesc prea adânc, ori prea des...

– Vai, dragul meu, zise soţia, în timp ce mă dezbrăcăm aseară, un tip din blocul vecin, se holba la mine pe geam. A fost oribil!

– Şi pentru tine cum a fost?!

În urma unui accident rutier, lui Bulă i-au fost amputate ambele picioare până sus de tot. Venită să-l vadă la spital, nevastă-sa ridică cearceaful şi apoi strigă:

– Încă puţin şi te-ar fi schilodit...

După ce şi-a îngropat soţia, Bulă mai rămase o vreme singur lângă mormânt. Deodată, dintre coroane apăru o mână şi se auzi vocea nevestei:

–Ajutor, am fost îngropată de vie!

Bulă luă o mâna, o îndesă la loc, bătători pământul şi spuse:

–Dar nu prea bine...

În celulă, între doi deţinuţi.

–De ce zici că ţi-au dat 20 de ani?

–Pentru o găină, la dracu'!

–Cum, 20 ani pentru o găină?

– Aveam o soacră şi găina asta a tot scormonit pământul în fundul grădinii mereu, şi nu s-a lăsat până n-a dezgropat-o...

Dintr-o conferinţă de presă a pompierilor:

O fetiţă, care se juca la fereastră cu chibriturile, s-a aplecat să vadă cum se jucau copiii în stradă şi a căzut de la etajul IX, murind pe loc. Iată, deci, cât e de periculos să lăsaţi chibriturile la îndemâna copiilor...

– Copii, câte feluri de pene cunoaşteţi?, întrebă învăţătoarea.

–Pană de cauciuc.

–Pană de curent.

–Pană de câine.

–Cum, pană de câine?!

–Am văzut un câine remorcat de alt câine...

– Dragii mei, le spuse Papa cardinalilor, am să vă dau o veste bună: mi-a telefonat bunul Dumnezeu.

–Extraordinar! Un adevărat miracol...

– Staţi, nu vă grăbiţi, că am şi o veste rea: mi-a telefonat de la Mecca...

Se lăudau doi pensionari:

–Măi Tache, să ştii că pe măsură ce îmbătrânesc, fac pipi din ce în ce mai sus...

–Cum vine minunea asta?!

–Foarte bine! Înainte făceam pipi pe bombeurile de la pantofi, iar acum fac pe genunchi...

– Mamă, pot să mă duc la Zoo ca să mă uit la maimuţe?

– Nu, n-are nici un rost, Tommy... Ai uitat că azi vine în vizită mătuşa Betty?

Mary, văzând că John uitase complet de ea din punct de vedere sexual, se hotărî să câştige atenţia soţului. Când acesta se dezbrăcă şi se băgă în pat cu ziarul în mână, ea se duse la baie şi ieşi de acolo echipată numai cu lenjerie sexy: sutien negru, slip negru, portjartier negru, ciorapi negri... După ce se fâţâi o vreme prin faţa patului, John ridică privirea şi văzând-o, întrebă îngrijorat:

– S-a întâmplat ceva cu mama soacră?

– Tăticule, ce-i ăla *pervers*?

– Lasă prostiile şi ajută-mă să-mi închei sutienul!

Bulă era orb încă de la naştere. Într-o zi, mamă-sa îi spuse:

– Ţi-am cumpărat o alifie. Dacă te freci cu ea la ochi, ai să începi să vezi...

O luă Bulă, se frecă la ochi cu alifia până nu mai putu şi... nimic.

– Mamă, nu văd nimic. Ce-o fi cu alifia asta?

– Nu-i nimic cu ea, prostule! Ai uitat că azi e 1 aprilie?!

Nevasta lui Bulă, auzind că tratamentul impotenţei se face în staţiunea balneară de la Cernobâl, îl trimite pe acesta la o cură de trei săptămâni, ca să-l încarce acolo cu energie. Când acesta s-a întors acasă, a doua zi de dimineaţă, toate vecinele au dat buzna ca să afle de la soţie cât e de mulţumită de efectul curei.

–Ei tu, cum a fost? I se scoală?

– De sculat, nu prea se scoală... dar aşa de bine luminează noaptea!

–Madam Ionescu, soţul meu nu e la mata?

– Nu e, madam Popescu, dar de ce mă întrebi dacă nu e la mine?

– Ne-am certat şi a plecat furios de-acasă, trântind uşa şi anunţându-mă că se duce la curve...

O bătrânică, auzind soneria, se târî cum putu până la uşa. Acolo întrebă:

–Cine e?

–Poşta!

–Da?!, se învioră subit băbuţa. Şi câţi sunteţi?

– Sir, am primit un ferpar prin care vi se aduce la cunoştinţă decesul bunului prieten al dumneavoastră, lordul Gilmore.

–John, pune te rog televizorul pe alb-negru!

O domnişoară făcea autostopul. Opreşte un TIR.

–Mă luaţi până la Turda?

–Hai, suie sus, ce stai?! Te-ai instalat bine? Ia, ţine şi cărămida asta în poală!

–Ce să fac cu ea?

– Să-mi dai cu cărămida asta în cap dacă până la Turda nu te violez...

În Texas, focoasa Lucy îşi surprinde bărbatul cu o alta în pat. Scoase pistolul, ochi şi îi zise soţului care sărise din pat:

–Te castrez, nenorocitule!

–Draga mea, te implor, mai dă-mi o şansă!

–O.K.! Îţi dau voie să le bălăngăni...

La cabană, din lipsă de locuri, John, Jim şi Tom au fost repartizaţi să doarmă în acelaşi pat. Dimineaţa, Tom care dormise la perete, spuse:

– Vai, ce frumos am visat... eram cu nişte femei frumoase, voluptoase cu care am făcut sex...

John, care dormise la margine, zise:

–Şi eu, am visat că eram la un sex-party...

Jim, care dormise la mijloc, nu era deloc mulţumit de somnul său, şi interveni:

–Ba eu am visat foarte urât... Am visat că schiam şi că mă urmăreau lupii. Şi cum tot schiam eu ca să scap de ei, la un moment dat mi s-au înmuiat beţele...

RELAXEAZĂ-TE!
Nu sunt decât
nişte coji
de ouă...

Într-un spital din San Francisco, directorul spitalului le spuse medicilor rezidenţi:

– Mai mult profesionalism şi mai multă grijă faţă de pacienţii noştri, domnilor doctori! Nu e cu putinţă să tratezi de hepatită timp de doi ani un pacient şi până la urmă să constaţi că e... chinez!

O doamnă se plânge patronului magazinului de vânat:

– Iepurele pe care l-am cumpărat ieri a fost plin de alice, de era să ne rupem toţi dinţii în el...

– Doamnă, altă dată am să vă ofer un iepure care a preferat să se sinucidă!

Un trecător se opri să bea de la o fântână. Înaintea lui o femeie însetată tocmai terminase să bea din cana legată de fântână cu un lanţ.

– Ia uite la tipa asta cum arată, cu minijup, fără sutien, cu bikini! Precis că e una din curvele alea de la oraş, pline de sifilis sau de SIDA...

Aşa că luă cana şi bău prudent pe la coada cănii.

– Ia te uită!, zise tipa. Cum ne-am nimerit amândoi! Şi dumitale îţi place să bei apă pe la coada cănii?!

Şah-Mat în trei mutări:

Negrul ia dama. Dama ia valuta. Albul ia SIDA!

Un nebun se afla pe acoperişul ospiciului de unde vroia să se arunce. Alţi doi nebuni se uitau la el de jos, din curte.

– Dacă o să se arunce, o să-l prind în biletul ăsta de tren, zise unul.

– Ba n-ai să-l poţi prinde, nu vezi că biletul e perforat?

După moarte, Bulă, a ajuns în iad. Trecând îngrozit de cazanele cu smoală în care se perpeleau păcătoşii, într-un sector mai dosnic, a văzut nişte butoaie pline cu rahat, în care stăteau nişte oameni, băgaţi până la gât şi care fumau pipă.

– Aici vreau!, zise Bulă, gândindu-se că dacă fumează o să suporte mai bine mirosul.

Cât ai clipi, îl înşfăcară doi draci şi-l băgară până la gât într-un butoi şi îi puseră şi o pipă fumegândă în gură.

– Ei, lasă că nu-i aşa de rău, gândi Bulă.

După vreo cinci minute, apăru un drac şi porunci:

– Gata cu pauza! Capul la cutie!

– Ce se întâmplă când un negru se urcă în copac?

– Un negru mai puţin pe pământ.

– Ce înseamnă când doi negri se urcă într-un copac?

– Doi negri mai puţin pe pământ.

– Şi când trei negri se urcă în copac?

– Se rupe creanga!

Soţia lui Bulă îşi alintă soţul:

–Dragul meu, ce cadou ai vrea de ziua ta?

–Un revolver cu amortizor.

–Hai, nu fă băşcălie. De unde să iau eu un revolver cu amortizor?

–Nu mă interesează, eu asta îmi doresc.

–Ei, ia vezi, nu te obrăznici. Ai uitat cine comandă în casa asta?!

– Tu, draga mea! Dar dacă aş avea un pistol cu amortizor...

Într-o expediţie prin taigaua siberiana, trei americani şi trei ruşi. În prima noapte, au fost înconjuraţi de o haită flămândă de lupi.

–Am să mă sacrific pentru voi, zise unul dintre ruşi, mai ales că sunt lupii noştri...

Şi dispăru în pădure. În a doua noapte, alţi lupi.

–Este rândul meu să mă sacrific pentru voi, anunţă alt rus, mai ales că noi suntem gazde.

Şi se duse şi el. În a treia noapte a fost rândul celui de-al treilea rus să se sacrifice. În noaptea următoare, când sosiră din nou lupii, unul dintre americani zise:

–Băieţi, ia scoateţi mitralierele alea!

Un turist la farmacie.

–Aveţi ceva pentru înţepăturile de ţânţari aflate pe nişte băşici făcute de urzici pe o piele arsă de soare?...

O domnişoară visa că e urmărită noaptea pe nişte străduţe pustii, de un tip fioros. Speriată o rupse la fugă. Tipul după ea, până când, epuizată, căzu jos.

– Ce ai de gând cu mine?, întreabă ea cu sufletul la gură.

– Habar n-am! E visul tău, nu al meu...

– Am luat de la dumneavoastră o otravă de şoareci foarte bună!

– Serios vorbiţi?

– Da! Le-a plăcut foarte mult! Au mâncat-o toată... le-a crescut şi pofta de mâncare şi s-au îngrăşat până-ntr-atât, încât nu au mai încăput să intre în găurile vechi, aşa că i-a prins pe toţi pisica!

– De unde vii, Matildo?

– De la salonul de frumuseţe...

– După cum se vede, era închis!

Bulă şi Bubulina făceau rodajul la noua maşină sport. La un moment dat, Bubulina nu se mai putu abţine şi zise:

– Conduci aşa de repede, că atunci când te înscrii în curbe, trebuie să închid ochii...

Bulă e uimit de coincidenţă:

– Cum, şi tu?!

Pe o galeră, paznicul-şef le spuse condamnaţilor:

– Am pentru voi două veşti: una bună şi una rea. Vestea cea bună e că azi căpitanul v-a dublat raţia zilnică de rom...

–Ura!

–Iar vestea cea rea e că doreşte să facă schi nautic...

Bubulina a pregătit pentru masa de prânz friptură de pui.

– Vai dragă, zise Bulă, cu ce Dumnezeu ai umplut puiul ăsta de miroase aşa de rău?

–Să-l umplu? Doar nu era gol!

Bubulina se prezintă la doctor cu nasul umflat.

–De la vreo albină?

–Da, domnule doctor, dar n-a apucat să mă înţepe.

–Şi atunci de ce vi s-a umflat nasul?

–A omorât-o Bulă cu un pumn...

Q Care este definiţia scoţianului?

A Scoţianul este acea persoană care auzind că s-au ieftinit sicriele, se sinucide...

–Vecina ta a murit otrăvită?! Ce-o fi înghiţit?!

–Cred că limba.

Agent infiltrat sub acoperire

Un şerif stătea la bar şi-şi savura liniştit ţigara de foi şi porţia de wisky. La un moment dat intră un cowboy beat, care începu să tragă cu pistolul şi-i reteză capătul trabucului din gură.

- I'm John!, răcni el.

Alt cowboy care asistase la scenă, se enervă şi el, scoase pistolul şi reteză încă o porţiune de trabuc.

- I'm Jack!

Al treilea, nu se lăsă şi el mai prejos, scoase pistolul şi îl nimeri pe şerif, zburându-i creierii pe pereţi, după care strigă:

- I'm... sorry!

Doi scoţieni se hotărăsc să se dueleze. Pentru a nu atrage atenţia locuitorilor din orăşelul în care locuiau şi-au luat bilete pentru o altă localitate, unde nu-i ştia nimeni.

- De ce ţi-ai luat bilet numai de dus?, întreabă Tom. Crezi că nu ai şanse ca să te mai întorci acasă?

- Ba o să mă întorc cu biletul tău!

Bulă şi Lulă, angajaţi la Salvamar. La un moment dat, un tip care depăşise linia balizelor, începu să strige că se îneacă. Până să ajungă la el, tipul se duse la fund. S-au scufundat şi ei, iar după câteva încercări nereuşite, îl găsesc şi îl aduc la mal.

- Bulă, să ştii că ăsta nu-i ăla de adineaori.

- De unde ştii?

- Păi, tu nu vezi că ăsta are patine în picioare?!

De la rubrica Evenimentele nopţii a unui cotidian de mare tiraj:

Azi dimineaţă, în parc, a fost descoperit cadavrul unei femei fără cap, braţe şi picioare. Pe corp n-au fost descoperite urme de violenţă...

Două camere video se plimbau pe un acoperiş. La un moment dat una dintre ele căzu, la care cealaltă:

- Să te iau?

Într-o expoziţie de pictură, doi neofiţi.

- De ce au spânzurat tabloul ăsta oribil tocmai aici?

- Probabil pentru că nu l-au putut găsi pe autor...

La Auschwitz, mai mulţi deţinuţi se jucau de-a ascunselea. Cel care mijea îşi luă mâna de la ochi şi zise:

- Te-am văzut unde te-ai ascuns, te-am văzut! Hai, ieşi de după coada aia de lopată!

Văzând că nu iese nimeni, se duse personal şi dădu coada la o parte.

- Ei, drăcie, iar am ratat. Sunteţi mai mulţi!

- Domnule doctor, am să fiu tare. Vreau să aflu adevărul oricât ar fi de crud. Oare după această fractură de coloană soţul meu va mai putea să spele vasele?...

Bubulina îi povestea maică-si:

- Ne-am certat una zdravănă şi am plecat trântind uşa. În timp ce ieşeam din curte, am auzit o detunătură. Ce crezi, s-a împuşcat sau a destupat o sticlă de şampanie?

Q Care este diferenţa între un somalez şi o minge de ping-pong?

A Cam trei grame...

- Domnule doctor, nu mai pot, îmi vine să mă omor.

- Domnule, dacă tot ai venit la mine, lasă problema în seama mea!

Bulă mergea pe stradă, având cu el o puşcă de vânătoare şi două cutii de conserve.

- Ce faci, Bulă, cu cutiile alea?

- Mâine e ziua soacrei mele şi m-am gândit să-i dăruiesc o pereche de cercei.

- Mda, cam originali cercei. Şi cu puşca ce faci?

- Trebuie să-i fac găuri în urechi, că n-are!

- Inculpat, relatează cum ţi-ai omorât soacra.

- Păi, domnule judecător, dimineaţa, înainte de a pleca la serviciu, m-am dus în bucătărie să-mi ung o felie de pâine cu unt şi din greşeală am scăpat puţin unt pe jos. Când a intrat pe uşă soacră-mea, a alunecat pe podeaua unsă şi s-a înţepat în cuţit. Şi tot aşa de vreo 10 ori...

Bulă şi Bubulina se pregăteau să meargă la iarbă verde.

- Mă duc să aduc farfuriile pentru picnic, zise el, vrând să se arate harnic.

- Să nu te prind, sări Bubulina, cât eşti tu de căscat, ai putea să le scapi pe jos şi să le spargi. Adu mai bine copilul!

- Mimi, de când ţi-a murit soţul, te văd mereu în compania unui negru. E prietenul tău?

- A, nu... îl folosesc numai în perioada de doliu.

Bulă soseşte acasă zdrenţuit, zgâriat şi lovit.

- Cu cine te-ai bătut, de-ai ajuns în halul ăsta?

- Cu Lulă.

- Cu Lulă?! Cu sfrijitul şi nenorocitul ăla, pe care nimeni nu dă doi bani?

- Draga mea, despre morţi, numai de bine!

Bubulina îl vizitează pe Bulă la închisoare.

- Spune-mi, unde ai îngropat banii?, şopti ea.

- Nu pot să-ţi divulg acest secret.

- Spune-mi măcar unde ai îngropat-o pe mama!

- De când am pierdut cheia de la pivniţă, n-am mai auzit nici o ocară din gura nevestei.

- Şi nu s-a supărat pe tine că ai pierdut cheia?

- Nu ştiu, de atunci n-a mai ieşit de acolo.

Bulă se întoarce de la vânătoare cu tolba plina.

- În sfârşit, a dat Dumnezeu şi ai vânat şi tu ceva!, îi zise Bubulina. Dar unde e Grivei?

- În tolbă.

O bătrânică îl întrebă pe Bulă pe stradă:

- Maică, nu poţi să-mi zici cum pot ajunge la cimitirul Sf. Vineri?

- Cu dricul, maică!

- Bulă, unde a murit Napoleon?

- Pe Sf. Elena.

- Vai, dragă, ce sfârşit penibil!

Dintr-un roman de spionaj:

Agentul Billy îşi scoase ochiul de sticlă în care ascunsese cifrul, dar nu găsi nimic în el. Şi atunci realiză că, de fapt, îşi scosese ochiul cel bun.

- Bulă, zise Lulă, nu vii deseară la o partidă de şah?

- Nu vin, că am treabă. Mi-a murit nevasta.

- Condoleanţele mele. Să ştii că dacă, totuşi, îţi faci timp, am să te las să joci numai cu piesele negre.

La întoarcerea de la cimitir, unde tocmai îl îngropaseră pe bunul lui prieten Lulă, Bulă începu să-i facă proaspetei văduve o curte îndrăcită.

- Bulă, zise aceasta, pentru numele lui Dumnezeu, ai răbdare măcar până îmi voi scoate hainele de doliu!

- Treacă de la mine! Cinci minute pot să mai aştept!

După cutremurul din '77, Bulişor vine îndoliat la şcoală.

- Ce s-a întâmplat?

- Doamnă, mi-au murit părinţii la cutremur. Erau în faţa casei şi le-au căzut nişte cărămizi în cap.

- Îmi pare rău... condoleanţele mele. Dar tu cum ai scăpat?

- Eu eram în spatele casei, aruncam cu cărămizi.

- Dragul meu, nu mai înţeleg nimic. În ziare, se anunţă moartea ta!

- Nu-mi pot permite să pierd timpul cu fleacuri. Ocupă-te tu de coroane!

- Unde mergi cu bicicleta, mamă-soacră?

- La cimitir.

- Şi bicicleta cine o aduce înapoi?

- D-le doctor, soţia mea vorbeşte în fiecare noapte.

- Nu-i nimic grav. Mulţi oameni au acest obicei.

- Dar ea e moartă de două săptămâni!

În tramvai, un negru citea un ziar în limba idiş.

- Băi, acesta, îl apostrofă Bulă, nu ţi-e de ajuns că eşti negru?

- Bulă, de ce ai înfăşurat balustrada de la scară cu sârmă ghimpată?

- Ca să nu se mai dea Lulă pe ea.

- Şi asta l-a oprit să nu se mai dea?

- Nu, dar ştii ce mult îi încetineşte alunecarea?

Bulă a lăsat, prin testament, să fie incinerat. Primind de la crematoriu urna cu cenuşa lui, Bubulina, ajunsă acasă, a scos cenuşa şi a băgat-o într-o clepsidră mare, zicând:

- Toată viaţa ta ai fost un leneş şi ai stat fără să faci nimic. Măcar acum treci şi lucrează!

Doi naufragiaţi, amândoi agăţaţi de câte o scândură, se întâlnesc în largul oceanului.

- Salut! Şi vaporul dumneavoastră a naufragiat?

- Da, s-a împlinit un an.

- Fantastic. Şi tot acest timp l-aţi petrecut pe apă? Cum de-aţi putut rezista atâta timp?

- Mă mir şi eu. Mai ales duminica e o plictiseală…

Un porc se întâlni cu o scroafă la grohotecă. După ce au dansat mai multe dansuri, porcul o invită în coteţul său, unde, după ce s-au făcut comozi, îi zise:

- Şi acum, draga mea, am să-ţi povestesc cum a fost când m-au jugănit.

Bulă, proaspăt căsătorit, se întoarse de la serviciu şi îşi găsi tânăra nevestică plângând în hohote.

- Ce s-a întâmplat, scumpa mea?

- Am vrut să-ţi pregătesc ceva bun şi am făcut o plăcintă cu carne... şi cât am fost la baie, afurisita aia de pisică a mâncat-o pe toată.

- Hai, calmează-te, nu-i nimic. Mâine am să-ţi cumpăr altă pisică.

Un bătrânel la peţit.

- Draga mea, trebuie să-ţi spun de la început, ca să n-avem ulterior discuţii. Am hemoroizi, hipertensiune, bronşită tabagică, reumatism...

- E clar!, i-o tăie tipa. Dar aş vrea să ştiu ce n-ai?

- Dinţi...

- Tată, zise Bulă, doctorul mi-a zis că nevastă-mea are un rinichi deplasat.

- Mânca-l-ar tata de tăuraş!...

Bulă, mecanic de locomotivă, este implicat într-un accident feroviar, în care locomotiva a fost găsită la circa 300 de metri, pe câmp.

- Trenul mergea cam cu 100 km pe oră, când, după curbă, am observat pe calea ferată trei poliţişti, aşa cam la 50-60 de metri distanţă.

- La o aşa de scurtă distanţă, normal că nu ai avut timp să frânezi şi atunci ai trecut peste ei.

- Aşa cum ziceţi! Peste doi am trecut eu, cum am trecut, dar al treilea a luat-o la fugă, peste câmp...

Un prieten, venit în vizită la un sicilian, observă sub un clopot de sticlă o piatră şi o floare uscată.

- Ce ai acolo?

- Ei, de-ale tinereţii. E piatra care mi-a aruncat-o Luigi în cap şi o floare de pe mormântul lui.

- Inculpat Bulă, de ce ţi-ai omorât soţia?

- Mă înşela tot timpul, domnule judecător.

- Avea un amant?

- Nu, la cărţi...

- Vezi, zise un cowboy către altul, te caută şeriful. Te suspectează că l-ai omorât pe Billy. Ai vreun alibi?

- Sigur că am! Exact atunci eram ocupat să-l omor pe Johnny.

Intrând în closet, Bulă văzu un poliţist, cu pantalonii în vine, care încerca să-şi îndese un corn în fund.

- Ce faci aici?, se minună Bulă.

- Am fost la stomatologie de mi-a scos o măsea şi mi-a spus că timp de 4 ore să mănânc pe partea cealaltă.

- Tăticule, de ce poartă toţi chirurgii mănuşi de cauciuc?

- Pentru ca după operaţii să nu li se poată identifica amprentele.

Bulă ajunse acasă seara târziu, destul de cătrănit şi plin de pete roşii pe cămaşă şi pe haină.

- Ce-s alea, nemernicule?, strigă Bubulina. Pete de ruj?

- Nu, de sânge, m-a lovit o maşină.

- Norocul tău!

- Cred că nevastă-mea mi-a pus gând rău...

- De unde ştii?

- Se poartă din ce în ce mai agresiv cu mine. Când îmi leagă cravata, strânge nodul din ce în ce mai tare şi, mai nou, a început să-l ungă şi cu săpun.

După o lipsă de doi ani, Bubulina se întoarse la domiciliul conjugal, ţinând în braţe doi gemeni. Bulă se uită la ei cu atenţie, apoi zise arătând spre cel din dreapta:

- Eu zic să-l păstrăm pe ăsta!

- Domnule doctor, năvăleşte în cabinet un tip disperat, există vreun medicament anti-Viagra?

- Nu am ştiinţă. Dar la ce-ţi trebuie?

- Pentru bunicul a luat Viagra şi acum nu putem să închidem capacul sicriului.

După o partidă de vânătoare, la întoarcerea acasă.

- Azi n-ai împuşcat nimic? întreabă nevasta.

- Am împuşcat, zise tipul cu jumătate de gură.

- Şi unde-i, ca să mă apuc să-l gătesc?

- Ce să-l găteşti, că doar nu suntem canibali!

La cimitir, mama-vierme către copilaşi:

- Cine nu mănâncă bătătură, nu capătă ochişor!

- Aveai un serviciu la fabrica de încărcat butelii de aragaz. De ce ai plecat de acolo?

- De zgârciţi ce sunt! Când a explodat secţia, mi-au reţinut din salariu timpul cât am fost în aer...

Doi porci stăteau la taclale:

- Măi Ghiţişor, după părerea ta, ce crezi că este dincolo de Crăciun?

O broască ţestoasă se chinui timp îndelungat să se urce într-un copac. Ajunsă în vârf, se aruncă în gol. Stătu ce stătu ameţită de contactul dur cu solul şi apoi, iar porni operaţia de căţărare în copac. Iar sări şi iar începu urcuşul. Văzând aceasta, o pasăre îi spuse perechii ei:

- Dragul meu, nu crezi că ar trebui să-i spunem micuţei noastre că e adoptată?

Q Ce e negru, are patru picioare şi o mână?

A Un doberman care se întoarce de la plimbarea prin parc!

- Domnule director, mi s-a spus că secretara dumneavoastră a decedat. Aş dori să-i iau locul!

- Nu am nimic împotrivă. Trataţi chestiunea cu cei de la Pompe Funebre.

Pe vremea lui Stalin, ziarul "Pravda" organizează la Moscova primul concurs de bancuri politice. În ziar erau anunţate premiile:

1. Premiul trei: un concediu plăcut în beciurile NKDV-ului.
2. Premiul doi: o excursie de lungă durată în Siberia.
3. Premiul întâi: o întâlnire cu tovarăşul Lenin.

Un sadic trecea pe stradă. La colţ, un cerşetor orb scapă din mână muzicuţa la care cânta. Sadicul se aplecă şi i-o înapoie.

- Ia uite la orbul ăsta cum râde cu gura până la urechi!, se miră un trecător.

- E şi normal, zise sadicul, în loc de muzicuţă i-am dat un brici.

La închisoarea de maximă securitate, într-o celulă, poposeşte un nou deţinut.

- Pe tine de ce te-au condamnat?, se interesează băştinaşii.

- Din cauza soacrei mele. Într-o dimineaţă, când a plecat de acasă, nevastă-mea mi-a spus: „Bulă, vezi că mama încă mai doarme. Dacă vezi că se aşază vreo muscă pe ea, n-o trezi. Omoar-o!”

- Doctore, în fiecare dimineaţă am scaun la ora opt.
- Şi ce vedeţi rău în asta?
- Păi, eu mă trezesc pe la nouă!

Suferind da o boală incurabilă, soţia lui Bulă îşi trăieşte ultimele zile. Bulă, credincios, stă lângă ea, zi şi noapte, îngrijind-o.

- Bulă, dragul meu, n-ai ieşit atâtea zile din casă. Nu vrei să ieşi să te plimbi puţin, să mai iei un pic de aer.

Bulă acceptă şi se întoarse foarte radios.

- Hai să-ţi dau o veste bună! Ghici cine s-a logodit?
- Cine?
- Eu.

Două băbuţe îşi făceau plimbarea obişnuită prin cimitir, să-şi viziteze rudele, prietenii şi cunoscuţii.

- Tu câţi ani ai, Lenuţo?
- Cu voia lui Dumnezeu, împlinesc la toamnă 84. Da tu câţi ai?
- Ei, eu merg pe 91!
- 91! Şi te mai duci acasă?!

- Costele, nu te mai juca cu cuţitul ăla că te tai!
- Lasă-mă-n pace!
- Costele, lasă cuţitul în pace şi strânge dracului degetele alea de pe masă, nu vezi ce mizerie ai făcut!

Un beţiv, după ce fusese dat afară de la bufet, că se închisese, o luă prin cimitir către casă, ca să scurteze drumul. La un moment dat ajunge lângă o groapă proaspăt spălată, unde căzuse alt beţiv, care adormise acolo şi cum se strânsese ceva apă pe fundul gropii, dârdâia şi mormăia:

- Vai de mine, ce frig îmi e!

- Păi vezi, zise celălalt beţiv fără să se sperie, de ce ai aruncat pământul de pe tine?

Q Ce rău se poate întâmpla dacă mănânci un măr?

A Să găseşti în el un vierme, dar poate fi şi mai rău când găseşti numai o jumătate de vierme.

- Domnule doctor, nu ştiu ce s-a întâmplat! Uitaţi-vă cum mi s-a umflat penisul!

- Fii pe pace, se rezolvă!

- Ar trebuie operat, domnule doctor?

- Nu, da de unde! Se usucă şi cade singur.

Un tip se urcă în tramvai, tramvaiul plin. La un moment dat îşi scoase ochiul de sticlă, care îl avea în dotare, îl aruncă în sus, îl prinde, iar îl aruncă în sus...

- Termină domnule, ce te-a apucat?, zise o doamnă de lângă el.

- Vreau să văd dacă mai sunt locuri în faţă.

DIFERENTE DOCTRINARE
INTRE ...
stânga românească
dreapta românească

În cursul unei expediţii prin Congo, tatăl îi spune fiului:

- Fii atent dragul tatii, că tu ai ochi mai buni, uită-te bine prin tufişuri, că pe aici trăiesc canibali: negrii de-ăia care mănâncă oameni.

Fiului nu i-a trebuit mai mult, era numai ochi şi urechi. Cum mergeau ei pe poteca din junglă, fiul strigă:

- Tată, uite doi canibali!

- Hai să fugim!

Şi dă-i şi fugi cu prezumtivii canibali după ei, strigând: "Opriţi-vă!" Au fugit până când au căzut epuizaţi. Sosesc şi negrii:

- De ce fugiţi de noi?

- Cum de ce fugim? Păi nu sunteţi canibali?

- Nu!, răspunseră mândri interlocutorii. Noi suntem vegetarieni!

- Vegetarieni?! Dar cum e minunea asta?

- Noi nu mâncăm decât "mărul lui Adam"...

În cadrul unei acţiuni organizate de şcoală pentru strângerea fierului vechi, Mitică aduse de acasă un plămân mecanic pentru respiraţie asistată.

- De unde Dumnezeu ai plămânul ăsta mecanic?, se miră diriginta.

- L-am luat de la bunicul!, spuse mândru Gigei.

- Şi ce-a spus bunicul când l-ai luat?

- Îh!

- Mitică, tu ştii care este avantajul unui picior de lemn?

- Desigur! Femeile îşi pot prinde ciorapul cu pioneze, iar bărbaţii pot să bată un cui în el ca să-şi agaţe cheile de la casa...

Un orb voia să treacă strada când pe lângă el trecu un camion cu scrumbii. Înalţă capul, mirosi şi exclamă:

- Salutare fetelor!

- Mitică, eu pun 10.000 şi tu pui o mie la pariu; crezi că pot să-mi muşc un ochi?

- Nu cred, dar voi risca 1.000 lei.

Prietenul lui Mitică îşi scoase ochiul de sticlă, îl duse la gură şi se prefăcu că-l muşcă. Lui Mitică, de mirare, îi căzu falca până la duşumea.

- Mai pui pariu pe-o mie de lei că-mi muşc şi celălalt ochi?

- Nu se poate, dar ţin pariul!

La care tipul îşi scoase proteza din gură, o duse la ochiul bun şi se prefăcu, aşa cum procedase mai înainte, că-l muşcă şi pe acesta.

Venind din direcţii opuse, pe o stradă se întâlniră doi nevăzători. Având urechea formată, unul dintre ei zise:

- Tu eşti Mitică? Demult nu ne-am mai văzut...

- Să ştii că l-am dezvăţat pe bărbatu-meu să-şi mai roadă unghiile!

- Cum aşa? I-ai pus ceva amar pe degete?

- Nu! I-am ascuns proteza!

- De ce ai lipsit, Costele, de la şcoală?

- A murit bunica, doamnă învăţătoare.

- Dumnezeu s-o ierte! Dar ce-a avut?

- A călcat-o tractorul peste deget.

- Şi din cauza asta a murit?!

- Da, pentru că degetul şi-l ţinea în nas...

Un clujean, în timpul unei expediţii transafricane, este prins de canibali. Aceştia, imediat au organizat un consiliu care dezbătea dilema: să-l facă ciorbă sau friptură.

- Ascultaţi oameni buni, nu faceţi una ca asta, zise clujeanul, de emoţie, în româneşte.

- Staţi, zise şeful de trib, de unde eşti dumneata?

- Din România, de la Cluj.

- Dezlegaţi-i şi daţi-i drumul.

- Păi cum aşa? Şi păpica noastră?

- Nicio vorbă! Clujenii nu se mănâncă între ei!

- M-am luat la ceartă cu soacră-mea şi, în culmea furiei, mi-a aruncat cel mai bun costum pe fereastră. Nu mi-ar fi păsat dacă n-aş fi fost îmbrăcat cu el...

- Ai mai fost condamnat?, întreabă judecătorul.

- Da domnule judecător, la vârsta de 7 ani.

- La 7 ani?! Ai fost un infractor precoce. Şi ce delict ai comis atunci?

- Am avut o dublă pneumonie şi doctorii m-au condamnat...

- Cum ţi-a folosit purgativul pe care ţi l-am prescris?, întreabă doctorul.

- Foarte bine! De unde înainte eram constipat, după ce l-am luat, am ajuns să am două scaune pe zi.

- Cum, numai două?!

- Da, unul de la 7 la 11 dimineaţa şi celălalt, de la 14 la 19 după masa...

- Ce calibru să fie gloanţele?

- De calibru potrivit pentru o femeie în vârstă, nici prea slabă, nici prea grasă şi cu gura mare...

- Măi vecine, zise un chirurg estetic, de ce nu vii ia mine cu soţia. E aşa de urâtă că atunci când o văd, câinii de pe strada noastră încep să latre automat.

- Şi cât m-ar costa operaţia?

- Cam un milion de lei.

- Nu, nu merge. Am vorbit cu un vânător şi-a zis că dacă îi dau 10.000 de lei, mi-o împuşcă el.

- Ai păcătuit?, întreabă preotul.

- Fără voia mea, părinte! Eram în grajd şi nebunul ăla de Ion, m-a prins, m-a trântit în fân, mi-a rupt bluza şi fusta, mi-a smuls chiloţii şi...

- Şi?

- Şi tocmai atunci a venit mama...

- Fir-ar mă-ta a dracului...

Ion se răsturnase cu căruţa. Un trecător îl întreabă:

- Ce faci Ioane?

- Ia, răsturnai căruţa.

- Dar taică-tău ştie?

- Păi cum să nu ştie, că doar îi sub căruţă.

- Domnule doctor, am venit să vă mulţumesc. Mi-aţi scos rinichiul aşa de uşor, că nici n-am simţit.

- Cu plăcere, şi altă dată...

- Ai, bună a fost ploaia asta, zise un ţăran. Să vezi cum o să iasă din pământ toate celea, după ea...

- Doamne fereşte! Eu am trei neveste îngropate...

- Ai auzit, poliţia caută un infractor cu un singur ochi, pe nume Jean Linguraru...

- Şi pe celălalt ochi, cum îl cheamă?

- Ce e?
- Roata dezumflata.
- De tot?
- Nu, doar partea de jos.

- Ai auzit că Mitică a murit săptămâna trecută, în faţă la "Continental"?

- Intra sau ieşea?

- Intra!

- Fir-ar să fie! Ce tragedie îngrozitoare...

Mica Publicitate: "Angajăm personal navigant, recte piloţi, pentru avioanele MIG-21. Nu se cere pregătire de specialitate".

- Faceţi-vă milă frumoasă doamnă şi miluiţi-mă cu ceva!, zise un cerşetor şchiop.

- Ia stai, săptămâna trecută nu făceai pe orbul?

- Da, dar n-a fost deloc rentabil. Toată lumea îmi dădea bani falşi...

Cabinetul unui doctor navetist, luni dimineaţa. Sala de aşteptare plină. Doctorul venise cu trenul de 9 şi vroia să plece cu trenul de ora 13. Intră o femeie cu o fetiţă de mână:

- Domnule doctor, fetiţa mea a înghiţit o peniţă!

- Nu-i nimic, să scrie cu creionul! Următorul!

Intră un bărbat strângând o mână la piept:

- Domnule doctor, mi-am rupt mâna şi nu mai pot deschide uşa!

- Deschide-o cu cealaltă! Următorul!

Apare în uşă un bătrân, care abia se mişca:

- Care-i baiul, moşule?

- Domn' doftor, ştiţi... Mie îmi vine cam greu... să mă iertaţi... să mă piş...

- Câţi ani ai dumneata moşule?

- Apăi, 79...

- În 79 de ani te-ai pişat destul! Să intre următorul!

Intră un tip ţinându-se de burtă:

- Domnule doctor, aşe de tari mă doari prin burtă... Cred că am încurcătură di maţe...

- Cum te cheamă pe dumneata?, întreabă doctorul părîndu-i-se bizar accentul.

- Leibovici Isidor.

- La revedere! Evreii s-au descurcat întotdeauna singuri! Următorul!

Următorul pacient, o mamă cu un sugar în braţe:

- Copilul meu nu se simte bine, domnule doctor!

- Doamnă, dezbrăcaţi-vă!

- De ce să mă dezbrac eu? Copilul mi-e bolnav...

- Doamnă, dezbrăcaţi-vă repede să vă fac altul, că ăsta moare!

Pleacă doamna supărată şi intră un nou pacient:

- Domnule doctor, ce-o fi cu burta mea? Mănânc pâine, scot pe partea cealaltă, să mă iertaţi, tot pâine. Mănânc carne, cac carne.

- Mănâncă rahat şi ai să fii mulţumii cu ce scoţi! Următorul!

Intrară două femei: una tânără de vreo 19-20 de ani şi una mai în vîrstă, de 45-50.

- Dezbrăcaţi-vă domnişoară!

- Vai domnule doctor, nu eu, mama mea nu se simte bine...

- Mama?! Ia mamă deschide gura mare! N-ai nimic!

Ei, şi să nu mă întrebaţi dacă doctorul ăsta a reuşit să termine toţi bolnavii până la plecarea trenului!

La poliţie.

- Domnule căpitan, aşa m-au bătut oamenii dvs., că nu mai pot să vorbesc...

- Nu te teme, avem noi mijloace să te facem să vorbeşti!

- Copii, întreabă învăţătoarea, ce credeţi voi că vom găsi într-un cimitir de elefanţi?

- Elefantome.

- Chelner, e o muscă în supă!

- Nici o grijă domnule, aveţi şi un păianjen pe felia de pâine şi o să-i arate el!

Q Cum a căzut guvernul din Ungaria?

A Opoziţia a tăiat copacul unde-şi ţineau miniştri şedinţa...

- Copii, zise învăţătoarea, în natură există legea compensaţiei. De exemplu, o femeie urâtă e inteligentă. Puteţi să daţi şi voi câte un exemplu?

- Un orb, care nu mai poate vedea, are simţul pipăitului mai dezvoltat!

- Un om, sare Gigel, care are un picior mai scurt, îl are pe celălalt mai lung...

Din industria de produse cosmetice:

- Colega, zise un inginer, tu ştii ce putea să facă Hitler, la Maidanek, din 32 de evrei?

- N-am idee!

- Un săpun 8x4!

Într-o celulă a unei închisori nimeriseră un lepros şi un bâlbâit. Cum stăteau ei şi se uitau pe culoar printre gratiile care ţineau loc de uşă, pe lepros îl mănâncă o ureche. Se scarpină şi rămase cu ea în mână. Se uită la ea şi o aruncă, printre gratii, pe coridor. Bâlbâitul rămase interzis. Mai trecu un timp, bâlbâitul îşi mai reveni, pe lepros îl apucă mâncărimea şi la degetul mare de la piciorul drept. Se scarpină şi rămase şi cu acesta în mână. Iar se uită la el şi-l aruncă, după ureche pe coridor. Bâlbâitul să leşine şi mai multe nu. După vreo 10 minute îşi mai reveni din uluială şi încercă timid:

- Vre-vrei să-să-să... eva-eva-evadezi?!

- Am citit că zahărul dă vigoare la toate animalele.

- Prostii! Nu-i adevărat!

- Da de unde ştii că nu-i adevărat?

- Bărbatul meu e diabetic.

- Bulă, îi zice soţia, fii atent că eu mă duc până la Alimentară să cumpăr lapte pentru copil. Dacă începe să plângă, ia şi leagănă-l.

Când soseşte respectiva acasă, mai să înnebunească: copilul răcnea şi Bulă îl legăna cu mişcări ample. Văzând aceasta, începe să strige:

- Bulă nu mai da copilul cu capul de pereţi... că-i cade boneţica din cap!

- Nu-i mai cade că i-am prins-o cu pioneze!

- Alo politia ?
- Da..
- Va rog, ajutati-ma sa ies de aici..!
- Unde esti ?
- Pe Facebook..!
poze comice

- Domnule doctor, am venit acum un an la dvs. şi v-am spus că-mi cade foarte tare părul...

- Da, doamnă! Şi?

- Şi mi-aţi dat un preparat, l-am luat, nu mi-a mai căzut părul, ba chiar s-a îndesit, dar a avut nişte efecte secundare!

- Ce efecte?

- Mi-a crescut păr şi pe piept şi pe burtă!

- Până unde?

- Până la... penis!

Însoţit pe ultimul lui drum de preot şi de o suită întreagă, un condamnat la moarte trebuia să străbată drumul până la eşafod. Era o iarnă grea, cu viscol.

- Ce vreme câinească părinte! Ultimul meu drum... şi pe o astfel de vreme!

- Nu te plânge fiule! Gândeşte-te că eu trebuie să mă mai şi întorc...

O femeie divorţată agăţă într-un bar un tip solid şi prezentabil şi-l invită acasă la ea. Ajunşi în dormitor, amândoi încep să se dezbrace. Când respectivul îşi scoase şi chiloţii, doamna văzu că respectivul era mai mult decât bine înzestrat de la natură şi începu să aibă palpitaţii cu gândul la ce va urma.

- Ah, inima!

- Fiţi fără grijă doamnă, inima o ocolim...

În faţa catafalcului tatălui lor, trei scoţieni se tocmesc asupra cheltuielilor de înmormântare. Fiul cel mare e de părere că:

- ...la poziţia socială a tatei, cred că va trebui să angajăm un dric cu 6 cai!

- Prea scump!, zise fiul mijlociu. Patru cai ajung!

- Ce, şi dacă o să tragă dricul numai doi cai, nu tot la cimitir o să ajungă?, sări şi cel mic.

- Ho, nu vă mai certaţi, zise tatăl trezindu-se din coma prelungită, că plec la cimitir pe jos...

- Ia spune-mi, Gigel, bunică-ta e acasă?

- Numai azi şi mâine, că pe urmă o îngropăm...

La înmormântarea bunicului, preotul, la slujbă:

- Dumnezeu să-l ierte, Dumnezeu să-l odihnească în pace, în loc luminos, în loc cu verdeaţă...

Am zis şi eu:

- Lasă-l părinte, fără verdeaţă! De la verdeaţă i s-a tras! Nu vezi cât a ajuns un kilogram de carne?!

- Domnule doctor, nu prea mai văd! Am venit să-mi prescrieţi ochelari.

- Luaţi loc pe scaun şi încercaţi să-mi spuneţi literele din ultimul rând de pe panoul de pe perete...

- Care perete?

Epitaf

"Aici odihneşte Gheorghe Matz, care a trăit 20 de ani în aceeaşi casă cu soacră-sa. El a murit cu credinţa într-o viaţă mai bună pe lumea cealaltă".

- De ce porţi doliu?

- Am un mort în familie. Mi-a murit o mătuşă. Dar tu de ce porţi?

- Eu am doi morţi în familie. Mie mi-a murit scula... iar nevastă-mea e moartă după scule...

- Mămico, pe mine cine m-a adus la voi?

- Barza, dragul meu.

- Şi pe surioara mea?

- Tot barza.

- Ce Dumnezeu, mămico? Voi n-aţi auzit de taxi sau nici atunci n-aveaţi bani?

Personalul din cadrul Crucii Roşii Internaţionale cântăreşte somalezi:

- Scrie, soră! Un kilogram şi opt sute! Următorii 10, pe cântar!

- Bulişor, cine a inventat termometrul?

- Zeul Mercur, tăticule!

La maternitate:

- Domnule, aveţi un copil de 4 kg.

- La hornul meu, era de aşteptat!

Peste o jumătate de oră:

- Domnule, mai aveţi un copil de 3,500 kg.

- La hornul meu, nici nu se putea altfel.

Peste încă 20 de minute:

- Un lucru cu adevărat rar, domnule! Aveţi tripleţi! Vi s-a mai născut un copil de 3,200 kg.

- La hornul meu...

- Mă iertaţi că vă atrag atenţia, dar ar trebui să vă mai curăţaţi hornul din când în când, deoarece toţi trei copiii sunt negri...

La săraci:

- Cât ai dat, Mitică, pe găină?

- Zece mii de lei! Pomană fără lumânare!

- Cum 10.000 lei? De ce aşa ieftină?

- Mi-a lăsat-o mai ieftin pentru că are SIDA...

- Tulai... Şi mi-ai adus-o în casă?!

- Eu am luat-o s-o fierbem, nu s-o regulăm!

- Noi, zise Bulişor, stăm bine cu căldura în casă.

- Aveţi încălzire cu gaze?

- Nu! Îl avem pe bunicul, care răceşte des, face temperatură mare şi noi îl mutăm din cameră în cameră ca să încălzim casa.

- Tăticule, Superman ăsta nu-i întreg la cap...

- Dar ce te apucă?

- Păi nu vezi cum mereu îşi îmbracă chiloţii peste pantaloni?

Un copil se uita la o ţigancă bătrână şi urâtă, care cerşea la colţ de stradă.

- Ce te holbezi aşa la mine, mă? se răsti ţiganca.

- Doamna învăţătoare ne-a spus că femeile aparţin sexului frumos...

Un african dă buzna în coliba sa şi-i spune soţiei:

- Un crocodil tocmai ne-a mâncat mezinul.

- În acest caz vom face altul.

Nouă luni mai târziu e mâncat mijlociul în anul următor, fiica cea mare. De fiecare dată soţia vine cu acelaşi comentariu. Până când bărbatul îşi pierde răbdarea şi ţipă:

- M-am săturat să am grijă ca bestia să fie sătulă...

- Bunicule, pentru petrecerea pe care o s-o dăm în cinstea matale, când o să împlineşti 70 de ani, am angajat nişte stripteuze de la bar.

- Mă bucur nespus, nepoate!

- Asta a fost vestea cea bună, bunicule. Vestea cea rea e că stripteuzele au aceiaşi vârstă ca matale..

- Spune-i lui Ionescu că acum au telefonat de la Maternitate, i-a născut soţia 3 gemeni..

- Nu pot să-i spun acum... E cu briciul în mână, se bărbiereşte!

- Tatăl meu, când a murit, a fost printre cei mai mici oameni din lume. Avea cam 50 cm.

- Dar cum era aşa de mic?

- Nu i s-a deschis paraşuta, aşa că la suprafaţă mai erau 50 cm, restul era în pământ...

- Domnule, zise ţapinarul către vânzător, când mi-ai vândut drujba asta mi-ai zis că o să pot tăia cu ea 10 metri cubi de lemn pe zi şi oricât m-am chinuit, nicicum n-am putut tăia mai mult de 3...

- Hai s-o probăm, zise vânzătorul şi-i dădu drumul: *vrrrr*, *vrrrr*...

Ţapinarul se minunează:

- Cum are motor?!

De-ale medicilor...

- Ia vezi, domnule, că eu sunt doctoriţă şi dacă o să mai înghiontești mult cu chestia aia obraznică a dumitale, o să scot bisturiul, ţi-o tai şi o s-o dau la raţe!

La care celelalte femei din tramvai:

- Mac, mac, mac...

- Ce puteţi să spuneţi despre părinţii voştri, copii?, întreabă învăţătoarea.

- Părinţii mei, zise Bulă, sunt o culme a abstinenţei; nu beau, nu fumează, iar noi copii, suntem adoptaţi...

- Prin strădania mea şi cu ajutorul lui Dumnezeu, i-am trecut pe toţi canibalii din trib la dreaptă credinţă. Ba i-am convins să şi postească...

- Să postească? Asta-i o adevărată minune!

- Da, acum vinerea mănâncă numai pescari...

- Prietenul dumitale, ex-senatorul Jigodin, mai locuieşte în vila aceea cu vedere înspre închisoarea Jilava?

- Nu, acum are vedere spre vilă...

Aripa dreaptă a unui avion cu pasageri a luat foc. După scurt timp ia foc şi aripa stângă. În acei moment îşi face apariţia pilotul, cu o paraşută în spate.

- Nu intraţi în panică. Mă duc după ajutoare.

- Azi ne-am distrat de minune la şcoală. Am pus o bombă sub scaunul directorului...

- Cum aşa? Ce-o să spună directorul mâine dimineaţă când va veni la şcoală?

- La şcoală? La care şcoală?...

'Neata!!!
Te-ai trezit?Haide sa ne
feisbucim

Un student medicinist execută pentru prima oară, pe o păpuşă, o naştere cu forceps. După o vreme, profesorul îi zice:

- Minunat! Acum nu mai trebuie decât să-l pocneşti zdravăn pe tată cu forcepsul în cap şi ai exterminat întreaga familie.

Un pacient aşteaptă să intre la medic. Ca să-şi omoare timpul, dezleagă o integramă dintr-o revistă medicală. După consultaţie, expediază rezolvarea pe adresa revistei. După trei săptămâni primeşte o scrisoare: „Felicitări. Aţi câştigat marele premiu, apendictomie pentru două persoane, într-un spital la alegere."

- Nou-născutul e mort, mama e moartă, iar tatăl tocmai s-a împuşcat, raportează tânărul ginecolog medicului şef, după prima naştere la care a asistat.

- Data viitoare te vei descurca mult mai bine, îl consolează şeful.

După două zile.

- Aţi avut dreptate, de astă dată a mers mult mai bine, tatăl trăieşte...

Un canibal în avion. Stewardesa îl întreabă:

- Cu ce vă putem servi?

- Păi, aduceţi-mi lista pasagerilor...

Bucătarul tribului de canibali ridică din când în când capacul cazanului aflat pe foc şi-l tot împunge cu o furculiţă lungă pe misionarul gătit de viu.

- Încetează!, îi porunceşte vraciul. După ce că îl fierbi de viu îl mai şi chinui?

- Ce să fac dacă ne mănâncă tot orezul?

Un accident era să aibă consecinţe funeste. Un tinichigiu, dezechilibrându-se, a căzut de la etajul VIII al unui bloc. Din fericire, a căzut pe capul a două femei ce pălăvrăgeau pe trotuar. Căderea a fost amortizată, iar tinichigiul a scăpat astfel teafăr. Fără acest noroc chior ar fi putut fi mort acum... Cele două femei au murit pe loc...

Pe o ploaie torenţială, o tânără sexy se chinuie să schimbe cauciucul spart al autoturismului aflat în pană. Un cavaler se oferă să-i ajute. Într-un târziu, ud leoarcă, murdar şi obosit acesta zise:

- Acum nu mai trebuie decât să scoatem cricul.

- Dar vă rog, cu grijă. Soţul meu doarme în maşină.

Ghicitoare.

- Mamă, ce culoare au ochii lui Gigel?

- Căprui.

- Uite că n-ai ghicit, zice copilul desfăcându-şi pumnul, sunt albaştri..

Un cetăţean la pompele funebre.

- Mi-a murit soacra. Mă puteţi ajuta?

- La un milion avem sicrie de bronz cu mânere de lemn.

- Mult prea scump pentru mine.

- Atunci, la 500.000 din lemn, cu mânere din bronz.

- Scump.

- Dar cât sunteţi dispus să plătiţi?

- 50.000.

- În acest caz, vă rog s-o aduceţi aici, să-i punem mânere...

Într-un bar, un negru comandă cu o voce subţire:

- Barman, un whisky.

Barmanul, un negru impunător, iritat de timbrul vocii, îl pune să repete, cu acelaşi rezultat. Furios, negrul îi spune:

- Ia treci în locul meu la bar să-ţi arăt eu cum se cere un whisky. Cei doi schimbă locurile.

Cu voce tunătoare negrul cere:

- Barman, toarnă-mi un whisky.

- La negri nu servim, răspunde clientul.

Cineva şi-a cumpărat un şifonier. Pentru că nu intra în lift, a rugat un amic să-l ajute să-l care pe scară până la apartamentul lui ce se găsea la etajul 10. Într-un târziu, amicul zice:

- Ia du-te să vezi la ce etaj am ajuns.

Acesta se uită şi-i zice:

- Am două veşti, una bună şi alta rea.
- Spune-o pe cea bună.
- Am ajuns la etajul 9.
- Şi cea rea?
- Am greşit scara.

Trei constipaţi în trei cabine ale unui W.C. public. Din prima cabină se aude:

- Mmmmmm. Nu merge.

Din a doua:

- Mmmmmm. Nu merge.

Din a treia se aude: *pleosc*. Ceilalţi doi exclamă:

- Fericitule!
- Aiurea. Nici vorbă. Mi-a căzut ceasul în W.C.

Reîntors mai devreme acasă, Bulă găseşte un bărbat în patul conjugal.

- Ascultă, stimabile, îi spune respectivului, luându-l de guler în faţa ferestrei deschise, dacă aş fi gelos, m-ai ţine minte toată viaţa, ar cum nu sunt, îţi voi da drumul...

Un şofer, după un accident de circulaţie, auzi voci:

- Foarfece, aţă!
- Sunt atât de grav rănit?, zise.
- Nu, fiule, acum îţi coasem aripile.

Se stinse Ion...

Maria urmări testamentul
punct cu punct.

Curioasă, cea mai bună prietenă
o întrebă:
- Cît te-a costat în mod real ?

- Cu totul, 40 000 € !

- 6 500 € - serviciile funerare

- 500 € donaţie pentru biserică

500 € pomana, masă la restaurant

- Restul, o piatră comemorativă.

Mirată, prietena o întrebă :
- 32 500 € pentru o piatră comemorativă ? Cît de mare ?

- Nu ştiu exact, uită-te şi tu ……

Negociere în caz de luare de ostatec în China

***Teroristul:** Am trei pretenţii, altfel moare băiatul!*

În fereastra vecină se studiază situaţia...

Apare negociatorul...

Încep negocierile...

Se termină negocierile...

Cost total: 15 eurocenţi.

În Germania sau SUA se închid străzile pentru 18 ore, 12 ore se negociază, se plătesc 5 miloane de euro, după o lună este prins făptaşul, primeşte puşcărie pe viaţă, deci costul cazării şi mâncării pe încă cel puţin 15 ani...

Te miri că în China toate-s mai ieftine?

Personaje lipsă (bancuri seci)

Un şiret se uită în oglindă şi zâmbeşte pe sub mustăţi:
- Mamă, ce şiret sunt!

– Ce fac indienii cu pieile de cal?

– Nu ştiu.

– Îşi ţin caii în ele.

Un câine dă târcoale unui copac. La un moment dat, se opreşte.

– De ce?

– I s-au terminat târcoalele!

– O muscă intră în gura unui cal...

– Şi?

– Şi când să iasă musca, ce să vezi? Calul plecase!

O pisică *hippy* merge pe stradă. Un om o vede şi o strigă:

– Pis, pis, pis!

Atunci, ea îi răspunde:

– *Peace, man!*

O broască stă pe frunza unui nufăr. La un moment dat, strigă:

– *Hey, you!*

Apoi, se aruncă în apă, iese la suprafaţă, se urcă pe altă frunză de nufăr şi întreabă mirată:

– *Who, me?*

După ce îi examinează atent dantura, stomatologul îi spune lui Bulă:

– Cred că va trebui să vă pun o placă.

– Foarte bine. Puneţi-o aia cu Veta Biriş!

La magazinul „Vânătorul şi pescarul”:

– Pantaloni de camuflaj aveţi?

– Avem, dar nu reuşim să-i găsim...

Trei broaşte stau de vorbă pe malul lacului.

– Oac!, zice prima.

– Oac!, şi a doua.

– Oac, oac, oac!, intervine şi a treia.

Auzind acestea, prima broască scoate un pistol şi o împuşcă.

– Ce ai avut cu ea?, întreabă a doua broscuţă.

– Ştia prea multe!

– Bulă este la pat pe moarte…

– Şi?

– Şi se dă jos!

– Cum avortezi o găină?

– Habar n-am...

– O iei de pe ouă!

– De ce nu poartă babele sutien?
– Hai zi-mi...
– Ca să le stea pielea întinsă pe faţă!
– Dar ce au babele între sâni ştii?
– Buricul!

– Care a fost prima armă din lume?
– Adam. Era gol puşcă!

– S-au pus în vânzare prezervative fluorescente?
– Da. Creează o atmosferă de discotecă...

– Ce zici de primul restaurant deschis pe Lună?
– Are băuturi fine, mâncăruri alese, dar totuşi nu prea are atmosferă!

Bulă la doctor.
– Doctore, de la o vreme am început să uit.
– De când?
– De când ce?

Se întâlneşte Bulă cu Lulă.
– Bulă!
– N-am!

Două vaci merg pe stradă. La un moment dat, una dintre ele zice:

– Mu!

Cealaltă îi răspunde:

– Mi-ai luat vorba din gură!

Un miriapod şi o miriapodiţă:

– Ştii, zice miriapodul foarte timid, mie îmi cam place de tine.

Miriapodiţă, roşind şi cu privirea plecată în jos:

– Şi mie îmi cam place de tine.

Şi se iau de mână, şi se iau de mână, şi se iau de mână...

– De ce nu merge melcul pe motocicletă?

– Ca să nu-i fluture ochii!

Tarzan şi cu Jane fac sex.

– Tarzane, dragul meu, acolo e buricul, gaura... e mai jos!

– Tarzan e puternic, face gaură unde vrea!

Un om merge pe stradă şi, la un moment dat, dispare. **Q** De ce?

A L-au ros pantofii!

Doi pureci merg pe motocicletă. La un moment dat, cad cu motocicleta.

– Ce-ai păţit de ai căzut?, întrebă cel care era în spate.

– Mi-a intrat o muscă în ochi.

La Radio Erevan:

În oraşul nostru, s-a petrecut un accident groaznic. O furnică a lovit cu bicicleta un elefant care trecea regulamentar pe zebră.

În toiul nopţii, Maria îi zice lui Ion:

- Ioane, auzi cum scârţâie un şoricel!

- Şi ce vrei, să mă scol să-l ung?!

Scăldându-se în praf, elefantul striveşte din greşală un muşuroi de furnici. Acestea, supărate, îi declară război şi încep să se urce pe el. Când ajung pe la genunchi, cad jumătate din ele. Pe burtă, iar mai cad jumătate din cele rămase. Pe gât, reuşeşte să ajungă doar una.

– Aşa, strigă celelalte, sugrumă-l!

Un pescar prinde peştişorul de aur.

– Aruncă-mă în apă şi-ţi voi îndeplini o dorinţă!

– Hai, să mori tu?!

Două bufniţe stau pe un hambar părăsit. La un moment dat, una din ele:

– Buhuhuhuhu!

– Buhuhuhuhu, pe naiba, ce tare m-ai speriat!, zice cealaltă.

Bulă şi Lulă, mâncând:

– Lulă, ţie nu–ţi plac ardeii de nicio culoare?

– Nu, nici galbeni, nici roşii, nici verzi!

Q1 De ce nu e voie să se circule prin junglă între orele 11 şi 16?

A1 Fac elefanţii paraşutism...

Q2 De ce sunt crocodilii plaţi?

A2 Au circulat prin junglă între orele 11 şi 16...

Q3 De ce bagă struţul capul în pământ?

A3 Ca să vadă bine cărui elefant nu i s-a deschis paraşuta!

– Domnişoară, sunteţi pesimistă?

– Nu, croitoreasă.

Era odată ca niciodată **Roşu împărat** şi **Verde împărat** că dacă era şi **Galben împărat** vă spuneam o poveste cu un semafor.

ANUNŢ:

Tânăr frumos, student, nu beau, nu fumez, am o maşină beton, casă cu 12 camere, părinţi bogaţi, nu vreau nimic, doar mă laud.

Zorro vede o tipă care arăta super. Ca să o impresioneze, face un Z pe gard.

Tipa se lăsă impresionată:

– Uau, Zupermen!

Merg două broscuţe prin deşert şi se întâlnesc în vârful unei dune de nisip:

– Ciao, soro, unde mergi?

– Aiurea, soro.

– Hai pe aici, că-i mai aproape.

La un restaurant.

– Ospătar, ai picioare de broască?

– Nu domnule, aşa merg eu, mai săltăreţ.

– Cum se cheamă un câine fără picioare?

– Nu se cheamă, că oricum nu vine.

– Cum împărţi o băşină în cinci?

– Te beşeşti într-o mănuşă!

Doi prieteni chelioşi se întâlnesc după trei luni de zile. Unul din ei avea un păr lung, stufos, bogat. Celălalt îl întreabă:

– Bă, cu ce dracu' ţi-ai dat pe cap de ţi-a crescut atâta păr?

– Am acasă o soluţie, că dacă dau cu ea şi pe o bilă de biliard îi creşte păr!

Celălalt e neîncrezător:

– Şi nu deranjează la joc?

Cică erau trei tovarăşi la băut. Pe unul îl chema Geo, pe unul Bobi şi pe unul nevasta acasă cu mătura.

– Ce au în comun drogaţii şi caii?
– Ambii sunt dependenţi de iarbă!

– Auzi mă?
– Da.
– Şi ce dacă?!

– Ce face vaca atunci când stă la soare?
– Umbră.

– Câte continente sunt?, întreabă profesorul.
– Cinci.
– Numără–mi–le!
– 1, 2, 3, 4, 5.

Se duce un om la psihiatru.
PSIHIATRUL: Deci, de când te crezi gama?
PACIENTUL: De când eram pui!

Connex... viitorul sună... sună... sună **ocupat**!

TATA: Bulă, zi ceva!
BULĂ: Ce să zic?
TATA: Orice!
BULĂ: Zece!
TATA: Ţine zece mii!
BULĂ: A, dacă ştiam, ziceam portofel!

– Număr!
– Ba măr!

Pe un lac erau câteva raţe. Prima şi-a luat zborul, fiind urmată de celelalte, până când... nu au mai fost raţe pe lac.

Un copil se chinuia să sune la uşa unui apartament. Între timp, coboară un domn şi copilul îl roagă:

– Nenea, nenea, mă ajutaţi să sun?

Domnul sună de câteva ori, insistent, iar copilul îl trage de mânecă:

– Şi acum hai să fugim!

Se întâlneşte James Bond cu un melc. James Bond se prezintă:

– James. James Bond.

– Melc. Melc-Codobelc.

– De ce are rinocerul corn?
– Pentru că nu are chifle!

La magazinul „Vânătorul şi pescarul”:
– Pantaloni de camuflaj aveţi?
– Avem, dar nu reuşim să-i găsim...

– Impotenţa survine dintr-odată?
– Nu, mai întâi te lasă să te faci de râs de câteva ori.

Într-un ochi de apă
Patru ochi luceşte.
– Ce să fie oare?
– Cred că e ***doi peşte.***

– De ce nu mănâncă elefanţii mămăligă?
– Pentru că nu le dă nimeni!

– Ce spune un perete către celălalt?
– Ne întâlnim la colţ!

– De ce nu are elefantul coadă în faţă?
– Pentru că o are în spate!

Bulă merge pe cal şi dintr-o dată cade.

Q De ce?

A Se terminase calul!

Q Ce zice Tarzan când vede 100 de elefanţi care vin către el?

A „Ia te uită! 100 de elefanţi care vin către mine!"

Q De ce îngroapă sătenii fetele mari pe deal?

A Pentru că acolo e cimitirul!

Bulă este pe moarte.

–Şi?

–Şi moartea mai vrea o dată!

O vrabie stă pe o creangă. Şi vine un vrăbioi şi îi spune:

–Vezi, că te împing!...

- Aşa, şi?

- Şi o împinge!

Un tip cade de la etajul 7. După vreo 5 minute îi cade şi părul: *vjjjupp*!

Folosea o loţiune care întârzia căderea părului!

Două bomboane stau pe un acoperiş.
–Care sare prima?
–Cea de mentă!

–Ai două nuci. Care dintre ele este femeia?
–Cea spartă!

A fost odată o babă aşa de bătrână că nu mai putea să-şi mişte nici mâinile şi nici picioarele şi nu prea mai vedea şi nici nu prea mai auzea bine şi o dureau toate celea...

- Aşa, şi?
- Şi... a murit!

Era odată o gaşcă de găini care alergau prin curte, în timp ce din cer curgea ploaia şiroaie fără încetare şi toate aveau geci de piele!

Q Ce zice Ion, îmbrăcat în straie de sărbătoare, în faţa oglinzii?
A „No, nii mă la el!"

–Nu vă supăraţi, nu ştiţi cât e ceasul?
–Nu ştiu, că eu nu sunt de pe aici!

– Badea Ion cumpără un cal de la târg.
– Şi?
– Şi pe cal nu-l interesează!

– Un om stă pe gânduri.
– Şi?
– Şi, când să-i vină o idee, alunecă.

Un băieţel merge pe stradă cu degetul în nas şi, la un moment dat, dispare.
– De ce?
– Îl mâncase nasul!

– Ai văzut vreodată elefanţi care să zboare cu ajutorul urechilor?

– Nu.

– Îţi dai seama ce repede zboară?!

– Când stă barza într-un picior?

– Când şi-l ridică pe celălalt!

– Tăticule, de ce sunt roşiile astea aşa de galbene?

– Pentru că sunt verzi!

– De ce are girafa gâtul lung?

– Ca să ajungă la cap!

– De ce scoţi şapca în biserică?

– De cozoroc!

– Nu vă supăraţi, caut strada Decebal!

– Nu mă supăr, căutaţi-o!

Pe o stâncă, stau doi vulturi.

– Şi?

– Şi unul dintre ei nu are nicio treabă cu celălalt!

Compartiment de tren. Vine naşul:

– Bună seara, prezentaţi biletul!

Un tip scoate biletul din buzunar şi face prezentările:

– Biletul... Domnul controlor. Domnul cotrolor... biletul.

Un spermatozoid se chinuie să ajungă primul la capătul trompei şi să fecundeze ovulul. La un moment dat, se opreşte şi se întoarce către gaşcă, spunând:

– STOP! Aşa se nasc geniile!

– De ce se cocoaţă găinile pe gard?

– Ca să le admire cocoşul copanele!

– După ce doarme buştean toată noaptea, a doua zi de dimineaţă, când se trezeşte şi vrea să se îmbrace, Bulă constată că nu-l mai încap hainele.

– De ce?

– Se umflase de somn!

După câştigarea campionatului, antrenorul unei echipe scoţiene spune foarte fericit:

– Băieţi, cred că meritaţi şi voi ceva răcoritor. Deschideţi larg fereastra!

Două calculatoare stau de vorbă.

– Ce bine e pe Internet!

– Acuma cu tine mă înşeală neruşinatul ăla?!

Moartea stă supărată în cimitir, rezemată de o cruce şi cu coasa pe umăr. Trece pe lângă ea un băieţel de 10 ani şi îi ia gâtul. Trece şi o fată de 20 de ani şi o lichidează şi pe ea. Următoarea victimă este un bărbat de 40 de ani, apoi o pensionară de 65, iar în final apare un moşneag de 90 de ani. Când ajunge în dreptul ei, moartea ridică coasa şi, când să-l lovească, se opreşte, se gândeşte puţin şi spune:

– Da' ce pielea mea, că doar nu sunt plătită la bucată!

– Pe cer sunt doi vulturi...

– Şi?

– Şi unul zboară, în timp ce celălalt cade!

Un om serveşte masa într-un restaurant. Consumă conştiincios şi aperitive, şi ciorbă, şi friptură, şi desert, şi votcă, şi vin, şi coniac, şi cafea, timp de câteva ore. Apoi, achită nota de plată, iese tacticos pe uşa restaurantului şi... moare.

– De ce?

– Era vagon-restaurant!

– Ce este mai presus ca sexul?

– Buricul!

– Alo, Pro FM? Pe când mă plimbam prin parc, am găsit un portofel... îl deschid şi găsesc în el 1.000 de dolari şi un act din care reiese că pe posesor îl cheamă Bulă...

– Şi vreţi să-i înapoiaţi portofelul?

– Nu, vreau să-i dedic o melodie!

– Se poate face sex cu o femeie de la Cernobâl?

– Da, dacă folosiţi un prezervativ de plumb!

Doi clarvăzători se întâlnesc pe stradă. Unul dintre ei zice:

– Tu faci bine, eu ce mai fac?

– Ce trebuie să facă o mireasă virgină în noaptea nunţii, ca să nu murdărească cerceaful?

– Să se spele pe picioare!

Curiozitate exprimată la Radio Erevan:

– Există punctul G?

– Nu ştim sigur dacă există sau nu, dar ştim că e recomandabil să-l căutaţi.

– Se pot face copii în eprubetă?

– Da, doar cu atenţie, dacă se sparge, taie!

– Ploşniţele pot face revoluţie?

– Da, pentru că şi în ele curge intens sângele clasei muncitoare!

– Toate ciupercile sunt comestibile?

– Da, dar unele numai o singură dată!

– Ce îi faci unui elefant care are diaree?

– Loc!

La scoţieni:

– Iubita mea, te-am sunat să-ţi spun cât de mult te iubesc...

– Şi eu te iubesc şi aş face totul pentru tine!

– Bine, atunci eu închid şi sună-mă tu!

Trecând prin piaţă, scoţianul îi cumpără fiului său o felie de pepene. După 20 de ani, tatăl şi cu fiul trec, din nou, prin piaţă.

– Tată, nu bem şi noi o bere?

– După pepene?!

Bulă aduce acasă un coşuleţ cu căpşune şi îi dă o căpşună lui Bulişor, spunându-i:

– Ia, Bulişor! Restul au acelaşi gust!

– Să ştii că timpul este cel mai bun profesor!

– Da, dar are prostul obicei să-şi omoare toţi elevii!

– Lulă, tu ştii că există proverbul "Vorba multă, sărăcia omului"?, face Bulă.

– Da, şi decât să nu vorbeşti deloc, mai bine taci!

– Să ştii că mi-am aruncat piaptănul!, zice Bulă.

– De ce?, întreabă Lulă.

– I se rupsese un dinte.

– Şi pentru asta l-ai aruncat?

– Da, pentru că era ultimul!

Se întâlnesc două râme.

– Unde e taică-tău?

– S-a dus la pescuit!

– Bulă, ce naiba înseamnă vorba aia, *Time is money*?, întreabă Lulă.

– Timp este şi mâine!

–Ce intră pe o ureche, iese pe cealaltă şi rămâne în cap?

–Un târnăcop!

–Există un sezon turistic?

–Există...

–Şi atunci, de ce nu putem să-l împuşcăm?

–E adevărat că: „Nu tot ce zboară se mănâncă?”

–Da, şi dovada cea mai evidentă e avionul!

–„Cine scoate sabia, de sabie va pieri!”, zice Bulă.

–Da, şi dresorul de şerpi, de şarpe va pieri!, completează Lulă.

Ministrul de Externe chinez se întâlneşte cu omologul său român:

–Ce populaţie are România?

–Cam 20 de milioane.

–Da?! Şi în ce hotel staţi?

– Mărie, tu eşti creaţă numai pe cap sau şi în altă parte?

–Nu, acolo sunt linsă!

CE VREI?
FĂRĂ ACORDUL
BRUXELLEŞ-ULUI
NU SE MIŞCĂ
NIMIC!...

Doi orbi la un cinematograf, după ce începe filmul:
– Mă, tu vezi ceva?
– Nu.
– Atunci... Hai să ne mutăm mai în faţă!

Cândva, a venit Isus Christos, care a zis:
Totul este iubire!
Mai târziu, a venit Marx, care a afirmat:
Totul este capital!
După el, a venit Lenin, care a anunţat:
Totul este muncă!
În final, Einstein, care a concluzionat:
Totul este relativ!

–Bulişor, ce trebuie să facem dacă vedem că cineva se odihneşte?
–Să-l ajutăm, doamnă profesoară!

Există un proverb american care spune:
Un măr pe zi ţine doctorul departe.
Dar altul românesc zice:
O ceapă pe zi îi ţine pe toţi departe!

- De ce nu există femei înţelepte?
- Pentru că nu pot avea barbă!

– Ştiai că Einstein a zis că în lumea asta există două lucruri infinite: universul şi prostia omenească?

– Da, dar trebuie să recunoşti că de primul nici nu era aşa de sigur!

- Măi, Lulă, zice Bulă, să te ferească Dumnezeu de ceasul rău!

- De ce?

- Că şi dacă îl întorci, tot nu merge!

- Oamenii căsătoriţi mai au o singură bucurie pe lume!, zice Bulă.

- Care?

- Să participe la căsătoriile altora!

Între două domnişoare:

– Ce zici, Mimi, de scula bărbaţilor?

– De scurtă, na, poate să fie oricât de lungă, numai groasă să nu fie prea subţire

La bar, stă o blondă îmbrăcată cu nişte pantaloni foarte strâmţi.

– Hei, îi strigă un tip, cum se intră în pantalonii ăştia?

– Păi, mai întâi trebuie să-mi iei ceva de băut.

– Copiii de pe bancheta din spate a maşinii pot produce accidente, zice instructorul.

– Da, dar şi accidentele de pe bancheta din spate pot produce copii.

– Care sunt cele 70 de lucruri care trebuie să le ştie o femeie?

– Cele 69 de poziţii şi să facă clătite!

– În câte categorii putem împărţi bărbaţii?

– În două: pesimişti şi optimişti. Bărbaţii pesimişti cred că toate femeile sunt uşuratice, iar cei optimişti, speră să fie!

– Bulişor, de ce citeşti în timp ce mănânci? Nu ştii că nu e sănătos pentru vedere?

– Păi numai cu un ochi citesc, cu unul mănânc!

– Omul se naşte prost, dar învaţă toată viaţa...

– Şi?

– Şi tot prost moare!

Q De ce merg scoţienii pe biciclete la bordel?

A Ca să reguleze.

–Ce zici, Bulă, de vecina noastră?

– De urâtă, nu-i frumoasă, da-i deşteaptă, proasta naibii!

Q De ce umblă oamenii de afaceri englezi cu umbrele şi pălării?

A Pentru că acestea nu pot umbla singure!

Două tipe, la magazinul de mezeluri:

–Daţi-ne, vă rog, doi crenvurşti.

–Ia trei, că pe unul o să-l mâncăm!

Bulă şi cu taică-său sunt în excursie, în munţi. La un moment dat, taică-său cade într-o prăpastie.

- Tată, îţi arunc o frânghie. Ai prins-o?

- Da...

- Te ţii bine?

- Da...

- Pot să încep să trag?

- Da...

Bang, bang!, trage Bulă două focuri de pistol.

La xerox:

– Te rog să mi-o tragi şi pe faţă şi pe dos, iar pe urmă să mi-o pui pe masă!

- Ce zici de Santana?

- Cântă foarte mişto, clar! Păcat că dobitocul ăla de la chitară strică toată melodia!

- Cum s-a întâmplat accidentul?

- Păi, mergeam cam cu 140 km/h, iar la un moment dat şoseaua a cotit brusc, părăsind maşina.

Bulă şi cu Bubulina, în excursie, în munţi, se aşază pe marginea unei prăpăstii, ca să admire priveliştea.

- Şi?

- Şi ei îi era prea cald, iar el i-a făcut vânt!

- Ioaneee!
- Ce e, meştere?
- Dă-mi o sculă, că a mea e în fund şi n-o pot scoate!

Un conducător auto, cam afumat, îl întreabă pe un agent de circulaţie:

- Domnule poliţist, există în România pinguini de 1,50-1,60 m?
- Nu, n-am auzit...
- Asta înseamnă că am călcat o călugăriţă!

În timpul căsniciei lor fericite, Bulă si cu Bubulina n-au reuşit să vadă două lucruri, unul la altul.

Q Ce?

A Gălbenuşul de la ouşoare şi aripioarele de la păsărică!

Q Cum a vrut să prindă Bulă un iepure?

A S-a dus în pădure, s-a băgat într-un tufiş şi a început să facă precum morcovul!

Bulă soseşte acasă neanunţat şi o găseşte pe Bubulina în pat cu Lulă. Scoate un pistol din buzunar şi îl duce la tâmplă. Pe Bubulina o apucă un râs nervos.

- Nu râde, târfă, că după mine, ţie îţi vine rândul!

Bulă şi cu Lulă:

- La noi în casă cântă cocoşul, zice Bulă.

- Da?! Şi cât ai dat pe el?!

În tramvai, controlorul de bilete ajunge şi la o babă surdă:

- Biletul la control, vă rog!

- Ha?, zice baba cu mâna pâlnie la ureche.

Văzând că nu aude, controlorul îi arată legitimaţia şi insigna.

- Nu, zice baba, nu cumpăr rahaturi de-astea!

Profesorul, către Bulişor:

- Dacă vrei s-o faci pe prostu', vino în locul meu!

- Câte feluri de termometre cunoşti, Bulişor?

- Termometrul cu mercur şi termometrul alcoolic.

- Nevastă, zice Bulă, nu mai primim de la seviciu bonuri de masă, ci elefant.

- Ce elefant?

- Uite, ăsta, zice Bulă şi îşi scoate buzunarele goale în afara pantalonilor.

- Dar ce, ăsta-i elefant?

- Stai, că-i scot imediat şi trompa!

La începerea anului şcolar, se împart manualele şi diriginta le spune copiilor:

- Limbile vi le dau profesorii respectivi!

Două fire de nisip zboară deasupra deşertului. La un moment dat, unul dintre ele zice:

- Eu m-am plictisit, hai să coborâm!

- Eşti nebun? În înghesuiala asta?!

Ion şi Maria, în noaptea nunţii. După prima partidă de sex, Maria se dă jos din pat, se duce la oglindă şi îşi ridică mâinile ca să-şi aranjeze părul.

- Tulai, strigă Ion, văzându-i părul de la subţiori, mai are încă două!

La gară, doi ardeleni se uită disperaţi după trenul care plecase.

- Vezi, Gheorghe, zice Ion, ce înseamnă să n-aibă omul ce-i trebe la casa lui?!

Un exhibiţionist îşi arată sexul unei băbuţe care nu vede prea bine.

- Ptiu, zice aceasta, ce mizerie de căptuşeală ai la paltonul ăla!

Un bărbat în pielea goală zace pe trotuar. La o fereastră deschisă de la etajul IV, stă o femeie, şi ea în pielea goală.

- Dumneata l-ai aruncat? întreabă poliţistul, sosit la fata locului.

- Eu?! Din contră!

La Alimentara:

- Aveţi cârnaţi?

- Diseară ni-i bagă.

- Dar bulion?

- Mâine ne vine.

- Şi muştar?

- Da, doamnă, în fund!

La lecţia de istorie.

- Copii, cum a murit Mihai Viteazu?

- S-a otrăvit...

- Nu, acela a fost Decebal.

- Rupt în patru.

- Nu, acela a fost Ioan-Vodă cel Cumplit.

- Mihai Viteazu, zice Bulişor, a murit când i-au tăiat capul.

- Foarte bine! Şi cu ce i-au tăiat capul?

- Cu o secure.

- Da, cu o secure. Şi cine au fost cei care i-au tăiat capul?

- Securiştii!

- Ce mai faci, Bulă?

- Bi-bi-bi-ne.

- Vai, ce bâlbâit mai eşti!

- Eu? S-o ve-ve-zi pe so-so-ră-mea! Pâ-pâ-nă zi-zi-ce ea „NU!", a şi ră-ră-mas gra-gra-vidă!

Bulişor în excursie cu familia.

- Tăticule, ce e aceea „pompă"?

- Un dispozitiv de scos apa.

- Păi, atunci nu înţeleg.

- Ce nu înţelegi?

- Nu înţeleg de ce scrie aici că „Mihai Viteazu a intrat cu mare pompă în Alba Iulia”?!

- Bulă, ţi-a plăcut meciul de fotbal dintre cele două echipe de femei?

- Mi-a plăcut mai ales la urmă, când au schimbat tricourile între ele!

Bulişor e luat la rost acasă:

- Bulişor, ce aţi învăţat azi la şcoală?

- Să scriem.

- Şi ce ai scris?

- Nu ştiu, că nu ne-au învăţat să citim!

După Cernobâl:

- Bulişor, cum staţi pe la voi cu radio-activitatea?

- Doamnă profesoară, radio avem, dar activitate nu prea!

- Bulişor, nu ai văzut că ai venit la şcoală încălţat cu un pantof negru şi unul maro?

- Am văzut, dar şi acasă mai am o pereche la fel!

- Doamnă, zice Bulă către vânzătoare, în punga asta am găsit numai gheare şi capete. Găina asta n-a avut şi ea piept, n-a avut şi ea pulpe?

- Dumneata pentru ce ai luat-o, ca s-o mănânci sau s-o regulezi?

- Bulişor, ia spune-mi tu numele unui mare fluviu american.

- Missipippi.

- Se spune Missisippi, nu Missipippi!

- Misirupi!

La sex-shop, Bulă cumpără o păsărică de buzunar.

- Să v-o împachetez?, se oferă vânzătorul.

- A, nu, că o mănânc aici!

- Mă jur pe cenuşa mamei mele, zice Bulă.

- De ce, mama ta e moartă?

- Nu, dar fumează de le rupe şi e plin de cenuşă prin casă!

La casa de schimb valutar:

- Regret, domnişoară, dar bancnota asta de 100 de dolari este falsă...

- Falsă?! Asta înseamnă că... m-au violat toată noaptea?!

La Băile Felix:

- Vai, domnişoară, ce bine înotaţi! Unde v-aţi antrenat?

- Am făcut trotuarul la Veneţia!

La o masă, sunt aşezaţi mai mulţi consumatori. După vreo patru halbe, Bulă râgâie zgomotos:

- Porcule, zice un tip de la masă, cum îţi permiţi să râgâi înaintea soţiei mele?

- Pardon, mii de scuze, n-am ştiut că era rândul soţiei dumneavoastră...

Ionel şi cu Marioara îşi studiază corpurile.

- Ionele, zice Marioara, ce e asta?

- Fruntea...

- Dar asta?

- Limba...

- Dar asta?

- ... puţa, zice Ionel, foarte ruşinat.

- Mă, Ionele, fii şi tu bărbat şi zi-i cu *l*!

- Luţa!

Bulă găseşte un magazin de confecţii unde se vând pantaloni numai cu 100.000 de lei perechea.

- De ce sunt aşa de ieftini?

- Atunci când i-au făcut, au greşit şi le-au pus şliţul la spate...

- N-are a face, că atunci când mă urinez, tot mă întorc cu spatele!

Bulă vede pe eticheta sticlei cu ţuică două prune.

- Cum vine treaba asta, să faci din două prune 11 de ţuică?

- Ce te miri? Taică-tău n-a făcut copii din două ouă?

Vaca îi spune viţelului:

- Să nu te mai prind că te joci cu purcelul!

- De ce?

- Pentru că tatăl lui e porc şi maică-sa e scroafă...

- Dar bine, şi tu nu eşti vacă?

- Da, dar tatăl tău a fost medicul veterinar!

- Bunicule, zice Bulişor, nu vrei închizi puţin ochii?

- De ce?

- Îmi trebuie nişte bani să-mi cumpăr îngheţată...

- Şi ce legătură are?!

- Păi, mereu zice mama: „Când o să închidă bunicu' ochii, o să ne umplem de bani!".

- Ce înseamnă când vezi pe stradă o femeie cu capul aplecat spre dreapta?

- Că are un amant...

- Şi dacă-l ţine aplecat spre stânga?

- Că are doi.

- Bine, dar ce legătură este între cap şi amant?

- Orice femeie cu cap are un amant!

Aplecându-se să scuture aşternuturile, o bătrână cade pe fereastră, dar rămâne agăţată în jardiniera de la fereastră. Trec doi tineri, o văd şi unul dintre ei zice:

–Vai, dar ce bine se ţine baba asta!

Un explorator se deplasează prin deşert când, dintr-o dată, simte că cineva îi trage o palmă. Se uită în sus şi vede că e senin. Merge mai departe şi iar se trezeşte cu o palmă. Se uită în jos, nimeni. Se uită în sus, senin. Şi aşa a luat două palme din senin!

Trei roşii: tata, mama şi copilul, merg pe calea ferată. Copilul tot rămâne în urmă. Tata îi tot atrage atenţia să ţină pasul. La un moment dat, tatăl-roşie, sătul să îi mai tot atragă atenţia, îi trage tam-nesam un pumn copilului, de-l transformă în pastă de roşii, după care îi spune cu dispreţ:

- Fleoşcăitule!

Q Ce se întâmplă dacă cel mai mare pietroi din lume cade în cea mai mare baltă din lume?

A Se produce cel mai mare fleoşc din lume!

La telefon:

- Alo, greşeală?

- Nu!

Ion şi Maria se întorc acasă după o zi grea de lucru, morţi de oboseală. Intrând în dormitor să se dezbrace, văd patul, care este nefăcut. Se uită unul la altul şi Ion, mai rapid, strigă:

- Mortal kombat!

La uşă:

- Cioc, cioc, cioc...

- Cine e?, se aude dinăuntru.

- Eu.

Înăuntru, stupefacţie:

- Euuuu?!

- O râmă şi o furnică merg prin deşert. La un moment dat, furnica se urcă pe râmă.

Q De ce?

A Pentru că n-are pai!

Bulişor termină clasa I şi ia premiu.

- Ce vrei să-ţi ia tăticul drept recompensă?

- O minge de ping-pong.

Tatăl îi ia o minge de ping-pong. În clasa a II-a la fel şi tot aşa, până termină liceul. La un moment dat, Bulişor se îmbolnăveşte grav şi pe patul de moarte, tatăl lui îl întreabă:

- Ce ai vrut să faci cu toate mingile alea de ping-pong?

- Am vrut să...

Şi Bulişor moare!

Bulă vede o mulţime de oameni care stau la coadă la un magazin.

–Ce se dă aici?

–Moapse şi toapse.

Curios, Bulă se aşează şi el la coadă şi, după două ceasuri de înghionteli, ajunge la tejghea şi îi cere vânzătoarei:

–Daţi-mi şi mie 1 kg de toapse!

Vânzătoarea i le cântăreşte, i le pune într-o pungă şi Bulă iese din magazin. Afară se uită în pungă, să vadă cum arată toapsele şi începe să strige:

–Ia, uite! A dracului de vânzătoare, mi-a dat moapse în loc de toapse!

Bulă şi cu Lulă:

– Ar trebui să te laşi de fumat... Nu ştii că fumatul scurtează viaţa omului, în medie, cu 20 de ani? Uite, acum câţi ani ai?

–Cincizeci...

–Vezi? Dacă n-ai fi fumat, acum ai fi avut 70...

Dumnezeu şi femeia

Acestei creaturi i-a dat un nume:
FEMEIE!
A inceput apoi sa-i adauge…

Doua picioare superbe,lungi,matasoase…

…un corp de
invidiat,cu solduri
frumoase…

…doi sini
plini,rotunzi,apetisanti…

…doua brate pentru a putea
imbratisa,mingaia si alinta…

…un par lung bogat si
catifelat….
…doi ochi frumosi si
migdalati,patrunzatori,
gata sa priveasca tot ce
este frumos…

Şi, la sfârşi, a adăugat gura. Aşa a stricat Dumnezeu această creatură superbă...

Mimi, secretara

Din cugetările unei secretare: "În afara necazurilor pe care le are şeful meu, mai există şi alte bucurii în viaţă!"

–Schimbă, te rog, banda de la maşină, că nu se mai vede scrisul!

–Nu mă pricep, domnule director.

– Ce fel de secretară-dactilografă eşti dumneata, dacă nu ştii să schimbi o bandă?!

–Parcă Beethoven ştia să repare piane!...

– Domnule director, zise inginerul-şef, am o veste rea şi una bună..

–Care este vestea rea?

–Secretara Mimi, care, după cum ştiţi, s-a culcat cu dumneavoastră, dar şi cu mine, a născut aseară, la maternitate, doi gemeni. Zicea că unul e al dumneavoastră şi celălalt e al meu.

–Asta chiar că e o veste rea... Şi vestea cea bună?

–Geamănul meu a murit!

–Domnule doctor, tare mi-e teamă că e gravidă!

–Cine, soţia?

–Nu, secretara!

Subalternii discutau pe şuşotite despre noua secretară a şefului.

–E o tipă trăsnet!

–Da, şi se îmbracă bine!

–Şi se dezbracă şi mai bine!

Directorul ieşi din cabinet purtând-o pe braţe pe tânăra secretară.

– Vai de mine, se sperie un salariat. S-a întâmplat ceva, domnule director?

– Nu, mi-am terminat treburile pentru astăzi şi mi-am luat ceva de lucru şi pentru acasă...

– Să ştii, draga mea, zise directorul către secretara nou angajată, că piept şi picioare mai frumoase ca ale tale, n-am mai văzut!

– Vai, domnule director, se roşi fata, mi-e ruşine să aud asemenea vorbe, ziua în amiaza mare!

– Ţi le voi spune şi deseară, când vei rămâne după program să terminăm un proiect.

– Să ştii, zise directorul către inginerul-şef, că secretara asta nouă e mai bună la pat decât nevastă-mea...

– Mie-mi zici?!

– Vai, domnule director, zise secretara roşind, mă scuzaţi că vă atrag atenţia, dar sunteţi descheiat... la prohab!

Directorul, trăgându-şi fermoarul, se explică:

– Aseară am umblat descheiat la guler şi mi-a înţepenit gâtul... M-am gândit că afectul e valabil şi în zona respectivă!

– Domnişoară, îşi întreabă şeful secretara, ce faceţi de obicei duminica?

– Mai nimic, răspunse secretara.

– Atunci, aş vrea să vă atrag atenţia că astăzi nu e duminică!

Noua secretară către o colegă de serviciu:

– Vai ce elegant se îmbracă şeful nostru!

– Da, şi să vezi ce repede!

– Dumneata eşti noua dactilografă?

– Da, domnule director.

– Şi cu ce maşină eşti obişnuită?

– Cu Mercedes, domnule director.

– Ai auzit că Bulă, deşi nu-i merg afacerile, şi-a luat o secretară?

– Dacă nu-i merg afacerile, de ce şi-a mai luat-o?

– Ca să-i ţină socoteala!

Directorul zise către noua secretară:

– O să strigaţi după ajutor, dacă o să vă deschid fermoarul de la pantaloni?

– Nu o să fie nevoie de niciun ajutor. Se deschide foarte uşor!

–Vai, dragă, ce mi s-a întâmplat azi, se plânse secretara. Tocmai îmi pregătisem o bucată de hârtie igienică, să mă duc la toaletă, când a intrat directorul. M-am fâstâcit şi am ascuns hârtia în mapă. Până să-mi revin, directorul a luat mapa ca să semneze corespondenţa.

– Şi când te-ai dus să iei mapa, ce s-a întâmplat cu hârtia igienică?

–O semnase şi pe ea!

Directorul, care era destul de în vârstă, află că secretara lui personală, cu care trăia, mai trăieşte şi cu un inginer dintr-o secţie. Aşa că o tăie de pe tabelul de prime. Secretara nu luă primă o lună, două, trei... Într-o bună zi, îşi luă inima în dinţi şi întrebă:

–Domnule director, pe mine de ce m-aţi tăiat de pe tabelul de prime?

–Am auzit, zise directorul, că eşti pe alt tabel...

Dialog mamă - fiică, de profesie secretare.

–Mamă, zise o tânără secretară, directorul meu mi-a spus că sunt cea mai frumoasă, cea mai caldă, cea mai inteligentă dintre toate secretarele pe care le-a avut. Apoi, mi-a cerut mâna. Ce crezi, nu-i aşa că merită să mă căsătoresc cu el?

– În nici un caz să nu faci asta! Nu poţi să ai încredere într-un bărbat care te minte în halul ăsta, încă de la început!

O secretară se prezentă la poliţie.

– Domnule poliţist, mi s-a furat în tramvai o bancnotă de 100.000 de lei.

– Şi unde ţineaţi banii?

– Aici, în decolteu... că nu am buzunare la rochie.

– Dar pentru numele lui Dumnezeu! Când hoţul a umblat în decolteu, dumneata n-ai simţit?

– Am simţit... Dar am crezut că are intenţii serioase!

– Eu sunt o femeie foarte optimistă, i se destăinui o secretară unei prietene.

– Atunci, de ce ai un aer aşa de preocupat?

– Pentru că nu ştiu dacă optimismul meu are o bază reală!

Concurs pentru angajarea unei secretare. O blondă arătoasă era la rând, la interviu.

– Ia spune-mi, întreabă directorul, dacă te-aş strânge în braţe şi te-aş săruta, ai striga după ajutor?

– Credeţi că aţi avea nevoie de aşa ceva, domnule director?

– Vai, domnişoară, zise admirativ directorul, ce pantaloni eleganţi ai astăzi. Îţi place să umbli în pantaloni?

– Da, domnule director.

– N-ai vrea să umbli şi în pantalonii mei?

– Să ştii, zise directorul către nevastă-sa, că secretara cea nouă are un decolteu cam cu 2 cm mai adânc decât al tău. Dar ştii ce mult contează?!

Soţia înghiţi observaţia şi tăcu.

– Vai, dragă, spuse directorul în altă zi, secretara mea a venit azi cu o fustă cu numai vreo 3 cm mai scurtă decât porţi tu, dar ştii ce mult contează?!

Iar nici un comentariu.

– Dragul meu, i se adresă soţia într-o seară, când se întorsese târziu acasă. Am fost la aniversarea a 10 ani de la terminarea facultăţii. Acolo am dat peste un coleg care a ţinut foarte mult la mine. Când ne-am dus în camere, ca să ne odihnim, spre surpriza mea, am observat că are o socoteală cam cu 3 cm mai lungă ca a ta. Dar ştii ce mult contează?!

De dimineaţa, secretara se prezentă la serviciu cu un decolteu foarte adânc. O colegă o întrebă:

– Lenuţo, ce-i cu decolteul ăsta?

– Azi cred că o să am o discuţie cu şefu' şi vreau să-i ţin piept.

Între directori:

– Te felicit, spuse unul dintre ei, de mult n-ai mai avut o secretară aşa de drăguţă!

– Şi pe tine te felicit! De mult n-am mai avut o soţie aşa de drăguţă!

–Vasile, îl întreabă directorul pe şeful personalului, cum crezi tu că trebuie să fie o secretară?

–Să arate de 18 ani şi să aibă un stagiu de 30 de ani.

Directorul, în prima zi de serviciu a noii secretare, o întrebă:

–Ştii să scrii la maşină, domnişoară?

–Nu, deocamdată ştiu numai s-o conduc.

–Să ştii că secretara noastră e tare zăpăcită!

–De unde ştii?

–Păi, nu vezi?! Şi-a uitat umbrela şi l-a luat acasă pe şef.

–Sunteţi noua secretară a soţului meu?

–Da, îngăimă aceasta.

–Sper să nu aveţi acelaşi apetit sexual ca şi predecesoarea dumneavoastră!

–Dar cine a fost predecesoarea mea?

–Eu!

–Domnule director, zise secretara, am verificat încasările de zece ori.

–Bravo ţie, eşti foarte vrednică, o lăudă acesta.

–Nu vreţi să vedeţi şi cele zece rezultate?

Dactilografele din birou au decis ca, în momentul în care şeful lor va începe să-şi debiteze repertoriul de bancuri pornografice, să iasă cu toate din birou. Peste vreun ceas, intră şeful şi le spuse:

– Fetelor, în port a ancorat un trauler de pescuit oceanic, plin cu marinari înfometaţi de sex.

Dactilografele se ridicară toate ca la un semn ca să iasă din birou.

– Staţi, nu vă grăbiţi aşa, că mai stau încă două săptămâni!

O colegă o întrebă pe noua secretară:

– Cum te-ai distrat la micro-revelion cu colegii noştri?

–Minunat, am primit opt cereri în căsătorie.

–Opt?! Şi cum te-ai descurcat?

– Am acceptat patru. Sper să-mi ajungă pentru un an întreg.

– După ce te-au pus pe liber din postul de director pe care l-ai ocupat, ai rămas cu ceva?

–Da, cu secretara!

– Gicule, îţi cam neglijezi nevasta şi, în schimb, eşti văzut tot mai des cu dactilografa.

–Ce vrei?! E singura fiinţă căreia îi pot dicta ceva.

– Să ştii, domnişoară, îi spuse directorul secretarei, că de muncă n-a murit nimeni!

– Da, domnule director, dar am impresia că eu voi fi prima victimă.

– Daţi-mi, vă rog, un set de prezervative negre!

– Domnule, avem de toate culorile, dar tare mă tem că această culoare ne lipseşte. Mai ales că negru subţiază! La ce vă trebuie prezervative negre?

– A murit bunica secretarei mele şi vreau să-i prezint condoleanţele mele.

– Îl vezi pe directorul acela?, zise o secretară. Eu l-am făcut milionar!

– Şi înainte de asta, ce era?

– Miliardar...

O proaspătă absolventă a cursurilor de stenodactilografie, care se prezentase la un interviu pentru ocuparea unui post de secretară, îi spuse directorului:

– Domnule director, eu pot să stenografiez 150 de cuvinte pe minut!

Directorul, care era cam taciturn, o privi îndelung şi spuse într-un târziu:

– Bine, draga mea, dar de unde-ţi închipui că o să iau eu atâtea cuvinte?

– Vai, nevastă, zise directorul încântat, ce copil frumos ai născut!

– Pe dracu', foarte frumos! Nu vezi că seamănă cu secretara ta?

– Alo, cu domnul director Bulă, vă rog:

– Cine-i caută?

– Mimi... Am fost colegă de liceu cu domnul director.

– Ia mai du-te naibii de fâţă! Directorul nostru nici n-a făcut liceul...

– Domnişoara secretară, întreabă directorul, dumneata ştii care e deosebirea între un Mercedes şi un inginer?

– Nu ştiu! Sub un Mercedes încă nu am stat!

– De ce aţi declarat la angajare o vârstă mai mică cu 6 ani?, a fost întrebată secretara.

– Pentru că până la acea vârstă nu am ştiut să socotesc.

– Bine, dragă, zise soţia directorului, eu nu înţeleg ce ai atâta de scris acasă? Nu ai dactilografă la serviciu?

– Am, dar şi ea mă tot întreabă: "Dar ce, acasă n-ai soţie?"

– Ai văzut cum a venit la recepţie secretara directorului nostru?

– Da, cred că şi-a făcut din fustă o sinteza!

– Nu credeţi, domnule director, că pentru o blenoragie, zise secretara, 50.000 lei nu e prea mult ca indemnizaţie de boală?

– Nu e prea mult, domnişoara, dar astea sunt tarifele oficiale, pentru orice persoană.

– Da, dar nu aţi ţinut cont că eu am îmbolnăvit toată conducerea întreprinderii?

Mimi ieşi din biroul şefului, cu coafura deranjată şi cu hainele mototolite şi-i spuse femeii de serviciu:

– Nu degeaba îi sunt eu secretară. Am reuşit! Mi-a mărit salariul!

– E bună fată Luiza, secretara noastră, zise directorul. Se dăruieşte trup şi suflet.

– Trup şi suflet? Mai mult trup, că în rest... sufletu'!

– Grigoriţă, e adevărat că soţia ta a fost stenodactilografă?

– Da. Până şi azi, după ce a ieşit la pensie, mai vorbeşte cu 250 de cuvinte pe minut!

– Ce propuneri să-i fac şefului?, o întrebă o tânără secretară pe o colegă mai experimentată.

– Niciuna! Să vezi ce de propuneri o să-ţi facă ei ţie!

– Când m-au angajat ca secretară, şeful mi-a spus că trebuie să am mare grijă de disciplină. Ce-i aia?

– Disciplina este arta de a părea întotdeauna mai proastă decât şeful tău.

Luni de dimineaţa, secretara sosește cu mare întârziere la serviciu. Şeful o întâmpină foarte supărat.

– E aproape ora 11! Ce s-a întâmplat de ai întârziat atât?

– Am invitat ieri o prietenă la prânz şi ne-am cam luat cu vorba!

– Dragă, m-aş duce să particip şi eu la un concurs pentru un post de secretară, dar nu ştiu unde trebuie să mă prezint mai întâi.

– În faţa oglinzii!

Secretara îşi întreabă superiorul:

– Este adevărat, domnule director, că oile se numără printre cele mai proaste animale?

– Da, mieluşica mea!

– Am angajat, se lăuda directorul, o secretară deşteaptă foc. Cum a intrat la mine în birou, a şi observat ce lipseşte.

–Ce?

–O canapea.

Pe fiecare dintre candidatele la postul de secretară vacant, directorul le întreabă invariabil:

–Ai forfecuţă?

Candidatele, crezând că le întreabă dacă au forfecuţă ca să vadă dacă au de gând să se ocupe mai mult de manichiură decât de serviciu, răspundeau indignate:

–Vai de mine, se poate? N-am domnule director!

Şi erau puse pe liber. În sfârşit, una recunoscu.

–Da, am întotdeauna forfecuţă cu mine!

–Eşti angajată, o anunţă directorul.

–Dar ce legătură are angajarea mea cu forfecuţă?

– Uite, fato, cea dinaintea ta îmi spune într-o dimineaţă: "Domnule director, dacă nu vă supăraţi... vă lipseşte un nasture de la prohab!" Şi s-a apucat să-l coasă şi tocmai se aplecase să rupă aţa cu dinţii, că nu avea forfecuţă, când a intrat nevastă-mea.

Dialog între director şi secretară în timpul unei şedinţe de lucru între patru ochi:

– Domnule director, vă rog să vă scoateţi ochelarii. O să-mi rupeţi ciorapii!

– Domnule director, eu sunt cea mai veche dintre dactilografe, lucrez cât trei şi cred că, după atâta timp, merit şi eu o mărire de salariu.

– Se aprobă! Dar mai înainte, spune-mi cine sunt celelalte două, ca să le dau afară!

– Ai auzit de acea tânără secretară care, după angajare, s-a zbătut atât să capete şi ea o primă mai consistentă?

– Ce-i cu ea?

– După ce nu s-a mai zbătut, a căpătat-o!

– Uite, în referinţele dumitale, zise şeful personalului către candidata la postul de secretară, scrie că-ţi cam place să dormi în timpul serviciului.

– Da, domn' şef, dar vă rog să luaţi în considerare că visez numai probleme de serviciu!

Directorul Bulă o chemă în cabinetul lui pe secretară, unde, după câteva minute bune, ieşiră amândoi aranjându-şi ţinuta. Au trecut apoi să se întremeze cu o cafea pe la barul firmei.

– Cafeaua asta are un miros ciudat, spuse directorul după ce luă o gură. Dă-mi alta!

– Vă aduc alta, domnule director, dar cred că ar trebui să schimbaţi mâna cu care ţineţi ceaşca.

– Vai, ce vraişte e în cabinetul tău, zise un director care-şi vizita un coleg. N-ai femeie de serviciu?

– Ba da, dar dezordinea asta cred că e din cauza secretarei care nu-şi mai găsea sutienul.

– Ieri am avut programare la dentist şi am avut o satisfacţie deosebită.

– Ce satisfacţie?

– Când am intrat, dentistul tocmai îi scotea nişte colţi directorului meu.

Soţia directorului dând buzna în cabinet, îl surprinde pe acesta ţinând-o pe secretară pe genunchi.

– Mitică, răcni ea, ce faci aici?

– Ţi-am spus, dragă, zise directorul către secretară, că nevastă-mea habar n-are cât avem noi de lucru la serviciu?

– Ce-şi doreşte frumoasa ta secretară de ziua ei?

– Tot ce vede la colegele ei!

– Să ştii că directorul nostru, spuse secretara, colecţionează antichităţi!

– De unde ştii?

– Păi, i-am văzut nevasta...

–Fiica mea, îi povestea mama unei secretare alteia a cărei fiică avea aceeaşi meserie, are un şef foarte bun.

– A mea, din contră, are un şef care o muşcă în fiecare zi!

– Am fost secretara unui şef care era mereu gelos fără să aibă motiv. De asta am şi plecat de acolo.

– În privinţa asta, sunt liniştită, şeful meu are destule motive să fie gelos.

– Ce s-a întâmplat, Florico, cu tine, de vii aşa de târziu acasă?, întreabă maică-sa.

– Directorul a plecat mai devreme acasă, iar pe mine, la terminarea programului, au uitat colegii să mă trezească.

–Eşti concediată!, strigă directorul. De mâine să nu mai vii la serviciu!

–Dar, domnule director, se scuză secretara, eu n-am făcut nimic.

–Tocmai d-aia!

–Ce limbi străine aţi învăţat la şcoală?, e întrebată la interviu o candidată la un post de secretară.

–Trei: engleza, germana şi matematica.

– Să ştii, zise directorul către şeful personalului, că secretara asta a noastră nu e bună de nimic!

– Aveţi dreptate, domnule director, era mai bună soţia dumneavoastră!

Secretara veni tiptil în spatele directorului şi-i cuprinse ochii cu palmele.

– Ei, ei, cine-i acolo?

– Ghici!

– Ghici şi mai cum?

Directorul, generos, îi făcu cadou secretarei un colier de perle.

– Vai, scumpiţel, perlele astea sunt veritabile?

– Tot atât de veritabile ca şi iubirea ta pentru mine, scumpo!

– Atunci, poţi să ţi le iei înapoi!

Directorul Bulă veni dimineaţa ia serviciu plin de vânătăi şi de zgârieturi.

– Ce vi s-a întâmplat, domnule director?, se îngrijorară subalternii.

– Am scos-o pe tânăra mea secretară din apă...

– Şi atunci, cine v-a agresat?

– Nevastă-mea. A intrat tocmai în momentul în care o ajutam pe Mimi să iasă din apa... din cada de baie.

–Dragul meu, spuse secretara, legătura noastră, oricât ar fi ea de romantică, simt că va intra într-un mare impas.

–Şi de câţi bani ar fi nevoie ca să treacă de impasul acesta?

Şeful către secretară.

–Asta e culmea neruşinării. Dumneata vii la serviciu pe jumătate beată!

– Ce să fac, şefu', dacă nu-mi ajung banii ca să mă-mbăt cum trebuie?

Concurs de secretare la firma directorului Bulă. Toate cele trei concurente arătau trăsnet. Nevrând să renunţe la niciuna din ele, Bulă decise:

– Soacră-mea din postul de administrator trece în pensie, iar nevastă-mea merge în şomaj tehnic pe durată nedeterminată.

–Văd că ai părăsit vechiul loc de muncă, poţi să spui de ce? o întreabă şeful personalului pe noua angajată pe postul de secretară.

–L-am părăsit pentru că mi s-a spus să fac ceva care nu mi-a plăcut.

–Serios?! Şi ce anume?

–Să-mi caut altă slujbă!

– Să ştii, zise directorul general către cel economic, că eşti complet lipsit de tact. Eu îţi spun că secretara mea aşteaptă un copil şi tu mă întrebi de la cine!

– Credeam că ştiţi, domnule director general!

– Hai să ne jucăm de-a Adam şi Eva, zise şeful către secretară.

– Cum se joacă jocul ăsta?

– Tu îmi dai unul din merele tale din sutien şi eu îl mănânc!

– Ai observat că secretara directorului râde întotdeauna la bancurile pe care le spune directorul?

– Trebuie să fie, cred, nişte bancuri deştepte.

– A nu, deşteaptă e ea!

– Pe maşina de scris cum te descurci?, întreabă directorul pe secretara cea nouă.

– Nu ştiu, domnule director, pe maşina de scris încă nu am încercat.

– Domnişoară, zise directorul, sunteţi angajată pe postul vacant de secretară. Să ştiţi că eu apreciez în mod deosebit spiritul de iniţiativă.

– O. K. Unde mergem în seara asta?

La concurs se prezintă o secretară cam trecută.

–Să ştiţi, domnule director, că poate n-oi arăta eu ca una de 20 de ani, dar mă simt încă verde.

–Dar eu nu te angajez ca să te pasc!

–Cum ţi-ai petrecut seara cu tânăra ta secretară?

–Minunat, la urmă am convins-o să spună "da"!

–Felicitări! Şi când va avea loc nunta?

–Ce nuntă?!

– Domnişoară, îi spuse directorul secretarei, să ştii că la noi programul începe la 7 fix.

– Prea bine, domnule director, iar dacă eu n-am reuşit să mă trezesc până la ora aia, puteţi să începeţi programul fără mine...

– Dacă mă mai contrazici, zise directorul către secretară, am să te sărut de-o să-ţi rupi guriţa asta dulce...

–S-o văd şi pe asta!

– Domnule director, să ştiţi că dacă o să mai încercaţi să mă mai pipăiţi... n-o să vreau să vă mai văd. Şi acum mă duc!, zise secretara.

–Unde te duci?

–Să sting lumina!

– Ce eşti aşa de bulversată?

– Cum să nu fiu, dragă? În seara asta şeful meu m-a cerut de nevastă.

– Şi?

– Şi eu am fost aşa de emoţionată că am căzut din patul nevestei lui.

– Ce crezi?, întreabă noua secretară. Ce părere are directorul despre mine? Eu cred că nu mă place.

– De ce?

– Nu ştiu. Şi doar i-am spus că aspectul fizic şi inteligenţa nu înseamnă totul pe lume la o secretară.

– Alo, Salvarea, veniţi repede! Secretara mea a înghiţit un prezervativ!

– Daţi-ne adresa şi vom veni imediat ce vom avea o maşină liberă.

După un timp:

– Alo, Salvarea? Nu mai e nevoie să veniţi, l-am recuperat!

Doi bărbaţi studiau noua angajată:

– Să ştii că noua noastră secretară e o doamnă adevărată.

– De unde ştii?

– Aşa scrie pe uşa pe care tocmai iese.

– Ei, Mimi, întreabă una dintre secretare, cum a fost aseară la petrecere? Te-ai distrat bine?

– Nu cine ştie ce... A doua zi, toată lumea s-a putut duce la serviciu!

– Secretara mea, se plânse un director, cred că e singura femeie din lume care e în stare să-şi bată joc şi de un lucru atât de simplu cum ar fi să pregătească o cafea ca lumea.

– Dar ce, nu o fierbe destul?

– Ba o fierbe. Cu pachet cu tot!

– Ei, zise directorul către noua şi tânăra sa secretară, acum că au plecat toţi angajaţii, cum facem? Mai întâi bem o cafea şi pe urmă... Sau...?

– Cum doriţi dumneavoastră, domnule director... Şi pe urmă, bem cafeaua.

Directorul, la agenţia de forţă de muncă:

– Doresc o tânără care să se ocupe de telefoanele mele, de contactele mele cu partenerii de afaceri, de garderoba mea, de micul dejun, de cafelele şi sucurile mele, care să nu iasă din vorba mea şi care să nu vorbească neîntrebată.

– Domnule director, cred că dumneavoastră vă trebuie mai degrabă o soţie, nu o secretară.

–De câte ori, zise directorul, mă aplec peste umărul secretarei mele, ca să văd dacă a scris corect ce i-am dictat şi privirea îmi fuge în decolteul ei generos, îmi creşte şi pulsul şi tensiunea. Ce să fac?

–Dictează-i legat la ochi!

–Să ştii că şeful nostru va întârzia din ce în ce mai des peste program.

–De ce? Ai văzut că are mult de lucru?

– De lucru n-am văzut cât are, dar am văzut-o pe noua secretară.

– Vai, domnule director, ce faceţi? De ce mă strângeţi aşa în braţe?

– Mi-am adus aminte de dictonul: "Nu treceţi nepăsători pe lângă o ispită! Cine ştie dacă se mai iveşte."

– Vai, domnule director, vă rog să vă luaţi mâna de pe fundul meu! De ce nu o ţineţi în altă parte?

–Scumpă domnişoară, nu mă ispitiţi!

–Soţul meu are de lucru până peste cap şi trebuie să stau lângă el la serviciu toată ziua, spuse soţia directorului.

–De ce nu-şi angajează o secretară calificată?

–Păi tocmai de-aia stau, că şi-a angajat-o!

În timpul unei petreceri la care participau toţi salariaţii societăţii comerciale şi la care trebuiau să se facă unele anunţuri importante, secretara zise către director:

– Domnule director, vreţi să luaţi cuvântul acuma sau îi mai lăsăm să se distreze puţin?

– Dacă directorul nu-şi retrage cuvintele pe care mi le-a spus azi dimineaţă, zise secretara, eu voi părăsi întreprinderea.

– Şi ce cuvinte ţi-a spus?

– Că mă dă afară!

– Să ştii că fostul meu director era o persoană plină de tact.

– Cum aşa?

– În ziua în care m-a dat afară, m-a chemat în cabinetul lui şi mi-a zis: "Scumpa mea secretară, de mâine nu ştiu cum o să mă descurc fără serviciile tale nepreţuite, dar voi încerca totuşi!"

– Ai auzit că soţia directorului a suferit un accident de maşină?

– Da, am auzit, spuse secretara.

– Şi ai încercat să-i ridici moralul directorului?

– Sigur că am încercat! I-am spus că soţia lui va sta în spital cei puţin trei săptămâni.

–Domnişoară, zise directorul, îmi pare că dumneata prezinţi destule calităţi pentru a te angaja pe postul de secretară. Te-aş ruga să-mi aduci nişte referinţe de la firma la care ai lucrat.

Dar domnişoara nu s-a mai întors cu referinţele. După ceva timp, directorul se întâlni din întâmplare cu candidata:

–Nu mi-ai mai adus referinţele. Nu ţi le-ai procurat?

– Ba pe-ale mele mi le-am procurat, dar între timp am cerut şi eu nişte referinţe despre dumneavoastră, domnule director, aşa că am hotărât să nu mă mai angajez!

– Să ştii, zise directorul general către cel tehnic, în timp ce îşi freca obrazul, că secretara mea are o mână foarte uşoară.

–Cred, am auzit palma încă de pe coridor!

– Ascultă, domnişoară, zise uimit directorul când sosi la serviciu dimineaţa, parcă aseară te-am concediat. Ce mai cauţi azi aici?

–V-am iertat, domnule director!

Plimbare cu maşina: directorul şi secretara.

– Pentru numele lui Dumnezeu, domnule director, de ce nu folosiţi ambele mâini?

–Nu se poate. Cu una trebuie să conduc!

– Nu eşti îngrijorată de minciunile pe care le-ar spune directorul despre tine, de atunci de când ai rămas o noapte în apartamentul lui, când soţia lui era plecată?

– Nu mă îngrijorează minciunile lui, dar dacă va spune adevărul, sunt în stare să-i dau cu ceva în cap!

–Uite ce e, domnişoară, zise şeful către secretară, n-am nimic cu tânărul dumitale prieten, care vine aici şi stă toată ziua pe capul dumitale, care încearcă să te sărute sau să te pipăie pe sub fustă şi multe altele. Nu sunt un încuiat. Am fost şi eu tânăr, dar insist foarte tare să nu mai ia ziarele cu el!

– Să nu vă supăraţi pe mine, domnule director, spuse secretara, ştiu că sunt aşa de timidă şi şovăielnică...

–Nu-ţi fă griji, fetiţo! De regulă, ezitarea şi lipsa de hotărâre e specifică unei anumite subtilităţi a intelectului. Siguranţa este prerogativa imbecililor.

–Sunteţi sigur, domnule director?

–Absolut sigur!

–Vara trecută, îi povestea directorul secretarei sale, am fost în concediu cu nevastă-mea în Jalta şi Jugoslavia.

– Nu vă supăraţi, domnule director, zise secretara, se pronunţă Ialta şi Iugoslavia. Şi pe unde aţi mai umblat?

–În Iamaica şi Iaponia.

– În ce relaţii eşti cu noua ta secretară?, întreabă insinuant soţia directorului.

– În relaţii de natură profesională.

– Profesională? A cui profesiune e, a ei sau a ta?

– Domnule director, zise secretara, după ce soţia directorului ieşi din cabinet. Nu ştiu ce e cu soţia dumneavoastră, dar nu-mi place deloc cum arată.

– Nici mie! Şi asta de ani de zile.

– În seara asta, zise secretara către şeful ei, aş vrea să facem ceva cu totul deosebit.

– În regulă, spuse acesta, tu încerci să mă săruţi şi eu îţi trag o palmă.

– Domnule director, îl anunţă secretara, să ştiţi că dacă veţi încerca să mă sărutaţi cu forţa, fără voia mea, am să ţip!

– Poţi să ţipi cât vrei, toţi salariaţii au plecat acasă!

– Atunci, ce mai aşteptaţi?!

– De ce porţi zgardă?, o întreabă directorul, minunându-se, pe secretară.

– Domnule director, dacă tot muncesc ca un câine, măcar să şi arăt ca un unul.

– Domnule director, îl anunţă secretara, eu nu mai pot continua aşa. Dacă nu-mi măriţi salariul, voi fi nevoită să vă părăsesc.

– N-are să vă fie uşor, domnule director, zise inginerul-şef, am auzit ce ultimatum aţi primit.

– Ai dreptate, are să-mi fie dor de ea!

– Te-am visat mult azi noapte, zise şeful către noua secretară.

– Şi?

– Şi n-ai vrut!

– Mimi, am auzit că directorul te-a sărutat aseară, după ce a plecat toată lumea.

– Nu-i adevărat, nu m-a sărutat şi, în afară de asta, am promis să nu spun nimănui.

– Vai, directorul meu e aşa de modă veche...

– În ce sens?

– Întotdeauna se opreşte când loveşte alte maşini.

– Degeaba încercaţi, domnule director, niciodată nu veţi avea inima mea.

– Fii pe pace, domnişoară, ce vreau eu se află mult mai jos.

Concurs pentru angajarea unei noi secretare. Preşedintele comisiei era psihologul firmei, care caută să-şi pună în valoare modernele sale cunoştinţe în domeniul psihologiei personalului angajat. El le-a pus candidatelor o întrebare simplă:

–Cât fac doi şi cu doi?

–Patru, a răspuns prima fată.

–Cred că 22, s-a gândit o clipă a doua, înainte de a răspunde.

–Poate să facă patru, dar poate să facă şi 22, a sosit răspunsul prompt al celei de-a treia.

După ce candidatele au părăsit încăperea, psihologul zise către director:

–Acum aţi putut constata şi dumneavoastră câte aţi putut afla de la fiecare dintre candidate, în urma întrebării mele. Astfel prima fată a dat răspunsul corect, fără să stea mult pe gânduri. A doua a fost mai subtilă, dar a avut ezitări. A treia a răspuns cu hotărâre şi, mai ales, a luat în calcul ambele posibilităţi. Rămâne să decideţi dumneavoastră pe care o s-o alegeţi!

Directorul n-a stat mult pe gânduri:

–O aleg pe blonda aceea înaltă, cu fustă mini!

– Ce se întâmplă, domnule director, întreabă inginerul-şef, vă văd foarte supărat?

–E vorba de secretara ta, dragul meu.

–De secretara mea? Ce-a păţit?

–Mă tem că ne înşeală pe amândoi!

– Ascultă-mă pe mine, să ştii că sunt secretare mai deştepte decât şefii lor.

– Te cred, una din astea am şi eu la serviciu!

– Domnişoară, zise directorul, ai anulat toate angajamentele şi toate întâlnirile pe care le aveam pentru weekend, aşa cum ţi-am cerut?

– Le-am anulat pe toate, domnule director, dar mă tem că logodnica dumneavoastră s-a supărat foc. Ţipa că urma să vă căsătoriţi sâmbătă.

Secretara, fără să vrea, intră în toaleta de lângă cabinetul directorului şi îl găsi pe acesta fără pantaloni.

– Vai, domnule director, vă rog să mă iertaţi, dar de când purtaţi chiloţi de damă?

– De când i-a găsit nevastă-mea pe bancheta din spate a maşinii.

– Vreau să-mi angajaţi o secretară bună, deşteaptă şi frumoasă!

– Asta înseamnă, domnule director, că, de fapt, o să trebuiască să angajăm trei!

– Şefilor le plac secretarele vorbăreţe sau celelalte?

– Care celelalte?

O secretară tot aducea la remaiat aceeaşi pereche de ciorapi-chilot, rupţi între picioare.

– De ce dracu, zise baba care repara ciorapii, nu-ţi scoţi chiloţii de pe tine când te culci cu directorul tău?

– Păi, să vedeţi, n-am devenit chiar aşa de intimi.

– Abia te-ai angajat şi am auzit că deja te-a bruscat şeful!

– Da, ieri a venit lângă biroul meu şi mi-a spus: "Şi acum, la treabă!"

– Secretara cea nouă ne tot întreba ce fel de om sunteţi, domnule director.

– Şi tu ce i-ai spus?

– Că nu-mi place să vorbesc pe nimeni de rău.

– Puteţi să-mi spuneţi de ce aţi întârziat?, o întrebă directorul pe secretară.

– Nu cred că am să pot, domnule director. Am alergat atât de repede, încât n-am avut timp să găsesc un motiv.

– Vreau demult să vă cer ceva!, spuse directorul.

– Să ştiţi, domnule director, că şi eu demult sunt de acord cu cererea dumneavoastră.

–Ieri m-an certat cu şeful, zise secretara. I-am spus-o direct şi răspicat: ori îmi măreşte salariul, ori plec din întreprindere.

–Şi la ce rezultat ai ajuns?

–La un compromis: el nu-mi măreşte salariul, iar eu nu plec nicăieri!

O femeie pătrunse val-vârtej la secretariat şi spuse:

–Vreau să vorbesc cu directorul!

–E în delegaţie, o anunţă secretara.

–Nu-mi băga texte! Eu sunt soţia lui!

–Toate spun la fel, doamnă.

– Ultima oară când am făcut revelionul la Paris, a plouat foarte tare.

–Ia uite la ea, când ai făcut tu revelionul la Paris?

–Păi nu ţi-am spus? Când a plouat foarte tare...

–Draga mea, zise una dintre secretare, de mic copil mie mi-a plăcut sinceritatea.

–Vai tu, eu eram moartă după savarine.

–Vai, domnişoară, se minună directorul, se poate să n-o ştii pe zeiţa vânătorii? Doar îi porţi numele.

–Şi pe ea tot Popescu o chema?

– Eu sunt foarte liniştită cu restructurările astea, zise secretara, colegii mei n-o să accepte niciodată ca eu să fiu dată afară.

–Cum de eşti aşa de sigură?

– Pentru că nu e niciunul căruia să nu-i datorez bani!

– Secretara asta a mea e o fată straşnică, are suficientă minte pentru doi, zice şeful.

– Asta înseamnă că aţi nimerit exact persoana de care aveaţi nevoie.

– Domnule director, între capacitatea mea profesională şi salariul meu e o mare discrepanţă.

–Ştiu, dar nu te pot lăsa chiar fără niciun ban!

– Domnule director, am observat că secretara, când răspunde la telefon, dă dovadă că i-a slăbit foarte tare auzul.

–Mut-o la ghişeul de reclamaţii!

–M-au dat afară, se plânse o secretară, pentru că am zis că directorul nu e bun de nimic.

–Ei şi tu, trebuia să-ţi ţii gura. Secretele de serviciu nu trebuie divulgate!

– Ce s-a întâmplat, domnişoară, întreabă directorul pe secretară, de ce nu vă mai vizitează fratele?

– Pesemne că şi-a găsit altă soră.

– Domnule, zise secretara, domnul director nu vine la birou. Degeaba îl aşteptaţi.

– Şi de ce nu vine, mă rog?

– Pentru că încă nu a plecat!

– Cred că fără şeful nostru, zise secretara, am adormi toţi prin birouri.

– De ce, vă supraveghează tot timpul?

– Nu, dar sforăie groaznic!

– Vai, ce câine frumos aveţi, domnule director, spuse admirativ secretara. De ce nu mergeţi cu el la expoziţia canină?

– Din păcate, nu se pricepe la artă.

Secretara către o prietenă:

- Directorul meu s-a îndrăgostit de mine şi ieri mi-a oferit mâna şi casa lui.

– Şi tu le-ai acceptat fericită...

– Nu, nu le-am acceptat! Prima era prea mare, iar a doua prea mică!

Schimbare de manager la o firmă.

–Tu n-ai auzit, o întrebă cineva pe secretară, e frumos viitorul director?

–Directorul nu, dar viitorul lui da!

– Să mă ierţi că nu am putut lua parte la nunta dumitale!, se scuză directorul către secretară.

–Nu-i nimic, domnule director, rămâne pentru data viitoare!

–Unde v-aţi petrecut vacanţa, domnule director?

–Am făcut, împreună cu secretara mea, o croazieră în jurul lumii. La anul cred că o să vrea să mergem în altă parte.

Secretara cea veche o instruia pe cea nouă.

–Tu, Mimi, dacă vine la tine şeful şi îţi spune că vrea să-ţi dicteze un raport, înseamnă că vrea să facă sex!

Într-o zi, şeful îi spuse:

–Va trebui să-ţi dictez un raport!

–Se poate, dar numai cu panglică roşie la maşină.

Şeful plecă dezamăgit în biroul lui. Peste câtva timp, secretara reveni:

– Şefule, n-am putea să-l scriem mâine? Că schimb pe panglica neagră.

–Prea târziu! L-am scris de mână...

Anunţ la Mica Publicitate:

"Cedez secretară la mâna a doua, experienţă de mâna întâia, vârsta a treia, prezentabilă, siluetă, nu consumă grăsimi, dulciuri şi făinoase. Consumă numai conturi şi blănuri."

– Ia spune-mi, dragă, directorul tău, e tot aşa de gelos fără motiv pe tine?

–Nu, acum are deja trei motive...

– L-am văzut pe soţul dumneavoastră la mare, pe plajă, cu secretara lui blondă, zise o vecină către soţia directorului.

– O, Doamne, la vârsta lui cu ce-aţi fi vrut să-l vedeţi? Cu o găletuşă şi cu o lopăţică?!

Q Ce le place secretarelor mai mult de la şefii lor?

A Semnele sexuale secundare: vila, maşina, contul în bancă...

Directorul îi reproşează soţiei:

– Draga mea, dacă ai învăţa să găteşti, am putea concedia bucătăreasa.

– Dragul meu, dac-ai învăţa să baţi la maşină, ai putea concedia secretara.

O tânără dactilografă soseşte la serviciu plânsă.

–Ce-ai păţit, Mimi?, o întrebară colegele.

–Pe iubitul meu l-au luat azi la armată...

– Şi pentru asta plângi? Fii serioasă, ai să vezi ce repede o să treacă timpul!

–Da, dar mi-e teamă să nu-l uit în timpul ăsta...

O secretară ajunge acasă seara târziu.

–Unde ai stat până acum?, o luă în primire soţul.

–Ei şi tu, unde am stat?! Când să vin acasă, a început ploaia şi n-aveam umbrelă. Aşa că m-am întors la şefu', ca să mai fac câteva ore suplimentare!

- Ce-i cu pianul ăsta în secretariat?

- Păi ştiţi, domnule director, secretara cea nouă, a terminat Conservatorul..

- Şi aţi angajat-o să ne termine şi pe noi?

–Să ştii, zice directorul către inginerul-şef, că secretara asta nouă e mai bună la pat decât nevastă-mea...

–Mie-mi zici?!

Directorul o întreabă pe noua secretară:

–Ştii să scrii la maşină, domnişoară?

–Nu, deocamdată ştiu numai s-o conduc.

–Dragul meu, îi spuse soţia directorului, ţi-am cumpărat un flacon cu balsam contra căderii părului...

–L-ai luat degeaba, că mie nu-mi cade părul.

–Ţie nu, dar secretarei tale, da!

Două secretare se întâlnesc pe stradă.

–Am auzit că ai plecat de la banca la care lucrai...

– Da, şi o duc mult mai bine. Sunt secretara unui avocat care mă utilizează frecvent drept corp delict pentru divorţuri...

– Griguţă, e adevărat că soţia ta a fost stenodactilografă?

– Da, chiar şi azi, după ce a ieşit la pensie, mai vorbeşte cu 250 de cuvinte pe minut.

Uite, în referinţele dumitale, zice şeful personalului către candidata la postul de secretară, scrie că-ţi cam place să dormi în timpul serviciului.

– Da, dar vă rog să luaţi în considerare că visez numai probleme de serviciu!

Q Ce este o secretară necăsătorită?

A Este o tipă care vine în fiecare zi la serviciu din altă direcţie.

– Vai, dragă, se confesa o secretară unei colege de serviciu, după cununie soţul m-a dus pe braţe în locuinţă.

– Erai atât de beată?!

– La voi la firmă s-au dat atestările?, întrebă o secretară pe o alta.

– Da, şeful meu m-a atestat de câteva ori, dar după ultima atestare am rămas gravidă...

În culmea furiei, şeful strigă la secretară:

– Am să-ţi fac viaţa un iad!

– Nu puteţi! Sunt căsătorită de 15 ani...

După o zi grea de muncă, o secretară ajunse acasă, se trânteşte pe pat, îşi trage rochia în sus pe coapse, îşi încrucişează picioarele şi zice:

– În sfârşit, împreună!

Directorul către candidata la postul de secretară:

– Ştiţi să dactilografiaţi?

– Deocamdată, nu.

– Limbi străine?

– Puţină engleză...

– Atunci cu ce vă lăudaţi?

– Sunt sterilă!

–De ce te-a concediat şeful tău, Lenuţo?

–Nu i-am dat voie să intre.

–În birou?

–Nu, acasă la mine. Oricum, era seară şi aveam un musafir...

Q Ce este mai frumoasă ca o secretară frumoasă?

A Două secretare frumoase.

Două secretare stau de vorbă.

–Directorul tău e căsătorit?

–Este... a fost! I-am lăsat o urmă de ruj pe cămaşă şi a doua zi nu mai era...

Între directori.

– Dacă doriţi o secretară inteligentă, vă pot recomanda pe această domnişoară, care este o adevărată enciclopedie ambulantă!

–Da, dar ediţia e prea veche!

O domnişoară se prezentă la interviu pentru postul liber de secretară.

–Să-mi arăţi recomandarea, îi spuse directorul.

–Am să v-o arăt, domnule director. Dar dacă... intră cineva?

Nevasta unui director angajează, pe banii ei, un detectiv particular ca să-i spună dacă soţul ei o înşeală. După o săptămână, acesta îi înmâna un set de fotografii foarte fierbinţi în care apărea soţul ei şi secretara lui. După ce se uită bine la ele, ea spuse:

– Nu cred că sunt adevărate! Soţul meu nu are atâta fantezie...

– E adevărat că la firma dv. lucrează secretara pe care noi am dat-o afară?

– Da, dar nu e cazul să vă faceţi griji, pentru că nu am crezut chiar tot ce ne-a spus despre dumneavoastră!

Q Cum îi dai de lucru unei secretare?

A Îi dai o foaie de hârtie pe care ai scris pe ambele părţi "întoarce foaia!"...

–Directore, te văd supărat...

–Secretara mea...

–Ce s-a întâmplat?

–Închipuieşte-ţi, m-a surprins exact în momentul în care o sărutam pe nevastă-mea...

Q Ce înseamnă când secretara rămâne însărcinată?

A Că a avut un accident de muncă.

Q Care este deosebirea dintre o secretară şi o oglindă?

A Oglinda reflectă fără să vorbească, iar secretara vorbeşte fără să reflecteze!

– Să ştii, draga mea, zice directorul către secretara nou-angajată, că sâni şi picioare mai frumoase ca ale tale, n-am mai văzut!

– Vai, domnule director, mi-e ruşine să aud asemenea vorbe, ziua în amiaza mare!

Q Care e diferenţa dintre un director şi o secretară?

A Spre deosebire de secretară, directorului îi trec tot felul de chestii prin cap.

–E gravă rana dumneavoastră?

–Ce rană?!

–Păi, secretara se lăuda ieri că v-a tăiat-o scurt...

Q Când se poate scoate canapeaua din biroul directorului?

A Atunci când se desfiinţează postul de secretară!

Femeia veritabilă

Cere-i unui bărbat
să descrie
o femeie veritabilă...

Imediat, îţi va vorbi despre mărimea sânilor, înălţime, grosimea buzelor, picioare şi culoarea ochilor; sau îţi va spune că o "femeie veritabilă " este o blondă de un metru optzeci, cu proporţii perfecte şi un surâs comercial.

Conform acestei definiţii,

sunt puţine

"femei veritabile"...

Claudia Schiffer

Laetitia Casta

Cindy Crawford

Valéria Mazza

Linda Evangelista

Sharon Stone

Daisy Fuentes

Lindsay Lohan

Jennifer Aniston

Apoi,
cere unei femei
să-ţi spună cum trebuie
să fie o
"femeie veritabilă".

Şi vei descoperi
că există o mare
diferenţă :

O "femeie veritabilă »
este cea care, în timpul
sarcinii, nu se plânge pentru
că ea dă mai puţină
importanţă necazurilor
fizice, cât entuziasmului,
emoţiei şi noii vieţi care
creşte în ea.

O "femeie veritabilă" este cea
care ia două autobuze ca să
ajungă la serviciu şi alte două
pentru a se întoarce acasă...

O "femeie veritabilă " este cea care trebuie să se ocupe de spălat, călcat, cusut şi să aibă grijă de hainele întregii familii...

...să se ocupe de hrană şi aprovizionare...

...să aibă grijă de
copii...

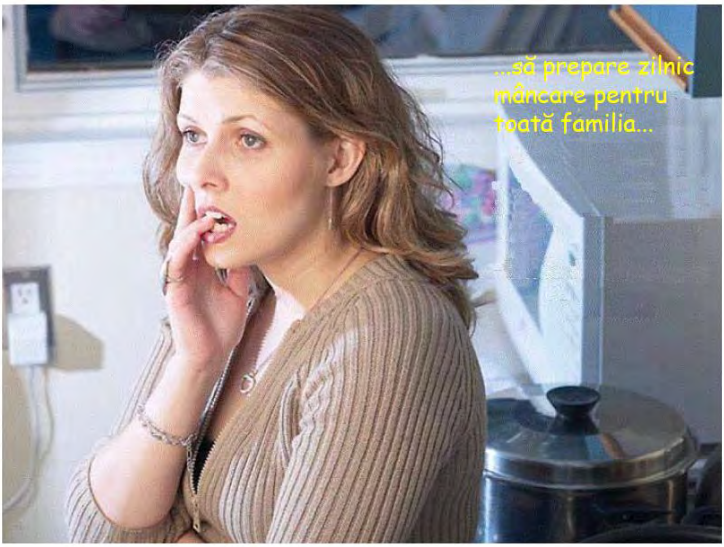
...să prepare zilnic
mâncare pentru
toată familia...

... să meargă la supermarket , să umple şi să care sacoşele şi, între altele, să se ocupe de plăţile facturilor şi de relaţiile cu furnizorii de bunuri şi servicii,

O "femeie veritabilă " este acel patron de firmă care administrează zecide salariaţi de luni până vineri şi o familie în fiecare zi a săptămânii.

...se epilează, se dă cu cremă, îşi aranjează părul şi se parfumează chiar dacă nu iese nicăieri.

O "femeie veritabilă" este cea care îşi duce copiii la şcoală, apoi la cursul de înot şi-i aduce acasă. Totdeauna la timp !

Este cea care îşi duce copiii la culcare şi-i sărută înainte de a stinge lumina...

Este cea care le spune poveşti, cea care zilnic îşi face timp să-i înveţe ceva nou.

O "femeie veritabilă" este acea mamă de adolescentă care se neliniştеşte şi nu poate adormi până la întoarcerea fiicei sale acasă...

Cea care găseşte timp să-şi păstreze sănătatea mentală, în ciuda presiunilor la care este supusă...

O "femeie veritabilă " este cea care ştie: unde se găseşte fiecare lucru din casă, problema fiecărui copil, cel mai bun remediu pentru indigestie, crampe musculare sau coşmaruri, este cea care inspiră celorlalţi încredere şi reconfortare.

O "femeie veritabilă " este care nu-şi pierde speranţa în ciuda problemelor şi dificultăţilor pe care le întâmpină...

O "femeie veritabilă " este cea care face toate acestea fără a căuta să iasă în avidenţă în mod special; nu-i pasă dacă rămâne în anonimat pentru că ceea ce face, face din dragoste...

...o dragoste atât de mare încât adesea ea trebuie să suporte în tăcere tratamente rele şi nedreptăţi numai din dragoste pentru copiii săi.

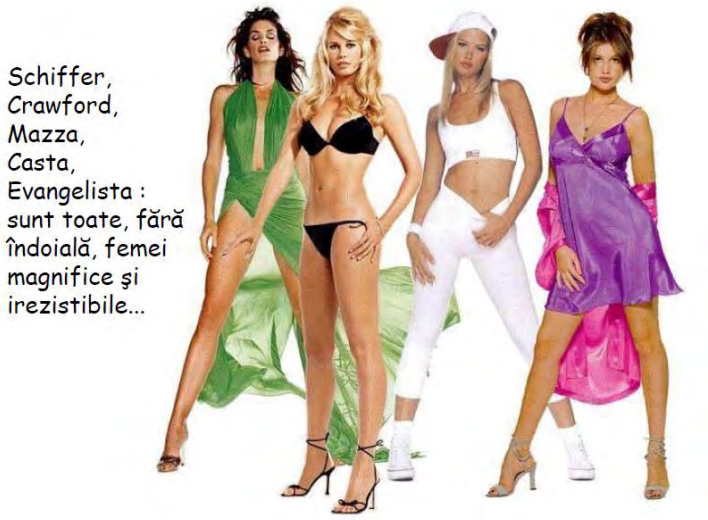
Schiffer,
Crawford,
Mazza,
Casta,
Evangelista :
sunt toate, fără
îndoială, femei
magnifice şi
irezistibile...

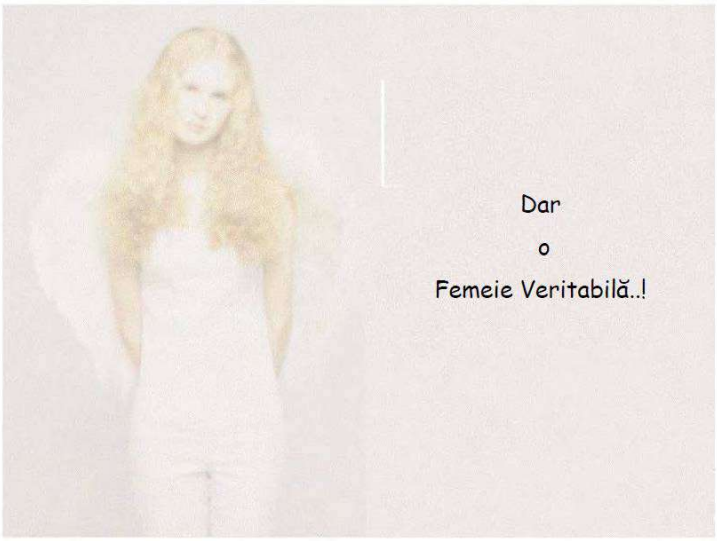
Dar
o
Femeie Veritabilă..!

Este cea
care dă totul
pentru ai săi
în fiecare zi.

Personaje din fotbal

FOTBAL

Ceva cu care toate femeile s-au măritat fără să știe.

Un tip intră într-un bar din Vaslui, care era plin cu suporteri ai echipei locale.

- Hei, domnule, nu e voie cu câinele în bar!

- Bine, dar câinele meu e un mare suporter al echipei noastre...

- Hai s-o văd şi pe asta!

Începe meciul şi peste 10 minute FC Vaslui marchează. Câinele parcă înnebunise: latră, aleargă prin local, încearcă să-şi prindă coada...

- Fantastic, strigă barmanul, dacă aşa face pentru un simplu gol, oare cum face atunci când echipa noastră câştigă?

- Nu ştiu, că eu îl am numai de la începutul sezonului...

- Domnule Olăroiu, de ce aţi declarat la conferinţa de presă că portarii şi-au făcut din plin datoria? Doar s-a terminat 4-2 pentru Middlesbrough!

- Pentru că au legitimat pe toată lumea la intrare şi n-au lăsat pe nimeni să intre fără bilet!

- Fundaşul nostru dreapta a marcat ieri un gol superb…

- El? Dar joacă fundaş...

- Tocmai, a reuşit să prindă portarul pe picior greşit. Partea proastă a fost însă că era portarul echipei sale

Comentatorul, în cursul transmisiei meciului:

- Mai avem nevoie de un gol! Mai avem nevoie de un singur gol... Gata! L-am primit!

- Tu mă crezi pe mine idiot?, îl întreabă antrenorul furios pe unul dintre fundaşii lui centrali.

- Nu ştiu, dom' antrenor... Eu sunt la echipă doar de o săptămână!

- Ai auzit, cei de la Steaua vor să-l transfere pe Bădoi, de la Rapid, despre care se spune că joacă bine pe toate posturile...

- Ce noroc pe capul lor! Cu un singur jucător îşi pot face toată echipa!

- De ce îl fluieră spectatorii pe tânărul acela din rândul întâi?

- Pentru că a aruncat cu o sticlă în arbitru!

- Dar nu l-a nimerit...

- Păi, tocmai pentru asta îl fluieră!

Între doi fotbalişti.

- Eviţi foarte bine adversarii care vor să te lovească!

- Ce vrei, după 11 ani de căsnicie...

Neluţu Sabău, antrenorul Gloriei Bistriţa, către elevii săi, după un meci pierdut:

- Băieţi, trebuie să recunosc că nu v-am apreciat la justa voastră valoare atunci când v-am spus după meciul de săptămâna trecută că mai rău de atât nu puteţi juca!

La casa de bilete a stadionului din Giuleşti, unde trebuia să aibă loc meciul dintre STEAUA şi RAPID, un şomer care ar fi vrut să intre la meci îi dă casierului doar jumătate din preţul unui bilet la peluză.

- Nu e suficient... Mai trebuie să-mi daţi încă jumătate din sumă pentru a vă putea cumpăra bilet întreg...

- E drept, dar eu îmi iau angajamentul că o să mă uit numai la RAPID!

- Cum ţi-ai rupt piciorul, Vasile?

- La meciul de fotbal de ieri. Am făcut parte din echipă...

- Te-a faultat dur vreun adversar?

- Nu, am căzut de pe banca de rezerve!

Un fotbalist renumit la interviu:

- Cum se face că niciodată n-aţi ratat o lovitură de la 11 m?

- Voi fi sincer şi o să vă spun că întotdeauna trăgeam în portar, dar niciodată nu l-am nimerit!

- Să ştii că m-am simţit la primul meu cantonament cu echipa, ca acasă...

- Ei, se mai întâmplă să mai aibă omul şi ghinion!

La încălzirea de dinaintea unui meci Steaua - Rapid, doi puşti (unul care ţinea cu Steaua şi unul care ţinea cu Rapid) priveau fotbaliştii, care începuseră să facă sprinturi. Cel care ţinea cu Steaua zice:

- Ia uite cât de repede aleargă Bănel... Vă rupem cu bătaia azi!

La care rapidistul zice:

- Nici pomeneală. Nico poate fugi 100 m în numai 8 secunde...

- Ia fugi de-aici cu gogoşile! Păi, recordul mondial e în jur de 10 secunde.

- Da, dar el ştie o scurtătură!

La meci, între suporteri:

- De ce urli aşa, măi omule?

- Păi, tu nu vezi că ne-a dat 11 m?

- Şi ce-ai fi vrut să ne dea... tot terenul?

Proaspăt promovat în prima echipă a lui FC Argeş, un junior este întrebat de către Sorin Cârţu:

- Măi băiete, tu ştii ce-i aceea o "foarfecă"?

- Of, şi dumneavoastră vă legaţi de părul meu?

La un meci de fotbal, un suporter înfocat, după o oră de strigat, ia loc răguşit pe bancă.

- Mi-am pierdut glasul, şopteşte el.

- O să-l găsiţi în urechea mea dreaptă, îi spune vecinul din stânga.

Patronul unei firme întâlneşte un angajat la un meci de fotbal.

- Ce-i cu tine aici, Vasile? M-ai rugat să te învoiesc ca să te duci la înmormântarea unchiului dumitale...

- Nu v-am minţit deloc... Unchiul meu arbitrează acest meci. Nu credeţi că s-ar putea întâmpla oricând o nenorocire?

Q Care este deosebirea dintre fotbal şi adulter?

A Despre fotbal vorbesc toţi, dar mult mai puţini îl practică!

- Ehei, când eram tânăr ce mai fotbal jucam...

- Da, îmi aduc aminte că odată ai dat cu capul în bara porţii adverse şi toată lumea a strigat: *GOOOL*!

Q Ce este acela un ziarist sportiv?

A Este un specialist care ştie sâmbătă ce echipă va câştiga meciul de duminică, iar lunea îţi poate explica de ce acea echipă l-a pierdut!

- După câte înţeleg eu, îi spune soţia unui microbist, pe primul loc în viaţa ta e fotbalul şi abia pe urmă vin eu!

- Te înşeli dragă... Uiţi că mai există şi tenis, handbal, rugby…

- Mă îngrijorează fiul meu, i se plânge un părinte profesorului de sport îşi petrece tot timpul liber cu jocuri video. Ce crezi că mi-a spus când l-am chemat să jucăm fotbal?

- Ce?

- *Imediat, numai să găsesc discheta cu jocul!*

Q Care e deosebirea dintre Piţurcă şi Dumnezeu?
A Dumnezeu nu se crede Piţurcă!

Un vraci dintr-un trib african vizitează Marea Britanic în Anglia este dus la un meci de fotbal. La plecare, declară:

- Asta zic şi eu vrăjitorie! Douăzeci şi doi de inşi dănţuiesc în jurul unei băşici de piele, unul din mijloc fluieră, şi-n cinci minute începe ploaia!

La ora de istorie, profesoara le dă copiilor o lucrare de control în care trebuiau să înşire 11 mari personalităţi ale României. La sfârşitul orei, Bulişor încă nu terminase lucrarea.

- Bulişor, nu ai de gând să predai lucrarea?

- Doamna profesoară, încă nu m-am hotărât pe cine să pun atacant central!

Q De ce majoritatea fotbaliştilor se cuplează cu blonde?

A Ca să li se dubleze I.Q.-ul!

- Bulişor, ia scrie tu pe tablă 2:2! Care este rezultatul?

- Meci nul, doamna învăţătoare!

- Odată, după un meci important, când am părăsit stadionul, mai mulţi spectatori s-au repezit să-mi sărute mâinile...

- Aşa de bine ai arbitrat?

- Nu, dar eram deghizat în preot!

- Elev Bulă, cine i-a bătut pe turci la Viena?

- Vreţi să mă păcăliţi! Turcii n-au ajuns să joace la Viena, pentru că au fost eliminaţi în sferturi!

- Eu, se laudă un fotbalist, am un I.Q. cu trei cifre...

- Da, mormăie un jurnalist, ca James Bond... 007!

- Of, se plânge o tânără proaspăt măritată către o prietenă, decât să mă fi măritat cu un boxer, mai bine era să fi luat un fotbalist...

- De ce?

- Pentru că în box o repriză durează numai trei minute, pe când în fotbal, 45!

La un meci de fotbal.

- Câţi ani ai, măi taică?

- Şase.

- Şi ai venit cu părinţii la meci?

- D-apoi cum... Credeţi că am putut scăpa de ei?

Trei femei căsătorite cu sportivi discutau despre căsniciile lor.

- Ehei, spune prima, eu sunt căsătorită cu un fotbalist. Când scapă acasă din cantonament, avem în fiecare noapte câte un meci cu două reprize a câte 45 de minute, ba câteodată intrăm şi în prelungiri...

- Nici eu nu pot să mă plâng... Al meu e hocheist. În fiecare noapte avem patru reprize a câte 20 de minute...

- Eu sunt căsătorită cu un alergător de semi-fond. Să ştiţi că noi avem chiar şi un record de sub 10 minute!

Fragment dintr-o transmisie sportivă:

"Atacantul loveşte balonul cu capul care depăşeşte bara transversal... în acest moment scorul este de 3:0 în favoarea gazdelor. Evoluţia scorului a fost următoarea: 1:0, 2:0, 3:0...".

- Erai bun ca fotbalist! De ce te-ai făcut voleibalist?

- Îmi place să schimb des serviciul!

Dialog între două blonde:

- Azi noapte am făcut sex cu fundaşul central de la Steaua...

- Şi cum a fost?

- A fost ca şi cum ar cădea peste tine un ditamai dulap cu o cheie mică, mică...

În curtea şcolii, Bulişor este cel mai bun la jocul de fotbal. Cu toate astea, îl cam încurca o carte pe care o ţinea mereu în mână.

- De ce nu pui cartea în ghiozdan, Bulişor?, îl întreabă profesorul de sport.

- Pentru că a zis tata că anul ăsta să pun mâna pe carte şi să trag tare.

Un fotbalist este invitat la cununia unui prieten de-al său. Înainte de începerea ceremoniei, preotul se apropie de el şi-l întreabă:

- Dumneavoastră sunteţi mirele?

- Nu, eu fac parte din cei care au fost eliminaţi în semifinale!

Pe terenul celui mai mare stadion din Paris se încinge o bătaie zdravănă.

- Ce se petrece aici?, întreabă un spectator.

- Nu vedeţi? Suporterii echipei londoneze îl caftesc pe arbitru!

- Dar de ce? Meciul nici măcar nu a început încă...

- Da, dar problema e că, imediat după meci, decolează ultimul avion spre Londra şi lor le e frică să nu întârzie la aeroport...

Când cele două echipe de fotbal intră pe teren, arbitrul rămâne cu gura căscată când vede o creatură jumătate om, jumătate cal.

- Ce naiba mai e şi asta?, îl întreabă pe căpitanul echipei.

- A, ăsta este centaurul nostru înaintaş!

Pe timpuri:

-De ce transmit bulgarii meciurile de la campionatul mondial de fotbal pe canalul 1?

- Pentru că nu toţi românii prind canalul 2!

- Acestui atacant îi lipsesc numai două lucruri ca să poată juca fotbal ca Hagi.

- Şi anume?

- Piciorul stâng şi piciorul drept!

- Ce v-a izbit cel mai mult în timpul carierei dumneavoastră de fotbalist?, întreabă reporterul.

- În general, picioarele adversarilor!

Bulişor dă să intre să vadă meciul de fotbal. Controlorul de la poartă îl întreabă:

- Copile, de unde ai avut bani pentru un bilet aşa de scump la tribuna I-a?

- Biletul l-a cumpărat tatăl meu...

- Şi tatăl tău unde este?

- Acasă, caută biletul!

Pe timpuri:

- De ce a jucat Steaua meciul cu Dinamo în 10 oameni?

- Guvernul a hotărât să reducă efectivele militare cu 5%!

În cadrul Cupei României, suporterii dinamovişti ar vrea ca la tragerea la sorţi Steaua să cadă cu... Taromul.

- Tăticule, când se poate spune că un meci Steaua-Dinamo a fost un meci amical?

- Atunci când la sfârşitul lui nu sunt mai mult de trei jucători internaţi în spital!

Q Ce striga Ţopescu înainte de 89 când intra într-un magazin alimentar?

A Goool!

Moare un fotbalist şi ajunge în Rai. La poartă, Sfântul Petru:

- Ce ai fost pe Pământ?

- Fotbalist...

- Îmi pare rău, dar nu primim fotbalişti în Rai...

Stă el să digere vestea cea rea când, deodată, aude:

- Hai, Claudiu Niculescu... Hai, Bărcăuan... Hai, Tamaş... Hai, Dinamo!

- Sfinte Petru, ai zis că nu primiţi fotbalişti în Rai! Dar Niculescu, Bărcăuan, Tamaş... ei ce caută în Rai?

- Păi ce, ăştia sunt fotbalişti?!

Q De ce e comparat fotbalul românesc cu un tort?

A Pentru că sunt multe blaturi, iar jucătorii sunt de cacao!

Banc dinamovist, gen Alexa:

- Care este deosebirea dintre un stelist şi o trambulină?

- Pe trambulină când te urci, îţi dai bocancii jos!

Q Care e diferenţa dintre o buburuză şi FC Bacău?

A Buburuza are mai multe puncte!

Într-un bar intră un bărbat drapat în culorile clubului Dinamo şi zice către consumatori:

- Bă, care aveţi curajul să vă bateţi cu mine?

De la una din mese se ridică un tip cu alură de boxer categoria grea, care pe deasupra avea şi nasul rupt. La care, fanul lui Dinamo:

- Bă, care ai curajul să te baţi cu noi doi?

Bulişor mergea plângând pe stradă.

- De ce plângi, Bulişor?, îl întreabă un vecin milos.

- M-a bătut tata...

- Şi acum unde te duci?

- La Bacău, că am auzit că ăia nu bat pe nimeni.

Ion şi cu Gheorghe au fost selecţionaţi în echipa de fotbal a comunei. Înainte de antrenament, Ion spune:

- Mă, Gheo, mă crezi că eu pot fugi de la o poartă la alta în 10 minute?

- Ei nu, că doar nu eşti fulger!

- Eşti de toată minunea, se plânge nevasta unui microbist. Ştii numele tuturor jucătorilor din campionat, care pe la ce echipe au jucat, câte goluri au marcat, dar nu ţii minte ziua căsătoriei noastre...

- Ei, cum să n-o ţin minte, se supără soţul. Ne-am căsătorit în ziua când naţionala a pierdut cu Olanda acasă!

Dialog între doi comentatori sportivi:

- Ce părere ai despre felul în care joacă acest tânăr fotbalist?

- Mărturisesc că mie, personal, îmi aminteşte de Eminescu...

- Păi, Eminescu nu a jucat fotbal niciodată!

- Asta am vrut să spun şi eu!

- Ia spune, Bulă, ai văzut vreodată un meci de fotbal între două echipe de femei?

- Am văzut...

- Şi ce ţi-a plăcut mai mult?

- Partea de la urmă, când au schimbat tricourile!

Q De ce râde aşa tare Florentin Petre când aleargă pe teren?

A Pentru că îl gâdilă iarba sub braţ!

- Doamnă, cum reuşiţi să-i deosebiţi între ei pe cei doi copii gemeni?

- Foarte simplu. Joacă la echipe de fotbal diferite...

- Copii, zice învăţătoarea, ia scrieţi voi o compunere despre fotbal!

Bulişor predă lucrarea primul după cinci minute. Pe foaie scrisese: "Meciul de fotbal nu s-a jucat, deoarece ploua cu găleata".

- De ce te-ai aruncat în careu?, îl întreabă arbitrul pe atacant. Fundaşul nici nu te-a lovit...

- Nu m-a lovit, dar simt că ar fi vrut s-o facă!

- Ce bine ar fi, zice antrenorul către preşedintele clubului de fotbal, să fi avut în echipă vreo 2-3 jucători ca Zglăvocea... Câştigam campionatul!

- Păi, aşa lipsiţi de talent ca el avem vreo 7-8... Cum să câştigăm?

- Păi, eu ce spuneam? Ce bine ar fi dacă am fi avut numai 2-3!

Un mare fotbalist, după o demonstraţie cu balonul făcută spre deliciul spectatorilor, este felicitat de către ziarişti.

- Dar nu e nimic extraordinar în ceea ce fac eu cu mingea. Ar putea să facă aşa ceva şi un copil de 10 ani, cu condiţia să exerseze timp de 15 ani, ca mine!

Băsescu se decide să îşi ia nevasta la returul Steaua-Rapid. Până se hotărăşte ea cu ce să se îmbrace, cei doi au întârziat. Când sosesc la stadion, meciul începuse deja.

- Cât e scorul?, îl întreabă Băse pe un vecin.

- Zero la zero...

- Ai văzut, dragule, n-am pierdut nimic!

În Scoţia, în timpul unui meci de fotbal, unul dintre spectatorii aflaţi în tribună tot trăgea la măsea dintr-o sticlă de whisky.

- Gâl-gâl, până şi eu sunt mai bun fotbalist decât ei!

- Da, zice vecinul, văd că la driblat te pricepi, dar de pasat, să ştii că pasezi foarte prost!

- Care a fost scorul la meciul dintre Steaua şi Rapid?, întreabă Bulă.

- Zero la zero...

- Dar la pauză?

După terminarea unui meci de fotbal, arbitrul merge spre casă împreună cu doi prieteni, ca să bea ceva.

- Dar n-o să se supere nevastă-ta că picăm aşa, pe nepusă masă?

- Fiţi liniştiţi, faţă de scorpiile care le-am avut, ea e mieluşel.

Ajung acasă la arbitru şi soţia lui îi întâmpină bucuroasă.

- E o plăcere pentru mine să primesc musafiri, chiar dacă este puţin cam târziu, dar ştiu că meciul s-a disputat în nocturnă... Nu, nu mă culcasem, îmi aşteptam soţiorul drag. Poftiţi, aşezaţi-vă la masă! Imediat vă pregătesc nişte gustări, ca să nu mai beţi pe inima goală...

- Fantastic!, zice unul dintre prieteni, după ce femeia s-a dus la bucătărie. Cum de ai putut s-o educi aşa?

- Păi, spune arbitrul, noi am avut un căţeluş care lătra tot timpul şi mă deranja teribil. I-am arătat o dată cartonaşul galben şi, când m-a enervat din nou, i-am aratat cartonaşul roşu şi l-am eliminat, aruncându-l de la balcon...

- Şi ce legătură are treaba asta cu nevastă-ta?

- Nevastă-mea are şi ea deja un cartonaş galben!

Un jucător de fotbal ieşit din formă, îi spune descurajat antrenorului:

- Cred că nu există un jucător de fotbal ca să joace mai prost ca mine, în toată România...

- Ba există, îi răspunde optimist antrenorul. Cei care nu ştiu deloc să joace fotbal!

- Închipuie-ţi, spune un scoţian prietenului său, ieri s-a desfiinţat clubul nostru de fotbal, cu toate că avea o existenţă de peste 30 de ani!

- De ce, ce fel de probleme au fost?, vrea să ştie celălalt.

- Motivul a fost unul foarte simplu: am pierdut mingea...

Q Dacă un bărbat spală o duzină de farfurii într-o oră, câte farfurii vor spăla 4 bărbaţi în 2 ore?

A Niciuna. Îşi iau cu toţii câte o bere, se aşează la TV şi se uită la meci.

Un dinamovist se duce la cofetărie şi întreabă "Bomboane este?". Vânzătoarea îi răspunde: "Bomboane sunt!" A doua zi, întreabă: "Prăjituri este? " Vânzătoarea: "Prăjituri sunt!" Intrigat, dinamovistul se gândeşte să se corecteze, aşa că a treia zi, întreabă: "Rahat sunt?"

Iar vânzătoarea: "Eşti, că de aia eşti dinamovist!"

Q Ce spune o blondă după ce face sex?

A Jucaţi cu toţii în aceeaşi echipa de fotbal?...

La un meci de fotbal al echipei naţionale, comentatorul vorbeşte foarte repede:

- Pasă foarte bună, mingea e la Chivu, acesta se apropie în viteză de tuşa stângă, pasează mingea lui Adi Mutu, acesta o preia dintr-o atingere şi porneşte într-o cursă pe partea dreaptă, iar acum îi transmite balonul lui Pancu, care se năpusteşte spre careul adversarilor, pas la Viorel Moldovan, şut al acestuia din prima... barăăă!...

În acel moment se deschide brusc uşa cabinei comentatorului şi Piţi îşi bagă capul înăuntru:

- Auzi, Grădinescule, nu se poate ceva mai rar? Băieţii nu prea pot să ţină ritmul...

Q De ce a ales Adrian Mutu să joace fotbal, şi nu handbal?

A I-a plăcut mai mult, că fotbalul se joacă pe iarbă.

Fotbal pe vremea lui Ceauşescu. Piticul Carpaţilor face o vizită selecţionatei de fotbal, care trebuia să plece peste hotare pentru a participa la Campionatul European. Ceaşcă:

- Dacă pierdeţi, puteţi să nici nu vă mai întoarceţi!

La care toată selecţionata:

- Ura!

În timpul unui meci de fotbal începe o ploaie puternică. Un spectator îi spune vecinului său:

- Închipuie-ţi, pe o vreme ca asta, nebuna de nevastă-mea dorea să mă scoată la plimbare.

Trei bătrâni microbişti înrăiţi, un belgian, un portughez şi un român, se duc să se roage pentru echipele lor naţionale de fotbal la un "altar al minunilor". Merge mai întâi portughezul şi, după ce se roagă în genunchi cu multă ardoare pentru echipa sa, îl întreabă pe Dumnezeu:

- Doamne, spune-mi, când o să fie campioană mondială echipa Portugaliei?

Minune, Dumnezeu îi răspunde:

- Fiule, în următorii 10 ani, Portugalia va fi campioană mondială!

- Mulţumesc, Doamne, dar eu voi fi mort atunci, zice microbistul cu regret.

Belgianul face şi el acelaşi lucru: se roagă pentru echipa lui şi, la final, pune aceeaşi întrebare.

- În următorii 20 de ani, răspunde Dumnezeu, Belgia va fi campioană.

- Oho, dar eu voi fi mort atunci, răspunde cu regret belgianul.

Românul se roagă şi el cu şi mai mare ardoare, cu şi mai multă smerenie pentru echipa sa naţională, iar în final pune întrebarea cheie. După un moment de gândire, Dumnezeu îi răspunde:

- Oho, eu voi fi mort atunci, fiule!

Q Care este diferenţa dintre un meci de fotbal şi un act sexual?

A La fotbal, o repriză durează în mod sigur 45 de minute.

În arca lui Noe, mare meci de fotbal. Toate animalele sunt prezente, numai miriapodul lipseşte. La începutul celei de-a doua reprize apare şi miriapodul. La prima atingere de balon îi driblează pe toţi, inclusiv portarul, şi dă gol. Leul, care era cu el în echipă, îl întreabă:

- Unde ai fost, măi, până acum? Era să mâncăm bătaie.

- Să mă încalţ.

Un dinamovist se întoarce acasă de la meci, îmbrăcat în culorile clubului. Pe drum i se face sete şi intră în primul bar pe care îl întâlneşte în cale. Acolo, ce să vezi? De jur-împrejur numai alb-albastru. Intrase într-un bar al suporterilor Ştiinţei. În jur se-aşterne o linişte de mormânt. Barmanul îl invită mai aproape şi îi spune:

- Noi, aici, nu suntem obtuzi. Le dăm dinamoviştilor şansa să dea cu zarul. Dar dacă dai de la unu la cinci, te batem de te caci pe tine.

- Şi dacă dau şase?, întreabă dinamovistul cu o ultimă speranţă.

- Atunci... ai dreptul să mai dai o dată cu zarul.

Întrebare din testul grilă pentru admiterea la Universitatea din Craiova, secţia Politehnică: "Claudiu Niculescu, Flavius Stoican şi Ioan Andone sunt aruncaţi din avion în acelaşi timp. Care dintre ei atinge primul pământul?" Răspuns corect: "Cui îi pasă?..."

În timpul unui meci de fotbal, arbitrul ia o decizie incorectă, anulând un gol perfect valabil. Antrenorul echipei prejudiciate i se adresează la sfârşitul partidei:

- Cum îl cheamă pe câinele dumneavoastră?

- Ce câine, domnule? Eu nu am nici un câine....

- Nu se poate, eu ştiu că toţi orbii au un câine!

Într-o intersecţie se ciocnesc maşinile lui Ronaldinho, Zidanne şi a lui Adi Mutu. Iese Ronaldinho din maşină:

- I'm sorry.

Iese Zidanne, zicând şi el:

- I'm sorry too.

În fine, iese şi Mutu:

- I'm sorry three.

Sebastian Dreisler (fotbalist la Bayern Munchen):

Sper ca acest meci să nu rămână singurul meu debut. (Declaraţie acordată după meciul său de debut în echipa naţională).

Franz Beckenbauer (preşedintele Comitetului de organizare a Cupei Mondiale 2006):

Există o singură posibilitate: victoria, remiza sau înfrângerea.

Andreas Moller (fost internaţional german):

Milan sau Madrid, important e să fie din Italia. (Cu privire la destinaţia unui viitor transfer).

Ştefan Effenberg (fost internaţional german):

Situaţia este fără ieşire, dar nu e critică.

Reiner Calmund (preşedinte Bayer Leverkusen):

În fotbal este ca în patinaj artistic: cine marchează cele mai multe goluri câştigă.

Dietmar Hamann (fotbalist la FC Liverpool):

Nu am probleme musculare, pentru că nu am muşchi.

Uli Hoeness (managerul Bayern Munchen):

Nu cred că am fi pierdut acest meci, dacă s-ar fi terminat 1-1.

Eike Immel (fost portar al Germaniei):

În mare, acesta a fost un meci, care, dacă s-ar fi desfăşurat în alt mod, altul ar fi fost şi rezultatul.

Zece semne sigure că ceva nu e în regulă cu meciul de fotbal la care asistaţi:

1. După 15 minute de la începerea meciului, raportul de forţe de pe teren este de 5:11.

2. Plouă aşa de tare încât jucătorii se deplasează în bărci pneumatice.

3. Arbitrul îi întreabă pe căpitanii ambelor echipe, înainte de începerea meciului dacă au să-i schimbe o bancnotă, căci nu are nicio monedă la el.

4. Arbitrul de tuşă poartă un fular şi un tricou în culorile echipei adverse.

5. Una dintre echipe părăseşte terenul de joc la pauză, pentru a prinde trenul.

6. Portarul echipei adverse şi-a adus cu el trei câini pittbull şi le-a dat drumul să patruleze în careul de 16 m.

7. Unii dintre colegii tăi de echipă primesc de la directorul clubului nişte plicuri voluminoase şi suspecte.

8. Arbitrul de centru poartă ochelari negri şi are în mână un baston alb.

9. Fiul tău te întreabă: "Tăticule, este voie ca poarta să aibă plasa în faţa liniei?"

10. E minutul 35 şi arbitrul de centru a dat deja trei goluri.

Culmile fotbalului:

- Să dai gol şi la reluare să ratezi!
- Să înceapă meciul şi pe gazon să scrie:

NU CĂLCAŢI PE IARBĂ!

- Să dai gol cu capul din penalty!
- Să joci singur şi să iei cartonaş roşu!

Un suporter dinamovist se duce la doctor să afle ce e în neregulă cu el.

- Problema ta este că eşti gras, îi spune doctorul.

- Mmm... nu ştiu ce să zic... Aş vrea şi o a doua opinie, zice dinamovistul.

- Bine, eşti şi urât, îi răspunde doctorul.

Un englez, un american şi un arab stau de vorbă despre familiile lor într-un bar. Englezul:

- Am 10 copii acasă şi, dacă aş mai face unul, aş avea o echipă de fotbal!

- Ei, spune americanul, eu am 14 copii şi, dacă mă mai forţez o dată, îmi fac o echipă de fotbal american!

În sfârşit, arabul:

- Eu am 17 neveste acasă şi nici un moştenitor.

Face o pauză în timp ce soarbe tacticos din pahar.

- Şi dacă îmi mai iau una, îmi fac teren de golf!

Soţia unui fotbalist dă buzna furioasă în redacţia unui ziar sportiv.

- Nu înţeleg de ce aţi scris despre soţul meu că la faza din minutul 34 a stat ca viţelul la poarta nouă, că poarta are cel puţin 5 ani de când a fost instalată...

De-ale comentatorilor:

Televiziunea va transmite integral secvenţe de la aceste semifinale.

Arbitrul face semn jocului să continue.

Atacantul loveşte balonul cu capul şi acesta se duce în plasă.

Meciul dintre CFR Cluj şi Gloria Bistriţa va fi transmis din oraşul de sub Someş.

... interceptează un balon şi degajează cu piciorul.

Goian s-a înălţat la 6 m şi a înscris.

Noul regulament UEFA aplicat echipelor româneşti în cupele europene

1. Pentru a exista un deplin echilibru valoric, echipele noastre vor juca cu 18 jucători pe teren şi vor avea dreptul să facă câte 6 schimbări.

2. Jucătorii vor putea avea un echipament similar cu cel al adversarilor pentru derutarea lor cât mai completă. Totodată, vor avea din start justificări pentru pasele date greşit la adversari.

3. Adversarii vor juca desculţi, pentru a nu periclita prin tăria şuturilor integritatea corporală a portarului şi chiar a oamenilor de ordine. Lipsa crampoanelor va contribui şi ea la reducerea durităţii faulturilor.

4. Atingerea mingii cu mâna, capul sau piciorul de către jucătorii echipei adverse va fi considerată henţ şi fluierat ca atare de către arbitru.

5. Pentru jucătorii echipelor româneşti nu va exista noţiunea de henţ, iar mingea va fi prevăzută cu mânere pentru a facilita driblingurile cu mâna.

6. Portarul va purta un echipament atât de larg, încât să încapă şi rezerva sa, astfel existând posibilitatea ca unul dintre ei să apere o parte a porţii, iar celălalt alta.

7. Pe toată durata partidei, portarul advers va fi obligat să apere într-un picior, cu o mână la spate şi legat la ochi.

8. Fiecare gol înscris de adversari se va solda cu eliminarea din joc a celui care l-a marcat.

9. Cornerul va fi executat din colţul careului de 6 m. Adversarii nu-l vor executa deloc, oferindu-ne mingea din spirit de fair-play faţă de echipa mai bună.

10. Arbitrul de centru va monitoriza jocul, astfel încât la trei pase consecutive, legate de adversari, va fluiera joc pasiv, acordând lovitură liberă directă din marginea careului de 16 m.

11. Loviturile libere, directe sau indirecte, se vor executa fără zid, în care caz, cei 10 jucători ai echipei adverse vor sta aliniaţi pe linia de centru a terenului, urmărind frumuseţea execuţiei şi strigând portarului lor diferite expresii de încurajare, după bunul lor plac.

12. În minutul 90, arbitrul va acorda o lovitură de pedeapsă, pe care, pentru o mai deplină siguranţă, o va executa tot el. Lovitura se va repeta până va înscrie.

În atare condiţii, considerăm meciul deschis oricărui rezultat, cu arbitraj corect, cu şanse egale de câştig, să câştige cei mai buni!

Personaje din şcoală

Tatăl, profesor universitar, şi fiica, elevă, discută:
TATĂL: Miroşi a fum, iar ai fumat?
FATA: Miroşi a bani, iar ai luat şpagă?

– Ce reprezintă obiectul pe care-l ţin în mână?, îl întreabă profesoara pe Bulă, la ora de biologie.

– Un craniu.

– Da, dar al cui?

– Păi, al unui animal.

– Da, dar ce fel de animal?

– Păi, un animal mort.

– Eu nu vorbesc prea mult, zise profesorul de limba română către elevul Ionescu. Când fac cu degetul aşa, înseamnă că vii la tablă.

– Nici eu nu vorbesc mult, domnule profesor. Când dau din cap, înseamnă că nu vin.

– Eu sunt singurul care munceşte în clasa asta, zice profesorul de matematică.

– Dar dumneavoastră sunteţi singurul care primeşte salariu...

Profesorul de chimie îl întreabă pe elev:

– Elev, ce înseamnă H_2SO_4?

Elevul are o revelaţie:

– Ah, domn' profesor, îmi stă pe limbă... Zău, îmi stă pe limbă...

Profesorul, foarte serios:

– Elev, scuipă repede, că e acid sulfuric!

Profesorul de engleză, la facultate, întreabă:

– *Can you tell the name of three great Kings who have brought happiness & peace into people's lives?*

Studentul răspunde:

– **Smo-*king***, **Drin-*king*** and **Fuc-*king***.

Lucrare scrisă într-o clasă de fete, cu subiectul: Abordaţi într-o manieră concisă următoarele trei teme: Religie, Sexualitate, Mister.

Urmatoarea lucrare a obţinut nota maximă:

Dumnezeule! Sunt însărcinată! Cu cine?

Profesoara vorbeşte despre temperatura corpului:

– Oamenii au 36.5°C, sălbăticiunile au 38°C, iar păsările au chiar 41°C. Bulă, tu mă asculţi? Ia, te rog să repeţi ce am spus!

– Oamenii au 36.5°C, când devin sălbatici temperatura creşte la 38°C, iar când văd o păsărică au chiar 41°.

ÎNVĂŢĂTOAREA: Vreau să văd tema pentru acasă, caieţelele pe masă!

ELEVUL: Doamna învăţătoare, poate fi pedepsit cineva pentru un lucru pe care nu l-a a făcut?

ÎNVĂŢĂTOAREA: Nu!

ELEVUL: Atunci nu o să mă pedepsiţi pentru că nu mi-am făcut tema!

Un profesor de matematică, observând că are probleme cu chiuveta din bucătărie, a fost nevoit să cheme un instalator. În următoarea zi, instalatorul a venit, a strâns câteva şuruburi, a înfiletat câteva chestii, apoi totul a funcţionat ca înainte. Profesorul a fost mulţumit. Totuşi, când instalatorul i-a dat nota de plată, acesta a fost şocat.

–Asta înseamnă o treime din salariul meu lunar!

Până la urmă, totuşi, a plătit, iar instalatorul i-a zis:

–Vă înţeleg, să ştiţi. De ce nu veniţi la firma noastră, să depuneţi dosarul pentru o slujbă de instalator? Veţi câştiga de trei ori mai mult decât o faceţi acum. Dar nu uitaţi, când depuneţi dosarul, să le spuneţi că aţi terminat doar 7 clase. Nu le plac oamenii educaţi.

Prin urmare, profesorul nostru şi-a luat o slujbă de instalator, iar viaţa lui a devenit mai uşoară din punct de vedere financiar. Într-o zi, şeful companiei a hotărât că trebuie ca fiecare angajat să se ducă la seral, pentru a-şi termina clasa a 8-a. Profesorul nostru a trebuit să meargă, evident. S-a întâmplat ca primul curs să fie de matematică. Profesorul i-a întrebat formula ariei cercului. Cel pe care l-a numit a fost chiar profesorul. Ajungând la tablă, şi-a dat seama că a uitat formula, aşa că a început să o deducă. A umplut tablele cu integrale, diferenţiale etc. La sfârşit, rezultatul pe care-l avea era $-\pi r^2$. Neconvenindu-i acel minus, s-a apucat iarăşi de calcule, de la început. Nimic nu s-a schimbat, tot acelaşi rezultat a obţinut. De fiecare dată a obţinut aceeaşi chestie. S-a uitat puţin spre clasă, speriat, moment în care a observat că toţi instalatorii îi şopteau:

–Schimbă limitele de integrare!

Un profesor de matematică se plânge altuia:

– Clasa asta nouă pe care o am este dezastru! Aşa o adunătură de tâmpiţi, le explic o teoremă o dată – n-o înţeleg, le explic a doua oară – tot n-o înţeleg, le explic a treia oară – am înţeles-o şi eu, şi ei tot n-o înţeleg!

Întrebare către Guvernul României:

– Cum se pune corect accentul, *profesór* sau *profésor*?

Răspunsul din partea Guvernului:

–Pe *profesor* nu se pune accentul deloc.

Dirigintele zice:

–Mă, voi n-aţi învăţat nimic în toţi anii ăştia! Eu vă zic că 90% nu luaţi bacul.

Bulă protestează:

–Domn' diriginte, eu zic că nici nu suntem atâţia!

Un fizician îi spune soţiei sale:

–Draga mea, eşti din ce în ce mai atrăgătoare!

–Aiurezi! Tu nu vezi cât m-am îngrăşat?!

–Cu cât creşte masa, creşte şi forţa de atracţie...

Q Oare de ce o fi murit cartea mea de matematică?

A Pentru că avea prea multe probleme!

Examen în anul I de facultate.

Profesorul stă cu faţa la geam - studenţii copiază pe rupte. Când profesorul se întoarce cu faţa la studenţi, toţi se prefac că scriu de zor...

Examen în anul II de facultate.

Profesorul stă cu faţa la geam - studenţii copiază pe rupte. Când profesorul se întoarce cu faţa la studenţi, aceştia copiază în continuare. Când profesorul bate cu pixul în masă, studenţii se prefac că scriu de zor...

Examen în ultimul an de facultate.

Profesorul stă cu faţa la geam - studenţii copiază pe rupte. Când profesorul se întoarce cu faţa la studenţi, aceştia continuă cu copiatul. Când un student din ultimele rânduri bate cu pixul în masă, profesorul se întoarce cu faţa la geam.

Merg trei băieţi la examen. Unul deştept, unul moderat şi unul prost. Intră deşteptul, în scurt timp iese. Toţi îl întreabă cum a fost.

–Ca de la profesor la profesor.

E rândul moderatului. Toţi îl întreabă cum a fost.

–Ca de la elev la profesor.

Intră prostul, iese prostul. Toţi îl întreabă cum a fost.

–Ca de la preot la preot.

–Cum aşa?

–Păi, când punea el întrebările, eu îmi facem cruce, iar când eu dădeam răspunsurile, el îşi făcea cruce!

Învăţătoarea îşi întreabă elevii ce le inspiră o năframă albă fluturată în vânt.

–Maria?

–O despărţire tristă pe peronul unei gări...

–Foarte bine, ai o fire sensibilă... Ionuţ?

–În sfârşit pacea, după un război sângeros...

–Da, e bine. Bulă?

–Ce?

–Ce îţi inspiră ţie o năframă albă fluturată în vânt?

–Adică cum... inspiră?

– Adică la ce te gândeşti tu acuma dacă eu ţi-aş flutura o năframă albă în vânt.

–Doamna învăţătoare, eu mă gândesc la sex!

–Vai, Bulă! Cum poţi să te gândeşti la aşa ceva când flutură o năframă albă... Nu înţeleg!

–Apoi, doamna învăţătoare, mie puteţi să-mi fluturaţi şi-un tramvai, că eu tot la sex mă gândesc!

ÎNVĂŢĂTOAREA: Şi azi iar primeşti doi la matematică. Chiar nu înţelegi ce spun eu?

ELEVUL: Eu înţeleg, doamnă învăţătoare, dar... Văd că dumneavoastră nu prea înţelegeţi ce spun eu!

ÎNVĂŢĂTOAREA: Îţi pun două întrebări. Dacă nu ştii să răspunzi, vei lua nota doi.

ELEVUL: Doamnă învăţătoare, nu s-ar putea să-mi puneţi zece întrebări?

Toţi elevii scriu cu asiduitate la lucrarea *Ce aş face dacă aş fi patron?*. Bulă stă cu mâinile la piept şi meditează. Profesorul e nedumerit:

- Bulă, tu nu scrii?

- Nu, aştept să-mi vină secretara!

Doi colegi de bancă.

–Bre, ai scris la punctul 3?

–Nimic, dar tu?

–Tot nimic.

–Văleu, învăţătoarea va crede că am copiat unul de la altul!

– Bulă, ţi-am citit lucrarea de control. Foarte bună. dar e identică cu cea a colegului tău de bancă. Ce concluzie să trag de aici?, întreabă profesorul.

–Că şi a lui e foarte bună.

Într-o sală de curs, profesorul se zbuciuma cu tot felul de chestii teoretice şi zicea, şi zicea, şi cu ce foc le mai zicea!...

Un student din rândul întâi dormea adânc şi sforăia delicat. Profesorul, adresându-i-se altui student:

–Trezeşte-l dumneata, te rog, pe domnul student.

– Regret nespus, domnule profesor, nu fac asta, că nu l-am adormit eu...

ORG
Stau
Langa un
PROST

Q Ce este o găină pentru matematician?
A Un ou derivat.

Ardeleanul, la şcoală, îi spune profesorului că el vrea să înveţe ebraică. Profesorul e surprins:

–De ce tocmai ebraică?

– Păi când am să mor şi am să ajung în Rai, să pot vorbi cu Dumnezeu.

–Şi dacă ai să ajungi în Iad?

–Păi, română ştiu bine!...

Examen de absolvire la Academia de Marină:

– Ce faci dacă în faţa navei vine un uragan straşnic, chiar când eşti aproape de ţărm?

–Arunc imediat ancora, domnule comandant.

–Şi dacă vine un alt uragan din spate?

–Arunc din nou ancora, domnule.

–Şi dacă vine altul de la tribord?

–Ordon aruncarea ancorei...

–Şi de unde naiba ai atâtea ancore?

– Dar dumneavoastră de unde aţi făcut rost de atâtea uragane?

– Am aflat c-ai primit un ditamai patru de la profesorul de fizică!

–Aşa e, tăticule. Mi-a fost jenă să-l refuz!

–Petrică de ce l-ai lovit pe Ionică?

–M-a făcut hipopotam, domnule învăţător.

–Când?

–Trei luni în urmă!

–Şi de ce l-ai lovit astăzi?

–Abia acum am văzut cum arată un hipopotam!

–Domnule profesor, de ce mi-aţi dat patru?

– Două puncte sunt din oficiu, un punct v-am dat pentru că aţi venit până la examen, iar ultimul pentru că aţi încercat să răspundeţi ceva.

–Domnule profesor, dar nu aţi putea să-mi mai daţi un punct pentru ca să plec de la examen?

O profesoară, mai chioară de felul ei, strigă:

– Hei tu, cel de acolo din spate de lângă calorifer, recită poezia! V-am rugat pe toţi să o învaţaţi!

–Îmi pare rău, dar nu pot.

–Pot să te întreb ce ai făcut aseară?, întreabă profesoara.

–Am băut câteva halbe cu colegii mei, am jucat un poker, am tras câteva linii de coca şi am făcut dragoste cu prietena mea.

Profesorul e şocat:

–Incredibil! Mă întreb de ce te-ai mai deranjat să vii azi la şcoală!

–Păi, eu sunt aici ca să vă repar caloriferul...

Lecţia de limbă română. Profesorul întreabă:

– Ion, ce este deznădejdea?

– Deznădejdea e atunci când mergi seara pe drum, în faţa ta merge o fată frumoasă, iar când să te apropii de ea, apare un autobuz şi ea pleacă.

– Bine, bravo, Ionele!

– Vasile, ce este deznădejdea?

– Deznădejdea e atunci când mergi seara pe drum, în faţa ta merge un băiat frumos, iar când să te apropii de el, apare un autobuz şi el pleacă.

– Hmmm!... Bulă, ce este deznădejdea?

– Deznădejdea e atunci când mergi seara pe drum, în urma ta merge Vasile, iar la orizont nu se vede niciun autobuz.

La o lecţie de matematică, profesorul întreabă:

– Dacă sunt 12 oi într-o curte şi 6 dintre ele sar afară peste gard, câte oi rămân?

– Niciuna, răspunde Georgel.

– Niciuna?! Nu ţi-ai învăţat lecţia la matematică, Georgel...

– Dar, domnule profesor, dumneavoastră nu-mi cunoaşteţi oile! Când sare una, sar toate!

– Ai auzit că Bulă a devenit sportiv?

– Cum aşa?

– Sare cu prăjina. A sărit cu ea la taică-său.

Extemporale de groază

- Comuniştii erau terorişti, nu dădeau internet la oameni. Ei se bătea cu americanii, care lea dat la temelie, că avea mai multe bombe atomice.
- Statul român s-a născut pe cadavrele oamenilor simpli, ca mine şi ca tine, care au murit ca să avem noi unde să mergem azi la mall şi să spunem că România e o ţară de... mă scuzaţi puncte puncte.
- Dacă nu era Mihai Viteazu să facă el România cu mânuţele lui cum l-a tăiat capu, şi bine la tăiat, nu aveau ăştia ce să fure azi.
- Poetul avea o fixaţia pe poza lui Ann pentru că atuncea, în vechime nu era Facebook ca să vadă toate panaramele dezbrăcate pe toţi pereţi. Şi ea perversa o lăsat poza ei în vitrină la foto pe unde ştia că trece poetul.
- Se uita cu jenă la poza capului iubitei lui din vitrină la fotograf că făceau mişto băieţii de la terasă de iel. Fotografia avea buzele surâzătoare. Ia lăsat-o iubita lui ca atunci când este plecat cu treabă, el să nu uite de faţa ei.
- Ann avea nişte trăsături de gen epic. Era epică. Sebastian era mai puţin epic deşi avea potenţial întrucât îi plăceau pozele, dar e mai mult curentul liric.

- Jurnalul e mai puţin bun când la 16 ani mama găseşte scrise lucruri personale, că am luat bătaie s-au de ce fete îmi place.
- Eminescu minţea în poezi cu viziunea lui despre lume cu iubire, cu sentiment, cu pus de suflet în relaţiea ce nu era el, nu era adevărat că am văzut şi la televizor că mergea şi prin locuri necurate şi că a murit de sifilis.
- Cătălin Botezatu este un model în viaţă pentru orice fiinţă pentru că el ia fete din viaţa reală şi le duce şi le îmbracă la Bucureşti şi pe unele chiar mai adânc în Europa.
- Pe lângă modelul meu în viaţă eu am şi modele în viaţă, care sunt animatoare, cu care mă înţeleg bine, cu unele merg chiar la ştrand, când nu sunt obosite noaptea după dans. Au o viaţă bună, deci aşa vreau să ajung şi eu.
- Este foarte important să îţi alegi un model în viaţă. Eu încă de mică m-am văzut model de succes, pe mările scene, prezentând haine scumpe, pentru oameni rafinaţi. Acum modelul meu este Mădălina Ghenea.
- Un model te reprezintă. Gigi Becali vorbeşte pe înţelesul meu, pricep ce spune. Patapievici are fraze încâlcite, musai am nevoie de dicţionar ca să pricep ce vrea să spună.

- Multă lume critică pe Zăvoranca, Daniela Crudu, dar ele sunt cap de afiş în şow biz, prin toate revistele, le urmăresc fotografii în cluburi, pe stradă, apar seara la televizor. Pentru mine ele au reuşit în viaţă. Numele lor apare pe internet de mii de ori. Altfel, nu te ştie nimeni, în afară de cartierul tău. E bine să ai un model de urmat, te inspiră în ce faci.
- Un jurnal e bine să ai ca să vezi cât de prost erai în trecut şi câte fete ţi-au mâncat bani.
- Jurnalul e acel ceva pe care îl uiţi în bancă la şcoală şi un coleg îl găseşte şi îl citeşte şi te compromite.
- Rolul cratimei este de a ajuta, a uşura deplasarea, mersul pe jos...
- Nu putem avea imagini poetice, pentru că textul nu e cu fotografii.
- Rolul verbelor la imperfect e să ne arate că lumea asta chiar e imperfectă, poţi să faci tu bine cât poţi, să te duci la biserică, să-ţi faci temele, să nu minţi şi tot te calcă maşina sau faci cancer.
- Autorul descrie oraşele care s-au înălţat în Moldova, ele s-au construit în timpul nostru. Oraşele din Moldova sunt foarte numeroase la număr, cum este Iaşu şi alte oraşe mari şi frumoase care le plac străinilor foarte mult de frumuseţile din Moldova.

- Moldova în trecut era o ruină foarte imensă adică mare care în timpul lui Mircea cel Bătrân oamenii ziceau că apără aceasta ruină şi s-au ţinut de cuvânt care şi azi mai există dar mai puţin dar tot mai sunt urme din care se vede ca moldoveni au luptat cu atâta eroism pentru pământ uni chiar şi-au jertfit viaţa pentru pământ din cauza aceasta populaţia nu era prea mare dacă în trecut nu ar fi murit atâtea vieţi omeneşti înseamnă ca azi Moldova ar fi foarte mare atât de imensă ca ar întrece şi oraşul Bucureşti.
- În Moldova este o veche populaţie ca în trecut. Moldova este foarte veche de sute de ani au fost batali aşa de multe încât nu lasa omul sa trăiască. La 1848 oameni săraci şi de tot felul în afară de cei care erau bogaţi au strigat (vrem pământ). Toate comitetele au început sa se retragă atunci ca sa treacă timpul.
- Trebuie sa facem o temeinică analiză, nu numai analitică, dar şi sintetică.
- Datorită geniului său, Ion Creangă a ajuns să fie tradus în toate colţurile ţării şi chiar peste hotare.
- Romantismul apare într-o epoca de frământări cataclizmice în care omul, cel mai nobil animal, este ridicat în slăvi.
- Mai târziu veni şi Agripina ca o oaie beată.

- Îmi plac poveştile fiindcă sunt cu zâne care câteodată visez ca sunt chiar eu.
- Ludovic al XVI-lea era regele ţării. El ţinea cu Franţa deoarece era bun prieten cu Danton. Ţărănimea era împotriva Franţei deoarece Franţa voia să ocupe ţara lor. Insurecţii din Paris auzind că Ludovic al XVI-lea ţine cu Franţa, la 1 august 1792 au propus să fie spânzurat. Franţa devine republică!
- Poetul cântă satul de care nu te mai poţi despărţi odată ce l-ai părăsit.
- O pădure virgină este o pădure în care mâna omului n-a pus niciodată piciorul.
- Când a întors capul Agripina a văzut cai cu cap de turc.
- Ea îi zice copilului că taci dragul mamei că te pune mama la mamela unei capre.
- Femeile rămâneau acasă în loc de barbaţi.
- Păun Ozun a plecat cu 2-3 luni înainte de a se naşte.
- Agripina îl băgă şi îl acoperi pe Păun cu o capiţă.
- Agripina se simţea ca o vaca lovită între coarne.
- Agripina avea scheletele unei nebune şi măruntaiele uscate, ea căzu moartă şi spuse ca nu mai pot.
- Romanii se luptau cu arcuri, săbii, scuturi şi cu turcii.

- A fost la fel ca în istoria cu Romeo şi Julieta care au supt la o leoaică.
- Cronicarii munteni îi lăudau pe stăpânii lor cu cuvinte frumoase, iar pe duşmani cu ocări şi insulte.
- Trubadurii arătau şi calităţile unei fete sau ale altui obiect.
- După moartea părinţiilor săi, Creangă şi-a trăit viaţa în continuare până în ultimii ani ai vieţii lui.
- Rebreanu ne înfăţişează în Pădurea spânzuraţilor o pădure plină cu pomi în care spânzuraţii ţin loc de crengi.
- Şi aşa, dând de bucluc ţăranul din Arendaşul român pleacă mulţumit acasă.
- Caragiale este autorul schiţelor şi nuvelelor sale, ca să nu mai vorbim de teatru.
- În poezia lui Topârceanu gâzele, gândacii şi insectele, cum e coţofană, stau de vorba: „Ce ne facem fetelor?".
- Viaţa albinelor e primejduita mereu de insecte ca: ţânţarul, viespea, şoarecele şi ursii care se urca în fagi unde sunt albinele strânse în colonii şi depun miere.
- Datorită faptului că Lăpuşneanu chinuia pe boieri tăindu-le nasul, urechile, mâinile, etc, el le-a devenit antipatic acestora.
- Ştefan cel Mare a avut o soţie cuminte care stătea la palat şi îl aştepta să vină de la lupte ca să pună masa.

- Moromete a fost un luptător pentru libertate de care se temeau duşmanii.
- Vitoria Lipan este un Hitler în varianta feminină.
- Ora exactă a plecării trenurilor e de obicei mai devreme sau mai târziu, cum e norocul.
- Moromete plecase în excursie sa vândă cerealele.
- Meşterul Manole şi Coana Chiriţă sau întâlnit prin Bucureşti, lângă un lac dintr-un parc.
- Basmul poate fi din popor, sau de unul singur, aşa cum este Eminescu, care interpretează opere de unul singur.
- Bunătatea nu la dus la răzbunare şi a trăit mult şi fericit împreună cu celelalte fete soţiile fraţilor lui morţi. Aşa a demonstrat voinicia şi cinstea.
- Romanii i-au bătut crunt pe cartilaginezii din Cartagina.
- Răscoala de la Bobâlna a început pe un deal şi s-a terminat în 1438.
- Războiul de o sută de ani a durat puţin mai mult.
- Vlaicu-Vodă era un funcţionar model care avea un randament deosebit, ca domn.
- Oastea lui Sobieski mergea greu pentru că drumul nu era asfaltat.
- Cetăţenii vechiului Egipt se numeau mumii.

- În luptele de la Plevna, soldaţii români au fost tari şi cu piepturi de oţel inoxidabil.
- Cele şapte minuni ale lumii antice au fost un stâlp, o grădină şi altele, dărâmate mai toate de cutremure şi ploi.
- Mircea cel Bătrân a fost îngropat la Cozia împreună cu umbra sa.
- La înmormântare foloseau înhumaţia, adică morţii erau îngropaţi legaţi, ca să nu fugă.
- Napoleon putea să dicteze mai multe scrisori o dată şi aşa a devenit dictator.
- Ion Creangă a scris mai multe poveşti, ca de exemplu: «Cocoşul babei», «Găina leneşă», «Punguţa cu bani mărunţi» şi «Lupul şi capra»".
- În basmul „Prâslea cel Voinic şi merele de aur", Prâslea îşi bate joc de zmeoaice, îi beleşte pe zmei şi, nemaiavând pe cine să omoare, la sfârşitul basmului, se clasează pe primul loc în luptă.
- Când zmeul ridică sabia ca să-l lovească pe Făt-Frumos, calul acestuia îi strigă zmeului:
  - Dai ca prostu', că dai în vânt!
- Capra se jură că până nu l-o vedea pe lup cu cracii în sus, nu se lasă!
- Când Făt-Frumos îl omorî pe zmeu, corbii, care aşteptau pe margine, ziseră:
  - Ce hoit are zmeul! Hai pe el, băieţi!

- Făt-Frumos, în toiul luptei cu zmeul, văzu o cioară şi îi strigă să-i aducă un strop de apă, ca să se răcorească şi îi promise că-i va da trei zmei ca să-i mănânce cu muştar.
- Zmeii erau puternici pentru că aveau câte trei din toate organele.
- Când zmeul îl întrebă pe Făt-Frumos cu ce arme să lupte, Făt-Frumos îi spuse liniştit:
  - Ce să mai pierdem vremea de pomană, când ştii că basmul se termină cu înfrângerea ta? Mai bine dă-te la ciori singur.
- Când tăie capul zmeului şi când văzu ce sânge negru curge din spurcăciunea de zmeu, Făt-Frumos se gândi că sângele acestuia nu este bun pentru nici o transfuzie.

Bacalaureații

- Cătălina a avut tupeul să-l refuze pe Luceafăr.
- Luceafarul, dornic de răzbunare, îi prinde pe cei doi îndrăgostiţi şi îi învăluie în ura pe care acesta a cuprins-o fiind trădat de Cătălina.
- Eminescu e cel mai mare romancier din literatura română, având poezii precum: Luceafărul…
- Finețea petalelor şi firavitatea florii reprezintă cât de delicate sunt femeile şi că trebuie umblat cu grijă când le ţinem în palme.
- Cele 2 trăsături ale genului epic sunt: oasele dureroase, personaje şi epitetul "soarele rece".
- Majoritatea fructelor nu se consumă împreună cu legume, din cauza acidităților conţinute de către amândouă.
- Rolul verbelor la imperfect e să înţelegem că autorul era la început şi nu scria chiar grozav. Mai târziu în opera artistică criticii au observat că totul a devenit perfect, mai ales verbele.
- Solicit comisiei să ia în calcul că acest subiect este o capcană şi să îi ajute pe elevi să nu cădem în ea.

- Când i-am zis că îmi trebuie mai mulţi bani de buzunar, tata mi-a spus că ofticosu roade osu.
- În poezia "Leoaica tânară iubirea" autorul vede dragostea aşa neliniştită şi agitată ca un animal fioros înainte să se repede la prada lui.
- Verbele la imperfect sunt împrumutate de poeţi de la olteni că ei spun cu învăţai, fusei, mâncai. Şi au impresia că sunt mai şmecheri dacă le scriu în textele lor.
- Nu înţeleg de ce avem poezie când toţi copiii au zis că nu le place poezia. Doar aşa ca să luam note mici.
- Promovarea stilului de viaţă sănătos este aşa ca să mai facă unii nişte bani, dar eu cred că eşti sănătos când mănânci ce îţi place. Mai repede mă îmbolnăvesc când mănânc ceva ce nu-mi place decât o shaorma.

Biologie moldovenească

- Amfibiile şi reptilele fac parte din Rectul Animal.
- Amfibiile se aseamană cu reptilele pentru că ambele iubesc, se înmulţesc.
- Calculoza renală apare de la efortul mintal.
- Calculoza renală apare de la relaţii sexuale impuse.
- Calculoza renală apare doar cu vârsta. În legendă este vorba despre un tânăr, dar nu cred ca este posibil. Cei ce au facut testul au glumit?
- Sunt trei cauze a calculozei renale: Grija – dacă nu o repari, duce la impotenţă Rărunchii bolnaj Sălile – în cazul acesta poate ajuta doar masajul.
- Nici într-un caz după alimentaţie nu trebuie de facut efort fizic, e nevoie să se odihnească mâncarea.
- Să nu folosim mezeluri, căci grosul va fi foarte gros.
- Tuberculoza poate fi tratata cu medicamente de unică folosinţă.
- Metoda de profilaxie a organismului – de evitat plimbarile dese la spital.
- Profilaxia tuberculozei – de a proteja corpul în timpul contactului sexual.
- Porumbul este planta anală.

- Cromozomii se ţin de pielea omului, când asudă ei ies, când se răceşte intră, şi atunci e durere mare.
- Hormonii sunt substanţe biologice ce asigură să faci sex.
- Rudimente la om – mâinile şi degetele.
- Stres numim când avem senzaţia de defecaţie.
- Rog să nu atrageţi atenţia la nebuniile mele şi acordaţi-mi o şansă, vreau să intru la Academia de Poliţie.

Doi ciobani cu oile pe un vârf de munte se gândesc să joace fotbal.

– Mă, Ioane, eu o să fac două porţi, iar tu să marchezi terenul...

– Bine, mă Gheorghe, dar tu ştii că eu mă mişc mai greu şi nu-mi place să alerg, aşa că tu o să fii jucătorii şi eu tribunele!

Pune Gheorghe căciula la mijlocul terenului, porneşte într-un dribling printre oi spre una dintre porţi... Acolo, şut şi gol!

– Goool! Uraaa! Bravo, Gheorghe!, strigă Ion de pe margine.

Pune Gheorghe iar căciula la mijlocul terenului şi porneşte în dribling spre cealaltă poartă. Acolo, şut şi... ratare.

– Huo! Afară cu el!, strigă Ion.

Faza se repetă şi a doua oară, după care Ion, furios la culme, ia bota şi-l îmblăteşte bine pe Gheorghe. Acesta strigă supărat:

– Bine, mă, tâmpitule, din 22 de jucători numai pe mine m-ai găsit?

– Eh, zice Ion, dar de ce crezi tu că din 30.000 de spectatori, tocmai eu te-am bătut?

ISBN 978-1-59973-294-7
53500
9 781599 732947